

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄ (Μασ. Βασιλέων Β΄)

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

- Δ Βασ. 1,1 Καὶ ἠθέτησε Μωᾶβ ἐν Ἰσραὴλ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀχαάβ.
Δ Βασ. 1,1 Μετὰ τον θάνατον του Αχαάβ οι Μωαβίται κατεπάτησαν την συνθήκην υποτελείας των, που είχαν συνάψει με τους Ισραηλίτας.
- Δ Βασ. 1,2 καὶ ἔπεσεν Ὀχοζίας διὰ τοῦ δικτυωτοῦ τοῦ ἐν τῷ ὑπερώῳ αὐτοῦ τῷ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἠρρώσθησε. καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· δεῦτε καὶ ἐπιζητήσατε ἐν τῷ Βάαλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρῶν, εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρώστιας μου ταύτης· καὶ ἐπορεύθησαν ἐπερωτῆσαι δι’ αὐτοῦ.
Δ Βασ. 1,2 Εἰς την Σαμαρείαν ο βασιλεὺς Οχοζίας ἔπεσεν ἀπὸ το δικτυωτόν του υπερώου του και κατέκειτο ασθενής. Ἀπέστειλεν δε ἀγγελιαφόρους, στους οποίους εἶπε· “πηγαίνετε και ἀναζητήσατε εἰς την πόλιν Ἀκκαρῶν τον εἰδωλικόν θεόν των μυῖων Βααλ και ἐρωτήσατέ τον, εἴαν θα διαφύγω τον θάνατον ἀπὸ την ἀρρώστειαν μου αὐτήν”. Οἱ ἀπεσταλμένοι ἐπορεύθησαν να ἐρωτήσουν τον θεόν Βααλ.
- Δ Βασ. 1,3 καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκάλεσεν Ἡλίου τὸν Θεοβίτην λέγων· ἀναστὰς δεῦρο εἰς συνάντησιν τῶν ἀγγέλων Ὀχοζίου βασιλέως Σαμαρείας καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτούς· εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι Θεὸν ἐν Ἰσραὴλ ὑμεῖς πορεύεσθε ἐπιζητήσαι ἐν τῷ Βάαλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρῶν; καὶ οὐχ οὕτως·
Δ Βασ. 1,3 Ἀγγελος ὁμῶς Κυρίου ἐκάλεσε τον Ηλίαν τον Θεοβίτην και του εἶπε “σῆκω και πῆγαινε εἰς συνάντησιν των ἀγγελιαφόρων του Οχοζίου, του βασιλέως της Σαμαρείας, και εἶπε προς αὐτούς· Μηπως τάχα δεν υπάρχει θεός ἀληθινός στον ἰσραηλιτικόν λαόν και δια τούτο σεις πορεύεσθε να συμβουλευθῆτε τον Βααλ, θεόν των μυῖων, εἰς την Ἀκκαρῶν;
- Δ Βασ. 1,4 ὅτι τὰδε λέγει Κύριος· ἡ κλίνη, ἐφ’ ἧς ἀνέβης ἐκεῖ, οὐ καταβήσῃ ἀπ’ αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ. καὶ ἐπορεύθη Ἡλιὸς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς.
Δ Βασ. 1,4 Αυτό δεν εἶναι καθόλου ὀρθόν. Δια τούτο αὐτὰ λέγει ο Κυριος να εἰπετε στον Οχοζιαν· Ἀπὸ την κλίνην, ἐπάνω εἰς την ὁποῖαν ἀσθενής ἔχεις συ ἀνεβή, δεν θα κατέλθῃς υγιής, διότι θα ἀποθάνῃς ἐξάπαντος”. Ο Ηλίας μετέβη και εἶπε προς αὐτούς, ὅσα ο Θεός τον διέταξεν.
- Δ Βασ. 1,5 καὶ ἐπεστράφησαν οἱ ἄγγελοι πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· τί ὅτι ἐπεστρέψατε;
Δ Βασ. 1,5 Οἱ ἀγγελιαφόροι ἐπέστρεψαν προς τον Οχοζιαν και ἐκεῖνος τους ηρώτησε· “διατί τόσο συντόμως ἐπανήλθατε;”
Δ Βασ. 1,6 καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· ἀνὴρ ἀνέβη εἰς συνάντησιν ἡμῶν καὶ εἶπε πρὸς ἡμᾶς· δεῦτε ἐπιστρέφητε πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ἀποστειλαντα ὑμᾶς καὶ λαλήσατε πρὸς αὐτόν· τὰδε λέγει Κύριος· εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι Θεὸν ἐν Ἰσραὴλ σὺ πορεύῃ ἐπιζητήσαι ἐν τῷ Βάαλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρῶν; οὐχ οὕτως· ἡ κλίνη, ἐφ’ ἧς ἀνέβης ἐκεῖ, οὐ καταβήσῃ ἀπ’ αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ.
Δ Βασ. 1,6 Οἱ ἀπεσταλμένοι του ἀπήντησαν· “κάποιος ἀνὴρ ἦλθε, μας συνήντησε και μας εἶπε· Ἐμπρός, ἐπιστρέψατε προς τον βασιλέα, ο ὁποῖος σας ἔστειλε, και εἶπατε εἰς αὐτόν αὐτὰ λέγει ο Κυριος· Μηπως τάχα δεν υπάρχει Θεός ἀληθινός στον ἰσραηλιτικόν λαόν; Και συ πηγαίνεις να ἐπιζητήσης συμβουλὰς ἀπὸ τον Βαάλ, τον θεόν των μυῖων, εἰς την Ἀκκαρῶν; Αυτό δεν εἶναι καθόλου ὀρθόν. Δια τούτο δεν θα κατεβῆς υγιής ἀπὸ την κλίνην, ἐπάνω εἰς την ὁποῖαν ἔχεις ἀνεβή ἀσθενής, διότι ἐξάπαντος θα ἀποθάνῃς”.
- Δ Βασ. 1,7 καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτούς λέγων· τίς ἡ κρίσις τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἀναβάντος εἰς συνάντησιν ὑμῖν καὶ λαλήσαντος πρὸς ὑμᾶς τοὺς λόγους τούτους;
Δ Βασ. 1,7 Ο Οχοζίας ηρώτησεν αὐτούς και τους εἶπε· “ποῖα εἶναι ἡ ἐμφάνισις του ἀνδρὸς αὐτοῦ, που ἦλθεν εἰς συνάντησίν σας και ὠμίλησε προς σας αὐτούς τους λόγους;”
- Δ Βασ. 1,8 καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· ἀνὴρ δασύς καὶ ζώνην δερματίνην περιεζωσμένος τὴν ὄσφυν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν· Ἡλιὸς ὁ Θεοβίτης οὗτός ἐστι.
Δ Βασ. 1,8 Ἐκεῖνοι του εἶπαν· “εἶναι ἀνὴρ δασύτριχος, ζωσμένος γύρω ἀπὸ την μέσην δερματίνην ζώνην”. Ο Οχοζίας τους εἶπεν· “Αὐτός εἶναι Ηλιὸς ὁ Θεοβίτης”.
- Δ Βασ. 1,9 καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν πεντηκόνταρχον καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτόν, καὶ ἰδοὺ Ἡλιὸς ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους. καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν· ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσέ σε, κατὰβηθι.
Δ Βασ. 1,9 Ο βασιλεὺς ἔστειλε προς αὐτόν ἕνα πεντηκόνταρχον με τους πενήντα ἀνδρας του, ο ὁποῖος και ἀνέβη προς τον Ηλιὸς, τον προφήτην. Ἰδοὺ δε ο Ηλίας ἐκάθητο εἰς την κορυφήν του ὄρους. Ο πεντηκόνταρχος ὠμίλησε προς αὐτόν και του εἶπεν· “ἀνθρωπε του Θεοῦ, ο βασιλεὺς σε καλεῖ. Ἐλα προς αὐτόν”.
- Δ Βασ. 1,10 καὶ ἀπεκρίθη Ἡλιὸς, καὶ εἶπε πρὸς τὸν πεντηκόνταρχον· καὶ εἰ ἄνθρωπος Θεοῦ ἐγώ, καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταφάγεται σε καὶ τοὺς πενήκοντά σου· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτόν καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτοῦ.

- Δ Βασ. 1,10 Ο προφήτης Ηλίας απήντησε προς τον πεντηκόνταρχον· “εάν εγώ είμαι άνθρωπος του Θεού, όπως και είμαι, πυρ θα κατεβή από τον ουρανό, το οποίο θα κατακαύσει σε και τους πενήντα άνδρας σου”. Πράγματι δε κατέβη αμέσως από τον ουρανό πυρ και κατέκαυσεν αυτόν και τους πενήντα άνδρας του.
- Δ Βασ. 1,11 και προσέθετο ο βασιλεύς και απέστειλε προς αυτόν άλλον πεντηκόνταρχον και τους πενήντα αυτού, και ανέβη και έλάλησεν ο πεντηκόνταρχος προς αυτόν και εἶπεν· ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, τάδε λέγει ο βασιλεύς· ταχέως κατάβηθι.
- Δ Βασ. 1,11 Ο βασιλεύς έστειλε πάλιν προς τον Ηλίαν άλλον πεντηκόνταρχον με τους πενήντα άνδρας του. Ο αξιωματικός ανέβη προς τον Ηλίαν, του ωμίλησε και εἶπε· “άνθρωπε του Θεού, αυτά λέγει ο βασιλεύς· Ελα γρήγορα προς αυτόν”.
- Δ Βασ. 1,12 και απέκριθη Ἡλιοῦ και έλάλησε προς αυτόν και εἶπεν· εἰ ἄνθρωπος Θεοῦ ἐγώ, καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ και καταφάγεται σε και τους πενήντά σου· και κατέβη πῦρ ἐξ οὐρανοῦ και κατέφαγε αυτόν και τους πενήντα αυτού.
- Δ Βασ. 1,12 Απήντησεν ο Ηλιού και του εἶπεν· “εάν εγώ είμαι πράγματι άνθρωπος του Θεού, θα κατεβή φωτιά από τον ουρανό που θα καταφάγη σε και τους πενήντα άνδρας σου”. Πράγματι δε κατέβη την ώρα εκείνη πυρ από τον ουρανό και κατέφαγεν αυτόν και τους πενήντα άνδρας του.
- Δ Βασ. 1,13 και προσέθετο ο βασιλεύς εἶτι ἀποστεῖλαι ἠγούμενον και τους πενήντα αυτού, και ἦλθεν ο πεντηκόνταρχος ο τρίτος και ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αυτού κατέναντι Ἡλιοῦ και ἔδεήθη αυτού και έλάλησε προς αυτόν και εἶπεν· ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ἐντιμωθήτω δὴ ἡ ψυχὴ μου και ἡ ψυχὴ τῶν δούλων σου τούτων τῶν πενήντα ἐν ὀφθαλμοῖς σου·
- Δ Βασ. 1,13 Ο βασιλεύς απέστειλε και πάλιν άλλον αξιωματικόν και τους πενήντα άνδρας μαζί του. Ηλθεν ο τρίτος αυτός πεντηκόνταρχος, εγονάτισεν ενώπιον του Ηλιού, τον παρεκάλεσεν ευλαβώς και του εἶπεν· “άνθρωπε του Θεού, ας θεωρηθῆ αξία ελέους ενώπιόν σου η ζωη μου και η ζωη αυτών των πενήντα δούλων σου.
- Δ Βασ. 1,14 ἴδου κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ και κατέφαγε τους δύο πεντηκοντάρχους τους πρώτους και τους πενήντα αυτών, και νῦν ἐντιμωθήτω δὴ ἡ ψυχὴ μου ἐν ὀφθαλμοῖς σου.
- Δ Βασ. 1,14 Διότι εγώ γνωρίζω, ότι κατήλθε πυρ από τον ουρανό και κατέφαγε τους δύο πρώτους πεντηκοντάρχους και τους πενήντα στρατιώτας αυτών. Τωρα λοιπόν ας θεωρηθῆ αξία ελέους η ζωη μου ενώπιόν σου”.
- Δ Βασ. 1,15 και έλάλησεν ἄγγελος Κυρίου προς Ἡλιοῦ και εἶπε· κατάβηθι μετ’ αυτού, μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αυτών· και ἀνέστη Ἡλιοῦ και κατέβη μετ’ αυτού προς τὸν βασιλέα.
- Δ Βασ. 1,15 Ο άγγελος του Κυρίου έλάλησε τότε προς τον Ηλιού και του εἶπε· “κατέβα και πήγαινε μαζί με αυτόν· μη φοβηθῆς αυτούς”. Εσηκώθη ο Ηλίας, κατέβηκε και μαζί με αυτόν μετέβη στον βασιλέα.
- Δ Βασ. 1,16 και έλάλησε προς αυτόν και εἶπεν Ἡλιοῦ· τάδε λέγει Κύριος· τί ὅτι ἀπέστειλας ἀγγέλους ἐκζητῆσαι ἐν τῷ Βάαλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρῶν; οὐχ οὕτως· ἡ κλίνη, ἐφ’ ἧς ἀνέβης ἐκεῖ, οὐ καταβήσῃ ἀπ’ αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ.
- Δ Βασ. 1,16 Ο Ηλίας ωμίλησε προς τον βασιλέα και του εἶπε· “αυτά λέγει ο Κυριος· Διατί συ έστειλες ανθρώπους σου προς τον Βααλ, τον θεόν των μυιών, εις την Ακκαρών; Δεν είναι καθόλου ορθόν αυτό. Δια τούτο δεν θα κατεβῆς πλέον υγιής από την κλίνη, επάνω εις την οποίαν ανέβηκες ασθενής, διότι εξάπαντος θα αποθάνῃς”.
- Δ Βασ. 1,17 και ἀπέθανε κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ έλάλησεν Ἡλιοῦ.
- Δ Βασ. 1,17 Και πράγματι ο βασιλεύς Οχοζίας σύμφωνα με τον λόγον, τον οποίον ο Κυριος εἶπεν εις αυτόν δια του προφήτου Ηλιού, απέθανε.
- Δ Βασ. 1,18 και τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ὀχοζίου, ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἴδου ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ;
- Δ Βασ. 1,18 Τα υπόλοιπα έργα, τα οποία έκαμεν ο Οχοζίας, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίον των έργων των βασιλέων του ισραηλιτικού λαού;
- Δ Βασ. 1,18α Καὶ Ἰωρὰμ υἱὸς Ἀχαάβ βασιλεύει ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη δεκαδύο, ἐν ἔτει ὀκτωκαιδεκάτῳ Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰουδα.
- Δ Βασ. 1,18α Ο Ιωράμ, ο υιός του Αχαάβ, εβασίλευσεν επί του ισραηλιτικού λαού με πρωτεύουσαν την Σαμάρειαν δώδεκα έτη, κατά το δέκατον ὄγδοον έτος της βασιλείας Ιωσαφάτ του βασιλέως του Ιούδα.
- Δ Βασ. 1,18β και ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, πλην οὐχ ὡς οἱ ἀδελφοὶ αυτού, οὐδὲ ὡς ἡ μήτηρ αυτού.
- Δ Βασ. 1,18β Και αυτός διέπραξε το πονηρόν ενώπιον του Κυρίου. Οχι όμως τόσο, όπως οι αδελφοί του και όπως η μητέρα του.
- Δ Βασ. 1,18γ και ἀπέστησε τὰς στήλας τοῦ Βάαλ, ἃς ἐποίησεν ὁ πατήρ αυτού, και συνέτριψεν αὐτάς· πλην ἐν ταῖς ἀμαρτίαις οἴκου Ἱεροβοάμ, ὃς ἐξῆμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐκολλήθη, οὐκ ἀπέστη ἀπ’ αυτών.
- Δ Βασ. 1,18γ και απέστησε τας στήλας του Βάαλ, ας έποίησεν ο πατήρ αυτού, και συνέτριψεν αυτάς· πλην ἐν ταῖς ἀμαρτίαις οἴκου Ἱεροβοάμ, ὃς ἐξῆμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐκολλήθη, οὐκ απέστη ἀπ’ αυτών.
- Δ Βασ. 1,18γ Εβγαλε τας ειδωλολατρικὰς στήλας του Βααλ εκ μέσου του λαού, τας οποίας εἶχεν οικοδομήσει ο πατήρ του, και τας συνέτριψεν, αλλά και αυτός έζησε μέσα εις τας αμαρτίας της οικογενείας του Ιεροβοάμ, ο οποίος εἶχε εξωθήσει τον ισραηλιτικόν λαόν εις την ασέβειαν· προσεκολλήθη και δεν απεμακρύνθη από αυτάς.

Δ Βασ. 1,18δ και ἔθυμώθη ὀργῆ Κύριος εἰς τὸν οἶκον Ἀχαάβ.
Δ Βασ. 1,18δ Δια τοῦτο ὁ Κύριος ὠργίσθη πολὺ ἐναντίον τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἀχαάβ.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 2

- Δ Βασ. 2,1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνάγειν Κύριον ἐν συσσεισμῷ τὸν Ἥλιου ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπορεύθη Ἥλιου καὶ Ἐλισαιέ ἐκ Γαλαγάλων.
- Δ Βασ. 2,1 Ὄταν ὁ Κύριος ἀπεφάσισε νὰ ἀναλάβῃ τὸν Ἥλιον με συσσεισμόν ἄνω πρὸς τὸν οὐρανόν, ὁ Ἥλιος καὶ ὁ Ἐλισαιὸς ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὰ Γαλαγάλα.
- Δ Βασ. 2,2 καὶ εἶπεν Ἥλιου πρὸς Ἐλισαιέ· κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως Βαιθήλ· καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· ζῆ Κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἦλθον εἰς Βαιθήλ.
- Δ Βασ. 2,2 Εἶπεν ὁ Ἥλιος πρὸς τὸν Ἐλισαιόν· “κάθησε ἐδῶ, σε παρακαλῶ, διότι ὁ Κύριος με ἀπέστειλεν ἕως εἰς τὴν Βαιθήλ”. Ὁ Ἐλισαιὸς ἀπήντησεν· “οἰκίζομαι στὸν ζῶντα Θεόν καὶ εἰς τὴν ζωὴν σου, ὅτι δὲν θὰ σε ἐγκαταλείψω”. Καὶ ἦλθον μαζὴ εἰς τὴν Βαιθήλ.
- Δ Βασ. 2,3 καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Βαιθήλ πρὸς Ἐλισαιέ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· εἰ ἔγνωσ, ὅτι Κύριος σήμερον λαμβάνει τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε· κἀγὼ ἔγνωκα, σιωπᾶτε.
- Δ Βασ. 2,3 Οἱ προφῆται, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκοντο ἐκεῖ εἰς τὴν Βαιθήλ, ἦλθον στὸν Ἐλισαιόν καὶ τοῦ εἶπον· “ἀραγε γνωρίζεις ὅτι σήμερον ὁ Κύριος θὰ πάρῃ ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι σου τὸν κύριόν σου;” Ἐκεῖνος τοὺς ἀπήντησε· “καὶ ἐγὼ τὸ γνωρίζω πολὺ καλὰ μὴ ὁμιλεῖτε”.
- Δ Βασ. 2,4 καὶ εἶπεν Ἥλιου πρὸς Ἐλισαιέ· κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με εἰς Ἱεριχώ· καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· ζῆ Κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἦλθον εἰς Ἱεριχώ.
- Δ Βασ. 2,4 Ὁ Ἥλιος εἶπε πρὸς τὸν Ἐλισαιόν· “κάθησε, σε παρακαλῶ, ἐδῶ, διότι ὁ Κύριος μου ἔχει δώσει ἐντολὴν νὰ μεταβῶ εἰς τὴν Ἱεριχώ”. Ὁ Ἐλισαιέ ὅμως τοῦ εἶπεν· “οἰκίζομαι στὸν ζῶντα Θεόν καὶ εἰς τὴν ἰδικὴν σου ζωὴν, ὅτι δὲν θὰ σε ἐγκαταλείψω”. Καὶ ἐφθασαν μαζὴ εἰς τὴν Ἱεριχώ.
- Δ Βασ. 2,5 καὶ ἤγγισαν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχώ πρὸς Ἐλισαιέ καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· εἰ ἔγνωσ ὅτι σήμερον λαμβάνει Κύριος τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε· καὶ γὰρ ἐγὼ ἔγνωνα, σιωπᾶτε.
- Δ Βασ. 2,5 Ὁ προφῆται, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκοντο εἰς τὴν Ἱεριχώ, ἦλθαν πρὸς τὸν Ἐλισαιέ καὶ τοῦ εἶπαν· “ἀλήθεια, γνωρίζεις ὅτι σήμερον θὰ ἀναλάβῃ στὸν οὐρανὸν ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι σου ὁ Κύριος τὸν κύριόν σου;” Ἐκεῖνος ἀπήντησε· “βεβαίως τὸ γνωρίζω. Μὴ ὁμιλεῖτε ὅμως”.
- Δ Βασ. 2,6 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἥλιου· κάθου δὴ ὧδε, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως εἰς τὸν Ἰορδάνην· καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· ζῆ Κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι·
- Δ Βασ. 2,6 Εἶπε πρὸς τὸν Ἐλισαιόν ὁ Ἥλιος· “κάθησε σὺ ἐδῶ, διότι ὁ Κύριος με ἔχει ἀποστείλει ἕως τὸν Ἰορδάνην”. Ὁ Ἐλισαιὸς ἀπήντησε· “Ὀικίζομαι στὸν ζῶντα Κύριον καὶ εἰς τὴν ζωὴν σου, ὅτι δὲν θὰ σε ἐγκαταλείψω”. Καὶ ἐπήγαν καὶ οἱ δύο πρὸς τὸν Ἰορδάνην.
- Δ Βασ. 2,7 καὶ πενήτηντα ἄνδρες υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ ἔστησαν ἐξεναντίας μακρόθεν· καὶ ἀμφότεροι ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου.
- Δ Βασ. 2,7 Συγχρόνως ὅμως πενήντα ἄνδρες ἀπὸ τοὺς προφῆτας μετέβησαν καὶ ἐστάθησαν ὀρθοὶ μακρὰν ἀπέναντι ἀπὸ αὐτοῦς, ὁ δὲ Ἐλισαιὸς καὶ ὁ Ἥλιος ἐστάθησαν εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Ἰορδάνου.
- Δ Βασ. 2,8 καὶ ἔλαβεν Ἥλιου τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ καὶ εἶλθε καὶ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθα καὶ ἔνθα, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι ἐν ἐρήμῳ.
- Δ Βασ. 2,8 Ὁ Ἥλιος ἐπῆρε τὴν μηλωτὴν, ἐτύλιξεν αὐτήν, ἐκτύπησε τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ διηρέθη εἰς δύο μέρη, ἄνω καὶ κάτω. Καὶ διέβησαν καὶ οἱ δύο πρὸς τὴν ἀπέναντι ἐρημὸν περιοχὴν.
- Δ Βασ. 2,9 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαβῆναι αὐτοῦς καὶ Ἥλιου εἶπε πρὸς Ἐλισαιέ· αἴτησαι τί ποιήσω σοὶ πρὶν ἢ ἀναληφθῆναι με ἀπὸ σοῦ. καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· γεννηθήτω δὴ διπλᾶ ἐν πνεύματί σου ἐπ’ ἐμέ.
- Δ Βασ. 2,9 Ὄταν ἐπέρασαν τὸν ποταμόν, εἶπεν ὁ Ἥλιος πρὸς τὸν Ἐλισαιόν· “ζήτησέ μου τι θέλεις νὰ σου κάμω, πρὶν ἀναληφθῶ ἀπὸ σε στὸν οὐρανόν”; Ὁ Ἐλισαιὸς ἀπήντησεν· “δόσε, σε παρακαλῶ, διπλὴν τὴν χάριν σου εἰς ἐμέ”.
- Δ Βασ. 2,10 καὶ εἶπεν Ἥλιου· ἐσκήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι· ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβάνομενον ἀπὸ σοῦ, καὶ ἔσται σοὶ οὕτως· καὶ ἐὰν μὴ, οὐ μὴ γένηται.
- Δ Βασ. 2,10 Ὁ Ἥλιος ἀπήντησε· “πολὺ βαρὺ εἶναι τὸ αἰτημά σου. Ἐὰν ὅμως με ἴδῃς νὰ ἀναλαμβάνωμαι ἀπὸ σε πρὸς τὸν οὐρανόν, θὰ πραγματοποιηθῇ τὸ αἰτημά σου. Ἐὰν ὅμως ὄχι, δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ”.
- Δ Βασ. 2,11 καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων, ἐπορεύοντο καὶ ἐλάλουν· καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρὸς καὶ διέστειλαν ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἥλιου ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν.
- Δ Βασ. 2,11 Ἐνῶ δὲ αὐτοὶ ἐβαδίζαν καὶ πορευόμενοι συνωμίλουν, αἴφνης ἕνα πύρινον ἄρμα καὶ πύρινοι ἵπποι διεχώρισαν τὸν ἕνα ἀπὸ τὸν ἄλλον, καὶ ὁ Ἥλιος μέσα εἰς ἀνεμοστρόβιλον ἀνελήφθη καὶ ἐφέρετο ὡς στὸν οὐρανόν.

- Δ Βασ. 2,12 και Ἐλισαιέ ἐώρα καὶ ἐβόα· πάτερ, πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἰππεὺς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἔτι καὶ ἐπελάβετο τῶν ἱματίων αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτὰ εἰς δύο ρήγματα.
- Δ Βασ. 2,12 Ὁ Ἐλισαιὸς ἐβλεπε καὶ ἐκραύγαζε· “πάτερ, πάτερ, συ ἦσο ἡ σωτήριος δύναμις, ἄρματα καὶ ἰππικόν, δια τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ”. Ὁ Ἐλισαιὸς δὲν τὸν εἶδε πλέον. Καὶ εἰς ἐνδειξὴν λύπης δια τὸν χωρισμὸν ἐπίασε τὰ ἐνδύματά του καὶ τα ἐσχισεν εἰς δύο κομμάτια.
- Δ Βασ. 2,13 καὶ ὕψωσε τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ, ἣ ἔπεσεν ἐπάνωθεν Ἐλισαιέ, καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισαιέ καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ Ἰορδάνου·
- Δ Βασ. 2,13 Ὁ Ἐλισαιὸς ἐσῆκωσε ἀπὸ κάτω τὴν μηλωτὴν τοῦ Ἡλιοῦ, ἡ ὁποία ἔπεσεν ἀπὸ ἐπάνω ψηλά, καὶ ἐπέστρεψεν ἔχων τὴν μηλωτὴν. Ἐστάθη εἰς τὴν ὄχθην τοῦ Ἰορδάνου.
- Δ Βασ. 2,14 καὶ ἔλαβε τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ, ἣ ἔπεσεν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ καὶ οὐ διέστη· καὶ εἶπε· ποῦ ὁ Θεὸς Ἡλιοῦ ἀφφῶ; καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ διερράγησαν ἔνθα καὶ ἔνθα, καὶ διέβη Ἐλισαιέ.
- Δ Βασ. 2,14 Ἐπῆρε τὴν μηλωτὴν τοῦ Ἡλιοῦ, ἡ ὁποία ἔπεσεν ἐπάνω εἰς αὐτὸν, ἐκτύπησε τὸ ὕδωρ, ἀλλ’ ἐκεῖνο δὲν διηρέθη, ὅπως προηγουμένως. Ὁ Ἐλισαιὸς εἶπε τότε· “που εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Ἡλιοῦ, που εἶναι;” Κατόπιν ὁμως ἐκτύπησε πάλιν τὰ ὕδατα καὶ ἐκεῖνα ἐχωρίσθησαν εἰς δύο, ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ, καὶ ὁ Ἐλισαιὸς διέβη τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν.
- Δ Βασ. 2,15 καὶ εἶδον αὐτὸν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἰεριχῷ ἐξεναντίας καὶ εἶπον· ἐπαναπέπαιται τὸ πνεῦμα Ἡλιοῦ ἐπὶ Ἐλισαιέ· καὶ ἦλθον εἰς συναντήν αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν.
- Δ Βασ. 2,15 Οἱ προφῆται, οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην τοῦ Ἰορδάνου πρὸς τὴν Ἰεριχῷ, εἶδον τὸ θαῦμα καὶ εἶπον· “πράγματι τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἀνεπαύθη στὸν Ἐλισαιόν”. ἦλθον αὐτοὶ εἰς συνάντησιν τοῦ Ἐλισαιοῦ καὶ προσεκύνησαν αὐτὸν μέχρις ἐδάφους.
- Δ Βασ. 2,16 καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν· ἰδοὺ δὴ μετὰ τῶν παιδῶν σου πενήκοντα ἄνδρες υἱοὶ δυνάμεως· πορευθέντες δὴ ζητησάτωσαν τὸν κύριόν σου, μή ποτε ἦεν αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου καὶ ἐρρίψεν αὐτὸν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἢ ἐφ’ ἐν τῶν ὀρέων ἢ ἐφ’ ἓνα τῶν βουνῶν. καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· οὐκ ἀποστελεῖτε.
- Δ Βασ. 2,16 Εἶπον δὲ πρὸς αὐτὸν· “ἰδοὺ, μαζὴ με ἡμᾶς τοὺς προφῆτας τοὺς δούλους σου ὑπάρχουν πενήκοντα δυνατοὶ νέοι. Σε παρακαλοῦμεν, ἀς μεταβοῦν νὰ ἀναζητήσουν τὸν κύριόν σου τὸν Ἡλίαν, μήπως, τυχόν καὶ ἄνεμος ἐπῆρεν αὐτὸν καὶ τὸν ἐρρίψεν στὸν Ἰορδάνην ἢ εἰς κανένα ὄρος ἢ εἰς κανένα ἀπὸ τοὺς λόφους”. Ὁ Ἐλισαιὸς τοὺς εἶπεν· “ὄχι νὰ μὴ τοὺς ἀποστελεῖτε”.
- Δ Βασ. 2,17 καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν ἕως οὔ ἤσχυνετο. καὶ εἶπεν· ἀποστείλατε. καὶ ἀπέστειλαν πενήκοντα ἄνδρας, καὶ ἐζήτησαν τρεῖς ἡμέρας καὶ οὐχ εὔρον αὐτὸν.
- Δ Βασ. 2,17 Αὐτοὶ ὁμως ἐπέμεναν, ὥστε ὁ Ἐλισαιὸς, ἀπὸ ἐντροπὴν πλέον, ὑπεχώρησε καὶ εἶπε· “στείλατέ τους”. Οἱ Προφῆται ἐστειλαν τοὺς πενήκοντα νέους καὶ ἀνεζήτησαν τὸν Ἡλίαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ἀλλὰ δὲν τὸν εὐρήκαν.
- Δ Βασ. 2,18 καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν Ἰεριχῷ, καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· οὐκ εἶπον πρὸς ὑμᾶς, μὴ πορευθῆτε;
- Δ Βασ. 2,18 Ἐπέστρεψαν ἀπρακτοὶ πρὸς τὸν Ἐλισαιόν, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο εἰς τὴν Ἰεριχῷ, καὶ τοὺς εἶπε· “δὲν σας εἶπα νὰ μὴ πάτε εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Ἡλιοῦ;”
- Δ Βασ. 2,19 καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἐλισαιέ· ἰδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ἀγαθή, καθὼς ὁ κύριος βλέπει, καὶ τὰ ὕδατα πονηρὰ καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη.
- Δ Βασ. 2,19 Οἱ ἄνδρες τῆς Ἰεριχοῦς εἶπαν πρὸς τὸν Ἐλισαιόν· “ἰδοὺ, ἡ τοποθεσία καὶ ἡ περιοχὴ τῆς πόλεως εἶναι ωραία, ὅπως καὶ συ, ὁ κύριος, βλέπεις, ἀλλὰ τὰ νερά εἶναι ἐπιβλαβὴ καὶ ἡ γῆ δὲν βλαστάνει καὶ δὲν καρποφορεῖ”.
- Δ Βασ. 2,20 καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· λάβετε μοι ὑδρίσκην καινὴν καὶ θέτε ἐκεῖ ἄλα· καὶ ἔλαβον καὶ ἤνεγκαν πρὸς αὐτὸν.
- Δ Βασ. 2,20 Ὁ Ἐλισαιὸς εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “φέρετέ μοι μίαν καινούργιαν ὑδρίαν καὶ βάλτε μεσὰ εἰς αὐτὴν ἀλάτι”. Ἐπῆραν καὶ τὴν ἔφεραν πρὸς αὐτὸν, ὅπως τοὺς εἶπε.
- Δ Βασ. 2,21 καὶ ἐξῆλθεν Ἐλισαιέ εἰς τὴν διεξοδὸν τῶν ὑδάτων καὶ ἐρρίψεν ἐκεῖ ἄλα καὶ εἶπε· τὰδε λέγει Κύριος· ἴαμαί τὰ ὕδατα, οὐκ ἔσται ἔτι ἐκεῖθεν θάνατος καὶ ἀτεκνουμένη.
- Δ Βασ. 2,21 Ὁ Ἐλισαιὸς ἐβγήκε πρὸς τὴν πηγὴν τῶν ὑδάτων, ἐρρίψεν ἐκεῖ τὸ ἀλάτι καὶ εἶπεν· “αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ἐγὼ ἐξυγιαίνω τὰ ὕδατα καὶ δὲν θὰ προέρχεται πλέον ἀπὸ αὐτὰ θάνατος καὶ ἀκαρπία εἰς τὴν γῆν”.
- Δ Βασ. 2,22 καὶ ἰάθησαν τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαιέ, ὃ ἐλάλησε.
- Δ Βασ. 2,22 Πράγματι τὰ ὕδατα ἐξυγιάνθησαν ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης καὶ μένουν ζωογόνα καὶ χρήσιμα μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς σύμφωνα με τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποῖαν ὁ Ἐλισαιὸς εἶπεν.
- Δ Βασ. 2,23 καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Βαιθίλ· καὶ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ παιδάρια μικρὰ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως καὶ κατέπαιζον αὐτοῦ καὶ εἶπον αὐτῷ· ἀνάβαινε, φαλακρέ, ἀνάβαινε.
- Δ Βασ. 2,23 Ὁ Ἐλισαιὸς ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῆς Ἰεριχῷ πρὸς τὴν Βαιθίλ. Ἐνῶ δὲ ἀνέβαινε αὐτὸς τὸν δρόμον του, ἐβγήκαν μικρὰ παιδιὰ ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ τὸν ἐνέπαιζαν λέγοντα· “ἀνάβαινε, φαλακρέ, ἀνάβαινε”.
- Δ Βασ. 2,24 καὶ ἐξένευσεν ὀπίσω αὐτῶν καὶ εἶδεν αὐτὰ, καὶ κατηράσατο αὐτοῖς ἐν ὀνόματι Κυρίου· καὶ ἰδοὺ ἐξῆλθον δύο ἄρκοι ἐκ τοῦ δρυμοῦ καὶ ἀνέρρηξαν ἀπ’ αὐτῶν τεσσαράκοντα καὶ δύο παῖδας.
- Δ Βασ. 2,24 Ἐγύρισεν ὀπίσω πρὸς αὐτὰ ὁ Ἐλισαιὸς, τα εἶδε καὶ τα κατηράσθη ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἰδοὺ ἐβγήκαν δύο

άρκτοι από το δάσος και κατεσπάραξαν τεσσαράκοντα δύο παιδιά από αυτά.

Δ Βασ. 2,25

και έπορεύθη εκείθεν εις τὸ ὄρος τὸ Καρμηλίον κάκειθεν επέστρεψεν εις Σαμάρειαν.

Δ Βασ. 2,25

Ο Ελισαίος μετέβη από εκεί στο ὄρος Καρμηλον και από εκεί επανήλθεν εις την Σαμάρειαν.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 3

Δ Βασ. 3,1

Και Ἰωράμ υἱὸς Ἀχαάβ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ ἐν ἔτει ὀκτωκαιδεκάτῳ Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰούδα και ἐβασίλευσε δώδεκα ἔτη.

Δ Βασ. 3,1

Ο Ἰωράμ, ο υἱὸς του Αχαάβ, έγινε βασιλεύς στο βασιλειον του Ἰσραήλ κατά το δέκατον ὄγδοον ἔτος της βασιλείας του Ἰωσαφάτ, βασιλέως του Ἰούδα, και εβασίλευσεν επί δώδεκα ἔτη.

Δ Βασ. 3,2

και ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλην οὐχ ὡς ὁ πατήρ αὐτοῦ και οὐχ ὡς ἡ μήτηρ αὐτοῦ. και μετέστησε τὰς στήλας τοῦ Βααλ, ἃς ἐποίησεν ὁ πατήρ αὐτοῦ·

Δ Βασ. 3,2

Και αὐτὸς διέπραξε το πονηρὸν ενὼπιον του Κυρίου, ὄχι ὁμως τόσοσ ὡσ ο πατήρ του και η μήτηρ του. Αφήρησε τας στήλας του Βααλ εκ μέσου του λαοῦ, τας οποίας ειχε κατασκευάσει ο πατέρας του.

Δ Βασ. 3,3

πλην ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐκολλήθη, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς.

Δ Βασ. 3,3

Αλλά και αὐτὸς προσεκολλήθη και δεν απεμακρύνθη από τας αμαρτίας, τας οποίας ειχε διαπράξει ο Ἰεροβοάμ, ο υἱὸς του Ναβάτ, ο οποίος ἐγινεν αφορμὴ και αιτία να παρασυρθῆ εις την αμαρτίαν και ο ισραηλιτικός λαός.

Δ Βασ. 3,4

και Μωσά βασιλεύς Μωάβ ἦν νωκῆδ, και ἐπέστρεψε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπαναστάσει ἑκατὸν χιλιάδας ἀρνῶν και ἑκατὸν χιλιάδας κριῶν ἐπὶ πόκων.

Δ Βασ. 3,4

Ο Μωσά, ο βασιλεύς της περιοχῆς Μωάβ, ειχε πολλά ποιμνια. Εξ αιτίας δε μιας αποτυχοῦσης επαναστάσεως του επλήρωνε κάθε ἔτος στον βασιλέα του Ἰσραηλιτικῦ λαοῦ ὡσ φόρον ἑκατὸν χιλιάδες αρνιά και ἑκατὸν χιλιάδες κριάρια ακούρευτα.

Δ Βασ. 3,5

και ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀχαάβ και ἠθέτησε βασιλεύς Μωάβ ἐν βασιλεῖ Ἰσραὴλ.

Δ Βασ. 3,5

Οταν ὁμως ἀπέθανεν ο Αχαάβ, ο βασιλεύς της Μωάβ ηρηνήθη να πληρώση τον φόρον στον βασιλέα του Ἰσραηλιτικῦ λαοῦ.

Δ Βασ. 3,6

και ἐξῆλθεν ὁ βασιλεύς Ἰωράμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ Σαμαρειας και ἐπεσκέψατο τὸν Ἰσραὴλ·

Δ Βασ. 3,6

Τοτε ο βασιλεύς Ἰωράμ εβγήκε κατά την ημέραν ἐκείνην από την Σαμάρειαν και επεσκέφη τον ισραηλιτικὸν λαόν.

Δ Βασ. 3,7

και ἐπορεύθη και ἐξαπέστειλε πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰούδα λέγων· βασιλεύς Μωάβ ἠθέτησεν ἐν ἐμοί· εἰ πορεύση μετ' ἐμοῦ εις Μωάβ εις πόλεμον; και εἶπεν· ἀναβήσομαι· ὁμοίός μοι ὁμοίός σοι, ὡς ὁ λαός μου ὁ λαός σου, ὡς οἱ ἵπποι μου οἱ ἵπποι σου.

Δ Βασ. 3,7

Μετέβη κατόπιν και ἔστειλεν ανθρώπους του προς τον Ἰωσαφάτ βασιλέα των Ἰουδαίων και του εἶπε· “ο βασιλεύς των Μωαβιτῶν κατεπάτησε την συμφωνίαν, την οποίαν ἐχει συνάψει με ἐμε. Θέλεις να εκστρατεῦσης μαζί μου εναντίον της χώρας Μωάβ;” Ο Ἰωσαφάτ απήντησε· “θα εκστρατεῦσω μαζί σου, διότι ὡπως εἶμαι ἐγώ, εἶσαι και συ. Ὠπως εἶναι ο λαός μου, εἶναι και ο λαός σου ὡπως εἶναι το ιπτικὸν μου εἶναι και το ιδικὸν σου ιπτικόν”.

Δ Βασ. 3,8

και εἶπε· ποία ὁδὸς ἀναβῶ; και εἶπεν· ὁδὸν ἔρημον Ἐδὼμ.

Δ Βασ. 3,8

Ἠρώτησεν ο Ἰωσαφάτ τον Ἰωράμ· “ποῖον δρόμον θα ακολουθήσω;” Και ἐκεῖνος του εἶπε· “θα ακολουθήσωμεν την ἔρημον οδὸν δια μέσου της Ἰδουμαίας”.

Δ Βασ. 3,9

και ἐπορεύθη ὁ βασιλεύς Ἰσραὴλ και ὁ βασιλεύς Ἰούδα και ὁ βασιλεύς Ἐδὼμ και ἐκύκλωσαν ὁδὸν ἐπτὰ ἡμερῶν, και οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ παρεμβολῇ και τοῖς κτήνεσι τοῖς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν.

Δ Βασ. 3,9

Ο βασιλεύς του Ἰσραηλιτικῦ βασιλειου και ο βασιλεύς των Ἰουδαίων και ο βασιλεύς των Ἰδουμαίων εβάδισαν μαζί κύκλω δρόμον επτὰ ημερῶν. Αλλά ἐκεῖ ὡπου ἐφθασαν, δεν υπήρχεν ὕδωρ δια τον στρατόν και δια τα κτήνη, τα οποία τους ακολουθοῦσαν.

Δ Βασ. 3,10

και εἶπεν ὁ βασιλεύς Ἰσραὴλ· ὦ, ὅτι κέκληκε Κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς παρερχομένους δοῦναι αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωάβ

Δ Βασ. 3,10

Ο βασιλεύς του Ἰσραήλ εἶπεν· “αλλοίμονον ! ο Κυριος λοιπόν προσεκάλεσεν ημὰς τους τρεις βασιλεῖς, που βαδιζομεν εναντίον των Μωαβιτῶν, δια να μας παραδώση εις τα χέρια ἐκείνων”.

Δ Βασ. 3,11

και εἶπεν Ἰωσαφάτ· οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ Κυρίου και ἐπιζητήσωμεν τὸν Κύριον παρ' αὐτοῦ; και ἀπεκρίθη εἷς τῶν παιδων τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ και εἶπεν· ὧδε Ἐλισαιὲ υἱὸς Σαφάτ, ὃς ἐπέχεεν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας Ἥλιου.

Δ Βασ. 3,11

Ο Ἰωσαφάτ ηρώτησε· “δεν υπάρχει ἐδὼ κανεῖς προφήτης του Κυρίου, δια να παρακαλέσωμεν μέσω αὐτοῦ τον Κυριον;” Ενας από τους στρατιώτας του βασιλέως των Ἰσραηλιτῶν εἶπεν· “υπάρχει ἐδὼ ο Ελισαιέ, ο υἱὸς του Σαφάτ, ο οποίος υπηρετούσε τον Ἥλιου και του ἐρριπτε νερό εις τα χέρια του”.

Δ Βασ. 3,12

και εἶπεν Ἰωσαφάτ· ἔστιν αὐτῷ ῥῆμα Κυρίου. και κατέβη πρὸς αὐτόν βασιλεύς Ἰσραὴλ και Ἰωσαφάτ

βασιλεύς Ἰούδα καὶ βασιλεύς Ἐδώμ.

Δ Βασ. 3,12

Ὁ Ἰωσαφάτ εἶπε· “πράγματι εἰς αὐτὸν καὶ δι’ αὐτοῦ ὑπάρχει λόγος Κυρίου”. Οἱ τρεῖς βασιλεῖς, ὁ βασιλεύς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ βασιλεύς τῶν Ἰουδαίων Ἰωσαφάτ καὶ ὁ βασιλεύς τῆς Ἐδώμ ἦλθαν εἰς συνάντησιν τοῦ Ἐλισαίου.

Δ Βασ. 3,13

καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ· τί ἐμοὶ καὶ σοί; δεῦρο πρὸς τοὺς προφῆτας τοῦ πατρὸς σου καὶ τοὺς προφῆτας τῆς μητρὸς σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς Ἰσραὴλ· μὴ ὅτι κέκληκε Κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖρας Μωάβ;

Δ Βασ. 3,13

Ὁ Ἐλισαῖος ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ εἶπε· “ποία σχέσις ὑπάρχει μεταξύ ἐμοῦ καὶ σου; Πηγαινε νὰ ζητήσης συμβουλὴν καὶ χάριν ἀπὸ τοὺς προφῆτας τοῦ πατρὸς σου καὶ τοὺς προφῆτας τῆς μητρὸς σου”. Ὁ βασιλεύς τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ ἀπήντησε· “μήπως τάχα ὁ Κύριος ἐκάλεσεν ἡμᾶς τοὺς τρεῖς βασιλεῖς, δια νὰ μας παραδώσῃ εἰς τὰ χέρια τῶν Μωαβιτῶν;”

Δ Βασ. 3,14

καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· ζῆ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὃ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰούδα ἐγὼ λαμβάνω, εἰ ἐπέβλεψα πρὸς σε καὶ εἶδόν σε·

Δ Βασ. 3,14

Ὁ Ἐλισαῖος ἀπήντησεν· “ὀρκίζομαι στὸν ζῶντα Κύριον τῶν δυνάμεων, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου παρέστην καὶ παρίσταμαι, ὅτι εἰδὼν ἐλάμβανα ὑπ’ ὄψει τὸν Ἰωσαφάτ, τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων, ποτὲ δὲν θὰ ἐστρεφά το βλέμμα μου πρὸς σε καὶ ποτὲ δὲν θὰ σε ἐπρόσεχα.

Δ Βασ. 3,15

καὶ νῦν λαβέ μοι ψάλλοντα. καὶ ἐγένετο ὡς ἔψαλλεν ὁ ψάλλον, καὶ ἐγένετο ἐπ’ αὐτὸν χεὶρ Κυρίου,

Δ Βασ. 3,15

Ἦν ὁμοίως φέρε μου ἐδὼ ἓνα μουσικόν, ποῦ παίζει ὄργανον”. Ὄταν δὲ ὁ μουσικός ἦλθε καὶ ἐπαίξε μουσικὴν, ἡ δύναμις καὶ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἐφώτισαν τὸν Ἐλισαῖον, ὁ ὁποῖος

Δ Βασ. 3,16

καὶ εἶπε· τάδε λέγει Κύριος· ποιήσατε τὸν χειμάρρουν τοῦτον βοθύνους βοθύνους·

Δ Βασ. 3,16

καὶ εἶπεν· “αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· ἀνοίξατε τοὺς διαφόρους τόπους αὐτοῦ τοῦ ξηροπόταμου λάκκου.

Δ Βασ. 3,17

ὅτι τάδε λέγει Κύριος· οὐκ ὄψεσθε πνεῦμα καὶ οὐκ ὄψεσθε ὑετὸν, καὶ ὁ χειμάρρουν οὗτος πλησθήσεται ὕδατος, καὶ πίεσθε ὑμεῖς καὶ αἱ κτήσεις ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν·

Δ Βασ. 3,17

Αὐτὰ λέγει ἀκόμη ὁ Κύριος· Δὲν θὰ ἀκούσετε ἀνεμὸν νὰ φυσᾷ καὶ δὲν θὰ ἴδετε βροχὴν νὰ πίπτῃ καὶ ὁμοίως ὁ ξηροπόταμος αὐτός θὰ γεμίσῃ ἀπὸ νερά. Καὶ θὰ πῖτε καὶ σεις καὶ τὰ ποιμνία σας καὶ τὰ μεταγωγικά σας.

Δ Βασ. 3,18

καὶ κούφη αὐτὴ ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ παραδώσω τὴν Μωάβ ἐν χειρὶ ὑμῶν,

Δ Βασ. 3,18

Εἶναι δὲ αὐτὸ τὸ ἔργον ευκολώτατον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος καὶ θὰ παραδώσῃ τὴν χώραν τῶν Μωαβιτῶν εἰς τὴν ἐξουσίαν σας.

Δ Βασ. 3,19

καὶ πατάξετε πᾶσαν πόλιν ὀχυρὰν καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν καταβαλεῖτε καὶ πάσας πηγὰς ὕδατος ἐμφράξεσθε καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἀχρειώσετε ἐν λίθοις.

Δ Βασ. 3,19

Καὶ θὰ καταστρέψετε σεις κάθε ὀχυρὰν πόλιν τῶν Μωαβιτῶν καὶ θὰ κατακόψετε κάθε καρποφόρον δένδρον, θὰ φράξετε δὲ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, κάθε δὲ εὐφορον περιοχὴν θὰ τὴν κάμειτε ἀχρηστον γεμίζοντες αὐτὴν με λίθους”.

Δ Βασ. 3,20

καὶ ἐγένετο πρῶτῃ ἀναβαινούσης τῆς θυσίας καὶ ἰδοὺ ὕδατα ἤρχοντο ἐξ ὁδοῦ Ἐδώμ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ὕδατος.

Δ Βασ. 3,20

Πράγματι δὲ κατὰ τὴν ἐπομένην πρωΐαν, ὅταν προσεφέρετο πρὸς τὸν Θεὸν ἡ πρωϊνὴ θυσία, ἰδοὺ ὕδατα πολλὰ κατέβαιναν ἀπὸ τὴν περιοχὴν τῆς Ἐδώμ καὶ ἐγέμισεν ἡ χώρα ἀπὸ νερό.

Δ Βασ. 3,21

καὶ πᾶσα Μωάβ ἤκουσαν ὅτι ἀνέβησαν οἱ τρεῖς βασιλεῖς πολεμεῖν αὐτοὺς, καὶ ἀνεβόησαν ἐκ παντὸς περιεζωσμένοι ζῶντην καὶ εἶπαν· ὦ καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ ὀρίου.

Δ Βασ. 3,21

Ἐν τῷ μεταξύ ὅλοι οἱ Μωαβίται, ὅταν ἐπληροφόρηθησαν ὅτι ἐξεστράτευσαν οἱ τρεῖς βασιλεῖς, δια νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον τῶν, ἐκραύγασαν καὶ ὅλοι ὅσοι ἠμποροῦσαν νὰ φέρουν ὅπλα ἠγέρθησαν καὶ εἶπαν· “ἀλλοίμονον!” Ἠτοιμάσθησαν ὁμοίως καὶ παρετάχθησαν εἰς τὰ σύνορα τῆς χώρας τῶν.

Δ Βασ. 3,22

καὶ ὠρθρισαν τὸ πρῶτῃ, καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν ἐπὶ τὰ ὕδατα· καὶ εἶδε Μωάβ ἐξεναντίας τὰ ὕδατα πυρὰ ὡσεὶ αἷμα

Δ Βασ. 3,22

Οἱ στρατευμένοι Μωαβίται ἐσηκώθησαν τὸ πρῶτῃ, ἐνῶ ὁ ἥλιος εἶχεν ἀνατελεῖ καὶ ἐρριπτε τὰς ἀκτῖνας τοῦ εἰς τὰ ὕδατα. Εἶδαν δὲ τὰ ἀπέναντι ὕδατα κόκκινα ὡσάν αἷμα.

Δ Βασ. 3,23

καὶ εἶπαν· αἷμα τοῦτο τῆς ῥομφαίας, καὶ ἐμαχέσαντο οἱ βασιλεῖς καὶ ἐπάταξεν ἀνὴρ τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ νῦν ἐπὶ τὰ σκῦλα Μωάβ.

Δ Βασ. 3,23

Εἶπαν δὲ ἀναμεταξύ τῶν· “τὸ αἷμα αὐτὸ προέρχεται ἀπὸ ῥομφαίαν. Φαίνεται ὅτι οἱ τρεῖς βασιλεῖς συνήψαν μάχην μεταξύ τῶν καὶ καθένας ἀπὸ τοὺς στρατιώτας τῶν θὰ ἐπετέθη ἐναντίον τοῦ ἄλλου. Καὶ τώρα λοιπόν, Μωαβίται, ἐμπρός δια νὰ τοὺς λαφυραγωγῆσωμεν”.

Δ Βασ. 3,24

καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ, καὶ Ἰσραὴλ ἀνέστησαν καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωάβ, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. καὶ εἰσῆλθον εἰσπορευόμενοι καὶ τύπτοντες τὴν Μωάβ

Δ Βασ. 3,24

Οἱ Μωαβίται εἰσώρμησαν στὸ στρατόπεδον τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ οἱ Ἰσραηλίται ἠγέρθησαν, ἐπετέθησαν καὶ ἐνίκησαν τοὺς Μωαβίτας, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ἐμπρός ἀπὸ αὐτοῦ. Οἱ Ἰσραηλίται καταδιώκοντες καὶ κτυπώντας αὐτοὺς εἰσῆλθον εἰς τὴν χώραν τῶν Μωαβιτῶν.

- Δ Βασ. 3,25 και τὰς πόλεις καθεῖλον καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἐρρίψαν ἀνὴρ τὸν λίθον καὶ ἐνέπλησαν αὐτὴν καὶ πᾶσαν πηγὴν ἐνέφραξαν καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν κατέβαλον ἕως τοῦ καταλιπεῖν τοὺς λίθους τοῦ τοίχου καθηρημένους, καὶ ἐκύκλωσαν οἱ σφενδονῆται καὶ ἐπάταξαν αὐτήν.
- Δ Βασ. 3,25 Ἐκεῖ κατεκρήμνισαν τὰς πόλεις· εἰς κάθε δε εὐφορον αγρόν, δια να τον καταστήσουν ἀχρηστον, ἐρριψεν ο καθένας ἀπὸ τους στρατιώτας λίθους και τον ἐγέμισαν. Καθε πηγὴν την ἐφραξαν και κάθε καρποφόρον και ωραῖον δένδρον το ἐκοψαν ἀπὸ την ρίζαν. Ἐπέφεραν τέτοια καταστροφὴν, ὥστε εἰς κάποιαν πόλιν δεν ἐμειναν παρὰ λίθοι στους ετοιμόρροπους τοίχους. Οἱ Ἰσραηλίται, οἱ ὁποῖοι ἐχειρίζοντο την σφενδόνην, περιεκύκλωσαν αὐτὴν την πόλιν και την κατέλαβαν.
- Δ Βασ. 3,26 καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς Μωᾶβ ὅτι ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὸν ὁ πόλεμος· καὶ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτακοσίους ἄνδρας ἐσπασμένους ῥομφαίαν διακόψαι πρὸς βασιλέα Ἐδώμ, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν.
- Δ Βασ. 3,26 Τότε ο βασιλεὺς των Μωαβιτῶν, ὅταν εἶδεν ὅτι ο πόλεμος ἐστράφη καταστρεπτικὸς ἐναντίον του, ἐπῆρε μαζὴ του ἐπτακοσίους ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι ἠμποροῦσαν να χειρίζονται την σπάθην, και μετέβη, δια να ἀνοίξῃ δρόμον πρὸς τον βασιλέα των Ἰδουμαίων, ἀλλὰ δεν το κατώρθωσαν.
- Δ Βασ. 3,27 καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρωτότοκον, ὃν ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὀλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ τείχους· καὶ ἐγένετο μετὰ μελος μέγας ἐπὶ Ἰσραήλ, καὶ ἀπήρην ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν.
- Δ Βασ. 3,27 Ἐπάνω δε εἰς την ἀγωνίαν και τον πόνον του ἐπῆρε τον πρωτοτόκον υἱὸν του, ο ὁποῖος θα τον διεδέχετο στον θρόνον, και τον προσέφερε θυσίαν ὀλοκαυτώματος ἐπάνω στο τείχος της πόλεως. Οἱ Ἰσραηλίται, ὅταν εἶδαν αὐτὴν την τραγικὴν θυσίαν, συνεκλονίσθησαν και σαν μεταμελόμενοι ἀνεχώρησαν ἀπὸ τα μέρη ἐκεῖνα και ἐπέστρεψαν εἰς την χώραν των.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 4

- Δ Βασ. 4,1 Καὶ γυνὴ μία ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἐβόα πρὸς τὸν Ἐλισαίε λέγουσα· ὁ δοῦλός σου ἀνὴρ μου ἀπέθανε, καὶ σὺ ἔγνωσ ὅτι δοῦλός σου ἦν φοβούμενος τὸν Κύριον· καὶ ὁ δανειστής ἤλθε λαβεῖν τοὺς δύο υἱούς μου ἑαυτῷ εἰς δούλους.
- Δ Βασ. 4,1 Ἡ σύζυγος ἐνός ἀπὸ τους προφῆτας ἐκραύγασε πρὸς τον Ἐλισαῖον λέγουσα· “ο σύζυγός μου, ο δούλός σου, ἀπέθανε. Σὺ δε γνωρίζεις, ὅτι αὐτός ἐσέβητο τον Θεόν. Μετὰ τον θάνατόν του, ἦλθεν ο δανειστής μας, στον ὁποῖον δεν ἐξωφλησαμεν το χρέος μας, να πάρῃ ὡς δούλους του τα δύο παιδιά μου”.
- Δ Βασ. 4,2 καὶ εἶπεν Ἐλισαίε· τί ποιήσω σοι; ἀνάγγελόν μοι τί ἔστι σοι ἐν τῷ οἴκῳ. ἢ δὲ εἶπεν· οὐκ ἔστι τῆ δούλη σου οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ, ὅτι ἀλλ' ἢ ὁ ἀλείψομαι ἔλαιον.
- Δ Βασ. 4,2 Ὁ Ἐλισαῖος εἶπε πρὸς αὐτήν· τη ἠμπορῶ να κάμω δια σε; Πές μου, τι ὑπάρχει μέσα στο σπίτι σου;” Ἐκεῖνη ἀπήντησεν· “στο σπίτι ἐμοῦ της δούλης σου δεν ὑπάρχει τίποτε, ἐμὴ μόνον ἐλάχιστον λάδι, ὅσον ἀρκεῖ δια να ἀλείψωμεν το ψωμί μας”.
- Δ Βασ. 4,3 καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· δεῦρο αἰτήσαι σεαυτῆ σκεύη ἕξωθεν παρὰ πάντων τῶν γειτόνων σκεύη κενά, μὴ ὀλιγώσης.
- Δ Βασ. 4,3 Ὁ Ἐλισαῖος εἶπε πρὸς αὐτήν· “πήγαινε εἰς την γειτονιά και ζήτησε ἀπὸ ὅλους τους γείτονάς σου δοχεῖα ἀδειανά. Μὴ διστάσης να ζητήσης πολλά.
- Δ Βασ. 4,4 καὶ εἰσελεύσῃ καὶ ἀποκλείσεις τὴν θύραν κατὰ σοῦ καὶ κατὰ τῶν υἱῶν σου καὶ ἀποχεεῖς εἰς τὰ σκεύη ταῦτα καὶ τὸ πληρωθὲν ἀρεῖς.
- Δ Βασ. 4,4 Κατόπιν θα εἰσελθῆς στο σπίτι σου, θα κλείσης την θύραν μέσα δε στο σπίτι σου θα εἰσαι συ και τα παιδιά σου. Ἀπὸ το λάδι, που ἔχεις, θα χύσης λίγο εἰς τα δοχεῖα αὐτά. Τα δοχεῖα θα γεμίσουν λάδι, το ὁποῖον θα θέσης κατὰ μέρος”.
- Δ Βασ. 4,5 καὶ ἀπήλθε παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν καθ' ἑαυτῆς καὶ κατὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς· αὐτοὶ προσήγγιζον πρὸς αὐτήν, καὶ αὐτὴ ἐπέχεεν ἕως ἐπλήσθησαν τὰ σκεύη.
- Δ Βασ. 4,5 Ἐφυγεν ἡ γυναῖκα, εἰσήλθεν στο σπίτι της, ἐκλείσε την θύραν και μέσα εἰς αὐτὸ ἐμεινεν αὐτὴ και τα παιδιά της. Τα παιδιά της ἐφεραν πρὸς αὐτήν το ἕνα μετὰ το ἄλλο τα κενὰ δοχεῖα και αὐτὴ ἔχυνε λάδι, ἕως ὅτου ἐγέμισαν.
- Δ Βασ. 4,6 καὶ εἶπε πρὸς τοὺς υἱούς αὐτῆς· ἐγγίσατε ἔτι πρὸς με τὸ σκεῦος· καὶ εἶπον αὐτῆ· οὐκ ἔστιν ἔτι σκεῦος· καὶ ἔστη τὸ ἔλαιον.
- Δ Βασ. 4,6 Εἶπε δε πρὸς τα παιδιά της· “φέρετε πρὸς ἐμὲ ἕνα ἀκόμη κενὸν δοχεῖον». Ἐκεῖνα της ἀπήντησαν· “δεν ὑπάρχει ἄλλο δοχεῖον κενόν”. Και τότε ἐσταμάτησεν ἡ ροὴ του ἐλαίου.
- Δ Βασ. 4,7 καὶ ἦλθε καὶ ἀπήγγειλε τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν Ἐλισαίε· δεῦρο καὶ ἀπόδου τὸ ἔλαιον καὶ ἀποτίσεις τοὺς τόκους σου, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου ζήσεσθε ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ ἐλαίῳ.
- Δ Βασ. 4,7 Ἡ γυνὴ ἦλθε και ἀνήγγειλεν στον Ἐλισαῖον, τον ἀνθρώπον του Θεοῦ. Ὁ Ἐλισαῖος της εἶπε· “πήγαινε, πώλησε το

λάδι και με τα χρήματα, που θα εισπράξεις, να πληρώσης το χρέος σου. Με το υπόλοιπον δε λάδι, που θα μείνη, θα τραφήτε εσύ και τα παιδιά σου.

- Δ Βασ. 4,8 καὶ ἐγένετο ἡμέρα καὶ διέβη Ἐλισαιὲ εἰς Σωμάν, καὶ ἐκεῖ γυνὴ μεγάλη καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον. καὶ ἐγένετο ἀφ' ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν ἐξέκλινε τοῦ ἐκεῖ φαγεῖν.
- Δ Βασ. 4,8 Καποϊαν ἄλλην ἡμέραν ο Ἐλισαιὸς διέβαινε ἀπὸ τὴν πόλιν Σωμάν. Εκεί υπήρχε μία πλούσια γυναίκα, η οποία τον παρεκάλεσε με επιμονή να καθήση να φάγη ἄρτον. Εκτοτε κάθε φοράν, που ο Ἐλισαιὸς εἰσῆρχετο εἰς τὴν πόλιν, μετέβαινε στον οἶκον της δια να φάγη.
- Δ Βασ. 4,9 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς· ἰδοὺ δὴ ἔγνων ὅτι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἅγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διὰ παντός.
- Δ Βασ. 4,9 Η γυνή αυτή εἶπεν στον σύζυγόν της· “ἰδοὺ, γνωρίζω καλά, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτός του Θεοῦ εἶναι ἅγιος και πάντοτε διέρχεται ἀπὸ το σπίτι μας.
- Δ Βασ. 4,10 ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερῶν τόπον μικρὸν καὶ θῶμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην καὶ τράπεζαν καὶ δίφρον καὶ λυχνίαν. καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ.
- Δ Βασ. 4,10 Ἀς κτίσωμεν λοιπὸν δι' αὐτὸν ἓνα μικρὸν δωμάτιον στο υπερώον. Ἀς θέσωμεν ἐκεῖ μίαν κλίνην, μίαν τράπεζαν και ἓνα κάθισμα και μίαν λυχνίαν. Ἐτσι δε κάθε φοράν, που αὐτός θα ἔρχεται πρὸς ημᾶς, θα μένη στο δωμάτιον ἐκεῖνο”.
- Δ Βασ. 4,11 καὶ ἐγένετο ἡμέρα καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ καὶ ἐξέκλινεν εἰς τὸ ὑπερῶν καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ.
- Δ Βασ. 4,11 Καποϊαν κατόπιν ἡμέραν ο Ἐλισαιὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν και ἐπήγεν εἰς τα υπερώον ἐκεῖνο, ὅπου και ἐκοιμήθη.
- Δ Βασ. 4,12 καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ· κάλεσόν μοι τὴν Σωμανίτιν ταύτην· καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 4,12 Εἶπε δε πρὸς τον Γιεζὶ, τον υπηρέτην του· “κάλεσε αὐτὴν τὴν Σωμανίτιν γυναίκα να ἔλθῃ πρὸς ἐμὲ”. Ο υπηρέτης του Ἐλισαιοῦ τὴν ἐκάλεσε και ἐκείνη παρουσιάσθη ἐνώπιον αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 4,13 καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰπὸν δὴ πρὸς αὐτήν· ἰδοὺ ἐξέστησας ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἔκστασιν ταύτην· τί δεῖ ποιῆσαι σοι; εἰ ἔστι λόγος σοι πρὸς τὸν βασιλέα ἢ πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως; ἢ δὲ εἶπεν· ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐγὼ εἶμι οἰκῶ.
- Δ Βασ. 4,13 Ο Ἐλισαιὸς εἶπε πρὸς τον Γιεζὶ· “πες πρὸς τὴν γυναίκα αὐτὴν, ὅτι μας κατέπληξε και μας καθυπεχρέωσε με τὴν φιλοξενίαν της. Τι πρέπει, λοιπὸν, να κάμωμεν εἰς σέ; Μήπως υπάρχει κάποιο ζήτημά σου ἐκκρεμές, δια να ομιλήσωμεν πρὸς τον βασιλέα ἢ πρὸς τον ἀρχηγὸν του στρατοῦ;» Εκείνη ἀπήντησεν· “ἐγὼ κατοικῶ ἐν μέσῳ των ἀνθρώπων μου και δεν ἔχω καμμίαν τέτοιαν ἀνάγκην”.
- Δ Βασ. 4,14 καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ· τί δεῖ ποιῆσαι αὐτῆ; καὶ εἶπε Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ· καὶ μάλα υἱὸς οὐκ ἔστιν αὐτῆ, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πρεσβύτης.
- Δ Βασ. 4,14 Ο Ἐλισαιὸς εἶπε πρὸς τον Γιεζὶ· “τι λοιπὸν πρέπει να κάνωμεν δι' αὐτὴν;” Ο Γιεζὶ ο υπηρέτης του Ἐλισαιοῦ εἶπε· “γεγονὸς εἶναι ὅτι αὐτὴ ἡ γυνὴ δεν ἔχει παιδί και ὁ σύζυγός της εἶναι γέρον”.
- Δ Βασ. 4,15 καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔστη παρὰ τὴν θύραν.
- Δ Βασ. 4,15 Ο Ἐλισαιὸς τὴν ἐκάλεσε και ἐκείνη ἐστάθη ὀρθία κοντὰ εἰς τὴν θύραν.
- Δ Βασ. 4,16 καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ πρὸς αὐτήν· εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ὡς ἡ ὥρα, ζῶσα σὺ περιειληφυῖα υἱόν. ἢ δὲ εἶπε· μὴ Κύριε, μὴ διαψεύση τὴν δούλην σου.
- Δ Βασ. 4,16 Εἶπε τότε πρὸς αὐτὴν ο Ἐλισαιὸς· “κατὰ το ἐπόμενον ἔτος, τὴν ἐποχὴν αὐτὴν, συ θα ζῆς βέβαια, ἀλλὰ και θα κρατῆς παιδί εἰς τὴν ἀγκαλιά σου”. Εκείνη ὁμως ἀπήντησε· “σε παρακαλῶ, κύριε, μη διαψεύσης αὐτὴν τὴν υπόσχεσιν, που ἔδωσες πρὸς ἐμὲ, τὴν δούλην σου”.
- Δ Βασ. 4,17 καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ ἔτεκεν υἱὸν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ὡς ἡ ὥρα, ζῶσα, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὴν Ἐλισαιέ.
- Δ Βασ. 4,17 Πράγματι ἡ γυναίκα αὐτὴ συνέλαβε και ἐγέννησε παιδί κατὰ το ἐπόμενον ἔτος και κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, εὐρίσκετο αὐτὴ, φυσικὰ, ἐν τῇ ζωῇ, ὅπως εἶχε προαναγγεῖλει εἰς αὐτὴν ο Ἐλισαιὸς.
- Δ Βασ. 4,18 καὶ ἠδρύνθη τὸ παιδάριον· καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πρὸς τοὺς θερίζοντας,
- Δ Βασ. 4,18 Το παιδί ἐμεγάλωσε και κάποτε ἐβγήκεν στον ἀγρὸν, ὅπου εὐρίσκετο ὁ πατέρας του και οἱ θεριστάι.
- Δ Βασ. 4,19 καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· τὴν κεφαλὴν μου, τὴν κεφαλὴν μου· καὶ εἶπε τῷ παιδαριῷ· ἄρον αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 4,19 Αἰφνης εἶπε πρὸς τον πατέρα του· “το κεφάλι μου, το κεφάλι μου” ! Ο δε πατέρας εἶπεν στον υπηρέτην· “πάρε το παιδί και φέρε το πρὸς τὴν μητέρα του”.
- Δ Βασ. 4,20 καὶ ἦρεν αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς ἕως μεσημβρίας και ἀπέθανε.
- Δ Βασ. 4,20 Ο υπηρέτης ἐπῆρε το παιδί και το ἔφερεν εἰς τὴν μητέρα του. Αὐτὸ ἐκοιμήθη εἰς τα γόνατα της μητρὸς του ἕως το μεσημέρι, ὁπότε ἀπέθανε.
- Δ Βασ. 4,21 καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπέκλεισε κατ'

αυτοῦ και ἐξῆλθε.

- Δ Βασ. 4,21 Η μητέρα του το ανέβασεν στο υπερῶν και το εκοίμισεν στο κρεβάτι του προφήτου Ελισαίου. Εκλεισε δε πίσω από αυτό την πόρτα και ἐξῆλθεν.
- Δ Βασ. 4,22 και ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα αὐτῆς και εἶπεν· ἀπόστειλον δὴ μοι ἓν τῶν παιδαρίων και μίαν τῶν ὄνων, και δραμοῦμαι ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ και ἐπιστρέψω.
- Δ Βασ. 4,22 Η γυναίκα ἐστελε και παρεκάλεσε τον ἄνδρα της λέγουσα· “στείλε μου σε παρακαλῶ ἓνα ἀπὸ τους δούλους σου και μίαν ἀπὸ τας ὄνους, διότι ἐγὼ θα σπεύσω ἕως ἐκεῖ, που εἶναι ο ἀνθρωπος του Θεοῦ, ο Ελισαίος και θα ἐπιστρέψω”.
- Δ Βασ. 4,23 και εἶπε· τί ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον; οὐ νεομηνία οὐδὲ σάββατον. ἡ δὲ εἶπεν· εἰρήνη.
- Δ Βασ. 4,23 Εκείνος την ηρώτησε· “διατί σὺ σήμερον πηγαίνεις πρὸς αὐτόν; Δεν εἶναι οὔτε πρώτη του μηνὸς οὔτε εορτὴ του Σαββάτου”. Εκείνη του εἶπε· “μὴ ἀνησυχῆς, εἰρήνευε”.
- Δ Βασ. 4,24 και ἐπέσαξε τὴν ὄνον και εἶπε πρὸς τὸ παιδάριον αὐτῆς· ἄγε πορεύου, μὴ ἐπίσχῃ μοι τοῦ ἐπιβῆναι, ὅτι ἐὰν εἶπω σοι· δεῦρο και πορεύῃ και ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον.
- Δ Βασ. 4,24 Ἐσαμάρωσεν ἡ ἴδια τὴν ὄνον και εἶπε πρὸς τὸν δούλον της· “ἐμπρός, πῆγαινε, και μὴ σταματήσῃς τὴν πορείαν, ἕως ὅτου ἐγὼ σου πω. Ἐμπρός προχώρει. Θα μεταβῶμεν πρὸς τὸν ἄνθρωπον του Θεοῦ, τὸν Ελισαίον, στο Καρμήλιον ὄρος”.
- Δ Βασ. 4,25 και ἐπορεύθη και ἦλθεν ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ὄρος. και ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἐλισαιὲ ἐρχομένην αὐτήν, και εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ· ἰδοὺ δὴ ἡ Σωμανίτις ἐκείνη·
- Δ Βασ. 4,25 Ἐπορεύθη ἡ γυναίκα αὐτῆ με τὸν υπηρέτην της ἕως τὸ Καρμήλιον ὄρος, ὅπου εὐρίσκετο ο ἀνθρωπος του Θεοῦ. Ὅταν ο Ελισαίος την εἶδε να ἐρχεται εἶπε πρὸς τὸν υπηρέτην του τὸν Γιεζὶ· “ἰδοὺ, λοιπόν, ἡ Σωμανίτις ἐκείνη γυνή.
- Δ Βασ. 4,26 νῦν δράμε εἰς ἀπαντὴν αὐτῆς και ἐρεῖς· εἰ εἰρήνη σοι; εἰ εἰρήνη τῷ ἀνδρὶ σου; εἰ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ; ἡ δὲ εἶπεν· εἰρήνη.
- Δ Βασ. 4,26 Τρέξε τώρα εἰς προαπάντησίν της και θα της πῆς· Εἶσαι σὺ καλά; Εἶναι υγιῆς ο ἀνδρας σου; Εἶναι καλά τὸ παιδί σου;” Εκείνη ἀπήντησεν· “ὅλοι εἴμεθα καλά”.
- Δ Βασ. 4,27 και ἦλθε πρὸς Ἐλισαιὲ εἰς τὸ ὄρος και ἐπελάβετο τῶν ποδῶν αὐτοῦ. και ἠγγισε Γιεζὶ ἀπώσασθαι αὐτήν, και εἶπεν Ἐλισαιὲ· ἄφες αὐτήν, ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς κατώδυνος αὐτῆ, και Κύριος ἀπέκρυπεν ἀπ’ ἐμοῦ και οὐκ ἀνήγγειλέ μοι.
- Δ Βασ. 4,27 Ἦλθε πρὸς τὸν Ελισαίον στο ὄρος, ἐπεσεν στο ἔδαφος και ἐπασε τα πόδια του προφήτου. Ὁ Γιεζὶ ἐπλησίασε, δια να τὴν ἀποθήσῃ. Ὁ Ελισαίος ὁμως εἶπε πρὸς αὐτόν· “ἀφῆσέ την, διότι ἡ καρδιά της εἶναι καταπικραμμένη και θλιμμένη, ο δε Κύριος ἀπέκρυπεν ἀπὸ ἐμὲ και δεν μου εἶπε τὴν αἰτίαν του πόνου της”.
- Δ Βασ. 4,28 ἡ δὲ εἶπε· μὴ ἠτησάμην υἱὸν παρὰ τοῦ Κυρίου μου; ὅτι οὐκ εἶπα· οὐ πλανήσεις μετ’ ἐμοῦ;
- Δ Βασ. 4,28 Εκείνη του εἶπε· “μήπως ἐγὼ ἐζήτησα ἀπὸ τὸν κύριόν μου παιδί; Δεν εἶπα πρὸς σε ὅτι δεν πρέπει να διαψεύσῃς τὴν ἐλπίδα, που μου ἔδωσες;”
- Δ Βασ. 4,29 και εἶπεν Ἐλισαιὲ τῷ Γιεζὶ· ζῶσαι τὴν ὄσφύν σου και λαβὲ τὴν βακτηρίαν μου ἐν τῇ χειρὶ σου και δεῦρο· ὅτι ἐὰν εὕρῃς ἄνδρα, οὐκ εὐλογῆσεις αὐτόν, και ἐὰν εὐλογῆσῃ σε ἀνὴρ, οὐκ ἀποκριθήσῃ αὐτῷ· και ἐπιθήσεις τὴν βακτηρίαν μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου.
- Δ Βασ. 4,29 Εἶπε τότε ο Ελισαίος πρὸς τὸν Γιεζὶ· “ζῶσε τὴν μέσην σου με τὴν ζώνην, πάρε τὴν βακτηρίαν του στο χέρι σου και πῆγαινε στο σπίτι της γυναίκός αὐτῆς. Ἐὰν δὲ, τυχόν, και συναντήσῃς ἄνθρωπον στον δρόμον, δεν θα τον χαιρετήσῃς και ἀν ἐκεῖνος σε χαιρετήσῃ, δεν θα του ἀποκριθῆς. Ταχέως θα φθάσῃς στο σπίτι και θα θέσῃς τὴν βακτηρίαν μου στο πρόσωπον του παιδιοῦ”.
- Δ Βασ. 4,30 και εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου· ζῆ Κύριος και ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· και ἀνέστη Ἐλισαιὲ και ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς.
- Δ Βασ. 4,30 Η μητέρα του παιδιοῦ εἶπε πρὸς τὸν Ελισαίον· “ὀρκίζομαι στον ζῶντα Θεόν και εἰς τὴν ἰδικὴν σου ζωὴν, ὅτι δεν θα σε ἐγκαταλείψω”. Ἐσηκώθη ο Ελισαίος και ηκολούθησεν αὐτήν ἕως στο σπίτι.
- Δ Βασ. 4,31 και Γιεζὶ διῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῆς και ἐπέθηκε τὴν βακτηρίαν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου, και οὐκ ἦν φωνὴ και οὐκ ἦν ἀκρόασις· και ἐπέστρεψεν εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ και ἀπήγγειλεν αὐτῷ λέγων· οὐκ ἠγέρθη τὸ παιδάριον.
- Δ Βασ. 4,31 Ὁ Γιεζὶ ὁμως ἐβάδισεν ἐνωρίτερον ἀπὸ αὐτοὺς και ἔθεσε τὴν βακτηρίαν στο πρόσωπον του παιδιοῦ. Ἀλλὰ καμμία φωνὴ και καμμία ἀκρόασις δεν υπῆρξεν ἐκ μέρους του παιδιοῦ. Ἐπέστρεψεν ο Γιεζὶ εἰς ἀπάντησιν του Ελισαίου και ἀνήγγειλεν εἰς αὐτόν, ὅτι τὸ παιδί δεν ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν κλίνην.
- Δ Βασ. 4,32 και εἰσῆλθεν Ἐλισαιὲ εἰς τὸν οἶκον και ἰδοὺ τὸ παιδάριον τεθνηκὸς κεκοιμισμένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 4,32 Ὁ Ελισαίος εἰσῆλθεν στο σπίτι και ἰδοὺ βλέπει τὸ παιδί νεκρὸν ἐξηλωμένον ἐπάνω στο κρεβάτι του.
- Δ Βασ. 4,33 και εἰσῆλθεν Ἐλισαιὲ εἰς τὸν οἶκον και ἀπέκλεισε τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο ἑαυτῶν και προσήυξατο πρὸς Κύριον·
- Δ Βασ. 4,33 Εἰσῆλθεν στο δωμάτιον του υπερῶου, ἐκλεισε τὴν θύραν του δωματίου, ἐμεινεν αὐτὸς με τὸ νεκρὸ παιδί και

προσηυχήθη προς τον Κυριον.

- Δ Βασ. 4,34 και ανέβη και έκοιμήθη επί τὸ παιδάριον και έθηκε τὸ στόμα αὐτοῦ επί τὸ στόμα αὐτοῦ και τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ επί τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ και τὰς χεῖρας αὐτοῦ επί τὰς χεῖρας αὐτοῦ και διέκαμψεν ἐπ’ αὐτόν, και διεθερμάνθη ἡ σάρξ τοῦ παιδαρίου.
- Δ Βασ. 4,34 Ανέβηκε κατόπιν εις την κλίνην, εξηπλώθη επάνω στο παιδιον, έθεσε το στόμα του στο στόμα του παιδιού και τα μάτια του εις τα μάτια εκείνου και τα χέρια του εις τα χέρια εκείνου, εξηπλώθη επάνω εις αυτό και έτσι το σώμα του παιδιού εθερμάνθη.
- Δ Βασ. 4,35 και επέστρεψε και έπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔνθεν και ἔνθεν και ανέβη και συνέκαμψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον ἕως ἐπάκτις, και ἤνοιξε τὸ παιδάριον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 4,35 Ο Ελισαιός απεσύρθη, επήγεν από εδώ και από εκεί μέσα στο σπίτι, ανέβηκε πάλιν εις την κλίνην και εξηπλώθη επάνω στο παιδί, ὅπως και προηγουμένως. Αυτό επανεληφθη επτά φορές. Το δε παιδί ἤνοιξε τότε τα μάτια του.
- Δ Βασ. 4,36 και ἐξεβόησε Ἐλισαιέ πρὸς Γιεζὶ και εἶπε· κάλεσον τὴν Σωμανίτιν ταύτην· και ἐκάλεσε, και εἰσήλθε πρὸς αὐτόν. και εἶπεν Ἐλισαιέ· λάβε τὸν υἱὸν σου.
- Δ Βασ. 4,36 Ο Ελισαιός εφώνασε τον Γιεζὶ και εἶπε· “κάλεσε την Σωμανίτιν αυτήν”. Την εκάλεσε και εκείνη εισηλθεν στο υπερών, ὅπου ἦτο αὐτός. Ο Ελισαιός της εἶπε· “πάρε το παιδί σου”.
- Δ Βασ. 4,37 και εἰσήλθεν ἡ γυνὴ και ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ και προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν και ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτῆς και ἐξῆλθε.
- Δ Βασ. 4,37 Η γυναίκα επλησίασεν, ἔπεσεν στους πόδας του Ελισαιού και προσεκύνησε μέχρις εδάφους και κατόπιν επήρε ζωντανὸ το παιδί της και εβγήκεν από το δωμάτιον.
- Δ Βασ. 4,38 και Ἐλισαιέ επέστρεψεν εἰς Γάλαγα, και ὁ λιμὸς ἐν τῇ γῆ, και υἱοὶ τῶν προφητῶν ἐκάθηοντο ἐνώπιον αὐτοῦ. και εἶπεν Ἐλισαιέ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ· ἐπίστησεν τὸν λέβητα τὸν μέγαν και ἔψε ἔψεμα τοῖς υἱοῖς τῶν προφητῶν.
- Δ Βασ. 4,38 Επειτα από το γεγονός αὐτὸ ο Ελισαιός επέστρεψεν εις τα Γαλαγα. Τότε εἶχε πέσει μεγάλος λιμὸς εις εκείνην την χώραν, οι δε προφῆται ἐκάθηοντο νηστικοὶ πλησίον του Ελισαιού. Ο Ελισαιός εἶπε τότε στον υπηρέτην του τον Γιεζὶ· “βάλε τον μεγάλον λέβητα και βράσε φαγητόν δια τους προφήτας”.
- Δ Βασ. 4,39 και ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἀγρὸν συλλέξαι ἀριῶθ και εὔρεν ἄμπελον ἐν τῷ ἀγρῷ και συνέλεξεν ἀπ’ αὐτῆς πολύπην ἀγρίαν πλήρης τὸ ἰμάτιον αὐτοῦ και ἐνέβαλεν εἰς τὸν λέβητα τοῦ ἐψέματος, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν.
- Δ Βασ. 4,39 Ενας δε από αὐτοὺς εβγήκεν εις τα χωράφια, δια να μαζέψῃ χόρτα. Εις μίαν δε περιοχὴν ευρήκεν ἄμπελον, από το ἔδαφος της οποίας εμάζεψεν ἀγρία κολοκύθια και ἐγέμισε το ἰμάτιόν του. Εβαλε δε αὐτὰ μέσα στον λέβητα, δια να βράσουν. Δεν ἐγνώριζεν ὅμως ὅτι αὐτὰ εἶναι δηλητηριώδη.
- Δ Βασ. 4,40 και ἐνέχει τοῖς ἀνδράσι φαγεῖν, και ἐγένετο ἐν τῷ ἔσθειν αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἐψέματος και ἰδοὺ ἀνεβόησαν και εἶπαν· θάνατος ἐν τῷ λέβητι, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ· και οὐκ ἠδύναντο φαγεῖν.
- Δ Βασ. 4,40 Επειτα ἔδωσεν στους ἀνδρας να φάγουν. Ἐνὸς δε εκείνοι ἐτρωγαν από το βραστόν αὐτὸ φαγητόν, αἴφνης εφώνασαν και εἶπαν· “ἄνθρωπε του Θεοῦ, θάνατος υπάρχει στον λέβητα”. Και δεν ἠμποροῦσαν οὔτε και ἠθελαν πλέον να φάγουν.
- Δ Βασ. 4,41 και εἶπε· λάβετε ἄλευρον και ἐμβάλετε εἰς τὸν λέβητα· και εἶπεν Ἐλισαιέ πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον· ἔγχει τῷ λαῷ και ἐσθιέτωσαν· και οὐκ ἐγενήθη ἐκεῖ ἔτι ῥῆμα πονηρόν ἐν τῷ λέβητι.
- Δ Βασ. 4,41 Εἶπε τότε ο Ελισαιός· “πάρετε αλευρί και ρίξτε στον λέβητα”. Εις δε τον δούλον του τον Γιεζὶ εἶπε· “κένωσε τώρα στον λαόν αὐτὸ και ας φάγουν”. Εκείνοι ἔφαγον. Δεν υπήρξε δε τίποτε το επιβλαβές στο φαγητόν αὐτὸ του λέβητος.
- Δ Βασ. 4,42 και ἀνὴρ διῆλθεν ἐκ Βαιθσαρισᾶ και ἦνεγκε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ πρωτογεννημάτων εἴκοσιν ἄρτους κριθίνους και παλάθας, και εἶπε· δότε τῷ λαῷ και ἐσθιέτωσαν.
- Δ Βασ. 4,42 Καποιος ἀνθρωπος ἦλθεν από την Βαιθσαρισᾶ και ἔφερεν στον ἀνθρωπον του Θεοῦ εἴκοσι κριθίνα ψωμιὰ από τα πρωτογεννήματα των αγρών του, ὅπως ἐπίσης και μερικὲς αρμάθες σύκα και εἶπε· “δώστε αὐτὰ στον λαόν να φάγουν”.
- Δ Βασ. 4,43 και εἶπεν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ· τί δῶ τοῦτο ἐνώπιον ἐκατὸν ἀνδρῶν; και εἶπε· δὸς τῷ λαῷ και ἐσθιέτωσαν, ὅτι τὰδε λέγει Κύριος· φάγονται και καταλείψουσι.
- Δ Βασ. 4,43 Ο υπηρέτης του απήντησε· “τι να πρωτοδώσω από αὐτὰ εις εκατόν ἀνθρώπους;” Ο Ελισαιός εἶπε· “δώσε στον λαόν και ας φάγουν από αὐτὰ, διότι αὐτὸ λέγει ο Κυριος· Θα φάγουν, θα χορτάσουν και θα περισσεύσουν”.
- Δ Βασ. 4,44 και ἔφαγον και κατέλιπον κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.
- Δ Βασ. 4,44 Πράγματι ἔφαγαν, ἐχορτάσαν και ἐπερίσσευσαν, ὅπως εἶχεν εἶπει ο Κυριος.

- Δ Βασ. 5,1 Καὶ Ναιμὰν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως Συρίας ἦν ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ τεθραυσμένους προσώπων, ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδωκε Κύριος σωτηρίαν Συρίᾳ· καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς ἰσχυρῶς, λελερωμένος.
- Δ Βασ. 5,1 Ὁ Ναιμὰν, ἀρχιστράτηγος τοῦ στρατοῦ τῆς Συρίας, ἦτο ἀνθρώπος μέγας καὶ ἐπίσημος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως του, ἀξιοθαύμαστος ἀπέναντι αὐτοῦ, διότι δια μέσου αὐτοῦ ὁ Κύριος ἔσωσε τὴν Συρίαν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς. Ἦτο γενναῖος ἀνθρώπος, ἀλλὰ κατείχετο ἀπὸ λέπραν.
- Δ Βασ. 5,2 καὶ Συρία ἐξῆλθον μονόζωνοι καὶ ἠχμαλώτευσαν ἕκ γῆς Ἰσραὴλ νεάνιδα μικράν, καὶ ἦν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς Ναιμὰν.
- Δ Βασ. 5,2 Τότε ομάδες Συρων εἰσῆλθαν ἀπὸ τὴν Συρίαν εἰς τὴν χώραν τῆς Παλαιστίνης πρὸς λεηλασίαν καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπῆραν ὡς αἰχμάλωτον καὶ μίαν μικράν νεάνιδα, ἣ ἦτο ἡ οποία ἐγένετο δούλη τῆς συζύγου τοῦ Ναιμὰν.
- Δ Βασ. 5,3 ἡ δὲ εἶπε τῇ κυρίᾳ αὐτῆς· ὄφελον ὁ κύριός μου ἐνώπιον τοῦ προφήτου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ, τότε ἀποσυνάξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 5,3 Ἡ νεάνις εἶπε πρὸς τὴν κυρίαν τῆς· “μάκαρι ὁ κύριός μου να παρουσιάζετε ἐνώπιον τοῦ προφήτου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Ἐλισαίου, ὁ οὗτος εὐρίσκειται εἰς τὴν Σαμάρειαν. Εκείνος θα ἐθεράπευεν αὐτὸν ἀπὸ τὴν λέπραν του”.
- Δ Βασ. 5,4 καὶ εἰσῆλθε καὶ ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ ἑαυτῆς καὶ εἶπεν· οὕτως καὶ οὕτως ἐλάλησεν ἡ νεάνις ἡ ἐκ γῆς Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 5,4 Ἡ σύζυγος τοῦ Ναιμὰν εἰσῆλθε καὶ ἀνήγγειλεν τὸν κύριόν τῆς καὶ τοῦ εἶπεν· “αὐτὰ καὶ αὐτὰ μου εἶπεν ἡ νεάνις, ποὺ κατὰγεται ἀπὸ τὴν χώραν τῶν Ἰσραηλιτῶν”.
- Δ Βασ. 5,5 καὶ εἶπε βασιλεὺς Συρίας πρὸς Ναιμὰν· δεῦρο εἴσελθε, καὶ ἐξαποστελῶ βιβλίον πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ· καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δέκα τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑξακισχιλίους χρυσοῦς καὶ δέκα ἀλλασσομένας στολάς.
- Δ Βασ. 5,5 Ὁ Ναιμὰν ἀνέφερε τούτο πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Συρίας καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας εἶπε πρὸς τὸν Ναιμὰν· “ἐμπρός, πῆγαινε· καὶ ἐγὼ θα στείλω με σένα ἐπιστολὴν σχετικὴν, πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ὁ Ναιμὰν ἐπῆρε μαζὴ τοῦ δέκα τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑξ ἑκατάδες χρυσοῦς σίκλους καὶ δέκα καινουργεῖς στολάς,
- Δ Βασ. 5,6 καὶ ἤνεγκε τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ λέγων· καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς σέ, ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σε Ναιμὰν τὸν δούλον μου, καὶ ἀποσυνάξεις αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 5,6 ἐπορεύθη πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ ἔδωκε πρὸς αὐτὸν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ βασιλέως του, δια τῆς οὗσας ἐκεῖνος ἔλεγε· “μαζὴ με τὴν ἐπιστολὴν αὐτήν, ποὺ ἦλθεν εἰς τὰ χεῖρα σου, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω καὶ τὸν δούλον μου τὸν Ναιμὰν καὶ να φροντίσης, ὥστε να θεραπεύσης αὐτὸν ἀπὸ τὴν λέπραν του”.
- Δ Βασ. 5,7 καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὸ βιβλίον, διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ὁ Θεὸς ἐγὼ τοῦ θανατῶσαι καὶ ζωοποιῆσαι, ὅτι οὗτος ἀποστέλλει πρὸς με ἀποσυνάξει ἄνδρα ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ; ὅτι πλὴν γινώτε δὴ καὶ ἴδετε ὅτι προφασίζεται οὗτός μοι.
- Δ Βασ. 5,7 Ἀμέσως μόλις ἐδιάβασεν αὐτὸ τὸ γράμμα ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἔσχισε τὰ ἐνδύματά του καὶ εἶπε· “εἶμαι ἐγὼ θεός, ὥστε να ἔχω τὴν δύναμιν να θανατώσω καὶ να ζωοποιήσω; Διατί ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας μου στέλνει τὸν ἀνθρώπον του, δια να τὸν θεραπεύσω ἀπὸ τὴν λέπραν του; Μαθετε, σας παρακαλῶ, καὶ ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ζητεῖ πρόφασιν πολέμου”.
- Δ Βασ. 5,8 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἐλισαῖε ὅτι διέρρηξεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ λέγων· ἵνατι διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου; ἔλθέτω δὴ πρὸς με Ναιμὰν καὶ γινώτω ὅτι ἐστὶ προφήτης ἐν Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 5,8 Ὅταν ὁ Ἐλισαῖος ἐληροφωρήθη, ὅτι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἔσχιεν ἀπὸ τὴν λύπην του τὰ ἐνδύματά του, ἔστειλε πρὸς αὐτὸν ἀνθρώπον του καὶ τοῦ εἶπε· “διατί ἔσχισες τὰ ἐνδύματά σου; Ἄς ἔλθῃ, λοιπόν, πρὸς ἐμέ ὁ Ναιμὰν καὶ κάθε ἀνθρώπος ας μάθῃ, ὅτι ὑπάρχει προφήτης μεταξὺ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ”.
- Δ Βασ. 5,9 καὶ ἦλθε Ναιμὰν ἐν ἵππῳ καὶ ἄρματι καὶ ἔστη ἐπὶ θύρας οἴκου Ἐλισαῖε.
- Δ Βασ. 5,9 Ὁ Ναιμὰν ἦλθε με ἵπτικόν καὶ πολεμικὰ ἄρματα καὶ ἐσταμάτησεν ἐμπρός εἰς τὴν θύραν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Ἐλισαίου.
- Δ Βασ. 5,10 καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαῖε ἄγγελον πρὸς αὐτὸν λέγων· πορευθεὶς λοῦσαι ἐπτὰκις ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου σοι, καὶ καθαρῶσθῃ.
- Δ Βασ. 5,10 Ὁ Ἐλισαῖος ἔστειλεν ἀγγελιοφόρον πρὸς αὐτὸν καὶ τοῦ εἶπε· “πῆγαινε να λουσθῆς ἐπτὰ φορές πρὸς τὸν Ἰορδάνην καὶ θα θεραπευθῆς ἀπὸ τὴν λέπραν σου καὶ θα ἐπανέλθῃ ἐντελῶς υγιῆς ἡ σὰρξ σου”.
- Δ Βασ. 5,11 καὶ ἐθυμώθη Ναιμὰν καὶ ἀπῆλθε καὶ εἶπεν· ἰδοὺ εἶπον ὅτι πρὸς με πάντως ἐξελεύσεται καὶ στήσεται καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Θεοῦ αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον καὶ ἀποσυνάξει τὸ λεπρόν·
- Δ Βασ. 5,11 Ὁ Ναιμὰν ὠργίσθη, ἐφυγε καὶ εἶπε· “ἰδοὺ ἐγὼ ἐνόμισα καὶ εἶπα ὅτι αὐτὸς θα ἐξέλθῃ ὅπως ὅποτε εἰς συνάντησίν μου, θα σταθῇ καὶ θα ἐπικαλεσθῇ ἐνώπιόν μου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ του, θα θέσῃ τὸ χεῖρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἀσθενές μου σῶμα, θα περιμαζεύσῃ ἔτσι καὶ θα θεραπεύσῃ τὴν λέπραν μου.
- Δ Βασ. 5,12 οὐχὶ ἀγαθὸς ἄβανὰ καὶ Φαρφὰρ ποταμοὶ Δαμασκοῦ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραὴλ; οὐχὶ πορευθεὶς λοῦσομαι ἐν αὐτοῖς καὶ καθαρῶσθῶμαι; καὶ ἐξέκλινε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ.

- Δ Βασ. 5,12 Δεν είναι καλύτεροι οι ποταμοί της Δαμασκού, ο Αβανά και ο Φαρφάρ, περισσότερο από όλα τα νερά του ισραηλιτικού βασιλείου; Διατί, λοιπόν, να μη υπάγω και να λουσθώ εις τα ύδατα των ποταμών αυτών;” Και γεμάτος θυμόν ήλλαξε δρόμον και ανεχώρησε.
- Δ Βασ. 5,13 και ήγγισαν οι παῖδες αὐτοῦ και ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν· μέγα λόγον ἐλάλησεν ὁ προφήτης πρὸς σέ· οὐχὶ ποιήσεις; και ὅτι εἶπε πρὸς σέ, λούσαι και καθαρίσθητι.
- Δ Βασ. 5,13 Τον ἐπλησίασαν ὁμως οἱ δούλοι του και του εἶπαν· “μήπως σου εἶπε κανένα δύσκολον ἔργον ὁ προφήτης, ὡστε να μη ημπορῆς να το κάμης; Σου εἶπεν απλῶς να λουσθῆς και θα καθαρισθῆς”.
- Δ Βασ. 5,14 και κατέβη Ναιμάν και ἐβαπτίσαστο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαιέ, και ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ὡς σὰρξ παιδαρίου μικροῦ, και ἐκαθαρίσθη.
- Δ Βασ. 5,14 Ὁ Ναιμάν υπεχώρησε, κατέβηκεν στον Ἰορδάνην ποταμόν, ελουσθη εις τα ὑδατα αουτου επτα φορες, ὡπως του εἶχεν εἶπει ὁ Ἐλισαιος, και τότε εκαθαρίσθη η σαρξ του αποκατεστάθη υγιῆς και ἔγενεν, ὡπως η σαρξ του μικροῦ παιδιου.
- Δ Βασ. 5,15 και ἐπέστρεψε πρὸς Ἐλισαιέ αὐτὸς και πᾶσα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, και ἦλθε και ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ και εἶπεν· ἰδοὺ δὴ ἔγνωκα ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῆ, ὅτι ἀλλ’ ἢ ἐν τῷ Ἰσραὴλ· και νῦν λαβὲ τὴν εὐλογίαν παρὰ τοῦ δούλου σου.
- Δ Βασ. 5,15 Ἐγύρισε τότε προς τον Ἐλισαιον αουτος και ὄλη η συνοδεία του. Ἠλθεν, εστάθη ὀρθιος ἐνώπιον αουτου και του εἶπε· “ἰδοὺ, ἐγνώρια και ἐπέστην ὅτι εις ὄλην την γην δεν υπάρχει ἄλλος Θεός, ει μη μόνον αουτος, ο οποιος υπάρχει στον ισραηλιτικόν λαόν. Και τώρα λάβε τα δῶρα αυτά ἀπο ἐμε τον δούλον σου”.
- Δ Βασ. 5,16 και εἶπεν Ἐλισαιέ· ζῆ Κύριος, ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ λήψομαι· και παρεβιάσαστο αὐτόν λαβεῖν, και ἠπειθήσε.
- Δ Βασ. 5,16 Ὁ Ἐλισαιος ἀπήνησεν· “ορκίζομαι στον ζῶντα Κυριον, ἐνώπιον του οποιου παρέστην και παρίσταμαι, ὅτι δεν θα λάβω κανένα δῶρον”. Ὁ Ναιμάν ἐπέμενε να λάβη δῶρα, ἐκεῖνος ὁμως ἐμεινεν ἀμετάπειστος.
- Δ Βασ. 5,17 και εἶπε Ναιμάν· και εἰ μή, δοθῆτω δὴ τῷ δούλῳ σου γόμος ζευγος ἡμιόνων, ὅτι οὐ ποιήσει ἔτι ὁ δοῦλός σου ὀλοκαύτωμα και θυσίασμα θεοῖς ἑτέροις, ἀλλ’ ἢ τῷ Κυρίῳ μόνῳ·
- Δ Βασ. 5,17 Εἶπε τότε ο Ναιμάν· “αφου συ δεν θέλστο δῶρον μου, ας δοθουν παρακαλώ εις ἐμε τον δούλον σου φορτώματα χῶματος δύο ημιόνων, διότι και ἐγώ ο δούλος σου δεν θα προσφέρω πλέον ολοκαυτώματα η θυσίας εις ἄλλους θεούς, ει μη μόνον στον Κυριον, τον μόνον ἀληθινόν Θεόν.
- Δ Βασ. 5,18 και ἰλάσεται Κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν κύριόν μου εἰς οἶκον Ῥεμμάν προσκυνῆσαι ἐκεῖ και αὐτὸς ἐπαναπαύσεται ἐπὶ τῆς χειρὸς μου και προσκυνήσω ἐν οἴκῳ Ῥεμμάν ἐν τῷ προσκυνεῖν αὐτόν ἐν οἴκῳ Ῥεμμάν, και ἰλάσεται δὴ Κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ.
- Δ Βασ. 5,18 Και θα συγχωρήση ὁ Κυριος ἐμε, τον δούλον σου, διότι, ὅταν ὁ κύριός μου και βασιλεύς μου θα εἰσέρχεται στον ναόν του Θεου Ῥεμμάν να προσκυνήση ἐκεῖ, θα στηρίζεται στο χέρι μου. Και μαζή με αουτόν θα εἶμαι υποχρεωμένος να προσκυνήσω και ἐγώ στον ναόν Ῥεμμάν, ὅταν ἐκεῖνος θα προσκυνῆ αουτόν τον θεόν ἐκεῖ. Θα συγχωρήση λοιπόν, παρακαλώ ὁ Κυριος εις ἐμε τον δούλον σου την πράξιν μου αουτήν”.
- Δ Βασ. 5,19 και εἶπεν Ἐλισαιέ πρὸς Ναιμάν· δεῦρο εἰς εἰρήνην. και ἀπήλθεν ἀπ’ αὐτοῦ εἰς δεβραθὰ τῆς γῆς.
- Δ Βασ. 5,19 Ὁ Ἐλισαιος εἶπεν στον Ναιμάν· “πήγαινε εις εἰρήνην”. Ὁ Ναιμάν ἀνεχώρησεν ἀπο αουτόν και ἐπροχώρησεν εις κάποιαν ἀπόστασιν ἀπο ἐκεῖ.
- Δ Βασ. 5,20 και εἶπε Γιεζὶ τὸ παιδάριον Ἐλισαιέ· ἰδοὺ ἐφείσαστο ὁ κύριός μου τοῦ Ναιμάν τοῦ Σύρου τούτου τοῦ μη λαβεῖν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ ἃ ἐνήνοχε· ζῆ Κύριος ὅτι εἰ μή δραμοῦμαι ὀπίσω αὐτοῦ και λήψομαι ἀπ’ αὐτοῦ τι.
- Δ Βασ. 5,20 Ὁ δούλος του Ἐλισαιου, ο Γιεζι, διελογίσθη τότε και εἶπεν ἀπο μέσα του· “ἰδοὺ· ὁ κύριός μου ἐλυπήθη αουτόν τον Ναιμάν, τον Συρον, και δεν ἐπῆρε τίποτε ἀπο τα χέρια του, ἀπο ὅσα ἐκεῖνος ἔφερεν. Ορκίζομαι στον Θεόν τον ζῶντα ὅτι θα τρέξω ὀπίσω του και κάτι θα πάρω ἀπο αουτόν”.
- Δ Βασ. 5,21 και ἐδίωξε Γιεζὶ ὀπίσω τοῦ Ναιμάν, και εἶδεν αὐτόν Ναιμάν τρέχοντα ὀπίσω αὐτοῦ και ἐπέστρεψεν ἀπο τοῦ ἄρματος εἰς ἀπαντήν αὐτοῦ και εἶπεν· εἰρήνη·
- Δ Βασ. 5,21 Πράγματι ὁ Γιεζι ἔτρεξε πίσω ἀπο τον Ναιμάν. Ὁ Ναιμάν τον εἶδε να τρέχη ὀπίσω ἀπο αουτόν, κατέβηκεν ἀπο το ἄρμα του, δια να τον συναντήση και του εἶπε· “πως ἔως ἐδῶ με το καλό;”
- Δ Βασ. 5,22 ὁ κύριός μου ἀπέστειλέ με λέγων· ἰδοὺ νῦν ἦλθον πρὸς με δύο παιδάρια ἐξ ὄρους Ἐφραιμ ἀπο τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν· δὸς δὴ αὐτοῖς τάλαντον ἀργυρίου και δύο ἀλλασσομένας στολάς.
- Δ Βασ. 5,22 Ὁ Γιεζι ἀπήνησεν· “ὁ κύριός μου με ἔστειλε, δια να σου εἶπω· Ἰδοὺ ἦλθον προς ἐμε δύο νεοί, παιδιὰ των προφητῶν, ἀπο το ὄρος Ἐφραιμ. Δος μου, σε παρακαλώ, δια να δώσω εις αουτούς ἕνα τάλαντον ἀργυρίου και δύο καινουργεῖς στολάς”.
- Δ Βασ. 5,23 και εἶπε· λαβὲ διτάλαντον ἀργυρίου· και ἔλαβε δύο τάλαντα ἀργυρίου ἐν δυσι θυλάκοις και δύο ἀλλασσομένας στολάς και ἔδωκεν ἐπὶ δύο παιδάρια αὐτοῦ. και ἦραν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 5,23 Ὁ Ναιμάν εἶπε· “πᾶρε δύο τάλαντα ἀργυρίου”. Ἐπῆρεν ὁ Γιεζι τα δύο τάλαντα ἀργυρίου και ἔθεσεν αουτά εις δύο σάκκους και τας δύο καινουργεῖς στολάς. Αουτά ἔδωσεν ὁ Γιεζι στους δύο δούλους του, οἱ οποῖοι και τα μετέφεραν

προπορευόμενοι από αυτών.

- Δ Βασ. 5,24 και ἦλθον εἰς τὸ σκοτεινόν, καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ παρέθετο ἐν οἴκῳ καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς ἄνδρας.
- Δ Βασ. 5,24 Ἀλλ' ὅταν ἦλθον εἰς κάποιον ἀπόκρυφον καὶ σκοτεινόν μέρος, τα ἐπήρην ἀπὸ τα χέρια των ο Γιεζι, τα ετοποθέτησεν στο ἀπόκρυφον μέρος του οἴκου καὶ ἀφῆκε τους δούλους του να φύγουν.
- Δ Βασ. 5,25 καὶ αὐτὸς εἰσήλθε καὶ παρεστήκει πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλισαιέ· πόθεν, Γιεζι; καὶ εἶπε Γιεζι· οὐ πεπόρευται ὁ δοῦλός σου ἔνθα καὶ ἔνθα.
- Δ Βασ. 5,25 Κατόπιν ο Γιεζι εἰσήλθεν στον οἶκον, ὅπου ἦτο ο Ελισαιός, καὶ ἐστάθη ἐμπρὸς στον κύριόν του. Ο Ελισαιός τον ηρώτησε· “Γιεζι, ἀπὸ που ἐρχεσαι;” Ο Γιεζι ἀπήντησεν· “ὁ δούλος σου ἐδῶ εἶναι. Δεν ἐπήγε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ”.
- Δ Βασ. 5,26 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλισαιέ· οὐχὶ ἡ καρδία μου ἐπορεύθη μετὰ σοῦ, ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἄρματος εἰς συναντήν σοι; καὶ νῦν ἔλαβες τὸ ἀργύριον, καὶ νῦν ἔλαβες τὰ ἱμάτια καὶ ἐλαιῶνας καὶ ἀμπελώνας καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας;
- Δ Βασ. 5,26 Εἶπε τότε πρὸς αὐτὸν ο Ελισαιός· “νομίζεις ὅτι τὸ μάτι της ψυχῆς μου δεν σε παρηκολούθησεν, ὅταν ο Ναϊμάν ἐπέστρεψεν ἀπὸ το ἄρμα του, δια να σε συναντήσῃ; Ἐπήρες, λοιπόν, τας δύο στολάς, ἐπήρες καὶ το ἀργύριον, ὥστε με τα χρήματα αὐτὰ να ἀγοράσῃς ἐλαιῶνας, ἀμπελώνας, πρόβατα, βόδια, δούλους καὶ δούλας.
- Δ Βασ. 5,27 καὶ ἡ λέπρα Ναϊμάν κολληθήσεται ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐξῆλθεν ἐκ προσώπου αὐτοῦ λελεπρωμένος ὡσεὶ χιών.
- Δ Βασ. 5,27 Ἀλλὰ δια το ψεῦδος, που εἶπες, ἰδοὺ ἡ λέπρα του Ναϊμάν θα προσκολληθῆ ἐπάνω σου καὶ στους ἀπογόνους σου, εἰς τας γενεάς των γενεῶν” ὁ Γιεζι ἐφυγεν ἀπὸ τον Ελισαιὸν γεμάτος λέπραν, λευκὸς ὅπως τὸ χιόνι.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 6

- Δ Βασ. 6,1 Καὶ εἶπον υἱοὶ τῶν προφητῶν πρὸς Ἐλισαιέ· ἰδοὺ δὴ ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἡμεῖς οἰκοῦμεν ἐνώπιόν σου, στενὸς ἀφ' ἡμῶν·
- Δ Βασ. 6,1 Οἱ προφῆται εἶπαν κάποιαν ἡμέραν πρὸς τον Ελισαιὸν· “ἰδοὺ, ὁ τόπος στον ὁποῖον μένομεν ὑπὸ την ἰδικὴν σου πνευματικὴν δικαιοδοσίαν, εἶναι, στενὸς δι' ἡμᾶς.
- Δ Βασ. 6,2 πορευθῶμεν δὴ ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ λάβωμεν ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἷς δοκὸν μίαν καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ τοῦ οἰκεῖν ἐκεῖ. καὶ εἶπε· δεῦτε.
- Δ Βασ. 6,2 Δος μας την ἄδειαν να μεταβῶμεν στον Ἰορδάνην. Ἐκεῖ ὁ καθένας ἀπὸ ἡμᾶς ἀς πάρῃ κανένα δοκάρη καὶ ἀς κατασκευάσωμεν δια τον εαυτὸν μας ἐκεῖ κατοικίας”. Ο Ελισαιός τους εἶπε· “πηγαίνετε”.
- Δ Βασ. 6,3 καὶ εἶπεν ὁ εἷς ἐπιεικῶς· δεῦρο μετὰ τῶν δούλων σου· καὶ εἶπεν· ἐγὼ πορεύσομαι.
- Δ Βασ. 6,3 Ἐνας ἀπὸ τους προφῆτας εἶπε παρακαλῶν τον Ελισαιὸν· “ἔλα καὶ συ μαζή με ἡμᾶς τους δούλους σου”. Ο Ελισαιός ἀπήντησε· “θα ἔλθω μαζή σας”.
- Δ Βασ. 6,4 καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰορδάνην καὶ ἔτεμον τὰ ξύλα.
- Δ Βασ. 6,4 Ἐπήγε μαζή των, ἦλθον στον Ἰορδάνην καὶ ἐκοπτον τα ξύλα.
- Δ Βασ. 6,5 καὶ ἰδοὺ ὁ εἷς καταβάλλων τὴν δοκόν, καὶ τὸ σιδήριον ἐξέπεσεν εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ ἐβόησεν· ὦ Κύριε, καὶ αὐτὸ κεκρυμμένον.
- Δ Βασ. 6,5 Αἰφνης ἕνας ἀπὸ αὐτούς, ἐνῶ ἐκοπτε μίαν δοκόν, τὸ σιδήρον ἀπὸ τον πέλεκύν του ἔπεσεν στο νερὸ του Ἰορδάνου καὶ ἐφῶναξε πρὸς τον Ελισαιὸν· “ὦ κύριε ! Τὸ σιδήρον αὐτὸ ἔπεσεν στον ποταμὸν καὶ δεν φαίνεται πλέον”.
- Δ Βασ. 6,6 καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ· ποῦ ἔπεσε; καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τὸν τόπον. καὶ ἀπέκνισε ξύλον καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ, καὶ ἐπεπόλασε τὸ σιδήριον.
- Δ Βασ. 6,6 Ο προφῆτης Ελισαιός τον ηρώτησε· “που ἀκριβῶς ἔπεσε;” Ἐκεῖνος του ἔδειξε τον τόπον. Ο προφῆτης ἐξεφλοῦδισεν ἕνα κομμάτι ξύλου καὶ τὸ ἔρριψεν ἐκεῖ, τὸ δε σιδήρον του πελέκως ἀνήλθεν εἰς την ἐπιφάνειαν του ὕδατος
- Δ Βασ. 6,7 καὶ εἶρηκεν· ὕψωσον σεαυτῷ· καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα καὶ ἔλαβεν αὐτό.
- Δ Βασ. 6,7 Ο Ελισαιός εἶπεν στον ἄνθρωπον ἐκεῖνον· “πάρε τὸ ἀπὸ τὸ ὕδωρ”. Ἐκεῖνος ἀπλώσε τὸ χεῖρι του καὶ τὸ ἐπήρε.
- Δ Βασ. 6,8 καὶ ὁ βασιλεὺς Συρίας ἦν πολεμῶν ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐβουλεύσατο πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ λέγων· εἰς τὸν τόπον τόνδε τινὰ ἐλμῶνι παρεμβάλω.
- Δ Βασ. 6,8 Κατὰ την ἐποχὴν ἐκείνην ὁ βασιλεὺς της Συρίας εὐρίσκετο εἰς πόλεμον ἐναντίον του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Συνεσκέφθη δὲ με τους ἀνθρώπους του καὶ εἶπε· “εἰς κάποιον κατάλληλον τόπον θα στήσω ἐνέδραν ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν”.
- Δ Βασ. 6,9 καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαιέ πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ λέγων· φύλαξαι μὴ παρελθεῖν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ὅτι ἐκεῖ Συρία κέκρυπται.
- Δ Βασ. 6,9 Ο Ελισαιός, φωτισθεὶς ἀπὸ τον Θεόν, ἔστειλε πρὸς τον βασιλέα του Ἰσραὴλ ἄνθρωπον καὶ του εἶπε· “πρόσεξε να μὴ

περάσης από τον τόπον εκείνον, διότι οι Συροι έχουν στήσει εκεί ενέδραν”.

Δ Βασ. 6,10

και απέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαιέ, καὶ ἐφυλάξατο ἐκεῖθεν οὐ μίαν οὐδὲ δύο.

Δ Βασ. 6,10

Ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐστειλεν ἀνθρώπους εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην, πού εἶχε καθορίσει ὁ προφῆτης Ἐλισαῖος, καὶ ἀπέφυγαν οὔτε μίαν οὔτε δύο φορές, ἀλλὰ ἐπανειλημμένως νὰ περάσουν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ νὰ πέσουν εἰς τὴν ἐνέδραν.

Δ Βασ. 6,11

καὶ ἐξεκινήθη ἡ ψυχὴ βασιλέως Συρίας περὶ τοῦ λόγου τούτου, καὶ ἐκάλεσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· οὐκ ἀναγγελεῖτέ μοι τίς προδίδωσί με βασιλεῖ Ἰσραὴλ;

Δ Βασ. 6,11

Ἐξερεθίσθη ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας ἐξ αἰτίας τοῦ γεγονότος αὐτοῦ, ἐκάλεσε τοὺς ἀνθρώπους τοῦ καὶ τοὺς εἶπε· “δεν θα μου φανερώσετε λοιπόν, ποιὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖός με προδίδει στον βασιλέα τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ;”

Δ Βασ. 6,12

καὶ εἶπεν εἷς τῶν παίδων αὐτοῦ· οὐχὶ κύριέ μου βασιλεῦ, ὅτι Ἐλισαιέ ὁ προφῆτης ὁ ἐν Ἰσραὴλ ἀναγγέλλει τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐὰν λαλήσης ἐν τῷ ταμιεῖῳ τοῦ κοιτῶνός σου.

Δ Βασ. 6,12

Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ εἶπε πρὸς αὐτόν· “κύριέ μου καὶ βασιλεῦ, κανένας ἀπὸ ἡμᾶς δεν σε προδίδει, ἀλλὰ ὁ προφῆτης Ἐλισαῖος, ὁ ὁποῖός εὐρίσκεται μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν, καθιστὰ γνωστούς στον βασιλέα τῶν Ἰσραηλιτῶν ὅλους τοὺς λόγους, τοὺς ὁποῖους θα εἴπης συ καὶ στο ἐσωτερικώτερον ἀκόμη δωμάτιον τοῦ ὑπνου σου”.

Δ Βασ. 6,13

καὶ εἶπε· δεῦτε ἴδετε ποῦ οὗτος, καὶ ἀποστείλας λήψομαι αὐτόν· καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες· ἰδοὺ ἐν Δωθαίμ.

Δ Βασ. 6,13

Ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας εἶπε· “πηγαίνετε, λοιπόν, ἐρευνήσατε, δια νὰ μάθετε, πού εἶναι αὐτός. Εγὼ δε θα στείλω ἄνδρας, νὰ τον συλλάβουν”. Ἀνήγγειλαν εἰς αὐτόν λέγοντες· “ἰδοὺ εὐρίσκεται εἰς Δωθαίμ”.

Δ Βασ. 6,14

καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἵππον καὶ ἄρμα καὶ δύναμιν βαρεῖαν, καὶ ἦλθον νυκτὸς καὶ περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν.

Δ Βασ. 6,14

Ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας ἀπέστειλεν ἐναντίον τοῦ Ἐλισαίου ἱππικόν, πολεμικὰ ἄρματα καὶ ἰσχυρόν στρατόν πεζικοῦ. Ἐφθασαν εἰς Δωθαίμ κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς καὶ περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν.

Δ Βασ. 6,15

καὶ ὠρθισεν ὁ λειτουργὸς Ἐλισαιέ ἀναστῆναι καὶ ἐξῆλθε, καὶ ἰδοὺ δύναμις κυκλοῦσα τὴν πόλιν καὶ ἵππος καὶ ἄρμα, καὶ εἶπε τὸ παιδάριον πρὸς αὐτόν· ὦ κύριε, πῶς ποιήσομεν;

Δ Βασ. 6,15

Ὁ υπηρέτης τοῦ Ἐλισαίου ἐσηκώθη πρῶι καὶ ἐβγήκεν ἐξω ἀπὸ τὸ σπίτι. Αἴφνης εἶδε γύρω ἀπὸ τὴν πόλιν στρατιωτικὴν δύναμιν πεζικοῦ, πολεμικὰ ἄρματα καὶ ἱππικόν, νὰ τὴν ἔχουν περικυκλώσει καὶ εἶπεν ὁ υπηρέτης πρὸς τὸν Ἐλισαῖον· “ὦ κύριε ! Τί θα κάμωμεν;”

Δ Βασ. 6,16

καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· μὴ φοβοῦ, ὅτι πλείους οἱ μεθ’ ἡμῶν ὑπὲρ τοὺς μετ’ αὐτῶν.

Δ Βασ. 6,16

Ὁ Ἐλισαῖος τοῦ ἀπήντησε· “μὴ φοβῆσαι, διότι περισσότεροι εἶναι ἐκεῖνοι, πού εὐρίσκονται μαζὴ μας, παρὰ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι μαζὴ με αὐτούς”.

Δ Βασ. 6,17

καὶ προσηύξατο Ἐλισαιέ καὶ εἶπε· Κύριε, διάνοιξον δὴ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παιδαρίου καὶ ἰδέτω· καὶ διήνοιξε Κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε. καὶ ἰδοὺ τὸ ὄρος πλήρες ἵππων, καὶ ἄρμα πυρὸς περικύκλω Ἐλισαιέ.

Δ Βασ. 6,17

Ὁ Ἐλισαῖος προσηυχῆθη πρὸς τὸν Θεόν καὶ εἶπε· “Κυριε, ἄνοιξε, σε παρακαλῶ, τὰ μάτια αὐτοῦ τοῦ παιδαρίου, δια νὰ ἰδῆ”. Ὁ Κύριος πράγματι ἠνοιξε τὰ μάτια ἐκείνου καὶ εἶδε· καὶ ἰδοὺ ὅτι τὸ ὄρος ἦτο γεμάτον ἀπὸ ἱππικόν καὶ ἄρματα πύρινα γύρω ἀπὸ τὸν Ἐλισαῖον.

Δ Βασ. 6,18

καὶ κατέβησαν πρὸς αὐτόν, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον καὶ εἶπε· πάταξον δὴ τὸ ἔθνος τοῦτο ἄορασί· καὶ ἐπάταξεν αὐτούς ἄορασί κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαιέ.

Δ Βασ. 6,18

Οἱ Συροὶ κατέβησάν με τὸν σκοπὸν νὰ συλλάβουν τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἐλισαῖος προσηυχῆθη στον Κύριον καὶ εἶπε· “κτύπησε, σε παρακαλῶ, τὸν λαόν αὐτόν με τύφλωσιν”. Πράγματι ὁ Κύριος ἐκτύπησε τὸν στρατόν τῶν Συρων, ὅπως εἶπεν ὁ Ἐλισαῖος, με τύφλωσιν.

Δ Βασ. 6,19

καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Ἐλισαιέ· οὐχὶ αὕτη ἡ πόλις καὶ αὕτη ἡ ὁδός· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ἄξω ὑμᾶς πρὸς τὸν ἄνδρα, ὃν ζητεῖτε· καὶ ἀπήγαγεν αὐτούς πρὸς Σαμάρειαν.

Δ Βασ. 6,19

Ὁ Ἐλισαῖος εἶπε πρὸς τοὺς προελαύνοντας στρατιώτας· “δεν εἶναι αὕτη ἡ πόλις καὶ οὔτε ἡ ὁδός. Ἐλάτε κοντὰ μου καὶ ἐγὼ θα σας ὁδηγήσω πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖόν ζητεῖτε”. Ὁ Ἐλισαῖος ὠδήγησεν αὐτούς μέσα εἰς τὴν Σαμάρειαν.

Δ Βασ. 6,20

καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθον εἰς Σαμάρειαν, καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· ἄνοιξον δὴ, Κύριε, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ἰδέτωσαν· καὶ διήνοιξε Κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἦσαν ἐν μέσῳ Σαμαρείας.

Δ Βασ. 6,20

Ὅταν εἰσῆλθον εἰς τὴν Σαμάρειαν, παρεκάλεσεν ὁ Ἐλισαῖος τὸν Κύριον καὶ εἶπε· “ἄνοιξε σε παρακαλῶ, τὰ μάτια τῶν καὶ ἂς ἴδουν, πού εὐρίσκονται”. Πράγματι ὁ Κύριος ἠνοιξε τὰ μάτια τῶν καὶ αἴφνης εἶδον, ὅτι εὐρίσκοντο μέσα εἰς τὴν Σαμάρειαν.

Δ Βασ. 6,21

καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἐλισαιέ, ὡς εἶδεν αὐτούς· εἰ πατάξας πατάξω, πάτερ;

Δ Βασ. 6,21

Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰσραηλιτῶν, ὅταν εἶδε τὸν στρατόν τῆς Συρίας ἐγκλωβισμένον μέσα εἰς τὴν Σαμάρειαν, εἶπε πρὸς τὸν Ἐλισαῖον· “νὰ κτυπήσω καὶ ἐξοντώσω αὐτούς, πάτερ;”

- Δ Βασ. 6,22 και εἶπεν· οὐ πατάξεις, εἰ μὴ οὖς ἠχμαλώτευσας ἐν ῥομφαίᾳ σου καὶ τόξῳ σου σὺ τύπτεις· παράθες ἄρτους καὶ ὕδωρ ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ φαγέτωσαν καὶ πιέτωσαν καὶ ἀπελθέτωσαν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν.
- Δ Βασ. 6,22 Ὁ Ἐλισαῖος ἀπήντησε· “δεν ἔχστο δικαίωμα να κτυπήσης παρά μόνον εκείνους, τους οποίους συ συνέλαβες αιχμαλώτους με την ρομφαίαν και το τόξον σου. Αλλά τώρα να παραθέσης εις αυτούς ἄρτον και ὕδωρ. Ἀς φάγουν, ας πῖουν και ας ἀπέλθουν ἐλεύθεροι προς τον βασιλέα των”.
- Δ Βασ. 6,23 καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς παράθεςιν μεγάλην, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον· καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς, καὶ ἀπήλθον πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν. καὶ οὐ προσέθετο ἔτι μονόζωνοι Συρίας τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 6,23 Ὁ βασιλεὺς του Ἰσραὴλ παρέθεσε κατόπιν της ἐντολῆς του Ἐλισαίου εις αυτούς πλουσίαν τράπεζαν. Εκείνοι δε ἔφαγον και ἔπιον. Ἐπειτα τους ἀφήκεν ἐλευθέρους να αναχωρήσουν και ἀπήλθον προς τον βασιλέα των. Ἀλλην δε φορὰν, ληστρικά τμήματα της Συρίας δεν ἐπεχείρησαν να εἰσέλθουν εις την γην του Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 6,24 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἦθροισεν υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ περιεκάθισεν ἐπὶ Σαμαρείαν.
- Δ Βασ. 6,24 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ ο υἱὸς Ἀδερ, ο βασιλεὺς της Συρίας, συνήθροισεν ὅλον τον στρατόν του και ἐπῆλθεν ἐναντίον της Σαμαρείας, την ὁποίαν και περιεκύκλωσε.
- Δ Βασ. 6,25 καὶ ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἰδοὺ περιεκάθητο ἐπ’ αὐτὴν, ἕως οὔ ἐγενήθη κεφαλὴ ὄνου πεντήκοντα σίκλων ἀργυρίου καὶ τέταρτον τοῦ κάβου κόπρου περιστερῶν πέντε σίκλων ἀργυρίου.
- Δ Βασ. 6,25 Λογὸν δε της πολιορκίας ἔπεσε μεγάλη πείνα μέσα εις την Σαμαρείαν. Οἱ Συροὶ στρατιῶται περιεκύκλωσαν ἐπὶ τὸσον χρονικὸν διάστημα την πόλιν, ὥστε, ἐξ αἰτίας της ἐλλείψεως τροφῆς, μία ἄνευ ἄλλωστε ἀξίας κεφαλὴ ὄνου ἐπωλείτο ἀντὶ πεντήκοντα ἀργυρῶν σίκλων και ἓνα τέταρτον του κάβου της κόπρου των περιστερῶν ἐπωλείτο ἀντὶ πέντε ἀργυρῶν σίκλων.
- Δ Βασ. 6,26 καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς διαπορευόμενος ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ γυνὴ ἐβόησε πρὸς αὐτὸν λέγουσα· σῶσον, κύριε βασιλεῦ.
- Δ Βασ. 6,26 Ὁ βασιλεὺς του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ περιπατοῦσε κάποιαν ἡμέραν ἐπάνω στο τείχος της Σαμαρείας. Καποια δε γυναίκα ἐφώναξε με μεγάλην φωνὴν προς αὐτὸν και του εἶπε· “σῶσε με, κύριε βασιλεῦ. Πεθαίνω ἀπὸ την πείναν”.
- Δ Βασ. 6,27 καὶ εἶπεν αὐτῇ· μὴ σε σῶσαι Κύριος, πόθεν σῶσω σε; μὴ ἀπὸ ἄλωνος ἢ ἀπὸ ληνοῦ;
- Δ Βασ. 6,27 Ὁ βασιλεὺς ἀπήντησεν προς αὐτὴν· “ἐὰν ο Κυριος δεν σε σῶση, πως ἐγὼ θα ἠμπορέσω να σε σῶσω; Μηπως ἀπὸ ἀνύπαρκτα προϊόντα του ἀλωνιοῦ η του ληνοῦ;”
- Δ Βασ. 6,28 καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς· τί ἔστι σοι; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· αὕτη εἶπε πρὸς με· δὸς τὸν υἱόν σου και φαγόμεθα αὐτὸν σήμερον, καὶ τὸν υἱόν μου φαγόμεθα αὐτὸν αὔριον·
- Δ Βασ. 6,28 Ὁ βασιλεὺς την ἠρώτησε· “τι σου συμβαίνει;” Εκείνη δε ἀπήντησε· “μια γυναίκα μου εἶπε· Φέρε το παιδί σου να το φάγωμεν σήμερον, το δε δικό μου το παιδί θα το φάγωμεν αὔριον.
- Δ Βασ. 6,29 καὶ ἠψήσαμεν τὸν υἱόν μου καὶ ἐφάγωμεν αὐτόν, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ· δὸς τὸν υἱόν σου καὶ φάγωμεν αὐτόν. καὶ ἔκρυψε τὸν υἱόν αὐτῆς.
- Δ Βασ. 6,29 Πράγματι ἐψήσαμε το παιδί μου και το ἐφάγαμε. Και εἶπα προς αὐτὴν κατὰ την δευτέραν ἡμέραν· Φέρε τώρα το δικό σου το παιδί, δια να το φάγωμεν. Εκείνη ὁμως ἀπέκρυψε το παιδί της”.
- Δ Βασ. 6,30 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς λόγους τῆς γυναικὸς, διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς διεπορεύετο ἐπὶ τοῦ τείχους. καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὸν σάκκον ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἔσθωθεν.
- Δ Βασ. 6,30 Ὅταν ο βασιλεὺς του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἤκουσε τα λόγια αὐτὰ της γυναικὸς, κατελήφθη ἀπὸ ἀπέραντον οδύνην, ἔσχισε τα μιάτιά του και ἐβιάδιζεν ἔτσι ἐπάνω στο τείχος φέρων μόνον σάκκινον ἐνδυμα. Κατάπληκτος ο ἰσραηλιτικὸς λαὸς εἶδε τον βασιλέα να φορῆ μόνον το ἐσωτερικὸν σάκκινον ἐνδυμα.
- Δ Βασ. 6,31 καὶ εἶπε· τάδε ποιῆσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθίη, εἰ στήσεται ἡ κεφαλὴ Ἐλισαίᾳ ἐπ’ αὐτῷ σήμερον.
- Δ Βασ. 6,31 Καταληφθεὶς ἀπὸ μεγάλην ἀγανάκτησιν ο βασιλεὺς εἶπεν· “ας με τιμωρήσῃ ο Θεὸς με τας πλέον βαρείας τιμωρίας, ἐὰν μείνη σήμερον το κεφάλι του Ἐλισαίου ἐπάνω στους ὠμους του”.
- Δ Βασ. 6,32 καὶ Ἐλισαίᾳ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐκάθηον μετ’ αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν ἄνδρα πρὸ προσώπου αὐτοῦ πρὶν ἐλθεῖν τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτόν καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους· εἰ οἴδατε ὅτι ἀπέστειλεν ὁ υἱὸς τοῦ φονευτοῦ οὗτος ἀφελεῖν τὴν κεφαλὴν μου; ἴδετε ὡς ἂν ἔλθῃ ὁ ἄγγελος, ἀποκλείσατε τὴν θύραν· καὶ παραθλίψατε αὐτόν ἐν τῇ θύρᾳ· οὐχὶ φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ κατόπισθεν αὐτοῦ;
- Δ Βασ. 6,32 Ὁ Ἐλισαῖος ἐν τῷ μεταξύ ἐκάθητο στον οἶκον του και μαζὴ του ἐκάθηον οἱ πρεσβύτεροι της πόλεως. Ὁ βασιλεὺς ἔστειλε κάποιον με την διαταγὴν να ἐκτελέσῃ τον Ἐλισαίον. Πρὶν ὁμως ο ἀπεσταλμένος φθάσῃ, ο Ἐλισαῖος εἶπε προς τους πρεσβυτέρους· “γνωρίζετε ὅτι ο υἱὸς του δολοφόνου βασιλέως ἔστειλεν ἄνθρωπον, δια να μου ἀφαιρέσῃ την κεφαλὴν; Προσέξατε, ὅταν ο ἀπεσταλμένος αὐτὸς ἔλθῃ, κλείσατε την θύραν και ἀφήσατέ τον στενοχωρούμενον ἔξω. Ὁ θόρυβος των ποδῶν του κυρίου του, που ἐρχεται ἐδῶ δεν ἀκούεται πίσω ἀπὸ τον ἀπεσταλμένον του;”
- Δ Βασ. 6,33 ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος μετ’ αὐτῶν καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κατέβη πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν· ἰδοὺ αὕτη ἡ κακία παρὰ

Κυρίου· τί ὑπομείνω τῷ Κυρίῳ ἔτι;

Δ Βασ. 6,33

Ενώ ἀκόμη ο Ἐλισαῖος συνωμιλοῦσε με τοὺς πρεσβυτέρους, ἰδοὺ ο ἀπεσταλμένοι δια να τον θανατώσῃ, ἦλθε πρὸς αὐτόν. Συγχρόνως σχεδὸν ἐφθασε καὶ ο βασιλεὺς, ο ὁποῖος εἶπε πρὸς τὸν Ἐλισαῖον· “σε ἠνέχθην ἕως τῶρα καὶ σε ἀφήκα να ζήσης. Ἰδοὺ ὁμως ὅτι ἐπλήθην ἐναντίον μου αὐτὴ ἡ μεγάλη σύμφορα ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου. Τὶ ἄλλο βαρύτερον ἔχω να περιμένω ἀκόμη ἀπὸ τὸν Κύριον;”

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 7

Δ Βασ. 7,1

Καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ· ἄκουσον λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος· ὡς ἡ ὥρα αὕτη αὐριον μέτρον σεμιδάλεως σίκλου καὶ διμέτρον κριθῶν σίκλου ἐν ταῖς πύλαις Σαμαρείας.

Δ Βασ. 7,1

Ἀπήντησε πρὸς αὐτόν ο Ἐλισαῖος· “ἄκουσε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Αὐτὰ προαναγγέλλει ο Κύριος· Ἡ κατάστασις θα ἀλλάξῃ. Αὐριον τὴν ὥραν αὐτὴν ἓνα μέτρον σημιγδάλι θα τιμάται ἀντὶ ἐνὸς μόνου σίκλου καὶ δύο μέτρα κριθᾶρι θα πωλοῦνται ἐπίσης ἓνα σίκλον εἰς τὰς πύλας τοῦ τείχους τῆς Σαμαρείας”.

Δ Βασ. 7,2

καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριστάτης, ἐφ’ ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τῷ Ἐλισαῖ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ποιήσει Κύριος καταράκτας ἐν οὐρανῷ, μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ Ἐλισαῖ εἶπεν· ἰδοὺ σὺ ὄψει τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐκεῖθεν οὐ φάγη.

Δ Βασ. 7,2

Ὁ ἀρχὸν τοῦ βασιλέως, ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ ὁ βασιλεὺς εἰς ἐνδειξὴν τιμῆς ἐπανεπαύετο καὶ ἐστήριζε τὸ χεῖρ τοῦ, εἶπε πρὸς τὸν Ἐλισαῖον προφανῶς με εἰρωνεῖται· “μήπως ἠμπορεῖ ὁ Θεὸς να ἀνοίξῃ καταρράκτας ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ να μας στειλῇ τὰ τρόφιμα αὐτά; Αὐτὸ εἶναι πρᾶγμα ἀδύνατον”. Ὁ Ἐλισαῖος εἶπεν· “ἰδοὺ σὺ ὁ ἴδιος θα ἴδῃς με τὰ μάτια σου τὴν ἀφθονίαν τῶν ἀγαθῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὁμως δια τὴν ἀπιστίαν σου δεν θα φάγῃς τίποτε”.

Δ Βασ. 7,3

καὶ τέσσαρες ἄνδρες ἦσαν λεπροὶ παρὰ τὴν θύραν τῆς πόλεως, καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· τί ἡμεῖς καθήμεθα ὧδε, ἕως ἀποθάνωμεν;

Δ Βασ. 7,3

Τέσσαρες λεπροὶ ἄνδρες εὐρίσκοντο πλησίον ἔξω ἀπὸ τὴν πύλην τοῦ τείχους τῆς πόλεως. Ὁ ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶπεν στὸν ἄλλον· “διατὶ καθήμεθα ἐδῶ περιμένοντες τὸν θάνατον;

Δ Βασ. 7,4

ἐὰν εἴπωμεν, εἰσέλθωμεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ ἀποθανούμεθα ἐκεῖ· καὶ ἐὰν καθίσωμεν ὧδε, καὶ ἀποθανούμεθα. καὶ νῦν δεῦτε καὶ ἐμπέσωμεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας· ἐὰν ζωογονήσωσιν ἡμᾶς, καὶ ζησόμεθα· καὶ ἐὰν θανατώσωσιν ἡμᾶς, καὶ ἀποθανούμεθα.

Δ Βασ. 7,4

Εἰὰν ἀποφασίσωμεν να εἰσέλθωμεν εἰς τὴν πόλιν, θα ἀποθάνωμεν ἐκεῖ λόγω τῆς πείνης. Εἰὰν καθίσωμεν ἐδῶ, που εὐρισκόμεθα, πάλιν θα ἀποθάνωμεν. Εἰμὲν λοιπὸν ἀς προχωρήσωμεν καὶ ἀς πέσωμεν στὸ στρατόπεδον τῶν Συρων. Εἰὰν μας λυπηθοῦν καὶ μας δώσωσιν τροφήν, θα ζήσωμεν. Εἰὰν μας φονεύσωσιν, θα ἀποθάνωμεν ἐκεῖ”.

Δ Βασ. 7,5

καὶ ἀνέστησαν ἐν τῷ σκοτεινῷ εἰσελθεῖν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας καὶ ἦλθον εἰς μέρος παρεμβολῆς Συρίας, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐκεῖ.

Δ Βασ. 7,5

Εσηκώθησαν πρᾶγματι καὶ, καθὼς εἶχε πέσει τὸ σκοτάδι, εἰσῆλθον στὸ στρατόπεδον τῶν Συρων, ἐφθασαν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ στρατοπέδου. Καὶ ἰδοὺ κανένας στρατιώτης δεν εὐρίσκετο ἐκεῖ.

Δ Βασ. 7,6

καὶ κύριος ἀκουστὴν ἐποίησε παρεμβολὴν τὴν Συρίας φωνὴν ἄρματος καὶ φωνὴν ἵππου, φωνὴν δυνάμεως μεγάλης, καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· νῦν ἐμισθώσατο ἐφ’ ἡμᾶς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς βασιλέας τῶν Χετταίων καὶ τοὺς βασιλέας Αἰγύπτου τοῦ ἐλθεῖν ἐφ’ ἡμᾶς.

Δ Βασ. 7,6

Τοῦτο συνέβη, διότι ὁ Κύριος ἔκαμεν, ὥστε τὰ στρατεύματα τῶν Συρων να ἀκούσωσιν κάποιον μεγάλον θόρυβον, σαν να προήρχετο ἀπὸ πολεμικὰ ἄρματα, ἀπὸ ποδοβολητῶν ἵππων καὶ θόρυβον μεγάλης στρατιωτικῆς δυνάμεως. Τότε ὁ κάθε στρατιώτης εἶπεν στὸν συνάδελφόν του· “ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐπῆρε μισθοφορικὰ στρατεύματα ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς τῶν Χετταίων καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου, δια να ἐπιτεθοῦν ἐναντίον μας”.

Δ Βασ. 7,7

καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπέδρασαν ἐν τῷ σκοτεινῷ καὶ ἐγκατέλιπον τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ἐν τῇ παρεμβολῇ ὡς ἔστι καὶ ἔφυγον πρὸς τὴν ψυχὴν ἑαυτῶν.

Δ Βασ. 7,7

Εσηκώθησαν, λοιπὸν, καὶ ἐτράπησαν πανικόβλητοι κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς εἰς φυγὴν, ἐγκατέλειψαν τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τοὺς ἵππους τῶν καὶ τοὺς ὄνους τῶν στὸ στρατόπεδον, ὅπως ἦσαν, καὶ ἔφυγαν φροντίζοντες να σώσωσιν μόνον τὴν ζωὴν τῶν.

Δ Βασ. 7,8

καὶ εἰσῆλθον οἱ λεπροὶ οὗτοι ἕως μέρους τῆς παρεμβολῆς καὶ εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν μίαν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἦσαν ἐκεῖθεν ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ἱματισμὸν καὶ ἐπορεύθησαν· καὶ ἐπέστρεψαν ἐκεῖθεν καὶ εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν ἄλλην καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν καὶ ἐπορεύθησαν καὶ κατέκρυψαν.

Δ Βασ. 7,8

Οἱ λεπροὶ αὐτοὶ εἰσεχώρησαν εἰς ἓνα μέρος τοῦ στρατοπέδου, εἰσῆλθον μέσα εἰς μίαν σκηνὴν, ἔφαγον, ἔπιον καὶ ἐπῆραν ἀπὸ ἐκεῖ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ἐνδύματα. Ἀπὸ ἐκεῖ δε ἐπορεύθησαν καὶ εἰσῆλθον εἰς ἄλλην σκηνὴν. Ἐπῆραν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ὅ,τι ἠμποροῦσαν να μεταφέρουν, ἀνεχώρησαν καὶ ἐκρύψαν τὰ ὅσα ἐλεηλάτησαν.

Δ Βασ. 7,9

καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· οὐχ οὕτως ἡμεῖς ποιοῦμεν· ἡ ἡμέρα αὕτη ἡμέρα εὐαγγελίας ἐστὶ, καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν καὶ μένομεν ἕως φωτὸς τοῦ πρωῆ καὶ εὐρήσομεν ἀνομίαν· καὶ νῦν δεῦρο καὶ

εισέλθωμεν καὶ ἀναγγεῖλωμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως.

- Δ Βασ. 7,9 Ἐνας ὁμῶς ἀπὸ αὐτοῦς εἶπε πρὸς τὸν ἄλλον· “δεν πρέπει νὰ φερθῶμεν ἔτσι. Ἡ ἡμέρα αὐτὴ εἶναι ἡμέρα χαρμοσύνων γεγονότων. Καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν καὶ μένομεν ἐδῶ, ἕως ὅτου ξημερώσῃ ! Θα καταλογισθῇ αὐτὸ ὡς αμαρτία ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ἐμπρὸς, λοιπόν, ἀς εἰσέλθωμεν εἰς τὴν πόλιν, δια νὰ ἀναγγεῖλωμεν στὸν βασιλικὸν οἶκον τὰ εὐχάριστα αὐτὰ γεγονότα”.
- Δ Βασ. 7,10 καὶ εἰσήλθον καὶ ἐβόησαν πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως καὶ ἀνήγγειλαν αὐτοῖς, λέγοντες· εἰσήλθομεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ἀνὴρ καὶ φωνὴ ἀνθρώπου, ὅτι εἰ μὴ ἵππος δεδεμένος καὶ ὄνος καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν ὡς εἰσὶ.
- Δ Βασ. 7,10 Πράγματι ἐφυγαν ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, ἐφθασαν πλησίον εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως καὶ ἀνήγγειλαν εἰς αὐτοὺς τὸ χαρμῶσον γεγὸνός λέγοντες· “εἰσήλθομεν εἰς στρατόπεδον τῶν Συρῶν καὶ ἰδοὺ δεν ὑπάρχει κανένας ἀνθρώπος ἐκεῖ. Δεν ἀκούεται καμμία φωνή. Ὑπάρχουν μόνον ἵπποι δεμένοι καὶ ὄνοι καὶ αἱ σκηναὶ τῶν ἐχθρῶν, ὅπως τὰς ἀφήκαν ἐκεῖνοι”.
- Δ Βασ. 7,11 καὶ ἐβόησαν οἱ θυρωροὶ καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ἔσω.
- Δ Βασ. 7,11 Οἱ φρουροῦντες τὴν πύλην ἐφώναξαν εἰς τοὺς ἐντὸς τῆς πόλεως, δια νὰ ἀναγγεῖλουν τὸ εὐχάριστον τοῦτο γεγὸνός στὸ βασιλικὸν ἀνάκτορον.
- Δ Βασ. 7,12 καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς νυκτὸς καὶ εἶπε πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· ἀναγγεῶ δὴ ὑμῖν ἃ ἐποίησεν ὑμῖν Συρία· ἔγνωσαν ὅτι πεινῶμεν ἡμεῖς, καὶ ἐξήλθον ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐκρύβησαν ἐν τῷ ἀγρῷ λέγοντες· ὅτι ἐξελεύσονται ἐκ τῆς πόλεως, καὶ συλληφόμεθα αὐτοὺς ζῶντας καὶ εἰς τὴν πόλιν εἰσελευσόμεθα.
- Δ Βασ. 7,12 Ὁ βασιλεὺς ἐσηκώθη, ἐνῶ ἀκομὴ ἦτο νύκτα, καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἀνθρώπους του· “θα σὰς πῶ λοιπόν τι ἐσκέφθησαν καὶ ἐκάμαν εἰς βάρος ἡμῶν οἱ Συροὶ στρατιῶται. Αὐτοὶ ἔμαθαν ὅτι ἡμεῖς πεινῶμεν, ἐφυγαν ἀπὸ τὸ στρατόπεδον τῶν, ἐκρύβησαν εἰς κάποιαν ἀγροτικὴν περιοχὴν καὶ εἶπαν ὅτι· Ὅταν αὐτοὶ βγουν ἀπὸ τὴν πόλιν, θα τοὺς συλλάβωμεν ζῶντας καὶ θα εἰσέλθωμεν ἀμαχητὶ εἰς τὴν πόλιν”.
- Δ Βασ. 7,13 καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παιδῶν αὐτοῦ καὶ εἶπε· λαβέτωσαν δὴ πέντε τῶν ἵππων τῶν ὑπολειμμένων, οἳ κατελείφθησαν ὧδε, ἰδοὺ εἰσὶ πρὸς πᾶν τὸ πλῆθος Ἰσραὴλ τὸ ἐκλείπον· καὶ ἀποστελοῦμεν ἐκεῖ καὶ ὀψόμεθα.
- Δ Βασ. 7,13 Ἐνας ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας τοῦ βασιλέως εἶπε· “καλύτερα ἀς πάρουν πέντε ἀνδρες τοὺς πέντε ἵππους, οἱ ὁποῖοι μόνον ἀπέμειναν εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἵππων, πού εἰχαμεν, καὶ αὐτοὺς θα τοὺς στείλωμεν ἐκεῖ δια νὰ ἴδουν τι ἀκριβῶς συμβαίνει”.
- Δ Βασ. 7,14 καὶ ἔλαβον δύο ἐπιβάτας ἵππων, καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ὀπίσω τοῦ βασιλέως Συρίας λέγων· δεῦτε καὶ ἴδετε.
- Δ Βασ. 7,14 Ἐπήραν πράγματι δύο ἵπποι καὶ τοὺς ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ στὸ στρατόπεδον τῶν Συρῶν καὶ τοὺς ἔδωκε διαταγὴν· “πηγαίνετε, δια νὰ ἰδῆτε τι συμβαίνει”.
- Δ Βασ. 7,15 καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν ἕως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ ὁδὸς πλήρης ἱματίων καὶ σκευῶν, ὧν ἔρριψε Συρία ἐν τῷ θαμβεῖσθαι αὐτοῦς· καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ.
- Δ Βασ. 7,15 Πράγματι ἐκεῖνοι ἐβάδισαν μέχρι τοῦ Ἰορδάνου, ἀκολουθοῦντες τὴν κατεῦθυνσιν τῆς φυγῆς τῶν Συρῶν στρατιωτῶν. Καὶ ἰδοὺ ὅλος ὁ δρόμος ἦτο γεμάτος ἀπὸ ἱμάτια καὶ σκεῦη, τὰ ὁποῖα ἐρριπτον οἱ Συροὶ, ὅταν πανικόβλητοι ἐφευγον δια νὰ σωθοῦν. Οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ βασιλέως ἐπέστρεψαν καὶ κατέστησαν εἰς αὐτὸν γνωστὰ τὰ γεγονότα.
- Δ Βασ. 7,16 καὶ ἐξήλθεν ὁ λαὸς καὶ διήρπασαν τὴν παρεμβολὴν Συρίας, καὶ ἐγένετο μέτρον σεμιδάλεως σίκλου, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ δῖμετρον κριθῶν σίκλου.
- Δ Βασ. 7,16 Τότε ὅλος ὁ λαὸς τῆς Σαμαρείας ἐβγήκεν ἀπὸ τὴν πόλιν, ἐφθασεν στὸ στρατόπεδον τῆς Συρίας καὶ ἐπεδόθη εἰς διαρπαγὴν. Ἦσαν δε τόσοσιν πολλὰ τὰ λάφυρα καὶ μάλιστα τὰ τρῶφιμα, ὥστε, σύμφωνα με τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ἕνα μέτρον σημιγδάλι ἐπωλεῖτο ἀντὶ ἐνός σίκλου καὶ δύο μέτρα κριθᾶρι ἐπωλοῦντο πάλιν ἀντὶ ἐνός σίκλου.
- Δ Βασ. 7,17 καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησε τὸν τριστάτην, ἐφ’ ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς πύλης, καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἀπέθανε, καθὰ ἐλάλησεν ὁ ἀνθρώπος τοῦ Θεοῦ, ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ καταβῆναι τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτὸν.
- Δ Βασ. 7,17 Ὁ βασιλεὺς ἐστειλεν εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως τὸν ἀρχοντὰ του, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐστηρίζε τὴν χεῖρα εἰς ἐνδειξιν ευμενείας, δια νὰ ἐποπτεῖ. Ὁ λαὸς ὁμῶς καθὼς ὀρμητικὸς ἐξήρχετο ὀπὸ τὴν πύλην, τὸν κατεπάτησε καὶ τὸν ἐφόνευσεν, ὅπως εἶχε προαναγγεῖλει ὁ προφῆτης Ἐλισαῖος, ὁ ἀνθρώπος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὁμιλήσει, ὅταν ἦλθε πρὸς αὐτὸν ὁ ἀπεσταλμένος αὐτοῦ τοῦ βασιλέως.
- Δ Βασ. 7,18 καὶ ἐγένετο καθὰ ἐλάλησεν Ἐλισαῖὸς πρὸς τὸν βασιλεῆ λέγων· δῖμετρον κριθῆς σίκλου καὶ μέτρον σεμιδάλεως σίκλου καὶ ἔσται ὡς ἡ ὥρα αὔριον ἐν τῇ πύλῃ Σαμαρείας·
- Δ Βασ. 7,18 Ἐγιναν τὰ γεγονότα, ὅπως ἀκριβῶς εἶχε προαναγγεῖλει ὁ Ἐλισαῖος πρὸς τὸν βασιλεῆ λέγων· “δύο μέτρα κριθᾶρι θα πωληθῇ ἀντὶ ἐνός σίκλου καὶ ἕνα μέτρον σημιγδάλι πάλιν ἀντὶ ἐνός σίκλου. Αὐτὰ θα γίνων τὴν ὥραν αὐτὴν αὔριον εἰς τὴν πύλην τῆς Σαμαρείας”.

- Δ Βασ. 7,19 και ἀπεκρίθη ὁ τριστάτης τῷ Ἐλισαιῆ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ Κύριος ποιεῖ καταράκτας ἐν τῷ οὐρανῷ, μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ εἶπεν Ἐλισαιῆ· ἰδοὺ ὄψη τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐκείθεν οὐ μὴ φάγη.
- Δ Βασ. 7,19 Εἶχε δε ἀπαντήσῃ τότε ὁ ἄρχων τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν Ἐλισαιὸν καὶ εἰρωνικῶς τοῦ εἶχεν εἶπει· “μήπως καὶ θα ἀνοίξῃ καταρράκτας ὁ Θεὸς στὸν οὐρανόν, δια νὰ πραγματοποιηθοῦν τὰ λόγια σου αὐτά;” Ὁ δε Ἐλισαιὸς τοῦ εἶχεν ἀπαντήσῃ· “ἰδοὺ καὶ συ ὁ ἴδιος με τὰ μάτια σου θα ἴδῃς αὐτὰ τὰ γεγονότα, ἀλλὰ δεν θα ψάγῃς τίποτε ἀπὸ ὅσα θα δώσῃ ὁ Θεός”.
- Δ Βασ. 7,20 καὶ ἐγένετο οὕτως, καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἀπέθανε.
- Δ Βασ. 7,20 Καὶ πράγματι ἐτσι ἐγένεν. Ὁ λαός, καθὼς ὀρμητικὸς ἐξήρχετο ἀπὸ τὴν πόλιν, κατεπάτησε τὸν ἄρχοντα αὐτὸν εἰς τὴν πύλῃν καὶ ἐκεῖνος ἀπέθανεν ἐκεῖ.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 8

- Δ Βασ. 8,1 Καὶ Ἐλισαιῆ ἐλάλησε πρὸς τὴν γυναῖκα, ἧς ἐζωπύρησε τὸν υἱόν, λέγων· ἀνάστηθι καὶ δεῦρο σὺ καὶ ὁ οἶκός σου καὶ παροίκει, οὔ ἂν παροικῆσῃς, ὅτι κέκληκε Κύριος λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ γε ἦλθεν ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτὰ ἔτη.
- Δ Βασ. 8,1 Ὁ Ἐλισαιὸς ὠμίλησε πρὸς τὴν γυναῖκα, τῆς ὁποίας εἶχεν ἀναστήσει τὸ παιδί, καὶ τῆς εἶπε· “σῆκω καὶ πῆγαινε συ καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ σπιτιοῦ σου καὶ μένε προσωρινῶς, ὅπου θέλεις, διότι ὁ Κύριος διέταξε νὰ ἔλθῃ στὸν τόπον μας πείνα, ἡ ὁποία θα διαρκέσῃ ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη”.
- Δ Βασ. 8,2 καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαιῆ καὶ αὐτὴ καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς καὶ παρῶκει ἐν γῆ ἁλλοφύλων ἑπτὰ ἔτη.
- Δ Βασ. 8,2 Ἡ γυναῖκα ἐκείνη ἐσηκώθη καὶ ἔκαμε, ὅπως ἀκριβῶς τῆς εἶχε πει ὁ Ἐλισαιὸς, αὐτὴ καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ σπιτιοῦ τῆς. Εφυγε καὶ κατόκησε προσωρινῶς ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη εἰς τὴν χώραν τῶν ἁλλοφύλων.
- Δ Βασ. 8,3 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ τέλος τῶν ἑπτὰ ἐτῶν καὶ ἐπέστρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ γῆς ἁλλοφύλων εἰς τὴν πόλιν καὶ ἦλθε βοῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἑαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν αὐτῆς.
- Δ Βασ. 8,3 Ὅταν ἐπέρασαν τὰ ἑπτὰ ἔτη, ἡ γυναῖκα ἐκείνη ἐπανήλθεν ἀπὸ τὴν χώραν τῶν Φιλισταιῶν εἰς τὴν πόλιν τῆς. Παρουσιάσθη πρὸς τὸν βασιλέα καὶ θερμῶς παρεκάλεσε νὰ ἀποδοθῇ εἰς αὐτὴν ὁ οἶκος τῆς καὶ οἱ ἀγροὶ τῆς, τοὺς ὁποίους εἶχαν καταπατήσῃ ἄλλοι.
- Δ Βασ. 8,4 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλάλει πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον Ἐλισαιῆ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ λέγων· διηγήσαι δὴ ἔμοι πάντα τὰ μεγάλα, ἃ ἐποίησεν Ἐλισαιῆ.
- Δ Βασ. 8,4 Ὁ βασιλεὺς τὴν ὥραν ἐκείνην ὀμιλοῦσε πρὸς τὸν Γιεζὶ, τὸν δούλον τοῦ Ἐλισαιῆ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ἔλεγε· “διηγήσου μου, σε παρακαλῶ, ὅλα τὰ μεγάλα ἔργα, τὰ ὁποία ἔκαμεν ὁ Ἐλισαιός”.
- Δ Βασ. 8,5 καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἐξηγουμένου τῷ βασιλεῖ, ὡς ἐζωπύρησεν υἱὸν τεθνηκότα, καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ, ἧς ἐζωπύρησε τὸν υἱὸν αὐτῆς Ἐλισαιῆ, βῶσα πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἑαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν ἑαυτῆς· καὶ εἶπε Γιεζὶ· κύριε βασιλεῦ, αὕτη ἡ γυνὴ καὶ οὗτος ὁ υἱὸς αὐτῆς, ὃν ἐζωπύρησεν Ἐλισαιῆ.
- Δ Βασ. 8,5 Ἐνῶ δε ὁ Γιεζὶ διηγείτο πρὸς τὸν βασιλέα, πῶς ὁ Ἐλισαιὸς ἀνέστησε τὸν νεκρὸν υἱὸν τῆς γυναικὸς ἐκείνης, ἰδοὺ ἡ γυναῖκα, τῆς ὁποίας τὸν υἱὸν εἶχεν ἀναστήσει ὁ Ἐλισαιός, ἦλθεν ἐκεῖ κράζουσα πρὸς τὸν βασιλέα δια τὴν ἀπόδοσιν τοῦ οἴκου τῆς καὶ τῶν ἀγρῶν τῆς. Εἶπε δε ὁ Γιεζὶ· “κύριε βασιλεῦ, αὕτη εἶναι ἡ γυναῖκα, περὶ τῆς ὁποίας σου ὠμίλησα, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ υἱὸς τῆς, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ὁ Ἐλισαιός”.
- Δ Βασ. 8,6 καὶ ἐπηρώτησεν ὁ βασιλεὺς τὴν γυναῖκα καὶ διηγήσατο αὐτῇ· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον ἓνα λέγων· ἐπίστρεψον πάντα τὰ αὐτῆς καὶ πάντα τὰ γενήματα τοῦ ἀγροῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς κατέλιπε τὴν γῆν ἕως τοῦ νῦν.
- Δ Βασ. 8,6 Ὁ βασιλεὺς ἠρώτησε τότε τὴν γυναῖκα καὶ ἐκείνη διηγήθη εἰς αὐτὸν τὰ γεγονότα. Ὁ βασιλεὺς ἔδωκεν εἰς αὐτὴν ἓνα ἀξιωματικὸν τοῦ καὶ τοῦ εἶπε· “φρόντισε νὰ ἀποδοθῶν εἰς τὴν γυναῖκα αὐτὴν ὅλα ὅσα τῆς ἀνήκουν καὶ ὅλα τὰ προϊόντα τοῦ ἀγροῦ τῆς ἀπὸ τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγκατέλειψε τὴν χώραν μέχρι τώρα”.
- Δ Βασ. 8,7 Καὶ ἦλθεν Ἐλισαιῆ εἰς Δαμασκόν, καὶ υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας ἠρρώσκει, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες· ἦκει ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἕως ᾧδε.
- Δ Βασ. 8,7 Ἐπειτα ὁ Ἐλισαιὸς ἦλθεν εἰς τὴν Δαμασκόν. Ὁ υἱὸς Ἄδερ, ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας, ἦτο ἀσθενής. Εἶπον δε οἱ ἄνθρωποι τοῦ στὸν βασιλέα· “ἔχει ἐλθεῖ ἕως ἐδῶ ὁ Ἐλισαιός, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ”.
- Δ Βασ. 8,8 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀζαήλ· λάβε ἐν τῇ χειρὶ σου μαναὰ καὶ δεῦρο εἰς ἀπαντὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπιζήτησον τὸν Κύριον παρ’ αὐτοῦ λέγων· εἰ ζῆσομαι ἐκ τῆς ἀρρώστιας μου ταύτης;
- Δ Βασ. 8,8 Ὁ βασιλεὺς εἶπε πρὸς τὸν Ἀζαήλ· “πάρε εἰς τὰ χεῖρα σου δῶρα, πῆγαινε νὰ συναντήσῃς τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ζήτησε δια μέσου αὐτοῦ νὰ μάθῃς ἀπὸ τὸν Κύριον, εἰάν θὰ θεραπευθῶ ἀπὸ τὴν ἀρρώστια μου αὐτὴν καὶ θὰ ζῆσω”.
- Δ Βασ. 8,9 καὶ ἐπορεύθη Ἀζαήλ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ἔλαβε μαναὰ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ Δαμασκοῦ,

- ἄρσιν τεσσαράκοντα καμήλων, καὶ ἦλθε καὶ ἔσθη ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς Ἐλισαίε· υἱὸς σου υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας ἀπέστειλέ με πρὸς σε ἐπερωτήσαι λέγων· εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρώστιας μου ταύτης;
- Δ Βασ. 8,9 Ο Αζαήλ ἐξεκίνησεν εἰς συνάντησιν του Ελισαίου. Ἐπήρε δῶρα πολλὰ εἰς τὰ χέρια του ἀπὸ ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῆς Δαμασκού, τεσσαράκοντα φορτώματα καμήλων. Ἦλθε καὶ ἐστάθη ἐνώπιον του Ελισαίου καὶ του εἶπε· “ὁ υἱὸς σου, ὁ υἱὸς Ἄδερ ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας, με ἔστειλε πρὸς σέ, δια να ἐρωτήσω ἐκ μέρους του λέγων· ἐάν θα θεραπευθῶ ἀπὸ τὴν ἀσθένειάν μου αὐτήν;”
- Δ Βασ. 8,10 καὶ καὶ εἶπεν Ἐλισαίε· δεῦρο εἰπὸν αὐτῷ· ζῶῃ ζήσῃ· καὶ ἔδειξέ μοι Κύριος ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ·
- Δ Βασ. 8,10 Ο Ελισαίος ἀπήντησε· “πῆγαινε καὶ εἰπέ εἰς αὐτόν· Θα θεραπευθῆς ἀπὸ τὴν ἀσθένειάν σου καὶ θα ζήσης. Ὁ Κύριος ὁμως μου ἔδειξε κάποιον ἄλλον τρόπον, δια του οὐοίου θα ἀποθάνῃς”.
- Δ Βασ. 8,11 καὶ παρέστη τῷ προσώπῳ αὐτοῦ καὶ ἔθηκεν ἕως αἰσχύνῃς, καὶ ἔκλαυσεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ.
- Δ Βασ. 8,11 Ο Ελισαίος ἐστάθη ἐνώπιον του Αζαήλ, τον παρετήρησεν ἀτενῶς, μέχρις ὅτου ἐκεῖνος ἐντράπη. Ὁ Ελισαίος ἤρχισε να κλαίῃ.
- Δ Βασ. 8,12 καὶ εἶπεν Αζαήλ· τί ὅτι ὁ κύριός μου κλαίει; καὶ εἶπεν· ὅτι οἶδα ὅσα ποιήσεις τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κακὰ· τὰ ὄχυράματα αὐτῶν ἔξαποστελεῖς ἐν πυρὶ καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενεῖς καὶ τὰ νήπια αὐτῶν ἐνσείσεις καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας αὐτῶν ἀναρρήξεις.
- Δ Βασ. 8,12 Ο Αζαήλ τότε τον ἠρώτησε· “διατί κλαίει ὁ κύριός μου;” “Κλαίω διότι γνωρίζω πόσα κακὰ θα κάμῃς συ ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν. Τας χωρρωμένας πόλεις αὐτῶν θα παραδώσῃς στο πυρ καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἀνδρας των θα φονεύσῃς δια τῆς ρομφαίας. Θα συντρίψῃς τὰ κεφάλια των νηπίων καὶ θα ἀνοίξῃς τας κοιλίας των ἐγκύων γυναικῶν”.
- Δ Βασ. 8,13 καὶ εἶπεν Αζαήλ· τίς ἐστὶν ὁ δοῦλός σου ὁ κύων ὁ τεθνηκῶς, ὅτι ποιήσῃ τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ εἶπεν Ἐλισαίε· ἔδειξέ μοι Κύριος σε βασιλεύοντα ἐπὶ Συρίαν.
- Δ Βασ. 8,13 Ο Αζαήλ ἀπήντησε· “ποιός εἶμαι ἐγὼ ὁ δοῦλος σου, ἐγὼ τὸ ψόφιο σκυλί που θα τολμήσω να κάμω τὰ ἔργα αὐτά;” Ὁ Ελισαίος του ἀπήντησεν· “ὁ Κύριος μου ἀπεκάλυψεν, ὅτι θα γίνῃς βασιλεὺς τῆς Συρίας”.
- Δ Βασ. 8,14 καὶ ἀπήλθεν ἀπὸ Ἐλισαίε καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί εἶπέ σοι Ἐλισαίε; καὶ εἶπεν· εἶπέ μοι, ζῶῃ ζήσῃ.
- Δ Βασ. 8,14 Ο Αζαήλ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τον Ελισαίον, εἰσῆλθεν πρὸς τον κύριόν του, ὁ οὐοίος καὶ τον ἠρώτησε· “τι σου εἶπεν ὁ Ελισαίος;” Ἐκεῖνος ἀπήντησε· “μου εἶπεν ὅτι θα θεραπευθῆς ἀπὸ τὴν ἀσθένειάν σου καὶ θα ζήσῃς”.
- Δ Βασ. 8,15 καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον, καὶ ἔλαβε τὸ μαχμὰ καὶ ἔβαψεν ἐν τῷ ὕδατι καὶ περιέβαλεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐβασίλευσεν Αζαήλ ἀντ’ αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 8,15 Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ὁ Αζαήλ ἐπήρεν ἓνα σκέπασμα, τὸ ἐβύθισε μέσα στο νερό καὶ με αὐτό περιετύλιξεν ἀσφυκτικῶς τὸ πρόσωπον του βασιλέως του, τον ἐπνιξε καὶ ἐκεῖνος ἀπέθανεν. Ἀντὶ δε αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ὁ Αζαήλ.
- Δ Βασ. 8,16 Ἐν ἔτει πέμπτῳ τῷ Ἰωράμ υἱῷ Ἀχαάβ βασιλεῖ Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεῖ Ἰουδα ἐβασίλευσεν Ἰωράμ υἱὸς Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰουδα.
- Δ Βασ. 8,16 Κατὰ τὸ πέμπτον ἔτος τῆς βασιλείας του Ἰωράμ, υἱοῦ του Αχαάβ βασιλέως του Ἰσραὴλ, ὅταν ὁ Ἰωσαφὰτ ἦτο βασιλεὺς του Ἰουδα, ἀνήλθεν στον θρόνον του βασιλείου Ἰουδα ὁ Ἰωράμ, ὁ υἱὸς του Ἰωσαφὰτ.
- Δ Βασ. 8,17 υἱὸς τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν καὶ ὀκτῶ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 8,17 Ἦτο δε τότε τριάκοντα δύο ἐτῶν ὁ Ἰωράμ, ὅταν ἀνήλθεν στον βασιλικόν θρόνον. Ἐβασίλευσε δε ἐπὶ ὀκτῶ ἔτη με πρωτεύουσαν τὴν Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 8,18 καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραὴλ, καθὼς ἐποίησεν οἶκος Ἀχαάβ, ὅτι θυγάτηρ Ἀχαάβ ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα· καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου.
- Δ Βασ. 8,18 Ἐβάδισεν ὁμως τον δρόμον τῆς ἀσεβείας των βασιλέων του Ἰσραὴλ. Ἐκαμε καὶ αὐτὸς ὁ,τι εἶχε κάμει ἡ οὐκογένεια Ἀχαάβ, διότι ἔλαβεν ὡς σύζυγόν του θυγατέρα του Αχαάβ. Διέπραξε πονηρά ἐνώπιον του Κυρίου ἐκτραπεῖς εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν.
- Δ Βασ. 8,19 καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος διαφθεῖραι τὸν Ἰουδαν διὰ Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καθὼς εἶπε δοῦναι αὐτῷ λύχνον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.
- Δ Βασ. 8,19 Ὁ Κύριος ὁμως δεν ἠθέλησε να ἐξολοθρευθῇ αὐτόν καὶ να σταματήσῃ ἔτσι τὴν διαδοχὴν στο βασιλεῖον του Ἰουδα. Τοῦτο δέ, πρὸς χάριν του Δαυὶδ του δούλου του. Διότι εἶχεν υποσχεθῆ εἰς αὐτόν, ὅτι θα δώσῃ λύχνον διαδοχῆς στους ἀπογόνους αὐτοῦ ἀδιακόπως ἐπὶ του βασιλικῦ θρόνου.
- Δ Βασ. 8,20 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἠθέτησεν Ἐδὼμ ὑποκάτωθεν χειρὸς Ἰουδα καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ’ ἑαυτοὺς βασιλέα.
- Δ Βασ. 8,20 Κατὰ τὴν περίοδον τῆς βασιλείας του Ἰωράμ οἱ Ἰδουμαῖοι ἐπανεστάτησαν ἐναντίον τῆς δουλείας των Ἰουδαίων καὶ ἀνεκήρυξαν δια τον εαυτόν τους ἰδικόν των βασιλέα.
- Δ Βασ. 8,21 καὶ ἀνέβη Ἰωράμ εἰς Σιών καὶ πάντα τὰ ἄρματα τὰ μετ’ αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀναστάντος καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδὼμ τὸν κυκλώσαντα ἐπ’ αὐτόν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀρμάτων, καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν.
- Δ Βασ. 8,21 Ὁ Ἰωράμ ἐξεστράτευσε τότε ἐναντίον τῆς Σιών τῆς ἰδουμαίας, με ὅλα τὰ πολεμικά του ἄρματα. Ἀφοῦ ἠτοιμάσθη

εκτύπησε τους Ιδουμαίους. Εκείνοι όμως περιεκύκλωσαν αυτόν και τους αρχηγούς των αρμάτων. Ο ιουδαϊκός στρατός ηττηθείς ετράπη εις φυγήν και οι στρατιώται επέστρεψαν εις τας κατοικίας των.

- Δ Βασ. 8,22 και ήθέτησεν Ἐδὼμ ὑποκάτω τῆς χειρὸς Ἰούδα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. τότε ήθέτησε Λοβενά ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.
- Δ Βασ. 8,22 Ἐτσι δε οι Ιδουμαίοι απετίναξαν τον ζυγόν του βασιλείου του Ιούδα και έμεναν ελεύθεροι μέχρι της ημέρας αυτής. Κατά την ιδίαν περίοδον απετίναξαν τον ζυγόν της δουλείας των και οι κάτοικοι της Λοβενά.
- Δ Βασ. 8,23 και τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωρὰμ και πάντα, ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοῦ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;
- Δ Βασ. 8,23 Τα δε άλλα έργα του Ιωράμ, όσα αυτός έκαμε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίον χρονικῶν των βασιλέων του Ιούδα;
- Δ Βασ. 8,24 και ἐκοιμήθη Ἰωρὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ και ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· και ἐβασίλευσεν Ὁχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 8,24 Ο Ιωράμ εκοιμήθη μετὰ των πατέρων του, απέθανε και ετάφη με τους προπάτοράς του εις την πόλιν Δαυίδ, του προγόνου του. Εγινε δε βασιλεύς αντ' αυτού ο Οχοζίας, ο υιός του.
- Δ Βασ. 8,25 Ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῷ Ἰωρὰμ υἱῷ Ἀχαάβ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ὁχοζίας υἱὸς Ἰωρὰμ.
- Δ Βασ. 8,25 Κατά το δωδέκατον έτος της βασιλείας του Ιωράμ, υιού του Αχαάβ, βασιλέως του Ισραήλ, εβασίλευσεν ο Οχοζίας ο υιός του Ιωράμ.
- Δ Βασ. 8,26 υἱὸς εἴκοσι και δύο ἐτῶν Ὁχοζίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν και ἐνιαυτὸν ἓνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, και ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γοθολία θυγάτηρ Ἀμβρι βασιλέως Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 8,26 Ο Οχοζίας, όταν ανήλθεν στον βασιλικόν θρόνον, ήτο είκοσι δύο ετών. Εμεινε δε βασιλεύς επί ένα έτος εις την Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ωνομάζετο Γοθολία, ήτο δε θυγάτηρ του Αμβρι, βασιλέως του ισραηλιτικῶν λαοῦ.
- Δ Βασ. 8,27 και ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Ἀχαάβ και ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου καθὼς ὁ οἶκος Ἀχαάβ.
- Δ Βασ. 8,27 Επορεύθη όμως και αυτός τον δρόμον της ασεβείας του Αχαάβ και διέπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, όπως και ο οίκος του Αχαάβ.
- Δ Βασ. 8,28 και ἐπορεύθη μετὰ Ἰωρὰμ υἱοῦ Ἀχαάβ εἰς πόλεμον μετὰ Ἀζαήλ βασιλέως ἀλλοφύλων ἐν Ῥεμμῶθ Γαλαάδ, και ἐπάταξαν οἱ Σύροι τὸν Ἰωρὰμ.
- Δ Βασ. 8,28 Αυτός εξεστράτευσε μαζί με τον Ιωράμ, υιόν του Αχαάβ, εναντίον του Αζαήλ, βασιλέως των Συρων εις Ρεμμώθ Γαλαάδ. Εκεί όμως εκτύπησαν οι Συροι τον Ιωράμ.
- Δ Βασ. 8,29 και ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς Ἰωρὰμ τοῦ ἱατρευθῆναι ἐν Ἰεζράελ ἀπὸ τῶν πληγῶν, ὧν ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν Ῥεμμῶθ ἐν τῷ πολεμῆν αὐτὸν μετὰ Ἀζαήλ βασιλέως Συρίας· και Ὁχοζίας υἱὸς Ἰωρὰμ κατέβη τοῦ ἰδεῖν τὸν Ἰωρὰμ υἱὸν Ἀχαάβ ἐν Ἰεζράελ, ὅτι ἠρῶσται αὐτός.
- Δ Βασ. 8,29 Ο βασιλεύς Ιωράμ πληγωμένος επέστρεψεν εις την πόλιν Ιεζράελ, δια να θεραπευθῆ από τας πληγάς, τας οποίας έλαβεν εις Ρεμμώθ πολεμῶν εναντίον του Αζαήλ, βασιλέως της Συρίας. Ο Οχοζίας, ο υιός του Ιωράμ, κατέβη εις την πόλιν Ιεζράελ, δια να ἰδη τον Ιωράμ, υιόν του Αχαάβ, ο οποίος ήτο πληγωμένος και ασθενής.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 9

- Δ Βασ. 9,1 Καὶ Ἐλισαῖε ὁ προφήτης ἐκάλεσεν ἓνα τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν και εἶπεν αὐτῷ· ζῶσαι τὴν ὄσφύν σου και λαβὲ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου τούτου ἐν τῇ χειρὶ σου και δεῦρο εἰς Ῥεμμῶθ Γαλαάδ·
- Δ Βασ. 9,1 Ο προφήτης Ελισαίος εκάλεσεν ένα από τους νεαροὺς προφήτας και του ειπε· “δέσε την ζώνην σου γύρω από την μέσην σου και ετοιμάσου· πάρε στο χέρι σου αυτό το δοχεῖον του ελαίου και πήγαινε εις την Ρεμμώθ Γαλαάδ.
- Δ Βασ. 9,2 και εἰσελεύσῃ ἐκεῖ και ὄψῃ ἐκεῖ Ἰοὺ υἱὸν Ἰωσαφάτ υἱοῦ Ναμεσσί και εἰσελεύσῃ και ἀναστήσεις αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ και εἰσάξεις αὐτὸν εἰς τὸ ταμιεῖον ἐν ταμιεῖῳ·
- Δ Βασ. 9,2 Θα εισέλθης εις την πόλιν και εκεί θα ἰδῆς τον Ιού, υιόν του Ιωσαφάτ, υιού του Ναμεσσί. Θα εισέλθης εκεί, όπου ευρίσκεται, θα τον πάρης ανάμεσα από τους συναδέλφους του τους στρατιωτικούς και θα τον οδηγήσης μέσα στο ιδιαίτερον και πλέον αποκρυφον δωμάτιον.
- Δ Βασ. 9,3 και λήψῃ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου και ἐπιχεεῖς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ και εἰπὸν· τὰδε λέγει Κύριος· κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ· και ἀνοίξεις τὴν θύρα και φεύξῃ και οὐ μενεῖς.
- Δ Βασ. 9,3 Θα πάρης το δοχεῖον αυτό του ελαίου και θα χύσης το ελαῖον επάνω στο κεφάλι του και θα του εἴπης· αυτά λέγει ο Κυριος· Σε έχω χρίσει βασιλέα του ισραηλιτικῶν λαοῦ. Αμέσως δε κατόπιν θα ανοίξης την θύραν και θα φύγῃς και δεν θα μείνης εκεί πλέον”.
- Δ Βασ. 9,4 και ἐπορεύθη τὸ παιδάριον ὁ προφήτης εἰς Ῥεμμῶθ Γαλαάδ
- Δ Βασ. 9,4 Ο νεαρός προφήτης επήγεν εις την Ρεμμώθ Γαλαάδ,
- Δ Βασ. 9,5 και εἰσῆλθε, και ἰδοῦ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως ἐκάθηγντο, και εἶπε· λόγος μοι πρὸς σέ, ὁ ἄρχων. και εἶπεν Ἰοῦ· πρὸς τίνα ἐκ πάντων ἡμῶν; και εἶπε· πρὸς σέ, ὁ ἄρχων.

- Δ Βασ. 9,5 εισηλθεν εις την πόλιν και στον οίκον, όπου οι στρατιωτικοί αρχηγοί εκάθηντο, και ειπε προς τον Ιοῡ ο προφήτης· “θέλω να σου ανακοινώσω κάτι, στρατηγέ”. Ο Ιοῡ απήντησε· “προς ποιόν από όλους μας;” Εκείνος του ειπε· “προ σέ, στρατηγέ”.
- Δ Βασ. 9,6 και άνεστη και εισήλθεν εις τόν οίκον, και επέχεε τὸ ἔλαιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ και εἶπεν αὐτῷ· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· κέχρικά σε εις βασιλέα ἐπὶ λαὸν Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ,
- Δ Βασ. 9,6 Ο Ιοῡ εσηκώθη και εισήλθε μαζί με τον προφήτην στο εσωτερικόν του οίκου. Εκεί δε ο προφήτης ἔχυσε το ἔλαιον ἐπάνω εις την κεφαλὴν του και ειπεν εις αὐτόν· “αὐτὰ λέγει Κυριος ο Θεὸς του Ἰσραὴλ· Σε ἔχω χρίσει βασιλέα ἐπὶ τον λαὸν Κυρίου, ἐπὶ τον ἰσραηλιτικὸν λαόν.
- Δ Βασ. 9,7 και ἔξολοθρεύσεις τὸν οἶκον Ἀχαάβ τοῦ κυρίου σου ἐκ προσώπου μου και ἐκδικήσεις τὰ αἵματα τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν και τὰ αἵματα πάντων τῶν δούλων Κυρίου ἐκ χειρὸς Ἰεζάβελ
- Δ Βασ. 9,7 Σου δίδω εντολήν να εξολοθρεύσης την οικογένειαν του Αχαάβ, του κυρίου σου, ἀπὸ ἐνώπιόν μου και να τιμωρήσης εκείνους, οι οποίοι ἔχυσαν το αἷμα των δούλων μου, των προφητῶν και τα αἵματα ὄλων των δούλων του Κυρίου δια της χειρὸς της Ιεζάβελ
- Δ Βασ. 9,8 και ἐκ χειρὸς ὄλου τοῦ οἴκου Ἀχαάβ και ἔξολοθρεύσεις τῷ οἴκῳ Ἀχαάβ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον και συνεχόμενον και ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ἰσραὴλ·
- Δ Βασ. 9,8 και δια των ἄλλων ἀνθρώπων του βασιλικῆς οἴκου του Αχαάβ. Θα εξολοθρεύσης λοιπὸν ὄλους τους ἄρρενας της οικογενείας Αχαάβ, δούλον η ελευθερον, ἀπὸ τους απογόνους του, που ἔχουν απομείνει μεταξύ του ἰσραηλιτικῆς λαοῦ.
- Δ Βασ. 9,9 και δώσω τὸν οἶκον Ἀχαάβ ὡς τὸν οἶκον Ἰεροβοάμ υιοῦ Ναβάτ και ὡς τὸν οἶκον Βασσά υιοῦ Ἀχιά·
- Δ Βασ. 9,9 Εγὼ ο Θεὸς θα παραδώσω εις καταστροφήν τον οἶκον του Αχαάβ, ὅπως κατέστρεψα τον οἶκον Ἰεροβοάμ, υιοῦ Ναβάτ, και ὅπως ἐπίσης ἐπραξα ἐναντίον του οἴκου Βασσά, του υιοῦ Αχιά.
- Δ Βασ. 9,10 και τὴν Ἰεζάβελ καταφάγονται οἱ κύνες ἐν τῇ μερίδι Ἰεζράελ, και οὐκ ἔστιν ὁ θάπτων. και ἤνοιξε τὴν θύραν και ἔφυγε.
- Δ Βασ. 9,10 Την δε Ιεζάβελ θα καταφάγουν τα σκυλιά στον αγρόν Ιεζράελ. Και δεν θα ευρεθῆ ἀνθρωπος να την θάψῃ”. Κατόπιν ο προφήτης ἤνοιξε την θύραν και ἔφυγε.
- Δ Βασ. 9,11 και Ἰοῡ ἐξήλθε πρὸς τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου αὐτοῦ, και εἶπαν αὐτῷ· εἰρήνη; τί ὅτι εισήλθεν ὁ ἐπίληπτος οὗτος πρὸς σέ; και εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς οἴδατε τὸν ἄνδρα και τὴν ἀδολεσχίαν αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 9,11 Ο Ιοῡ εβγήκεν ἀπὸ το δωμάτιον και ἐπῆγε προς τους αξιωματικούς συναδέλφους του, τους υπηρετοῦντας τον βασιλέα. Εκείνοι τον ηρώτησαν· “δια το καλὸν ἦτο η ἐπίσκεψις του ἀνθρώπου αὐτοῦ; Τι συμβαίνει; Διατί ἦλθε προς σε αὐτὸς ο ἐπιληπτικός;” Ο Ιοῡ ειπε προς αὐτούς· “σεῖς γνωρίζετε ἀσφαλῶς τον ἀνθρωπον αὐτόν και τον λόγον, τον ὁποῖον μου ειπε”.
- Δ Βασ. 9,12 και εἶπον· ἄδικον· ἀπάγγελον δὴ ἡμῖν. και εἶπεν Ἰοῡ πρὸς αὐτούς· οὕτω και οὕτω ἐλάλησε πρὸς με λέγων· τάδε λέγει Κύριος· κέχρικά σε εις βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 9,12 Εκείνοι του απήντησαν· “ἀκατανόητος η ἀπάντησις σου. Πές μας, λοιπὸν, τι ακριβῶς συνέβη;” Ο Ιοῡ ειπε προς αὐτούς· “αὐτὰ και αὐτὰ μου ειπεν ο ἀνθρωπος του Θεοῦ λέγων· Ταδε λέγει Κυριος. Σε ἔχω χρίσει βασιλέα στον ἰσραηλιτικὸν λαόν”.
- Δ Βασ. 9,13 και ἀκούσαντες ἔσπευσαν και ἔλαβεν ἕκαστος τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ και ἔθηκαν ὑποκάτω αὐτοῦ ἐπὶ τὸ γαρὲμ τῶν ἀναβαθμῶν και ἐσάλπισαν ἐν κερατίνῃ και εἶπαν· ἐβασίλευσεν Ἰοῡ.
- Δ Βασ. 9,13 Εκείνοι, ὅταν ἤκουσαν αὐτὰ, ἐπῆρην ο καθένας το ἱμάτιόν του, το ἔβαλεν εις σημεῖον υποταγῆς εις την ανωτάτην βαθμίδα της κλίμακος, ἐσάλπισαν με κερατίνην σάλπιγγα και διεκήρυξαν· “ο Ιοῡ εἶναι βασιλεὺς”.
- Δ Βασ. 9,14 και συνεστράφη Ἰοῡ υιὸς Ἰωσαφάτ υιοῦ Ναμεσσί πρὸς Ἰωράμ και Ἰωράμ αὐτὸς ἐφύλασεν ἐν Ῥεμμῶθ Γαλαάδ, αὐτὸς και πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας,
- Δ Βασ. 9,14 Ο Ιοῡ, ο υιὸς του Ἰωσαφάτ υιοῦ του Ναμεσσί, οργάνωσε μίαν συνωμοσίαν ἐναντίον του βασιλέως Ἰωράμ. Ο δε Ἰωράμ εἶχε τότε ἐκστρατεύσει εις Ῥεμμῶθ Γαλαάδ, αὐτὸς και ὄλος ο στρατὸς του, και ἦσαν ἐτοιμοι προς πόλεμον ἐναντίον Ἀζαὴλ, του βασιλέως της Συρίας.
- Δ Βασ. 9,15 και ἀπέστρεψεν Ἰωράμ ὁ βασιλεὺς ἰατρευθῆναι ἐν Ἰεζράελ ἀπὸ τῶν πληγῶν, ὧν ἔπαισαν αὐτόν οἱ Σύριοι ἐν τῷ πολεμῖν αὐτόν μετὰ Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας· και εἶπεν Ἰοῡ· εἰ ἔστι ψυχὴ ὑμῶν μετ’ ἐμοῦ, μὴ ἐξελθέτω ἐκ τῆς πόλεως διαπεφευγῶς τοῦ πορευθῆναι και ἀπαγγεῖλαι ἐν Ἰεζράελ.
- Δ Βασ. 9,15 Ο Ἰωράμ μετὰ την μάχην εἶχεν ἐπιστρέψει εις Ιεζράελ, δια να θεραπευθῆ ἀπὸ τας πληγὰς, τας ὁποίας του εἶχαν προξενήσει στο σώμα του οι Συριοι, ὅταν αὐτὸς ἐπολεμοῦσεν ἐναντίον του Αζαὴλ, βασιλέως των Συρων. Ο Ιοῡ ειπε προς τους αξιωματικούς συναδέλφους του· “ἐὰν η καρδιά σας εἶναι με το μέρος μου, κανεῖς ας μη ἐξέλθῃ ἀπὸ την πόλιν, ας μη διαφύγῃ ἀπὸ ἐδὼ και πορευθῆ και ἀναγγεῖλῃ στον βασιλέα, ο ὁποῖος εὐρίσκεται εις Ιεζράελ, ὅσα γνωρίζομεν”.
- Δ Βασ. 9,16 και ἵππευσε και ἐπορεύθη Ἰοῡ και κατέβη εις Ἰεζράελ, ὅτι Ἰωράμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐθεραπεύετο ἐν τῷ Ἰεζράελ ἀπὸ τῶν τοξευμάτων, ὧν κατετόξευσαν αὐτόν οἱ Ἀραμῖν ἐν τῇ Ῥαμμῶθ ἐν τῷ πολέμῳ μετὰ Ἀζαὴλ

βασιλέως Συρίας, ὅτι αὐτὸς δυνατὸς καὶ ἀνὴρ δυνάμεως, καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα κατέβη ἰδεῖν τὸν Ἰωράμ.

- Δ Βασ. 9,16 Ο Ἰοὺ ἀνέβη εἰς ἓνα ἵππον καὶ κατέβηκε μετὰ τὴν συνοδείαν του εἰς τὴν Ἰεζράελ. Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Ἰωράμ, ἐθεραπεύετο ἀπὸ τὰς πληγὰς, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἀπὸ τὰ τοξεύματα τῶν Ἀραμαίων εἰς Ραμμαθή, κατὰ τὸν πόλεμον ἐναντίον τοῦ Ἀζαήλ, βασιλέως τῆς Συρίας, διότι αὐτὸς ἦτο γενναῖος καὶ ἀρχηγὸς μεγάλης στρατιωτικῆς δυνάμεως. Ὁ Ὀχοζίας, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, κατέβη καὶ αὐτὸς νὰ ἐπισκεφθῆ καὶ ἴδῃ τὸν Ἰωράμ.
- Δ Βασ. 9,17 καὶ ὁ σκοπὸς ἀνέβη ἐπὶ τὸν πύργον Ἰεζράελ καὶ εἶδε τὸν κονιορτὸν Ἰοὺ ἐν τῷ παραγίνεσθαι αὐτὸν καὶ εἶπε· κονιορτὸν ἐγὼ βλέπω. καὶ εἶπεν Ἰωράμ· λαβὲ ἐπιβάτην καὶ ἀπόστειλον ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ εἰπάτω, εἰ εἰρήνη.
- Δ Βασ. 9,17 Ὁ φρουρὸν στρατιώτης ἀνέβη εἰς ἓνα πύργον τῆς πόλεως Ἰεζράελ καὶ εἶδε τὸν κονιορτὸν, πού ἐσήκωνεν ὁ Ἰοὺ καθὼς ἤρχετο μετὰ καλασμόν, καὶ εἶπε· “βλέπω ἐγὼ κονιορτὸν”. Ὁ Ἰωράμ του εἶπε· “πάρε ἓνα ἵππεά καὶ στείλε αὐτὸν ἐμπρὸς ἀπὸ ἐκείνους, πού ἐρχονται, καὶ ἀς ἐρωτήσουν ἐάν ἐρχονται δι’ εἰρηλικούς σκοπούς”.
- Δ Βασ. 9,18 καὶ ἐπορεύθη ἐπιβάτης ἵππου εἰς ἀπάντην αὐτῶν καὶ εἶπε· τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, εἰ εἰρήνη. καὶ εἶπεν Ἰοὺ· τί σοι καὶ εἰρήνη; ἐπιστρέφε εἰς τὰ ὀπίσω μου. καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς λέγων· ἦλθεν ὁ ἄγγελος ἕως αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψε.
- Δ Βασ. 9,18 Ὁ ἐφιππος ἀπεσταλμένος ἐκάλασεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν καὶ εἶπε· “αὐτὰ ἐρωτᾷ ὁ βασιλεὺς· Ἐάν ἐρχεσθε δι’ εἰρηλικούς σκοπούς”. Ὁ Ἰοὺ ἀπήντησε· “τί ἐνδιαφέρεσαι σὺ δια τὴν εἰρήνην; Ἐλα καὶ σὺ κοντὰ μου”. Ὁ φρουρὸς τῆς πόλεως Ἰεζράελ εἶπεν πρὸς τὸν Ἰωράμ· “ὁ ἀγγελιαφόρος ἐφθασε μέχρις αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν ἐπέστρεψε”.
- Δ Βασ. 9,19 καὶ ἀπέστειλεν ἐπιβάτην ἵππου δευτέρου, καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε· τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς· εἰ εἰρήνη. καὶ εἶπεν Ἰοὺ· τί σοι καὶ εἰρήνη; ἐπιστρέφου εἰς τὰ ὀπίσω μου.
- Δ Βασ. 9,19 Ὁ βασιλεὺς ἐπέστειλεν ἄλλον δευτέρου ἐφιππον ἀγγελιαφόρον, ὁ ὁποῖος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰοὺ καὶ τὸν ἠρώτησεν· “αὐτὰ λέγει ὁ βασιλεὺς· Ἐρχεσαι μετὰ εἰρηλικὸν σκοπὸν;” Ὁ δε Ἰοὺ του ἀπήντησε· “τί σὺ ἐνδιαφέρεσαι δια τὴν εἰρήνην; Ἐλα καὶ σὺ κοντὰ μου”.
- Δ Βασ. 9,20 καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς λέγων· ἦλθεν ἕως αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψε· καὶ ὁ ἄγων ἦγε τὸν Ἰοὺ υἱὸν Ναμεσσί, ὅτι ἐν παραλλαγῇ ἐγένετο.
- Δ Βασ. 9,20 Ὁ φρουρὸς τῆς πόλεως ἀνήγγειλε δια δευτέρου φορᾶν καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· “ὁ δευτέρου ἐφιππος ἀγγελιαφόρος ἐφθασε μέχρις ἐκείνων, ἀλλὰ δὲν ἐπανήλθε”. Καὶ ὁ Ἰοὺ υἱὸς τοῦ Ναμεσσί ἐτρέχε μετὰ ἀλλόφρονά καλασμόν πρὸς τὴν πόλιν.
- Δ Βασ. 9,21 καὶ εἶπεν Ἰωράμ· ζεῦξον· καὶ ἐξευξεν ἄρμα. καὶ ἐξήλθεν Ἰωράμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα, ἀνὴρ ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ, καὶ ἐξήλθον εἰς ἀπάντην Ἰοὺ καὶ εὔρον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου.
- Δ Βασ. 9,21 Ἐκ τούτου ὁ βασιλεὺς Ἰωράμ ὑποπτέυθη κάποιον κακὸν καὶ εἶπε· “ζεῦξε τὸ ἄρμα μου”. Ὁ ὑπηρέτης του ἐξευξε τὸ πολεμικὸν ἄρμα. Ἐβγήκεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ Ἰωράμ. Μαζὴ του δε ἐξήλθε καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰούδα, ὁ Ὀχοζίας, ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοὺς στο ἰδικὸν του ἄρμα καὶ ἐξήλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ Ἰοὺ. Συνήτησαν δε αὐτὸν στὸν ἀγρὸν τοῦ Ναβουθαί, τοῦ Ἰεζραηλίτου.
- Δ Βασ. 9,22 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἰωράμ τὸν Ἰοὺ, καὶ εἶπεν· εἰ εἰρήνη Ἰοὺ; καὶ εἶπεν Ἰοὺ· τί εἰρήνη; ἔτι αἱ πορνεῖαι Ἰεζάβελ τῆς μητρὸς σου καὶ τὰ φάρμακα αὐτῆς τὰ πολλὰ.
- Δ Βασ. 9,22 Ὅταν ὁ Ἰωράμ εἶδε τὸν Ἰοὺ, τὸν ἠρώτησεν· “εἰρηλικὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεώς σου;” Ὁ δε Ἰοὺ του ἀπήντησε· “τί εἰρήνη καὶ εἰρήνη; Ἀκόμη μένουσιν ἡ διαφθορὰ καὶ ἡ ἀσεβεία Ἰεζάβελ τῆς μητρὸς σου καὶ αἱ μαγεῖαι αὐτῆς αἰ πάρα πολλαί. Ἐφθασεν ὁ καιρὸς τῆς τιμωρίας”.
- Δ Βασ. 9,23 καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωράμ τὰς χεῖρας αὐτοῦ τοῦ φυγεῖν καὶ εἶπε πρὸς Ὀχοζίαν· δόλος, Ὀχοζία.
- Δ Βασ. 9,23 Ὁ Ἰωράμ ἀμέσως ἐγύρισε τὰ ἦνια του ἄρματος νὰ φύγῃ καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ὀχοζίαν· “Ὀχοζία, πρόκειται περὶ συνωμοσίας”.
- Δ Βασ. 9,24 καὶ ἐπλησεν Ἰοὺ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ τόξῳ καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰωράμ ἀνά μέσον τῶν βραχιόνων αὐτοῦ, καὶ ἐξήλθε τὸ βέλος αὐτοῦ διὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 9,24 Ὁ Ἰοὺ ἐπῆρεν στο χεῖρ του τὸ τόξον, ἐκτύπησε μετὰ τὸ βέλος τὸν Ἰωράμ ἀνάμεσα εἰς τὰς δύο πλάτες καὶ τὸ βέλος ἐβγήκεν δια τῆς καρδίας του. Ὁ Ἰωράμ ἐγονάτισεν ἐπάνω στο ἄρμα του καὶ ἀπέθανεν ἀμέσως.
- Δ Βασ. 9,25 καὶ εἶπε πρὸς Βαδεκάρ τὸν τριστάτην αὐτοῦ· ῥῖψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι ἀγροῦ Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου· ὅτι μνημονεύω, ἐγὼ καὶ σὺ ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ζεύγη ὀπίσω Ἀχαάβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Κύριος ἔλαβεν ἐπ’ αὐτὸν τὸ λῆμμα τοῦτο λέγων·
- Δ Βασ. 9,25 Ὁ Ἰοὺ εἶπεν στὸν ἀξιωματικὸν τῆς συνοδείας του, τὸν Βαδεκάρ· “ῥίξε τὸ πτώμα τοῦ Ἰωράμ στὸν ἀγρὸν τοῦ Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου. Διότι ἐνθυμούμαι, ὅταν ἐγὼ καὶ σὺ ἐφιπποῖ ἠκολουθήσαμεν ὡς συνοδοὶ Ἀχαάβ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὁ Κύριος εἶχε προαναγγεῖλει αὐτὴν τὴν τιμωρίαν ἐναντίον τοῦ λέγων·
- Δ Βασ. 9,26 εἰ μὴ τὰ αἵματα Ναβουθαὶ καὶ τὰ αἵματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἶδον ἐχθές, φησὶ Κύριος, καὶ ἀνταποδώσω αὐτῷ ἐν τῇ μερίδι ταύτῃ, φησὶ Κύριος· καὶ νῦν ἄρας δὴ ῥῖψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

- Δ Βασ. 9,26 Οπως είδον χθες τα αίματα του Ναβουθαί και των υιών του να χύνονται από τούτον, λέγει ο Κυριος, έτσι θα του ανταποδώσω την αδικίαν, που διέπραξεν, στον ίδιον ακριβώς αγρόν. Και τώρα πάρε το νεκρόν σώμα και ρίξε το στον αγρόν αυτόν σύμφωνα με τον λόγον του Κυρίου”.
- Δ Βασ. 9,27 και Όχοζίας βασιλεύς Ιούδα είδε και έφυγεν οδόν Βαιθαγγάν, και έδιώξεν όπισω αύτουΐ Ιού και είπε· και γε αύτόν· και έπάταξεν αύτόν προς τῷ άρματι έν τῷ άναβαίνειν Γαί, ή έστιν Ίεβλαάμ, και έφυγεν εις Μαγεδδῶ και άπέθανεν εκεί.
- Δ Βασ. 9,27 Ο βασιλεύς των Ιουδαίων, ο Οχοζίας, όταν είδε το τραγικόν γεγονός, έφυγε πανικόβλητος ακολουθών την οδόν προς Βαιθαγγάν, αλλά ο Ιού με τους στρατιώτας του τον κατεδίωξε και είπεν εις ένα από τους στρατιώτας του· “και αύτόν εκτελέσατε”. Και πράγματι ένας στρατιώτης εκτύπησεν αύτόν στο άρμα του, όταν ανέβαινεν εις την πόλιν Γαί, η οποία ευρίσκεται πλησίον της Ιεβλαάμ. Εφυγε δε με το άρμα του πληγωμένος εις Μαγεδδῶ ο Οχοζίας, όπου και απέθανε.
- Δ Βασ. 9,28 και έπεβίβασαν αύτόν οι παΐδες αύτουΐ επί τῷ άρμα και ήγαγον αύτόν εις Ίερουσαλήμ και έθαψαν αύτόν έν τῷ τάφῳ αύτουΐ έν πόλει Δαυίδ.
- Δ Βασ. 9,28 Οι δούλοι του τον απέθεσαν νεκρόν στο άρμα του, τον έφεραν εις την Ιερουσαλήμ και τον έθαψαν στον τάφον του εις την πόλιν του Δαυίδ.
- Δ Βασ. 9,29 και έν έτει ένδεκάτῳ Ιωράμ βασιλέως Ίσραήλ έβασίλευσεν Όχοζίας επί Ιούδαν.
- Δ Βασ. 9,29 Κατά το ενδέκατον έτος του Ιωράμ, βασιλέως του ισραηλιτικού λαού, εβασίλευσεν ο Οχοζίας στο βασιλειον του Ιούδα.
- Δ Βασ. 9,30 και ήλθεν Ιού επί Ίεζράελ· και Ίεζάβελ ήκουσε και έστιμίσατο τούς όφθαλμούς αύτης και ήγάθυνε τήν κεφαλήν αύτης και διέκυψε δια τής θυριδος.
- Δ Βασ. 9,30 Ο Ιού εισήλθεν εις την πόλιν Ιεζράελ. Η Ιεζάβελ ήκουσε τα γεγονότα αυτά, έβαψε μαύρα τα βλέφαρά της, εστόλισε την κεφαλήν της και έκυψεν από το παράθυρον του ανακτόρου της.
- Δ Βασ. 9,31 και Ιού εισεπορεύετο έν τή πόλει και είπεν· ειρήνη, Ζαμβρι ό φονευτής τουΐ κυρίου αύτουΐ;
- Δ Βασ. 9,31 Ο Ιού την ώραν εκείνην εισήρχετο εις την πόλιν. Η Ιεζάβελ είπε προς αύτόν ειρωνικώς· “είναι ειρηνική η εισοδός σου, όμοιε με τον Ζαμβρι, που εδολοφόνησε τον κύριόν του;”
- Δ Βασ. 9,32 και έπήρε τῷ πρόσωπον αύτουΐ εις τήν θυρίδα και είδεν αύτήν και είπε· τίς είΐ σύ; κατάβηθι μετΐ έμοΐ. και κατέκυψαν προς αύτόν δύο εύνουΐχοι·
- Δ Βασ. 9,32 Ο Ιού εσήκωσε τῷ πρόσωπόν του προς το παράθυρον, είδεν αυτήν και είπε· “ποιά είσαι συ; Κατέβα κάτω προς εμε”. Εσκυψαν προς αύτόν από το παράθυρον δύο ευνούχοι.
- Δ Βασ. 9,33 και είπε· κυλίσατε αύτήν, και εκύλισαν αύτήν, και έβράντισθη τουΐ αίματος αύτης προς τόν τοΐχον και προς τούς ίππους, και συνεπάτησαν αύτήν.
- Δ Βασ. 9,33 Ο Ιού τους είπε· “κυλίσατε αυτήν κάτω”. Και την εκύλισαν πράγματι. Το δε αίμα της εβράντισε τον τοίχον και τους ίππους, οι οποίοι και την εποδοπάτησαν.
- Δ Βασ. 9,34 και εισήλθε και έφαγε και έπιε και είπεν· έπισκέψασθε δὴ τήν κατηραμένην ταύτην και θάψατε αύτήν, ότι θυγάτηρ βασιλέως έστί.
- Δ Βασ. 9,34 Ο Ιού εισήλθεν στον οίκον, έφαγεν, έπινε και είπε· “πηγαίνετε, λοιπόν, προς την κατηραμένην αυτήν γυναίκα και θάψατέ την, διότι επί τέλους είναι θυγάτηρ βασιλέως”.
- Δ Βασ. 9,35 και έπορεύθησαν θάψαι αύτήν και ούχ εΐρον έν αύτῇ άλλο τι ή τῷ κρανιον και οι πόδες και τὰ ίχνη τῶν χειρῶν.
- Δ Βασ. 9,35 Εκείνοι μετέβησαν, δια να την θάψουν και δεν ευρήκαν τίποτε άλλο από το σώμα της παρά μόνον το κρανιον, τα πόδια της και τας παλάμας από τας χείρας της.
- Δ Βασ. 9,36 και επέστρεψαν και ανήγγειλαν αύτῷ, και είπε· λόγος Κυρίου, όν έλάλησεν έν χειριΐ Ηλιου τουΐ Θεοβίτου λέγων· έν τή μερίδι Ίεζράελ καταφάγονται οι κύνες τας σάρκας Ίεζάβελ,
- Δ Βασ. 9,36 Επέστρεψαν και ανήγγειλαν στον Ιού αυτά. Ο Ιού είπεν· “εξεπληρώθη του Κυρίου η προφητεία, την οποίαν ελάλησε δια του Ηλιου του Θεοβίτου λέγων· Εις τον αγρόν, που ευρίσκεται εις Ιεζράελ, εκεί θα φάγουν οι κύνες τας σάρκας της Ιεζάβελ.
- Δ Βασ. 9,37 και έσται τῷ θνησιμαΐον Ίεζάβελ ως κοπρία επί προσώπου τουΐ άγρουΐ έν τή μερίδι Ίεζράελ, ώστε μη είπείν αύτούς Ίεζάβελ.
- Δ Βασ. 9,37 Το δε πτώμα της θα είναι ωσαν κοπριά στον αγρόν της περιοχής Ιεζράελ. Θα υποστή δε τέτοια παραμόρφωσιν, ώστε δεν θα ημπορή να είπη κανείς ότι αυτή είναι η Ιεζάβελ”.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 10

- Δ Βασ. 10,1 Και τῷ Άχαάβ έβδομήκοντα υιοί έν Σαμαρείᾳ. και έγραψεν Ιού βιβλιον και απέστειλεν έν Σαμαρείᾳ προς

- τοὺς ἄρχοντας Σαμαρείας καὶ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ πρὸς τοὺς τιθηνοὺς Ἀχαάβ λέγων·
- Δ Βασ. 10,1 Εἰς τὴν Σαμάρειαν ἐζούσαν εβδομήκοντα ἀπογόνοι τοῦ Ἀχαάβ. Ὁ Ἰοὺ ἐγράψεν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐστειλεν εἰς τὴν Σαμάρειαν, πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς Σαμάρειας, πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ πρὸς τοὺς τροφούς τῶν υἱῶν τοῦ Ἀχαάβ, παραγγέλλων τα εἰρησ·
- Δ Βασ. 10,2 καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς ὑμᾶς, καὶ μεθ' ὑμῶν οἱ υἱοὶ τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ μεθ' ὑμῶν τὸ ἄρμα καὶ οἱ ἵπποι καὶ πόλεις ὄχυραὶ καὶ τὰ ὄπλα,
- Δ Βασ. 10,2 “ὅταν ἔλθῃ εἰς χεῖρας σας ἡ ἐπιστολὴ αὐτή, μαζὴ σας θὰ εὐρίσκονται τὰ παιδιὰ τοῦ βασιλέως σας, τοῦ Ἀχαάβ· μαζὴ σας ἐπίσης θὰ εἶναι τὰ πολεμικὰ ἄρματα, τὸ ἵππικόν, αἱ οχυραὶ πόλεις καὶ τὰ ὄπλα.
- Δ Βασ. 10,3 καὶ ὄψεσθε τὸν ἀγαθὸν καὶ τὸν εὐθὴν ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ καταστήσετε αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ πολεμεῖτε ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου ὑμῶν.
- Δ Βασ. 10,3 Ἴδτε καὶ ἐκλέξτε σστον καλύτερον, τὸν περισσότερον ἐνὰρεστον εἰς σας μεταξύ τῶν υἱῶν τοῦ κυρίου σας, καὶ καταστήσατε αὐτὸν βασιλέα σστον θρόνον τοῦ πατρὸς του. Εξέλθετε, λοιπὸν, εἰς πόλεμον μαζὴ με αὐτὸν ἐναντίον μου, δια νὰ υπερασπίσατε τὸν βασιλικὸν οἶκον τοῦ κυρίου σας”.
- Δ Βασ. 10,4 καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα καὶ εἶπον· ἰδοὺ οἱ δύο βασιλεῖς οὐκ ἔστησαν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ πῶς σποησόμεθα ἡμεῖς;
- Δ Βασ. 10,4 Ἐκεῖνοι ἐφοβήθησαν πάρα πολὺ καὶ εἶπαν· “ἰδοὺ, οἱ δύο βασιλεῖς, ὁ Ἰωράμ καὶ ὁ Οχοζίας, δὲν ἠμπόρεσαν νὰ ἀντισταθοῦν ἐνώπιον τῆς δυνάμεως τοῦ Ἰοῦ, καὶ πῶς ἡμεῖς θὰ ἀντισταθώμεν ἐναντίον του;”
- Δ Βασ. 10,5 καὶ ἀπέστειλαν οἱ ἐπὶ τοῦ οἴκου καὶ οἱ ἐπὶ τῆς πόλεως καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ τιθηνοὶ πρὸς Ἰοῦ λέγοντες· παῖδές σου καὶ ἡμεῖς, καὶ ὅσα ἐὰν εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς, ποιήσομεν· οὐ βασιλεύσομεν ἄνδρα, τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαμοῖς σου ποιήσομεν.
- Δ Βασ. 10,5 Οἱ ἄρχοντες, λοιπὸν, τοῦ βασιλικοῦ οἴκου καὶ τῆς πόλεως Σαμαρείας καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ οἱ υπεύθυνοι δια τὴν διατροφὴν καὶ ἀνατροφὴν τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως, ἀπήντησαν πρὸς τὸν Ἰοῦ καὶ του εἶπαν· “ἡμεῖς εἰμεθα δούλοι σου. Καὶ ὅσα ἐὰν μας διατάξῃς, θὰ κάμωμεν. Δὲν θέλομεν νὰ ἀναδειξώμεν ἄλλον ἄνδρα ὡς βασιλέα μας. Ἀλλὰ θὰ πράξωμεν ὅ,τι εἶναι ἀρεστὸν ἐνώπιόν σου”.
- Δ Βασ. 10,6 καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτοὺς Ἰοῦ βιβλίον δευτέρον λέγων· εἰ ἐμοὶ ὑμεῖς, καὶ τῆς φωνῆς μου ὑμεῖς εἰσακούετε, λάβετε τὴν κεφαλὴν ἀνδρῶν τῶν υἱῶν τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ ἐνέγκατε πρὸς με ὡς ἡ ὥρα αὔριον ἐν Ἰεζράελ. καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦσαν εβδομήκοντα ἄνδρες· οὗτοι ἄδρου τῆς πόλεως ἐξέτρεφον αὐτοὺς.
- Δ Βασ. 10,6 Ὁ Ἰοῦ ἐστειλε δευτέραν ἐπιστολήν πρὸς αὐτοὺς λέγων· “ἐὰν πράγματι σεῖς εἰσθε ἰδικοὶ μου καὶ υπακούετε εἰς τὰς ἐντολάς μου, πάρετε τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνδρῶν, τῶν υἱῶν τοῦ κυρίου σας, καὶ αὔριον κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν φέρετέ τὰς πρὸς ἐμὲ εἰς Ἰεζράελ”. Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ βασιλέως Ἀχαάβ ἦσαν εβδομήκοντα ἄνδρες, τοὺς ὁποίους οἱ ἐπίσημοι τῆς πόλεως διέτρεφον.
- Δ Βασ. 10,7 καὶ ἐγένετο ὡς ἦλθε τὸ βιβλίον πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἔλαβον τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ ἔσφαξαν αὐτοὺς, εβδομήκοντα ἄνδρας, καὶ ἔθηκαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐν καρτάλλοις καὶ ἀπέστειλαν αὐτὰς πρὸς αὐτὸν εἰς Ἰεζράελ.
- Δ Βασ. 10,7 Ὅταν ἡ ἐπιστολὴ ἐφθάσε πρὸς αὐτοὺς, ἐπῆραν ἐκεῖνοι τοὺς ἀπογόνους τοῦ βασιλέως, τοὺς ἔσφαξαν ἐν ὅλῳ εβδομήκοντα ἄνδρας, ἔθεσαν τὰς κεφαλὰς τῶν εἰς κἀνίστρα καὶ τὰς ἐστειλαν πρὸς τὸν Ἰοῦ, εἰς τὴν Ἰεζράελ.
- Δ Βασ. 10,8 καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος καὶ ἀπήγγειλε λέγων· ἦνεγκαν τὰς κεφαλὰς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως· καὶ εἶπε· θέτε αὐτὰς βουνοὺς δύο παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης εἰς πρῶν.
- Δ Βασ. 10,8 Ἦλθεν ἀγγελιαφόρος πρὸς τὸν Ἰοῦ καὶ του ἀνήγγειλεν· “ἔφεραν τὰς κεφαλὰς τῶν ἀπογόνων τοῦ βασιλέως Ἀχαάβ”. Ἐκεῖνος δὲ ἀπήντησε· “θέσατε τὰς εἰς δύο σωροὺς πλησίον εἰς τὴν θύραν τῆς πύλης τῆς πόλεως ἕως τὸ πρῶν”.
- Δ Βασ. 10,9 καὶ ἐγένετο πρῶν καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη ἐν τῷ πυλῶνι τῆς πόλεως καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν· δίκαιοι ὑμεῖς· ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι σπνεστράφην ἐπὶ τὸν κύριόν μου καὶ ἀπέκτεινα αὐτόν· καὶ τίς ἐπάταξε πάντα τούτους;
- Δ Βασ. 10,9 Ὅταν ἐγένετο πρῶν, ἐβγήκεν ὁ Ἰοῦ καὶ ἐστάθη εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως καὶ εἶπε πρὸς ὅλον τὸν σπγκεντρωθέντα ἐκεῖ λαόν· “σεῖς εἰσθε δίκαιοι κριταί. Ἴδοὺ ἐγὼ ἐπανεστάτησα ἐναντίον τοῦ κυρίου μου, τοῦ βασιλέως Ἰωράμ, καὶ τὸν ἐφόνευσα. Αὐτοὺς ὁμῶς ἐδῶ ποιός τοὺς ἐφόνευσε;
- Δ Βασ. 10,10 ἴδετε ἀφφῶ, ὅτι οὐ πεσεῖται ἀπὸ τοῦ ῥήματος Κυρίου εἰς τὴν γῆν, οὐ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἀχαάβ· καὶ Κύριος ἐποίησεν ὅσα ἐλάλησεν ἐν χεὶρὶ δούλου αὐτοῦ Ἠλιοῦ.
- Δ Βασ. 10,10 Προσέξατε, λοιπὸν, καὶ ἴδετε ὅτι καμμία ἀπὸ τὰς προφητείας, τὰς ὁποίας ὁ Κύριος μίλησε ἐναντίον τοῦ οἴκου τοῦ Ἀχαάβ, δὲν ἐπέσεν εἰς τὴν γῆν ἀπραγματοποίητος. Ὁ Κύριος ἐπραγματοποίησεν ὅσα προανήγγειλε δια μέσου τοῦ δούλου του τοῦ Ἠλιοῦ ἐναντίον τοῦ Ἀχαάβ”.
- Δ Βασ. 10,11 καὶ ἐπάταξεν Ἰοῦ πάντα τοὺς καταλειφθέντας ἐν τῷ οἴκῳ Ἀχαάβ ἐν Ἰεζράελ καὶ πάντα τοὺς ἄδρου αὐτοῦ καὶ τοὺς γνωστοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ ὥστε μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ κατὰλειμμα.
- Δ Βασ. 10,11 Ὁ Ἰοῦ ἐφόνευσεν ἐπίσης ὅλους τοὺς ἐναπομείναντος ἀπογόνους τοῦ οἴκου Ἀχαάβ εἰς Ἰεζράελ καὶ ὅλους τοὺς

αξιωματούχους ανθρώπους του και τους γνωστούς του και τους ιερείς αυτού, ώστε να μη απομείνη κανένας απόγονος από τον οίκον Αχαάβ.

- Δ Βασ. 10,12 Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαμάρειαν, αὐτὸς ἐν Βαιθακάδ τῶν ποιμένων ἐν τῇ ὁδῷ,
Δ Βασ. 10,12 Ἐπειτα ἀπὸ τὰ γεγονότα αὐτὰ ἐσηκώθη καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Σαμάρειαν εἰς Βαιθακάδ, ἡ ὁποία ἦτο πόλις τῶν ποιμένων παρὰ τὴν ὁδόν.
- Δ Βασ. 10,13 καὶ Ἰοῦ εὗρε τοὺς ἀδελφοὺς Ὀχοζίου βασιλέως Ἰούδα καὶ εἶπε· τίνες ὑμεῖς; καὶ εἶπον· ἀδελφοὶ Ὀχοζίου ἡμεῖς καὶ κατέβημεν εἰς εἰρήνην τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν τῆς δυναστευούσης.
Δ Βασ. 10,13 Ἐκεὶ συνήντησε τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Οχοζίου, τοῦ βασιλέως τῶν Ἰουδαίων, καὶ τοὺς ἠρώτησε· “ποῖοι εἰσθε σεις;” Ἐκεῖνοι δὲ τοῦ ἀπήντησαν· “ἡμεῖς εἰμεθα ἀδελφοὶ τοῦ Οχοζίου καὶ κατεβαίνομεν, δια νὰ χαιρετήσωμεν τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης”.
- Δ Βασ. 10,14 καὶ εἶπε· συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας· καὶ ἔσφαξαν αὐτοὺς εἰς Βαιθακάδ, τεσσαράκοντα καὶ δύο ἄνδρας, οὐ κατέλιπεν ἄνδρα ἔξ αὐτῶν.
Δ Βασ. 10,14 Ὁ Ἰοῦ διέταξε· “συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας”. Τοὺς συνέλαβαν καὶ τοὺς ἔσφαξαν εἰς Βαιθακάδ, τεσσαράκοντα δύο ἄνδρας ἐν ὅλῳ. Κανένας ἀπὸ αὐτοὺς δὲν υπελείφθη ζωντανός.
- Δ Βασ. 10,15 καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν καὶ εὗρε τὸν Ἰωναδάβ υἱὸν Ῥηγάβ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἠύλογησεν αὐτόν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἰοῦ· εἶ ἔστι καρδιά σου μετὰ καρδίας μου εὐθεῖα καθὼς ἡ καρδιά μου μετὰ τῆς καρδίας σου; καὶ εἶπεν Ἰωναδάβ· ἔστι. καὶ εἶπεν Ἰοῦ· καὶ εἶ ἔστι, δὸς τὴν χεῖρά σου. καὶ ἔδωκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτόν πρὸς αὐτόν ἐπὶ τὸ ἄρμα
Δ Βασ. 10,15 Ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Ἰοῦ ἐπορεύθη καὶ συνήντησε τὸν Ἰωναδάβ, υἱὸν τοῦ Ῥηγάβ, τὸν ἐχαιρέτησεν εἰρηνικῶς καὶ τὸν ἠρώτησεν· “ἡ καρδιά σου εἶναι εὐκρινῶς μαζὴ μετὰ τὴν ἰδικήν μου καρδίαν, ὅπως ἡ καρδιά μου εἶναι μετὰ τὴν ἰδικήν σου καρδίαν;” Ὁ Ἰωναδάβ ἀπήντησεν· “εἶναι”. Ὁ Ἰοῦ εἶπε πάλιν πρὸς αὐτόν· “εἰάν εἶναι, δὸς μου τὸ χεῖρ σου”. Τοῦ ἔδωκε τὸ χεῖρ ὁ δὲ Ἰοῦ τὸν ἀνεβίβασεν στὸ ἄρμα τοῦ καὶ τὸν ἐκάθησε πλησίον τοῦ.
- Δ Βασ. 10,16 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· δεῦρο μετ’ ἐμοῦ καὶ ἰδὲ ἐν τῷ ζηλωσάι με τῷ Κυρίῳ Σαββαῶθ καὶ ἐπεκάθισεν αὐτόν ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ.
Δ Βασ. 10,16 Εἶπε δὲ ὁ Ἰοῦ πρὸς τὸν Ἰωναδάβ· “ἔλα μαζὴ μου καὶ θὰ ἰδῆς τὸν ζήλον, μετὰ τὸν ὁποῖον ὑπηρετῶ τὸν Κύριον Σαββαῶθ”. Ὁ Ἰοῦ ἔβαλεν αὐτόν νὰ καθῆται στὸ πολεμικόν τοῦ ἄρμα.
- Δ Βασ. 10,17 καὶ εἰσῆλθεν εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐπάταξε πάντας τοὺς καταλειφθέντας τοῦ Ἀχαάβ ἐν Σαμαρείᾳ ἕως τοῦ ἀφανίσαι αὐτόν κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησε πρὸς Ἡλίου.
Δ Βασ. 10,17 Εἰσῆλθεν εἰς τὴν Σαμάρειαν, ὅπου καὶ ἐφόνευσεν ὅλους τοὺς ἀπομείναντας ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Αχαάβ εἰς τὴν Σαμάρειαν, μέχρις ὅτου τοὺς ἐξηφάνισεν ὅλους, σύμφωνα μετὰ τὴν προφητείαν τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποίαν εἶπε πρὸς τὸν προφήτην Ἡλίαν.
- Δ Βασ. 10,18 Καὶ συνῆθροισεν Ἰοῦ πάντα τὸν λαόν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀχαάβ ἐδούλευσε τῷ Βάαλ ὀλίγα, Ἰοῦ δουλεύσει αὐτῷ πολλὰ·
Δ Βασ. 10,18 Ὁ Ἰοῦ συνεκέντρωσεν ὅλον τὸν λαόν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· “ὁ Αχαάβ ὀλίγον ἐλάτρευσε τὸν θεόν Βααλ καὶ τὸν ὑπηρετήσεν. Ἐγὼ ὅμως ὁ Ἰοῦ θὰ λατρεύσω αὐτόν περισσότερον”.
- Δ Βασ. 10,19 καὶ νῦν, πάντες οἱ προφῆται τοῦ Βάαλ, πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ καλέσατε πρὸς με, ἀνὴρ μὴ ἐπισκεπήτω, ὅτι θυσία μεγάλη μοι τῷ Βάαλ· πᾶς, ὃς ἐὰν ἐπισκεπή, οὐ ζήσεται. καὶ Ἰοῦ ἐποίησεν ἐν πτερισμῷ, ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς δούλους τοῦ Βάαλ.
Δ Βασ. 10,19 Καὶ τώρα καλέσατε ἐδῶ πρὸς ἐμὲ ὅλους τοὺς προφῆτας τοῦ Βααλ, ὅλους τοὺς ἱερεῖς καὶ γενικῶς ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐλάτρευον αὐτόν. Κανεῖς νὰ μὴ ἀπουσιάσῃ, διότι ἐγὼ θὰ προσφέρω μεγάλην θυσίαν στὸν Βααλ. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ ἀπουσιάσῃ, δὲν θὰ ζῆσῃ θὰ ἐκτελεσθῇ”. Ὁ Ἰοῦ ἔκαμε τούτο μετὰ τὴν ὑστερόβουλον σκέψιν νὰ ἐξολοθρευθῇ ὅλους ὅσοι ἐλάτρευον τὸν Βααλ.
- Δ Βασ. 10,20 καὶ εἶπεν Ἰοῦ· ἀγιάσατε ἱερείαν τῷ Βάαλ· καὶ ἐκήρυξαν.
Δ Βασ. 10,20 Ὁ Ἰοῦ διέταξε· “προκηρύξατε ἐπίσημον συγκέντρωσιν πρὸς τιμὴν τοῦ Βααλ”. Ἐκεῖνοι δὲ προεκήρυξαν.
- Δ Βασ. 10,21 καὶ ἀπέστειλεν Ἰοῦ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ λέγων· καὶ νῦν πάντες οἱ δοῦλοι καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ, μηδεὶς ἀπολειπέσθω, ὅτι θυσία μεγάλην ποιῶ· ὃς ἂν ἀπολειφθῆ, οὐ ζήσεται. καὶ ἦλθον πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ Βάαλ καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ· οὐ κατελείφθη ἀνὴρ, ὃς οὐ παρεγένετο. καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βάαλ, καὶ ἐπλήσθη ὁ οἶκος τοῦ Βάαλ στόμα εἰς στόμα.
Δ Βασ. 10,21 Ὁ Ἰοῦ ἐστειλε διαταγὴν πρὸς ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας λέγων· “λοιπόν, ὅλοι οἱ λατρεύοντες τὸν Βααλ, οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ προφῆται αὐτοῦ, ἀς ἔλθουν εἰς τὴν συγκέντρωσιν. Κανεῖς ἀς μὴ λείψῃ, διότι ἐγὼ θὰ προσφέρω θυσίαν μεγάλην. Ἐὰν κανεῖς ἀπουσιάσῃ, θὰ ἐκτελεσθῇ”. Καὶ συνεκέντρώθησαν πράγματι ὅλοι οἱ λατρίστου Βααλ καὶ ὅλοι οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ ὅλοι οἱ προφῆται τοῦ. Δὲν ἀπέμεινεν οὔτε ἓνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος δὲν προσῆλθεν. Εἰσῆλθον δὲ ὅλοι στὸν ναόν τοῦ Βααλ καὶ ἐγέμισεν ὁ ναός τοῦ Βααλ τόσο, ὥστε τὸ στόμα τοῦ ἐνός ἤγγιζεν στὸ στόμα τοῦ ἄλλου.

- Δ Βασ. 10,22 και εἶπεν Ἰοῦ τῷ ἐπὶ τοῦ οἴκου μεσθάαλ· ἐξάγαγε ἔνδυμα πᾶσι τοῖς δούλοις τοῦ Βάαλ· καὶ ἐξήνεγκεν αὐτοῖς ὁ στολιστής.
- Δ Βασ. 10,22 Ὁ Ἰοῦ εἶπεν στον σκευοφύλακα του ναοῦ του Βααλ· “βγάλε τα ιερά ἀμφια και δώσε αὐτά στους λατρεύοντας τον Βααλ”. Ὁ σκευοφύλαξ τα ἐβγαλε και τα ἐδωσεν εις αὐτούς.
- Δ Βασ. 10,23 καὶ εἰσήλθεν Ἰοῦ καὶ Ἰωναδάβ υἱὸς Ρηχάβ εις οἶκον τοῦ Βάαλ καὶ εἶπε τοῖς δούλοις τοῦ Βάαλ· ἐρευνήσατε και ἴδετε, εἰ ἔστι μεθ’ ὑμῶν τῶν δούλων Κυρίου, ὅτι ἀλλ’ ἢ οἱ δοῦλοι τοῦ Βάαλ μονώτατοι.
- Δ Βασ. 10,23 Ὁ Ἰοῦ εἰσήλθε τότε μαζή με τον Ἰωναδάβ, υἱὸν του Ρηχάβ, στον ναὸν του Βααλ και εἶπεν στους λατρεύοντας τον Βααλ· “ερευνήσατε και ἴδετε, μήπως ὑπάρχει μεταξὺ σας κανεὶς ἄνθρωπος, ο οποίος πιστεύει στον Κυριον του Ἰσραήλ, διότι ἐδὼ μέσα πρέπει να εὐρίσκονται μόνον και μόνον οἱ πιστοὶ του Βααλ”.
- Δ Βασ. 10,24 καὶ εἰσήλθε τοῦ ποιῆσαι τὰ θύματα και τὰ ὀλοκαυτώματα. καὶ Ἰοῦ ἔταξεν ἑαυτῷ ἔξω ὀγδοήκοντα ἄνδρας και εἶπεν· ἀνὴρ, ὃς ἐὰν διασωθῆ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν, ὧν ἐγὼ ἀνάγω ἐπὶ χεῖρα ὑμῶν, ἢ ψυχὴ αὐτοῦ ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 10,24 Εἰσήλθε και ο Ἰοῦ στον ναὸν, τάχα δια να προσφέρῃ θυσίας και ὀλοκαυτώματα. Ἐν τῷ μεταξὺ διέταξε να εὐρίσκονται ἔξω ἀπὸ τον ναὸν ὀγδοήκοντα ἄνδρες και εἶπε προς αὐτούς· “ἐὰν κανεὶς ἀπὸ τους ἄνδρας, τους οποίους ἐγὼ θα παραδώσω εις τα χέρια σας, διασωθῆ, θα πληρώσετε με την ιδιὴν σας ζῶην την ζῶην ἐκείνου”.
- Δ Βασ. 10,25 καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε ποιῶν τὴν ὀλοκαύτωσιν, καὶ εἶπεν Ἰοῦ τοῖς παρατρέχουσι καὶ τοῖς τριστάταις· εἰσελθόντες πατάξατε αὐτούς, μὴ ἐξελθάτω ἐξ αὐτῶν ἀνὴρ· καὶ ἐπάταξαν αὐτούς ἐν στόματι ῥομφαίας, και ἔρριψαν οἱ παρατρέχοντες και οἱ τριστάται και ἐπορεύθησαν ἕως πόλεως οἴκου τοῦ Βάαλ.
- Δ Βασ. 10,25 Ὅταν ο Ἰοῦ ετελείωσε την θυσίαν του ὀλοκαυτώματος, εἶπεν εις την σωματοφυλακὴν του και τους αξιωματικούς του· “εἰσέλθετε στον ναὸν του Βααλ και φονεύσατε ὅλους. Κανεὶς ἀπὸ αὐτούς δεν πρέπει να ἐξέλθῃ ζωντανός”. Ἐκεῖνοι ἐπέρασαν ὅλους ἐν στόματι ῥομφαίας. Ἀφου δε η βασιλικὴ φρουρὰ του Ἰοῦ και οἱ αξιωματικοὶ του ἔρριψαν αὐτούς κάτω νεκρούς, εἰσήλθον στο εσωτερικὸν μέρος του ναοῦ του Βααλ.
- Δ Βασ. 10,26 καὶ ἐξήνεγκαν τὴν στήλην τοῦ Βάαλ και ἐνέπηρσαν αὐτήν.
- Δ Βασ. 10,26 Ἀπ’ ἐκεῖ ἐβγαλαν ἔξω το ἀγάλμα του Βααλ και το παρέδωσαν στο πυρ.
- Δ Βασ. 10,27 καὶ κατέσπασαν τὰς στήλας τοῦ Βάαλ καὶ ἔταξεν αὐτὸν εις λυτρώνα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
- Δ Βασ. 10,27 Ἀκόμη δε και τα ἄλλα μικρότερα ἀγάλματα του Βααλ κατέρριψαν και συνέτριψαν, ἐρήμωσαν τον ναὸν και ὠρισαν αὐτὸν ὡς τόπον απορριμμάτων, ὅπως και εἶναι μέχρι της ἡμέρας αὐτῆς.
- Δ Βασ. 10,28 Καὶ ἠφάνισεν Ἰοῦ τὸν Βάαλ ἐξ Ἰσραήλ·
- Δ Βασ. 10,28 Ἔτσι ο Ἰοῦ ἐξηφάνισε τον θεὸν Βααλ ἐκ μέσου του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- Δ Βασ. 10,29 πλὴν ἀμαρτιῶν Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ, οὐκ ἀπέστη Ἰοῦ ἀπὸ ὀπισθεν αὐτῶν, αἱ δαμάλεις αἱ χρυσαῖ ἐν Βαιθήλ και ἐν Δάν.
- Δ Βασ. 10,29 Ἀλλὰ δεν ἀπεμακρύνθη ἐντελῶς ο Ἰοῦ ἀπὸ τας ἀμαρτίας του Ἰεροβοάμ, υἱοῦ του Ναβάτ, ο οποίος εἶχεν ἐκτρέψει τον Ἰσραηλιτικὸν λαὸν εις την ἀσέβειαν. Διότι αἱ χρυσαὶ εἰδωλολατρικαὶ δαμάλεις παρέμεναν, ὅπως και πρὶν, εις την Βαιθήλ και εις την Δαν.
- Δ Βασ. 10,30 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰοῦ· ἀνθ’ ὧν ὅσα ἠγάθυνας ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς μου κατὰ πάντα, ὅσα ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐποίησας τῷ οἴκῳ Ἀχαάβ, υἱοὶ τέταρτοι καθήσονται σοι ἐπὶ θρόνου Ἰσραήλ.
- Δ Βασ. 10,30 Ὁ Κυριος εἶπε τότε προς τον Ἰοῦ· “δι’ ὅλας τας αγαθὰς πράξεις, τας οποῖας προθύμως ἐκαμες ἐνώπιόν μου, ὅσα δηλαδὴ ἐκαμες σύμφωνα με το θέλημά μου ἐναντίον του οἴκου του Ἀχαάβ, ἐγὼ θα σε ἀμείψω. Ἰδοὺ τέσσαρες γενεαὶ σου θα καθήσουν ἐπάνω στον βασιλικὸν θρόνον του λαοῦ του Ἰσραήλ”.
- Δ Βασ. 10,31 καὶ Ἰοῦ οὐκ ἐφύλαξε πορεύεσθαι ἐν νόμῳ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη ἀπάνωθεν ἀμαρτιῶν Ἰεροβοάμ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ.
- Δ Βασ. 10,31 Ἀλλὰ ο Ἰοῦ δεν ἐπρόσεξεν, ὥστε να βαδίσῃ και να ζῆσῃ σύμφωνα με τον νόμον του Κυρίου, του Θεοῦ του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, με ὅλην του την καρδίαν. Δια τοῦτο δε και δεν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τας ἀμαρτίας του Ἰεροβοάμ, ο οποίος παρέσυρε τον Ἰσραηλιτικὸν λαὸν εις την ἀσέβειαν.
- Δ Βασ. 10,32 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο Κύριος συγκόπτειν ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς Ἀζαήλ ἐν παντὶ ὀρίῳ Ἰσραήλ,
- Δ Βασ. 10,32 Δι’ αὐτὸ και ο Κυριος κατὰ την εποχὴν ἐκείνην ἤρχισε να περικόπτῃ ἐδάφη ἀπὸ τον Ἰσραηλιτικὸν λαὸν. Ὁ Ἀζαήλ προσέβαλε τους Ἰσραηλίτας καθ’ ὅλον το μήκος των συνόρων του βασιλείου των.
- Δ Βασ. 10,33 ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου κατ’ ἀνατολὰς ἡλίου πᾶσαν τὴν γῆν Γαλαὰδ τοῦ Γαδδὶ και τοῦ Ῥουβὴν και τοῦ Μανασσῆ, ἀπὸ Ἀροήρ, ἣ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χεῖλους χειμάρρου Ἀρνῶν, και τὴν Γαλαὰδ και τὴν Βασάν.
- Δ Βασ. 10,33 ἤρχισε δε να περικόπτῃ και ἀφαιρῆ ἐδάφη ἀπὸ την ἀνατολικὴν του Ἰορδάνου χώραν. Ἔτσι κατέλαβεν ὅλην την χώραν Γαλαὰδ της φυλῆς Γαδ, την περιοχὴν των φυλῶν Ρουβὴν και του Μανασσῆ, ἀπὸ της πόλεως Ἀροήρ, η οποία εὐρίσκεται εις την ὄχθην του χειμάρρου Ἀρνῶν προς νότον, μέχρι και της χώρας Γαλαὰδ και Βασάν προς βορρᾶν.
- Δ Βασ. 10,34 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰοῦ και πάντα, ὅσα ἐποίησε, και πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ και τὰς συνάψεις, αἱ

- συνήψεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ;
- Δ Βασ. 10,34 Τα υπόλοιπα ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Ἰοῦ καὶ ὅλα τὰ κατορθώματά του καὶ αἱ μάχαι, τὰς ὁποίας ἔκαμε, ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι γραμμένα στο βιβλίον τῶν ἔργων τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ;
- Δ Βασ. 10,35 καὶ ἐκοιμήθη Ἰοῦ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 10,35 Ὁ Ἰοῦ ἐκοιμήθη με τοὺς προγόνους αὐτοῦ καὶ τὸν ἔθαψαν εἰς τὴν Σαμάρειαν. Ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἐγένε βασιλεὺς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάχαζ.
- Δ Βασ. 10,36 καὶ αἱ ἡμέραι, ἃς ἐβασίλευσεν Ἰοῦ ἐπὶ Ἰσραὴλ, εἰκοσιοκτὼ ἔτη ἐν Σαμαρείᾳ.
- Δ Βασ. 10,36 Τα ἔτη δὲ, κατὰ τὰ ὁποία ἐβασίλευσεν ὁ Ἰοῦ στον ἰσραηλιτικὸν λαὸν με πρωτεύουσαν τὴν Σαμάρειαν, ἀνήλθον εἰς εἴκοσι οκτώ.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 11

- Δ Βασ. 11,1 Καὶ Γοθολία ἡ μήτηρ Ὀχοζίου εἶδεν ὅτι ἀπέθανεν ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ ἀπώλεσε πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας.
- Δ Βασ. 11,1 Ἡ Γοθολία, ἡ μήτηρ τοῦ Ὀχοζίου, ὅταν εἶδεν ὅτι ἀπέθανεν ὁ υἱὸς τῆς, ἐξωλόθρευσεν αὐτὴ ὅλους τοὺς ἀπογόνους τῆς βασιλικῆς οικογενείας τοῦ βασιλείου Ἰούδα.
- Δ Βασ. 11,2 καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβεὲ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωράμ ἀδελφὴ Ὀχοζίου τὸν Ἰωᾶς υἱὸν ἀδελφοῦ αὐτῆς καὶ ἔκλεψεν αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων, αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ ταμείῳ τῶν κλινῶν, καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Γοθολίας καὶ οὐκ ἔθανατώθη.
- Δ Βασ. 11,2 Ἡ Ἰωσαβεὲ ὁμως, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωράμ καὶ ἀδελφὴ τοῦ Ὀχοζίου, ἀπέσυρε κρυφίως τὸν Ἰωᾶς, υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, ἀπὸ τοὺς ἄλλους υἱοὺς τοῦ βασιλέως, ὅταν ἐκεῖνοι ἐφονεύοντο. Ἔθεσε δὲ αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν τοῦ εἰς ἓνα δωμάτιον, ὅπου υπῆρχον κλῖναι. Ἐκεῖ ἀπέκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ τὴν Γοθολίαν καὶ ἔτσι αὐτὸς δὲν ἐξετελέσθη.
- Δ Βασ. 11,3 καὶ ἦν μετ' αὐτῆς κρυβόμενος ἐν οἴκῳ Κυρίου ἕξ ἔτη· καὶ Γοθολία βασιλεύουσα ἐπὶ τῆς γῆς.
- Δ Βασ. 11,3 Ἀπὸ ἐκεῖ μετέφερεν αὐτὸν στον οἶκον τοῦ Κυρίου, ὅπου ἔμεινε κρυμμένος μαζὶ με τὴν τροφὸν τοῦ ἐπὶ ἕξ ἔτη. Ἡ δὲ Γοθολία κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἐβασίλευεν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τῆς χώρας.
- Δ Βασ. 11,4 καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ ἀπέστειλεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους τῶν Χορρὶ καὶ τῶν Ῥασίμ, καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν εἰς οἶκον Κυρίου καὶ διέθετο αὐτοῖς διαθήκην Κυρίου καὶ ὥρκωσεν αὐτοὺς ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς Ἰωδαὲ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως
- Δ Βασ. 11,4 Κατὰ τὸ ἑβδομὸν ἔτος ὁ ἀρχιερεὺς Ἰωδαὲ ἀπέστειλε καὶ προσεκάλεσε τοὺς ἑκατοντάρχους, ἀξιωματικούς τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς τῶν Χορρὶ καὶ τῶν Ῥασίμ, καὶ ἔφερον αὐτοὺς στον οἶκον τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν κρυμμένον Ἰωᾶς. Ἐκεῖ δὲ συνήψε με αὐτοὺς συμφωνίαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου δια τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Ἰωᾶς ὡς βασιλέως. Τοὺς ὥρκισεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰωδαὲ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως.
- Δ Βασ. 11,5 καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων· οὗτος ὁ λόγος, ὃν ποιήσετε·
- Δ Βασ. 11,5 Ἐδωσε δὲ κατόπιν εἰς αὐτοὺς ἐντολὴν καὶ εἶπεν· “αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔχετε καθήκον νὰ κάμετε.
- Δ Βασ. 11,6 τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσελθέτω τὸ σάββατον καὶ φυλάξατε φυλακὴν οἴκου τοῦ βασιλέως ἐν τῷ πυλῶνι καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῶν ὁδῶν καὶ τὸ τρίτον τῆς πύλης ὀπίσω τῶν παρατρεχόντων· καὶ φυλάξατε τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου.
- Δ Βασ. 11,6 Τὸ ἓνα τρίτον ἀπὸ σας με τοὺς στρατιώτας σας θὰ προσέλθουν κατὰ τὸ Σάββατον τοῦτο καὶ θὰ φρουροῦν τὸ βασιλικὸν ἀνάκτορον ἰστάμενοι εἰς τὴν πύλην τῶν ἀνακτόρων. Τὸ δεῦτερον τμήμα θὰ εὐρίσκειται στοποθεσίαν, πού ονομάζεται πύλη ὁδῶν. Τὸ δε τρίτον τμήμα θὰ φρουρῇ εἰς τὴν τοποθεσίαν τῆς πύλης, ἡ ὁποία λέγεται πύλη τῶν στρατιωτῶν. Ἀπὸ ἐκεῖ αὐτὰ θὰ ἐπιβλέπουν καὶ θὰ προσέχουν τὸ βασιλικὸν ἀνάκτορον.
- Δ Βασ. 11,7 καὶ δύο χεῖρες ἐν ὑμῖν, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος τὸ σάββατον, καὶ φυλάξουσι τὴν φυλακὴν οἴκου Κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα·
- Δ Βασ. 11,7 Ἀπὸ τὰ δύο δε ἰδικὰ σας τάγματα τὸ ἓνα τμήμα θὰ φρουρῇ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸν βασιλέα, πού θὰ εὐρίσκειται εἰς αὐτόν.
- Δ Βασ. 11,8 καὶ κυκλώσατε ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ, ἀνὴρ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὰς σαδηρῶθ ἀποθανεῖται. καὶ ἔσονται μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἐκπορευέσθαι αὐτὸν καὶ ἐν τῷ εἰσπορευέσθαι αὐτόν.
- Δ Βασ. 11,8 Τὸ δε ἄλλο θὰ περικυκλώσῃ τὸν ναόν, ὅπου εὐρίσκειται ὁ βασιλεὺς, καὶ καθένας ἀπὸ τοὺς στρατιώτας θὰ κρατῇ εἰς τὰ χεῖρα τοῦ ὄπλου τοῦ. Ἐκεῖνος, πού θὰ τολμήσῃ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς τάξεις τῶν, θὰ ἐκτελήται. Αὐτοὶ θὰ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ βασιλέως, ὁποῦδήποτε θελήσῃ αὐτὸς νὰ μεταβῇ”.
- Δ Βασ. 11,9 καὶ ἐποίησαν οἱ ἑκατόνταρχοι πάντα, ὅσα ἐνετείλατο Ἰωδαὲ ὁ συνετός, καὶ ἔλαβεν ἀνὴρ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ καὶ τοὺς εἰσπορευομένους τὸ σάββατον μετὰ τῶν ἐκπορευομένων τὸ σάββατον καὶ εἰσῆλθον πρὸς Ἰωδαὲ τὸν ἱερέα.

- Δ Βασ. 11,9 Οι εκατόνταρχοι και οι άλλοι αξιωματικοί εξετέλεσαν όλα όσα υπέδειξε εις αυτούς ο συνετός Ιωδαέ. Επήρε, δηλαδή, ο κάθε αξιωματικός τους άνδρας του, οι οποίοι κατά το Σάββατον θα αντικαθιστούσαν την φρουράν, όπως επίσης και τους άνδρας της φρουράς που θα αντικαθίστατο, και μετέβησαν προς τον αρχιερέα Ιωδαέ.
- Δ Βασ. 11,10 και ἔδωκεν ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχους τοὺς σειρομάστας καὶ τοὺς τρισσοὺς τοῦ βασιλέως Δαυὶδ τοῦ ἐν οἴκῳ Κυρίου.
- Δ Βασ. 11,10 Ο αρχιερεὺς ἔδωκεν στους αξιωματικούς τα ὄπλα, λόγχας και ασπίδας του βασιλέως, Δαυίδ, που υπήρχον στον ναόν του Κυρίου.
- Δ Βασ. 11,11 καὶ ἔστησαν οἱ παρατρέχοντες, ἀνὴρ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς εὐωνύμου τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ.
- Δ Βασ. 11,11 Οι στρατιῶται ἴσταντο εις την θέσιν των κρατοῦντες εις τα χέρια ο καθένας το ὄπλον του. Παρετάχθησαν δε ἀπὸ της δεξιᾶς πλευράς του ναοῦ μέχρι της αριστεράς πλευράς του, πλησίον στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων, και γύρω στον ναόν, ὅπου ἔμενεν ο νεαρός βασιλεὺς.
- Δ Βασ. 11,12 καὶ ἐξαπέστειλε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν ἐπ’ αὐτὸν τὸ νεζερ καὶ τὸ μαρτύριον καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν καὶ ἔχρισεν αὐτόν, καὶ ἐκρότησαν τῇ χειρὶ καὶ εἶπαν· ζήτω ὁ βασιλεὺς.
- Δ Βασ. 11,12 Ο Ιωδαέ τότε ἐβγαλε τον νεαρόν βασιλέα, ἔθεσεν εις αὐτόν το βασιλικόν διάδημα, ἔδωσεν εις τα χέρια του τον Νομον, τον ἔχρισε και τον ανεκήρυξεν ως βασιλέα. Οι παριστάμενοι χειροκρότησαν και εἶπαν· “ζήτω ο βασιλεὺς” !
- Δ Βασ. 11,13 καὶ ἤκουσε Γοθολία τὴν φωνὴν τῶν τρεχόντων τοῦ λαοῦ καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν λαὸν εἰς οἶκον Κυρίου.
- Δ Βασ. 11,13 Η Γοθολία ἤκουσε την φωνήν αὐτήν και τας ζητωκραυγὰς των στρατιωτῶν και του λαοῦ και εβγήκε προς τον λαόν στον οἶκον του Κυρίου.
- Δ Βασ. 11,14 καὶ εἶδε καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς εἰσθῆκει ἐπὶ τοῦ στύλου κατὰ τὸ κρίμα, καὶ οἱ ῥοδοὶ καὶ αἱ σάλπιγγες πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς χαίρων καὶ σαλπίζων ἐν σάλπιγγι· καὶ διέβρηξε Γοθολία τὰ ἱμάτια ἑαυτῆς καὶ ἐβόησε· σύνδεσμος σύνδεσμος.
- Δ Βασ. 11,14 Αἴφνης εἶδε τον νεαρόν βασιλέα να ἴσταται ἐπάνω εις την ἐξέδραν του, σύμφωνα με τα παραδεδομένα, και πλησίον του ἦσαν οι ψάλται και οι σαλπικταί, και ὅλοι οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ χαίροντες και σαλπίζοντες. Η Γοθολία ἐσχισε τα ἱμάτιά της και ἐφώνησε· “συνωμοσία, συνωμοσία”.
- Δ Βασ. 11,15 καὶ ἐνετείλατο Ἰωδαέ ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχους τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἐξαγάγετε αὐτὴν ἔσωθεν τῶν σαδηρώθ· ὁ εἰσπορευόμενος ὀπίσω αὐτῆς θανάτῳ θανατωθήσεται ἐν ῥομφαίᾳ· ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς· καὶ μὴ ἀποθάνῃ ἐν οἴκῳ Κυρίου.
- Δ Βασ. 11,15 Ο αρχιερεὺς Ιωδαέ ἔδωσεν ἐντολήν στους ἑκατοντάρχους, στους αξιωματικούς της στρατιωτικῆς δυνάμεως, και εἶπε προς αὐτούς· “βγάλτε αὐτήν ἔξω ἀπὸ την παράταξιν. Εκείνος, ο οποίος θα ακολουθήσῃ ὀπίσω ἀπὸ αὐτήν, θα ἀποθάνῃ δια ρομφαίας”. Διέταξε δε ἀκόμη και εἶπε να μη φονευθῇ αὐτὴ ἐντὸς του ναοῦ του Κυρίου.
- Δ Βασ. 11,16 καὶ ἐπέθηκαν αὐτῇ χεῖρας, καὶ εἰσῆλθεν ὁδὸν εἰσόδου τῶν ἵππων οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.
- Δ Βασ. 11,16 Ἀπλώσαν τα χέρια των και την συνέλαβον· αὐτὴ δε εἰσῆλθεν εις την ὁδόν, η οποία ὁδηγεῖ εις την εἰσόδον του βασιλικῦ σταύλου. Εκεί και ἐθανατώθη.
- Δ Βασ. 11,17 καὶ διέθετο Ἰωδαέ διαθήκην ἀνά μέσον Κυρίου καὶ ἀνά μέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀνά μέσον τοῦ λαοῦ τοῦ εἶναι εἰς λαὸν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀνά μέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀνά μέσον τοῦ λαοῦ.
- Δ Βασ. 11,17 Ο Ιωδαέ συνήψε συμφωνίαν μεταξύ του Κυρίου, του βασιλέως και του λαοῦ, δια να εἶναι ο λαὸς αὐτὸς ἰδιαιτερος λαὸς του Κυρίου. Συμφωνίαν ἐπίσης συνήψε μεταξύ του βασιλέως και του λαοῦ.
- Δ Βασ. 11,18 καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον τοῦ Βάαλ καὶ κατέσπασαν αὐτόν καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ συνέτριψαν ἀγαθῶς καὶ τὸν Μαθάν τὸν ἱερέα τοῦ Βάαλ ἀπέκτειναν κατὰ πρόσωπον τῶν θυσιαστηρίων, καὶ ἔθηκεν ὁ ἱερεὺς ἐπισκόπους εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.
- Δ Βασ. 11,18 Ὅλοι δε οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, ἔπειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτά, εἰσῆλθον στον ναόν του Βααλ και τον κατεκρήμνισαν. Συνέτριψαν τα θυσιαστήρια και τα ἀγάλματα αὐτοῦ ἐξ ολοκλήρου. Τον δε Μαθάν, τον ἱερέα του Βααλ, ἐφόνευσαν ἐμπρός εις τα θυσιαστήρια. Ο αρχιερεὺς Ιωδαέ ἔθεσε φρουροὺς στον ναόν του Κυρίου.
- Δ Βασ. 11,19 καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους καὶ τὸν Χορρί καὶ τὸν Ρασιμ καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ κατήγαγον τὸν βασιλέα ἐξ οἴκου Κυρίου, καὶ εἰσῆλθον ὁδὸν πύλης τῶν παρατρέχοντων οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκάθισαν αὐτόν ἐπὶ θρόνου τῶν βασιλέων.
- Δ Βασ. 11,19 Επήρε κατόπιν ο Ιωδαέ τους ἑκατοντάρχους της βασιλικῆς φρουράς Χορρί και Ρασιμ, ὅπως και ὅλον τον λαόν της Ιερουσαλήμ. Ὅλοι ὁδήγησαν τον βασιλέα αὐτόν ἀπὸ τον ναόν του Κυρίου και εἰσῆλθον δια της πύλης των στρατιωτῶν στο βασιλικόν ἀνάκτορον. Εκεί δε ἔθεσαν αὐτόν στον βασιλικόν θρόνον.
- Δ Βασ. 11,20 καὶ ἐχάρη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἡ πόλις ἠσύχασε· καὶ τὴν Γοθολίαν ἐθανάτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως.
- Δ Βασ. 11,20 Ὅλος ο λαὸς της περιοχῆς Ιερουσαλήμ ἐχάρη, η δε πόλις ἠσύχασε. Την Γοθολίαν ἐξετελεσαν δια ρομφαίας μέσα στο βασιλικόν ἀνάκτορον.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 12

- Δ Βασ. 12,1 Υἱὸς ἑπτὰ ἐτῶν Ἰωᾶς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν.
Δ Βασ. 12,1 Ἐπτά ἐτῶν ἦτο ο Ἰωᾶς, ὅταν ἀνήλθεν στον βασιλικὸν θρόνον.
Δ Βασ. 12,2 ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῷ Ἰοῦ ἐβασίλευσεν Ἰωᾶς καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀβιά ἐκ τῆς Βηρσαβεῆ.
Δ Βασ. 12,2 Κατὰ το ἑβδομον ἔτος του Ἰοῦ, βασιλέως του Ἰσραήλ, ἀνήλθεν στον θρόνον ο Ἰωᾶς. Ἐβασίλευσε δε τεσσαράκοντα ἔτη εἰς την Ἰουδαίαν με πρωτεύουσαν την Ἱερουσαλήμ. Ἡ μητέρα του ὠνομάζετο Ἀβιά καὶ κατήγετο ἀπὸ την πόλιν Βηρσαβεῆ.
Δ Βασ. 12,3 καὶ ἐποίησεν Ἰωᾶς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ἐφώτισεν αὐτόν Ἰωδαῆ ὁ ἱερεὺς·
Δ Βασ. 12,3 Ὁ Ἰωᾶς ἐπραξε το εὐάρεστον ἐνώπιον του Κυρίου ὅλας τας ἡμέρας της βασιλείας του, κατὰ τας ὁποίας διεφωτίζετο ἀπὸ τον ἀρχιερέα Ἰωδαῆ.
Δ Βασ. 12,4 πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐ μετεστάθησαν, καὶ ἐκεῖ ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.
Δ Βασ. 12,4 Ἀλλὰ τους υψηλοὺς τόπους, ὅπου ελατρεῦντο ἀκόμη τα εἰδῶλα, δεν ἐπέτυχε να καταστρέψῃ καὶ ἔτσι ο λαὸς προσέφευγε καὶ στους εἰδωλικούς θεούς θυσίας καὶ θυμιάματα.
Δ Βασ. 12,5 καὶ εἶπεν Ἰωᾶς πρὸς τοὺς ἱερεῖς· πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν ἁγίων τὸ εἰσοδιαζόμενον ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἀργύριον συντιμήσεως, ἀνὴρ ἀργύριον λαβῶν συντιμήσεως, πᾶν ἀργύριον, ὃ ἐὰν ἀναβῆ ἐπὶ καρδίαν ἀνδρὸς ἐνεγκεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου,
Δ Βασ. 12,5 Ὁ Ἰωᾶς εἶπε πρὸς τους ἱερεῖς· “ὅλον το ἀργύριον, το ὁποῖον εἰσοδεῦεται στον ναὸν ἀπὸ τας ἁγίας προσφοράς, δηλαδὴ το ἀργύριον το ὁποῖον προέρχεται ἀπὸ προσωπικὴν προσφορὰν, το ἀργύριον το ὁποῖον εἰσπράττεται κατόπιν ἐκτιμήσεως, καὶ το ἀργύριον το ὁποῖον κατὰ την διάθεσίν του ἕκαστος θα προσφέρῃ πρὸς τον ναὸν του Κυρίου,
Δ Βασ. 12,6 λαβέτωσαν ἑαυτοῖς οἱ ἱερεῖς ἀνὴρ ἀπὸ τῆς πράσεως αὐτῶν καὶ αὐτοὶ κρατήσουσι τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου εἰς πάντα, οὗ ἐὰν εὐρεθῆ ἐκεῖ βεδέκ.
Δ Βασ. 12,6 ας το πάρουν οἱ ἱερεῖς, ο καθένας ἀπὸ την εἰσπραξίν της δικαιοδοσίας του, καὶ ας διαθέσουν αὐτὸ δια την ἐπισκευὴν του ναοῦ του Κυρίου, ὅπου αὐτὸς εὐρεθῆ ὅτι ἔχει ἀνάγκην ἐπιδιορθώσεως”.
Δ Βασ. 12,7 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ βασιλεῖ Ἰωᾶς οὐκ ἐκραταίωσαν οἱ ἱερεῖς τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου.
Δ Βασ. 12,7 Ἀλλὰ κατὰ το εικοστὸν τρίτον ἔτος της βασιλείας του Ἰωᾶς, οἱ ἱερεῖς δεν ἐφρόντισαν δια την ἐπιδιόρθωσιν των φθορῶν του ναοῦ.
Δ Βασ. 12,8 καὶ ἐκάλεσεν Ἰωᾶς ὁ βασιλεὺς Ἰωδαῆ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· τί ὅτι οὐκ ἐκραταίουτε τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου; καὶ νῦν μὴ λάβητε ἀργύριον ἀπὸ τῶν πράσεων ὑμῶν, ὅτι εἰς τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου δώσετε αὐτό.
Δ Βασ. 12,8 Ὁ βασιλεὺς Ἰωᾶς προσεκάλεσε τον ἀρχιερέα Ἰωδαῆ καὶ τους ἱερεῖς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· “διατί δεν ἐφροντίσατε δια την ἐπισκευὴν του ναοῦ; Δια τοῦτο ἀπὸ τώρα καὶ στο ἐξῆς δεν θα ἀναλάβετε σεις την εἰσπραξίν του φόρου τοῦτου του προοριζομένου δια την ἐπισκευὴν του ναοῦ, διότι αὐτὸς θα διατίθεται κατ' εὐθείαν δια την ἐπιδιόρθωσιν του ναοῦ”.
Δ Βασ. 12,9 καὶ συνεφώνησαν οἱ ἱερεῖς τοῦ μὴ λαβεῖν ἀργύριον παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ μὴ ἐνισχύσαι τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου.
Δ Βασ. 12,9 Οἱ ἱερεῖς ἐδέχθησαν να μὴ εἰσπράττουν το ἀργύριον αὐτὸ ἀπὸ τον λαόν καὶ να ἀπαλλαγούν ἀπὸ την υποχρέωσιν των δια την ἐπιδιόρθωσιν του οἴκου του Κυρίου.
Δ Βασ. 12,10 καὶ ἔλαβεν Ἰωδαῆ ὁ ἱερεὺς κιβωτὸν μίαν καὶ ἔτρησε τρώγλην ἐπὶ τῆς σανίδος αὐτῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὴν παρὰ ἀμμαζιβι ἐν τῷ οἴκῳ ἀνδρὸς οἴκου Κυρίου, καὶ ἔδωκεν οἱ ἱερεῖς οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου.
Δ Βασ. 12,10 Ὁ ἀρχιερεὺς Ἰωδαῆ ἐπῆρε τότε ἓνα κιβώτιον, ἠνοιξεν στο ἄνω μέρος μίαν οπήν καὶ ἔδωσε να το τοποθετήσουν πλησίον του θυσιαστηρίου στον οἶκον κάποιου ἀνδρὸς, ἀνήκοντος στον ναόν του Κυρίου. Οἱ δε ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐφύλασσαν την θέσιν αὐτήν, κατέθεσαν ὅλον το εὐρεθὲν ἀργύριον στον ναόν του Κυρίου.
Δ Βασ. 12,11 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον ὅτι πολὺ τὸ ἀργύριον ἐν τῇ κιβωτῷ, καὶ ἀνέβη ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ ἔσφιξαν καὶ ἠρίθμησαν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου.
Δ Βασ. 12,11 Ὁταν ὁμως εἶδον ὅτι το ἀργύριον το ἐντὸς του κιβωτίου ἦτο πολὺ, ἀνέβηκεν στον ναόν ο γραμματεὺς του βασιλέως καὶ ο ἀρχιερεὺς, ἠρίθμησαν το εὐρεθὲν στον οἶκον Κυρίου ἀργύριον καὶ το ἔδωκαν εἰς σάκκους.
Δ Βασ. 12,12 καὶ ἔδωκεν τὸ ἀργύριον τὸ ἐτοιμασθὲν ἐπὶ χεῖρας ποιούντων τὰ ἔργα τῶν ἐπισκόπων οἴκου Κυρίου, καὶ ἐξέδοσαν τοῖς τέκτοσι τῶν ξύλων καὶ τοῖς οἰκοδόμοις τοῖς ποιούσιν ἐν οἴκῳ Κυρίου
Δ Βασ. 12,12 Αὐτὸ δε το ἀργύριον το παρέδωκαν εἰς τα χέρια των ἀνθρώπων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀναλάβει να ἐπιβλέπουν

- εις τα έργα της επιδιορθώσεως του ναού του Κυρίου. Αυτοί δε παρέδωσαν αυτό στους ξυλουργούς και στους οικοδόμους, οι οποίοι ειργάζοντο δια την επισκευήν του οίκου Κυρίου,
- Δ Βασ. 12,13 καὶ τοῖς τειχισταῖς καὶ τοῖς λατόμοις τῶν λίθων τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομητοῦς τοῦ κατασχεῖν τὸ βεδὲκ οἴκου Κυρίου εἰς πάντα, ὅσα ἐξωδιάσθη ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ κραταιῶσαι·
- Δ Βασ. 12,13 στους κτίστας και στους λατόμους, δια να αγοράσουν ξύλα και πελεκημένους λίθους προς επισκευήν των εφθαρμένων μερών του ναού του Κυρίου. Ολον δε αυτό το αργύριον εξωδεύθη δια την επιδιόρθωσιν εφθαρμένων μερών του οίκου του Κυρίου, ὡστε αὐτός να στερεωθῆ ασφαλῶς.
- Δ Βασ. 12,14 πλήν οὐ ποιηθήσονται οἶκῳ Κυρίου θύραι ἀργυραῖ, ἥλιοι, φιάλαι καὶ σάλπιγγες, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ σκεῦος ἀργυροῦν, ἐκ τοῦ ἀργυρίου τοῦ εἰσενεχθέντος ἐν οἴκῳ Κυρίου,
- Δ Βασ. 12,14 Εἶχε δε δοθῆ διαταγή, ὅπως μη κατασκευασθῶν δια τον οἶκον του Κυρίου θύραι αργυραῖ, καρφιά, φιάλαι, σάλπιγγες και κάθε χρυσοῦν και αργυροῦν σκεῦος ἀπὸ το αργύριον αὐτό, το οποίον εισεπράχθη στον ναόν του Κυρίου,
- Δ Βασ. 12,15 ὅτι τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα δώσουσιν αὐτό, καὶ ἐκραταίωσαν ἐν αὐτῷ τὸν οἶκον Κυρίου.
- Δ Βασ. 12,15 ἀλλὰ να δοθῆ ολόκληρον δι' εκείνους, οι οποίοι ἀνέλαβον το ἔργον της στερεώσεως και επιδιορθώσεως του ναού του Κυρίου.
- Δ Βασ. 12,16 καὶ οὐκ ἐξελογίζοντο τοὺς ἄνδρας, οἳς ἐδίδουν τὸ ἀργύριον ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν δοῦναι τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα, ὅτι ἐν πίστει αὐτῶν ποιοῦσιν.
- Δ Βασ. 12,16 Δεν εζητεῖτο δε λογαριασμός ἀπὸ τους ἄνδρας, εις τα χέρια των οποίων ἐδίδοντο τα χρήματα δια να πληρώσουν τους ἀναλαμβάνοντας τα ἔργα της επιδιορθώσεως, διότι αὐτοὶ ἐφέροντο με τιμότητα.
- Δ Βασ. 12,17 ἀργύριον περὶ ἁμαρτίας καὶ ἀργύριον περὶ πλημμελείας, ὅ,τι εἰσηνέχθη ἐν οἴκῳ Κυρίου, τοῖς ἱερεῦσιν ἐγένετο.
- Δ Βασ. 12,17 Τα χρήματα ὁμως, τα οποία εἰσοδεῦντο στον ναόν ἀπὸ τας θυσίας περὶ ἁμαρτίας, ἐδίδοντο ὄχι δια την επιδιόρθωσιν του ναού, ἀλλὰ δια την συντήρησιν των ιερῶν.
- Δ Βασ. 12,18 Τότε ἀνέβη Ἀζαήλ βασιλεὺς Συρίας καὶ ἐπολέμησεν ἐπὶ Γέθ καὶ προκατελάβετο αὐτήν. καὶ ἔταξεν Ἀζαήλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναβῆναι ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 12,18 Κατὰ την εποχὴν εκείνην ο Ἀζαήλ, ο βασιλεὺς της Συρίας, ἐξεκίνησεν ἀπὸ την Συρίαν και ἐπολέμησεν ἐναντίον της Γέθ, την οποίαν και κατέλαβεν. Ο Ἀζαήλ εἶχε πάρει την ἀπόφασιν να ἐκστρατεύσῃ και ἐναντίον της Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 12,19 καὶ ἔλαβεν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰουδα πάντα τὰ ἅγια, ὅσα ἠγίασεν Ἰωσαφάτ καὶ Ἰωράμ καὶ Ὀχοζίας οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ βασιλεῖς Ἰουδα, καὶ τὰ ἅγια αὐτοῦ καὶ πᾶν τὸ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλε τῷ Ἀζαήλ βασιλεῖ Συρίας, καὶ ἀνέβη ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 12,19 Ο Ἰωᾶς, ο βασιλεὺς, διότι προφανῶς δεν ἠδύνατο να ἀντιπαραταχθῆ κατὰ του Ἀζαήλ, ἐπήρην ὅλα τα αφιερώματα, ὅσα εἶχαν αφιερώσει στον ναόν ο Ἰωσαφάτ, ο Ἰωράμ, ο Ὀχοζίας, οι προπάτορές του και βασιλεῖς του βασιλείου Ἰουδα, ὅσα και ο ἴδιος εἶχε προσφέρει, ὅλον το χρυσίον το οποίον εὐρέθη εις τα θησαυροφυλάκια του ναού του Κυρίου και τα θησαυροφυλάκια του βασιλέως, και ἐστειλεν αὐτὰ προς τον Ἀζαήλ βασιλέα της Συρίας, δια να τον ἐξευμενίσῃ. Εκείνος δε ἀφου ἔλαβεν αὐτὰ ἀπεμακρύνθη ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 12,20 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωᾶς καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοῦ ταῦτα πάντα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα;
- Δ Βασ. 12,20 Τα υπόλοιπα ἀπὸ τα ἔργα του Ἰωᾶς και ὅλα ὅσα ἄλλα ἔκαμε δεν εἶναι αὐτὰ γραμμένα στο βιβλίον των ἔργων των βασιλέων του Ἰουδα;
- Δ Βασ. 12,21 καὶ ἀνέστησαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ ἔδησαν πάντα σύνδεσμον καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἰωᾶς ἐν οἴκῳ Μαλλῶ τῷ ἐν Γααλά
- Δ Βασ. 12,21 Οι δούλοι του Ἰωᾶς ἐπανεστάτησαν ἐναντίον του, ἔκαμαν συνωμοσίαν και τον ἐφόνευσαν στον οἶκον Μαλλῶ, που εὐρίσκετο εις την περιοχὴν Γααλά.
- Δ Βασ. 12,22 καὶ Ἰεζιχάρ υἱὸς Ἰεμουάθ καὶ Ἰεζεβούθ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σωμῆρ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτόν, καὶ ἀπέθανε· καὶ ἔθαψαν αὐτόν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμεσσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 12,22 Οι δούλοι αὐτοῖ, οι οποίοι ἐπανεστάτησαν και ἐφόνευσαν τον βασιλέα, ἦσαν ο Ἰεζιχάρ, υἱὸς του Ἰεμουάθ, και ο Ἰεζεβούθ ο υἱὸς του Σωμῆρ. Εθαψαν τον νεκρόν βασιλέα μαζῆ με τους προπάτοράς του εις την πόλιν του Δαυίδ. Ἀντὶ δε αὐτοῦ ἐγινε βασιλεὺς ο υἱὸς του, ο Ἀμεσσίας.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 13

- Δ Βασ. 13,1 Ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ Ἰωᾶς υἱῷ Ὀχοζίου βασιλεῖ Ἰουδα ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ υἱὸς Ἰου ἐν

Σαμαρεία ἑπτακαίδεκα ἔτη.

Δ Βασ. 13,1

Κατὰ το εικοστὸν τρίτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Ἰωᾶς, υἱοῦ τοῦ Οχοζίου, βασιλέως τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰούδα, ἐγένετο βασιλεὺς στὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν με πρωτεύουσαν τὴν Σαμάρειαν ὁ Ἰωάχαζ, υἱὸς τοῦ Ἰού, ἐβασίλευσεν ἐπὶ δέκα ἐπτὰ ἔτη.

Δ Βασ. 13,2

καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω ἀμαρτιῶν Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ αὐτῶν.

Δ Βασ. 13,2

Αὐτὸς ἐπράξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐβάδισε τὸν δρόμον τῆς εἰδωλολατρίας καὶ τῆς αμαρτωλῆς ζωῆς τοῦ Ἰεροβοάμ, υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὁ ὁποῖος παρώθησε τὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν εἰς τὴν αμαρτίαν καὶ τὴν ἀσέβειαν. Ὁ Ἰωάχαζ δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὰς αμαρτίας ἐκείνων.

Δ Βασ. 13,3

καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραήλ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ Ἀζαήλ βασιλέως Συρίας καὶ ἐν χειρὶ υἱοῦ Ἰαδερ υἱοῦ Ἀζαήλ πάσας τὰς ἡμέρας.

Δ Βασ. 13,3

Δια τοῦτο ὠργίσθη πολὺ ὁ Κύριος κατὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν βασιλέων τῆς Συρίας Ἀζαήλ καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰαδερ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς τοῦ Ἰωάχαζ.

Δ Βασ. 13,4

καὶ ἐδεήθη Ἰωάχαζ τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ Κύριος, ὅτι εἶδε τὴν θλίψιν Ἰσραήλ, ὅτι ἔθλιψεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας.

Δ Βασ. 13,4

Τότε ὁ Ἰωάχαζ θερμῶς παρεκάλεσε τὸν Κύριον νὰ τὸν βοηθήσῃ, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσε τὴν παράκλησίν του, διότι εἶδε τὴν θλίψιν, με τὴν ὁποίαν κατεβάρυνεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας.

Δ Βασ. 13,5

καὶ ἔδωκεν Κύριος σωτηρίαν τῷ Ἰσραήλ, καὶ ἐξήλθεν ὑποκάτωθεν χειρὸς Συρίας, καὶ ἐκάθισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν καθὼς ἐχθὲς καὶ τρίτης·

Δ Βασ. 13,5

Ὁ Κύριος ἔσωσε τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ ἔτσι οἱ Ἰσραηλίται γλυθερώθησαν ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Συρων καὶ ἐκάθισαν εἰρηνικοὶ καὶ ἐλεύθεροι εἰς τὰς κατοικίας των. Ἐζησαν ἡσυχῶς ὡς καὶ προηγουμένως.

Δ Βασ. 13,6

πλὴν οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ ἀμαρτιῶν οἴκου Ἰεροβοάμ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ, ἐν αὐταῖς ἐπορεύθησαν, καὶ γὰρ τὸ ἄλλο ἐστάθη ἐν Σαμαρείᾳ.

Δ Βασ. 13,6

Ἀλλὰ, παρ' ὅλα αὐτὰ, δὲν ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τὰς αμαρτίας τῆς οἰκογενείας Ἰεροβοάμ, ὁ ὁποῖος ἐξώθησε τὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν εἰς ἀσέβειαν. Καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ εἰδωλολατρικὸν ἀγαλμα τῆς Ἀστάρτης ἔμενον εἰς τὴν θέσιν του, στὸ ἄλλο ἐν τῇ Σαμαρείᾳ.

Δ Βασ. 13,7

ὅτι οὐχ ὑπελείφθη τῷ Ἰωάχαζ λαός, ἀλλ' ἦ πενήκοντα ἵππεῖς καὶ δέκα ἄρματα καὶ δέκα χιλιάδες πεζῶν, ὅτι ἀπώλεσεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ὡς χοῦν εἰς καταπάτησιν.

Δ Βασ. 13,7

Δια τοῦτο τοὺς ἀφῆρσεν ὁ Θεὸς τὴν δόξαν καὶ τὴν δυνάμιν των, ὥστε δὲν ἀπέμεινεν στὸν Ἰωάχαζ στρατὸς εἰμὴ μόνον πενήκοντα ἵππεῖς, δέκα πολεμικὰ ἄρματα καὶ δέκα χιλιάδες πεζῶν. Ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας τοὺς ἐξολόθρευσε καὶ τοὺς ἔκαμε κονιορτὸν, διὰ νὰ τοὺς καταπατοῦν.

Δ Βασ. 13,8

καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάχαζ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ;

Δ Βασ. 13,8

Τὰ υπόλοιπα ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Ἰωάχαζ καὶ ὅλα ὅσα αὐτὸς ἔκαμε, καὶ τὰ κατορθώματά του τὰ ἰδιαίτερα, ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι γραμμένα στὸ βιβλίον τῶν ἔργων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ;

Δ Βασ. 13,9

καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωᾶς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Δ Βασ. 13,9

Ὁ Ἰωάχαζ ἐκοιμήθη μετὰ τῶν προγόνων του καὶ τὸν ἔθαψαν εἰς τὴν Σαμάρειαν, ἀντὶ δε αὐτοῦ ἐγένετο βασιλεὺς ὁ υἱὸς του ὁ Ἰωᾶς.

Δ Βασ. 13,10

Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει τῷ Ἰωᾶς βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἰωᾶς υἱὸς Ἰωάχαζ ἐπὶ Ἰσραήλ ἐν Σαμαρείᾳ ἑκκαίδεκα ἔτη.

Δ Βασ. 13,10

Κατὰ τὸ τριακοστὸν ἑβδόμον ἔτος τοῦ Ἰωᾶς, βασιλέως τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰούδα, ἀνῆλθεν στὸν βασιλικὸν θρόνον τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ εἰς τὴν Σαμάρειαν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάχαζ, ὁ Ἰωᾶς, ὁ ὁποῖος ἐβασίλευσεν ἐπὶ δέκα ἐξ ἔτη.

Δ Βασ. 13,11

καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου· οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ, ἐν αὐταῖς ἐπορεύθη.

Δ Βασ. 13,11

Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐπράξε πονηρὰ ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Κυρίου καὶ ἐξέκλινε πρὸς τὴν εἰδωλολατρείαν. Δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὰς αμαρτίας τοῦ Ἰεροβοάμ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὁ ὁποῖος ὠδήγησε τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν. Εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν καὶ αμαρτίαν ἐπορεύθη καὶ αὐτὸς.

Δ Βασ. 13,12

καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωᾶς καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, ἃς ἐποίησε μετὰ Ἀμεσσίου βασιλέως Ἰούδα, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ;

Δ Βασ. 13,12

Τὰ υπόλοιπα ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Ἰωᾶς, τὰ ὁποῖα αὐτὸς ἐπράξε, καὶ τὰ κατορθώματά του τὰ ὁποῖα ἐπέτυχεν ἐναντίον τοῦ Ἀμεσσίου τοῦ βασιλέως Ἰούδα, δὲν εἶναι γραμμένα στὸ βιβλίον τῶν ἔργων καὶ ἡμερῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ;

Δ Βασ. 13,13

καὶ ἐκοιμήθη Ἰωᾶς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ Ἰεροβοάμ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ἰσραήλ.

- Δ Βασ. 13,13 Ο Ιωάς εκοιμήθη με τους προγόνους του· εκάθισε δε στον θρόνον αυτού ως διάδοχός του ο Ιεροβοάμ. Ο Ιωάς δε ενεταφιάσθη μαζί με τους βασιλείς του ισραηλιτικού λαού εις Σαμάρειαν.
- Δ Βασ. 13,14 Καί Ἐλισαιέ ἠρρώσθη τὴν ἀρρώστίαν αὐτοῦ, δι’ ἣν ἀπέθανε. καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν Ἰωάς βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εἶπε· πάτερ πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 13,14 Ο Ἐλισαιὸς ἀρρώσθησεν ἀπὸ κάποιαν βαρείαν νόσον, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ θα ἀπέθνησκεν. Ἦλθεν εἰς ἐπίσκεψίν του ὁ Ιωάς, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ πεσὼν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἔκλαυσε καὶ εἶπε· “πάτερ, πάτερ, συ εἶσαι τὸ πολεμικὸν ἄρμα καὶ τὸ ἱππικὸν τοῦ ισραηλιτικοῦ λαοῦ. Εἴαν ἀποθάνης, τι θα γίνωμεν;”
- Δ Βασ. 13,15 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαιέ· λάβε τόξον καὶ βέλη. καὶ ἔλαβε πρὸς ἑαυτὸν τόξον καὶ βέλη.
- Δ Βασ. 13,15 Ο Ἐλισαιὸς εἶπε πρὸς αὐτὸν· “πάρε τόξον καὶ βέλη”. Εκείνος ἐπῆρε πλησίον τοῦ τόξου καὶ βέλη.
- Δ Βασ. 13,16 καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ· ἐπιβίβασον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ τόξον· καὶ ἐπεβίβασεν Ἰωάς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν Ἐλισαιέ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.
- Δ Βασ. 13,16 Εἶπεν ὁ Ἐλισαιὸς στὸν βασιλέα· “πάρε καὶ κράτησε στὸ χέρι σου τὸ τόξον”. Ὁ Ιωάς ἀπλώσε καὶ ἐπῆρεν στὸ χέρι του τὸ τόξον. Ὁ δε Ἐλισαιὸς ἔθεσε τὰ χέρια του εἰς τὰ χέρια τοῦ βασιλέως
- Δ Βασ. 13,17 καὶ εἶπεν· ἄνοιξον τὴν θυρίδα κατ’ ἀνατολάς· καὶ ἤνοιξε. καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· τόξευσον· καὶ ἐτόξευσε. καὶ εἶπε· βέλος σωτηρίας τῷ Κυρίῳ καὶ βέλος σωτηρίας ἐν Συρίᾳ, καὶ πατάξεις τὴν Συρίαν ἐν Ἀφέκ ἕως συντελείας.
- Δ Βασ. 13,17 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν· “ἄνοιξε τὸ παράθυρον, τὸ ὁποῖον βλέπει πρὸς ἀνατολάς”. Καὶ τὸ ἤνοιξε. Ὁ Ἐλισαιὸς προσέθεσε· “ρίξε τὸ βέλος”. Καὶ ἐκεῖνος ἐρριψε τὸ βέλος. Ὁ Ἐλισαιὸς εἶπε τότε· “αὐτὸ εἶναι βέλος σωτηρίας τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ. Βέλος, ποῦ σημαίνει τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῶν Συρῶν. Θα πολεμήσης τοὺς Συρούς εἰς τὴν πόλιν Ἀφέκ μέχρις ὀλοτελοῦς συντριβῆς τῶν”.
- Δ Βασ. 13,18 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαιέ· λάβε τόξα· καὶ ἔλαβε. καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ· πάταξον εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐπάταξεν ὁ βασιλεὺς τρεῖς καὶ ἕστη.
- Δ Βασ. 13,18 Εἶπε πάλιν ὁ Ἐλισαιὸς στὸν βασιλέα· “πάρε βέλη”. Καὶ ἐκεῖνος τὰ ἐπῆρε. Εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· “τόξευσε κάτω πρὸς τὴν γῆν”. Ὁ βασιλεὺς ἐρριξε τὰ βέλη τρεῖς φορές καὶ ἔπειτα ἐσταμάτησεν.
- Δ Βασ. 13,19 καὶ ἐλυπήθη ἐπ’ αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπεν· εἰ ἐπάταξας πεντάκις ἢ ἑξάκις, τότε ἂν ἐπάταξας τὴν Συρίαν ἕως συντελείας· καὶ νῦν τρεῖς πατάξεις τὴν Συρίαν.
- Δ Βασ. 13,19 Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἐλισαιὸς, ἐλυπήθη δι’ αὐτὸν καὶ τοῦ εἶπεν· “εἴαν ἐρριπτες τὸ βέλος πέντε ἢ ἑξ φορές, θα ἐπολεμούσης καὶ θα ἐξολόθρευες πλήρως τοὺς Συρούς. Τώρα ὁμως τρεῖς μόνον φορές θα κτυπήσης τὴν Συρίαν”.
- Δ Βασ. 13,20 καὶ ἀπέθανεν Ἐλισαιέ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν. καὶ μονόζωνοι Μωάβ ἦλθον ἐν τῇ γῇ ἐλθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ·
- Δ Βασ. 13,20 Ὁ Ἐλισαιὸς ἀπέθανε καὶ τὸν ἔθαψαν. Κατὰ δε τὸ ἐπόμενον ἔτος εἰσέβαλαν εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐπιδρομεῖς Μωαβίται.
- Δ Βασ. 13,21 καὶ ἐγένετο αὐτῶν θαπτόντων τὸν ἄνδρα, καὶ ἰδοὺ εἶδον τὸν μονόζωνον καὶ ἔρριψαν τὸν ἄνδρα ἐν τῷ τάφῳ Ἐλισαιέ, καὶ ἐπορεύθη καὶ ἤψατο τῶν ὀστέων Ἐλισαιέ καὶ ἔζησε καὶ ἀνέστη ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 13,21 Ἐνὼ δε οἱ Ἰσραηλίται ἔθαπτον ἕνα νεκρὸν, ἐφάνησαν ἀπὸ μακρὰν ἐρχόμενοι οἱ ἐπιδρομεῖς Μωαβίται. Κατελήφθησαν ἀπὸ τρόμον οἱ Ἰσραηλίται καὶ ἔρριψαν τὸν νεκρὸν ἄνδρα στὸν ανοικτὸν τάφον τοῦ Ἐλισαιῶ καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. Ὁ νεκρὸς μόλις ἤγγισε τὰ ὀστά τοῦ Ἐλισαιῶ, ἀνέζησε καὶ ἀνωρθώθη στὸς πόδας του.
- Δ Βασ. 13,22 καὶ Ἀζαὴλ ἐξέθλιψε τὸν Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωάχαζ.
- Δ Βασ. 13,22 Ὁ Ἀζαὴλ συνεχίζων τὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν καθ’ ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰωάχαζ, τοὺς κατέθλιβε πολὺ.
- Δ Βασ. 13,23 καὶ ἠλέησε Κύριος αὐτούς, καὶ ἔφκτειρησεν αὐτούς καὶ ἐπέβλεψεν ἐπ’ αὐτούς διὰ τὴν διαθήκην αὐτοῦ τὴν μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος διαφθεῖραι αὐτούς καὶ οὐκ ἀπερρίψεν αὐτούς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 13,23 Ὁ Κύριος ὁμως τοὺς ἠλέησε, τοὺς ἐλυπήθη καὶ ἔρριψε βλέμμα εὐμενές πρὸς αὐτούς, χάριν τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν εἶχε κάμει μετὰ τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Ἰσαάκ καὶ τὸν Ἰακώβ. Δια τοῦτο καὶ δὲν ἠθέλησεν ὁ Κύριος νὰ ἐξολοθρεύσῃ αὐτούς. Δὲν τοὺς ἀπερρίψεν ἀπὸ τὸ πρόσωπόν του.
- Δ Βασ. 13,24 καὶ ἀπέθανεν Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἐβασίλευσεν υἱὸς Ἰαδερ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 13,24 Ὁ Ἀζαὴλ, ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας, ἀπέθανε καὶ ἀνεκνήρυχθη βασιλεὺς ἀντ’ αὐτοῦ Ἰαδερ, ὁ υἱὸς του.
- Δ Βασ. 13,25 καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωάς υἱὸς Ἰωάχαζ καὶ ἔλαβε τὰς πόλεις ἐκ χειρὸς υἱοῦ Ἰαδερ υἱοῦ Ἀζαὴλ, ὃς ἔλαβεν ἐκ χειρὸς Ἰωάχαζ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ· τρεῖς ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωάς καὶ ἐπέστρεψε τὰς πόλεις Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 13,25 Ἀνεθάρρησε τότε ὁ Ιωάς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάχαζ, ἐπανήλθε καὶ ἀνακατέλαβεν ἀπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀζαὴλ, τοῦ ὀνομαζομένου “υἱὸς Ἰαδερ”, τὰς πόλεις, τὰς ὁποίας κατὰ τὸν πόλεμον εἶχεν ἐκεῖνος ἀφαιρέσει ἀπὸ τὸν Ἰωάχαζ, τὸν πατέρα τοῦ Ιωάχαζ. Τρεῖς φορές ἐπολέμησεν αὐτὸν νικηφόρως ὁ Ιωάς καὶ ἀνέκτησε τὰς κυριευθεῖσας ἀπὸ ἐκεῖνον πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ.

- Δ Βασ. 14,1 Ἐν ἔτει δευτέρῳ τῷ Ἰωᾶς υἱῷ Ἰωάχαζ βασιλεῖ Ἰσραὴλ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμεσσίας υἱὸς Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰουδα.
 Δ Βασ. 14,1 Κατὰ το δευτερον ετος της βασιλείας του Ιωᾶς, υιού του Ιωάχαζ βασιλέως των Ισραηλιτών, ανήλθεν στον βασιλικόν θρόνον των Ιουδαίων ο Αμεσσίας, ο υιός του Ιωᾶς.
- Δ Βασ. 14,2 υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτὸν καὶ εἴκοσι καὶ ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰωαδίμ ἐξ Ἱερουσαλήμ.
 Δ Βασ. 14,2 Όταν ανήλθεν στον βασιλικόν θρόνον ἦτο εἴκοσι πέντε ετών. Εβασίλευσε δε ἐπὶ εἴκοσιν ἐννέα ἔτη με πρωτεύουσαν την Ἱερουσαλήμ. Ἡ μητέρα αὐτοῦ ὠνομάζετο Ἰωαδίμ και κατήγετο ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 14,3 καὶ ἐποίησε τὸ εὐθές ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλὴν οὐχ ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰωᾶς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐποίησε·
 Δ Βασ. 14,3 Ο Αμεσσίας ἐπραξε το εὐάρεστον ἐνώπιον του Κυρίου, ὄχι ὁμως ὅπως ο προπάτωρ αὐτοῦ ο Δαυίδ. Εζησε και ἐπραξε καθ' ὅλα ὅπως ο πατήρ του ο Ιωᾶς.
- Δ Βασ. 14,4 πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.
 Δ Βασ. 14,4 Ἀλλὰ τους υψηλούς εἰδωλολατρικούς τόπους δεν κατέστρεψε και ἔτσι ο λαός εξακολουθοῦσεν ἀκόμη να θυσιάζη και να προσφέρη θυμιάματα στους υψηλούς εἰδωλολατρικούς τόπους.
- Δ Βασ. 14,5 καὶ ἐγένετο ὅτε κατίσχυεν ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς πατάξαντας τὸν πατέρα αὐτοῦ·
 Δ Βασ. 14,5 Όταν δε εσπερεώθη καλά εἰς τα χέρια του η βασιλεία, εθανάτωσε τους δούλους του εκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶχαν συνωμοτικῶς κτυπήσει και φονεῦσει τον πατέρα του.
- Δ Βασ. 14,6 καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν παταξάντων οὐκ ἐθανάτωσε, καθὼς γέγραπται ἐν βιβλίῳ νόμων Μωουσῆ, ὡς ἐνετείλατο Κύριος λέγων· οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ υἱῶν, καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων, ὅτι ἀλλ' ἢ ἕκαστος ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται.
 Δ Βασ. 14,6 Τα παιδιά ὁμως των δολοφόνων αὐτῶν του πατρός του δεν τα εφόνευσε τηρήσας την σχετικὴν ἐντολήν του βιβλίου των νόμων του Μωυσέως, στο ὁποῖον ο Κυριος διέτασσε· “δεν πρέπει να θανατώνωνται πατέρες ἐξ αιτίας των υἱῶν, οὔτε υἱοὶ ἐξ αιτίας των πατέρων των. Ἀλλὰ καθένας θα θανατώνεται δια τας ἰδικὰς του ἁμαρτίας”.
- Δ Βασ. 14,7 αὐτὸς ἐπάταξε τὴν Ἐδὼμ ἐν Γαιμελέ δέκα χιλιάδας καὶ συνέλαβε τὴν Πέτραν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Καθοὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
 Δ Βασ. 14,7 Αὐτός, λοιπόν, ο Αμεσσίας ἐπολέμησε τους Ἰδουμαίους εἰς Γαιμελέ με δέκα χιλιάδας στρατιώτας και κατὰ τον πόλεμον αὐτὸν κατέλαβε την Πέτραν, την ὁποῖαν μετωνόμασε Καθοήλ. Ἐτσι δε ὀνομάζεται η πόλις αὐτὴ ἕως την ἡμέραν αὐτήν.
- Δ Βασ. 14,8 τότε ἀπέστειλεν Ἀμεσσίας ἀγγέλους πρὸς Ἰωᾶς υἱὸν Ἰωάχαζ υἱοῦ Ἰοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ λέγων· δεῦρο ὀφθῶμεν προσώποις.
 Δ Βασ. 14,8 Ὑπερήφανος δια την νίκην του αὐτὴν ο Αμεσσίας ἐστειλεν ἀγγελιαφόρους προς τον Ιωᾶς, υἱὸν του Ιωάχαζ υἱοῦ του Ιού, βασιλέως των Ισραηλιτών, και εἶπε· “ἔλα να αντιπαραταχθῶμεν εἰς πόλεμον”.
- Δ Βασ. 14,9 καὶ ἀπέστειλεν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἀμεσσίαν βασιλέα Ἰουδα λέγων· ὁ ἄκαν ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ λέγων· δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα· καὶ διήλθον τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ συνεπάτησαν τὴν ἄκανα.
 Δ Βασ. 14,9 Ο Ιωᾶς ο βασιλεὺς των Ισραηλιτών ἐστειλεν ἰδικούς του ἀνθρώπους προς τον Αμεσσίαν τον βασιλέα του Ιουδα και εἶπεν “η ἄκανθα, η ὁποῖα εὐρίσκεται στο ὄρος Λιβανον, ἐστειλε προς την κέδρον την ἐν τῷ Λιβάνῳ και εἶπε· Δος μου την θυγατέρα σου ὡς σύζυγον στο παιδι μου. Τα θηρία της περιοχῆς του Λιβάνου ἠγανάκτησαν δια την ἀναιδειάν της, κατεπάτησαν και ἐξολόθρευσαν την ἄκανθαν.
- Δ Βασ. 14,10 τύπτων ἐπάταξας τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπῆρέ σε καρδία σου· ἐνδοξάσθητι καθήμενος ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ ἵνατί ἐρίζεις ἐν κακίᾳ σου; καὶ πεσῆ σὺ καὶ Ἰουδας μετὰ σοῦ.
 Δ Βασ. 14,10 Σὺ πολεμῶν ἐνίκησες την Ἰδουμαίαν. Εξ αιτίας του κατορθώματός σου ἀλαζονεύθηκε η καρδία σου. Μείνε, λοιπόν, ἡσυχος και ἀναπαυμένος με το κατόρθωμά σου αὐτό. Διατί φιλονεικεῖς ἐξ αιτίας της κακότητός σου; Πρόσεξε, διότι ἐάν πολεμήσης ἐναντίον μου, θα πέσης και θα καταστραφῆς συ και ο ἰουδαϊκός λαός μαζί σου”.
- Δ Βασ. 14,11 καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀμεσσίας. καὶ ἀνέβη Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὤφθησαν προσώποις αὐτὸς καὶ Ἀμεσσίας βασιλεὺς Ἰουδα ἐν Βαιθσαμὺς τῆ τοῦ Ἰουδα·
 Δ Βασ. 14,11 Ο Αμεσσίας ὁμως δεν ἤκουσε την συνετιὴν αὐτὴν συμβουλήν. Δα τούτο ο Ιωᾶς ο βασιλεὺς του Ἰσραὴλ ἐξεστράτευσεν ἐναντίον του. Συνητηθήσαν ἀντιμέτωποι εἰς την Βαιθσαμὺς της Ιουδαίας αὐτός ο Ιωᾶς, και ο Αμεσσίας, ο βασιλεὺς της Ιουδαίας.
- Δ Βασ. 14,12 καὶ ἔπταισεν Ἰουδας ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ·
 Δ Βασ. 14,12 Κατὰ την μάχην οἱ Ιουδαῖοι ἐνικήθησαν ἀπὸ τους Ισραηλίτας και ο καθένας ἀπὸ τους Ιουδαίους ἐφυγεν εἰς την κατοικίαν του.

- Δ Βασ. 14,13 καὶ τὸν Ἀμεσσίαν υἱὸν Ἰωᾶς υἱοῦ Ὀχοζίου συνέλαβεν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Βαιθσαμύς. καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ καθεῖλεν ἐν τῷ τείχει Ἱερουσαλήμ ἐν τῇ πύλῃ Ἐφραὶμ ἕως πύλης τῆς γωνίας τετρακοσίους πῆχεις·
- Δ Βασ. 14,13 Τον δε Αμεσσίαν, υἱὸν Ἰωᾶς υἱοῦ του Οχοζίου, συνέλαβεν αιχμάλωτον ο Ἰωᾶς, ο βασιλεὺς των Ἰσραηλιτῶν, εἰς Βαιθσαμύς. Ο Ἰωᾶς ἦλθεν ἐπειτα εἰς την Ἱερουσαλήμ καὶ ἐκρήμισε τα τείχη της πόλεως ἀπὸ της πύλης Ἐφραὶμ μέχρι της πύλης της γωνίας εἰς ἑκτασιν διακοσίων καὶ πλέον μέτρων.
- Δ Βασ. 14,14 καὶ ἔλαβεν τὸ χρυσιὸν καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ εὐρεθέντα ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμίξεων καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν.
- Δ Βασ. 14,14 Ἐπῆρην ἐπίσης τον χρυσόν, τον ἀργυρον καὶ ὅλα τα ιερὰ σκεύη, που υπῆρχαν στον ναόν του Κυρίου καὶ εἰς τα θησαυροφυλάκια του βασιλικοῦ οἴκου. Ἐπῆρην ἐπίσης καὶ ἐπιφανεῖς ομήρους μαζῇ του καὶ ἐπέστρεψεν εἰς την Σαμάρειαν,
- Δ Βασ. 14,15 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωᾶς, ὅσα ἐποίησεν ἐν δυναστείᾳ αὐτοῦ, ἃ ἐπολέμησε μετὰ Ἀμεσσίου βασιλέως Ἰουδα, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ;
- Δ Βασ. 14,15 Τα υπόλοιπα ἀπὸ τα ἔργα του Ἰωᾶς, ὅσα κατορθώματα αὐτὸς ἔκαμε, ο πόλεμὸς του ἐναντίον του Αμεσσίου βασιλέως του Ἰουδα, δεν εἶναι αὐτὰ γραμμένα στο βιβλίον των ἔργων των βασιλέων του Ἰσραήλ;
- Δ Βασ. 14,16 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωᾶς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 14,16 Ο Ἰωᾶς ἐκοιμήθη με τους προγόνους αὐτοῦ καὶ ἐτάφη εἰς την Σαμάρειαν με τους βασιλεῖς του Ἰσραήλ. Ἀντὶ δε αὐτοῦ ἐγένε βασιλεὺς ο Ἱεροβοὰμ, ο υἱὸς του.
- Δ Βασ. 14,17 καὶ ἔζησεν Ἀμεσσίας υἱὸς Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰουδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἰωᾶς υἱὸν Ἰωάχαζ βασιλέα Ἰσραὴλ πεντεκαίδεκα ἔτη.
- Δ Βασ. 14,17 Ο Αμεσσίας, ο υἱὸς του Ἰωᾶς, βασιλεὺς των Ἰουδαίων ἐζήσε μετὰ τον θάνατον του Ἰωᾶς, υἱοῦ του Ἰωάχαζ βασιλέως του Ἰσραήλ, δέκα πέντε ἔτη.
- Δ Βασ. 14,18 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμεσσίου καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα;
- Δ Βασ. 14,18 Τα υπόλοιπα ἀπὸ τα ἔργα του Αμεσσίου καὶ ὅλα ὅσα ἔκαμεν, εἶναι γραμμένα στο βιβλίον των ἔργων καὶ ἡμερῶν των βασιλέων του Ἰουδα.
- Δ Βασ. 14,19 καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν σύστρεμμα ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔφυγεν εἰς Λαχίς· καὶ ἀπέστειλαν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς Λαχίς καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ.
- Δ Βασ. 14,19 Ἐγένε κατόπιν συνωμοσία ἐναντίον του εἰς την Ἱερουσαλήμ. Αὐτὸς δε κατέφυγε, δια να σωθῆ, εἰς την Λαχίς. Ἀλλὰ ἐστάλησαν ὀπισθεν ἀπὸ αὐτὸν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι καὶ τον ἐθανάτωσαν ἐκεῖ.
- Δ Βασ. 14,20 καὶ ἦσαν αὐτὸν ἐφ' ἵππων, καὶ ἐτάφη ἐν Ἱερουσαλήμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ.
- Δ Βασ. 14,20 Ἐφόρτωσαν το πτώμα του εἰς ἵππον, με συνοδείαν δε καὶ ἄλλων ὑπέων ἔφεραν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ τον ἔθαψαν εἰς την πόλιν Δαυίδ με τους προπάτοράς του.
- Δ Βασ. 14,21 καὶ ἔλαβε πᾶς ὁ λαὸς Ἰουδα τὸν Ἀζαρίαν -καὶ αὐτὸς υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν- καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμεσσίου.
- Δ Βασ. 14,21 Ὅλος δε τότε ο λαὸς των Ἰουδαίων ἐπῆρε τον Αζαρίαν- ὅταν αὐτὸς ἦτο ἀκόμη δέκα ἐξ ἐτῶν- καὶ τον ἀνεβίβασαν στον βασιλικὸν θρόνον ἀντὶ του πατρὸς του, του Αμεσσίου.
- Δ Βασ. 14,22 αὐτὸς ὠκοδόμησε τὴν Αἰλῶθ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ἰουδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 14,22 Αὐτὸς ο Αζαρίας οἰκοδόμησε την Αιλῶθ καὶ προσήρησεν αὐτὴν εἰς την Ἰουδαίαν, ἀφοῦ ο βασιλεὺς πατὴρ του, ο Αμεσσίας, εἶχε κοιμηθῆ καὶ ταφή μαζῇ με τους προγόνους του.
- Δ Βασ. 14,23 Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τοῦ Ἀμεσσίου υἱὸς Ἰωᾶς βασιλεῖ Ἰουδα ἐβασίλευσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ἰωᾶς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ τεσσαράκοντα καὶ ἓν ἔτος.
- Δ Βασ. 14,23 Κατὰ το δέκατον πέμπτον ἔτος του Αμεσσίου, υἱοῦ του Ἰωᾶς βασιλέως των Ἰουδαίων, ἐγένε βασιλεὺς των Ἰσραηλιτῶν εἰς την Σαμάρειαν ο Ἱεροβοὰμ υἱὸς του Ἰωᾶς, ο ὁποῖος καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ εν ἔτος.
- Δ Βασ. 14,24 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἀμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 14,24 Αὐτὸς διέπραξε πονηρὰ ἐνώπιον του Κυρίου. Δεν ἀπεμακρύνθη καθόλου ἀπὸ τας ἀμαρτίας του Ἱεροβοὰμ, υἱοῦ του Ναβὰτ, ο ὁποῖος ἐξώθησε τον Ἰσραηλιτικὸν λαόν εἰς την ἀσέβειαν.
- Δ Βασ. 14,25 αὐτὸς ἀπέστησε τὸ ὄριον Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰσόδου Αἰμάθ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Ἄραβα κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἰωνᾶ υἱοῦ Ἀμαθὶ τοῦ προφήτου τοῦ ἐν Γεθχοφέρ.
- Δ Βασ. 14,25 Αὐτὸς ἀποκατέστησε τα ὅρια του Ἰσραηλιτικοῦ βασιλείου ἀπὸ την εἰσοδὸν Αιμάθ προς βορρὰν μέχρι της Γεννησαρέτ, ὅπως εἶχε προεῖπει Κυριος ο Θεὸς του Ἰσραὴλ δια του δούλου αὐτοῦ Ἰωνά του προφήτου, υἱοῦ του Αμαθί, ο ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ την Γεθχοφέρ.

- Δ Βασ. 14,26 ὅτι εἶδε Κύριος τὴν ταπείνωσιν Ἰσραὴλ πικρὰν σφόδρα καὶ ὀλιγοστοὺς συνεχομένους καὶ ἐσπανισμένους καὶ ἐγκαταλελειμμένους, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν τῷ Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 14,26 Διότι ὁ Κύριος εἶδε τὸν ἐξευτελισμὸν καὶ τὴν μεγάλην πικρίαν τῶν Ἰσραηλιτῶν, οἱ οἵτιοι εἶχον ἀπομείνει ὀλιγοστοὶ καὶ σπάνιοι, ἐγκαταλελειμμένοι ἀπὸ ὅλους καὶ δὲν ὑπῆρχε κανεὶς νὰ βοηθήσῃ τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν.
- Δ Βασ. 14,27 καὶ οὐκ ἐλάλησε Κύριος ἐξαλεῖψαι τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ χεῖρὸς Ἰεροβοὰμ υἱοῦ Ἰωᾶς.
- Δ Βασ. 14,27 Δὲν ἠθέλησεν ὁ Κύριος νὰ ἐξολοθρευθῇ τὸν ἀπογόνους τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τὴν ὑπὸ τὸν οὐρανόν, ἀλλὰ ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ μέσου τοῦ Ἰεροβοὰμ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰωᾶς.
- Δ Βασ. 14,28 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰεροβοὰμ καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησε, καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, ὅσα ἐπολέμησε καὶ ὅσα ἐπέστρεψε τὴν Δαμασκὸν καὶ τὴν Αἰμάθ τῷ Ἰούδα ἐν Ἰσραὴλ, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ;
- Δ Βασ. 14,28 Τα ὑπόλοιπα ἐκ τῶν ἔργων τοῦ Ἰεροβοὰμ καὶ ὅσα ἄλλα ἐκάμε, τα κατορθώματά του, πὼς ἐπολέμησε καὶ πὼς ἀνέκτησε διὰ τὸ βασιλεῖον τοῦ Ἰσραὴλ τὴν Δαμασκὸν καὶ τὴν Αἰμάθ, πού ἀνήκεν στο βασιλεῖον τοῦ Ἰούδα, εἶναι γραμμένα στο βιβλίον τῶν ἔργων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 14,29 καὶ ἐκοιμήθη Ἰεροβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ μετὰ βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσε Ζαχαρίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 14,29 Ὁ Ἰεροβοὰμ ἐκοιμήθη με τὸν προγόνους του, με τὸν βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀνεκηρύχθη δε βασιλεὺς ἀντ' αὐτοῦ ὁ υἱὸς του ὁ Ζαχαρίας.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 15

- Δ Βασ. 15,1 Ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ ἐβδόμῳ τῷ Ἰεροβοὰμ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἀμεσσίου βασιλέως Ἰούδα.
- Δ Βασ. 15,1 Κατὰ τὸ εἰκοστὸν ἐβδομὸν ἔτος τοῦ Ἰεροβοὰμ, βασιλέως τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἐβασίλευσε ὁ Ἀζαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμεσσίου βασιλέως τῶν Ἰουδαίων.
- Δ Βασ. 15,2 υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ πεντηκονταδύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεχελία ἐξ Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 15,2 Δέκα ἐξ ἐτῶν ἦτο αὐτός, ὅταν ἐγένετο βασιλεὺς, καὶ ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ πενήκοντα δύο ἔτη. Ἡ μητέρα του ὠνομάζετο Ἰεχελία καὶ κατήγετο ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 15,3 καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησεν Ἀμεσσίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ·
- Δ Βασ. 15,3 Αὐτὸς ἐπράξε τὸ ὀρθὸν καὶ εὐάρεστον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καθ' ὅλα, ὅπως ὁ Ἀμεσσίας ὁ πατὴρ του.
- Δ Βασ. 15,4 πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆγεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίῳν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς,
- Δ Βασ. 15,4 Ἀλλὰ δὲν κατέστρεψε τοὺς ὑψηλοὺς τόπους τῆς εἰδωλολατρικῆς θρησκείας καὶ ἐτοί ὁ λαὸς ἐξακολουθοῦσε νὰ θυσιάσῃ καὶ νὰ προσφέρῃ θυμιάματα στοὺς εἰδωλικούς θεούς.
- Δ Βασ. 15,5 καὶ ἦσπετο Κύριος τὸν βασιλέα, καὶ ἦν λελερωμένος ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν ἐν οἴκῳ ἀφφουσῶθ, καὶ Ἰωάθαμ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῷ οἴκῳ κρινῶν τὸν λαὸν τῆς γῆς.
- Δ Βασ. 15,5 Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἐτιμώρησε τὸν βασιλέα αὐτὸν με τὴν ἀσθένειαν τῆς λέπρας μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου του. Ἐξ αἰτίας δε τῆς λέπρας του, εἶχεν ὡς ἐδραν τῆς βασιλείας του κάποιον ἀπομεμονωμένον οἶκον. Ὁ δε υἱὸς του, ὁ Ἰωάθαμ, ἐδικάζε καὶ ἐκυβερνοῦσε ἀντ' αὐτοῦ τὸν λαόν τῆς Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 15,6 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀζαρίου, καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;
- Δ Βασ. 15,6 Τα ὑπόλοιπα ἐκ τῶν λόγων καὶ ἔργων τοῦ Ἀζαρίου, ὅλα ὅσα ἐκάμεν, εἶναι γραμμένα στο βιβλίον τῶν ἔργων τῶν βασιλέων Ἰούδα.
- Δ Βασ. 15,7 καὶ ἐκοιμήθη Ἀζαρίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 15,7 Ὁ Ἀζαρίας ἐκοιμήθη με τὸν προγόνους αὐτοῦ, τὸν ἔθαψαν δε στοὺς τάφους τῶν προγόνων του εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ. Ἀντ' αὐτοῦ δε ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς του ὁ Ἰωάθαμ.
- Δ Βασ. 15,8 Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ὀγδῶ τῷ Ἀζαρίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Ζαχαρίας υἱὸς Ἰεροβοὰμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἐξάμηνον.
- Δ Βασ. 15,8 Κατὰ τὸ τριακοστὸν ὀγδοὸν ἔτος τοῦ Ἀζαρίου βασιλέως τῶν Ἰουδαίων ἐβασίλευσεν στο βασιλεῖον τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν Σαμάρειαν ἐπὶ ἐξ μῆνας ὁ Ζαχαρίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεροβοὰμ.
- Δ Βασ. 15,9 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ· οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν Ἰεροβοὰμ υἱοῦ Ναβᾶτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 15,9 Αὐτὸς διέπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ἐξέκλινεν πρὸς τὴν εἰδωλολατρείαν, ὅπως ἐκάναν οἱ πρόγονοὶ του.

Δεν απεμακρύνθη από τας πολυαριθμούς αμαρτίας του Ιεροβοάμ, υιού του Ναβάτ, ο οποίος είχε εξωθήσει τους Ισραηλίτας εις την ασέβειαν και ειδωλολατρείαν.

- Δ Βασ. 15,10 καὶ συνεστράφησαν ἐπ’ αὐτὸν Σελλοὺμ υἱὸς Ἰαβὶς καὶ Κεβλαάμ καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν, καὶ Σελλοὺμ ἐβασίλευσεν ἀντ’ αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 15,10 Ὁργάνωσαν ὁμῶς συνωμοσίαν ἐναντίον αὐτοῦ ὁ Σελλοὺμ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰαβίς, καὶ ὁ Κεβλαάμ, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐκτύπησαν καὶ τὸν ἐφόνευσαν. Ἀνεκηρύχθη δὲ κατόπιν βασιλεὺς ἀντ’ αὐτοῦ ὁ Σελλοὺμ.
- Δ Βασ. 15,11 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαχαρίου ἰδοῦ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 15,11 Τα υπόλοιπα ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Ζαχαρίου εἶναι γραμμένα στο βιβλίον τῶν ἔργων τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 15,12 ὁ λόγος Κυρίου, ὃν ἐλάλησε πρὸς Ἰοὺ λέγων· υἱοὶ τέταρτοι καθήσονται σοι ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ· καὶ ἐγένετο οὕτως.
- Δ Βασ. 15,12 Ὁ Κύριος εἶχε προφητεῦσαι πρὸς τὸν Ἰοὺ καὶ εἶπε· “τέσσαρες γενεαὶ σου θα καθίσουν διαδοχικῶς στὸν βασιλικὸν θρόνον τῶν Ἰσραηλιτῶν”. Ἐτσι δὲ καὶ ἐγένετο.
- Δ Βασ. 15,13 Καὶ Σελλοὺμ υἱὸς Ἰαβίς ἐβασίλευσε· καὶ ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐνάτῳ Ἀζαρία βασιλεὺς Ἰουδα ἐβασίλευσε Σελλοὺμ μῆνα ἡμερῶν ἐν Σαμαρείᾳ.
- Δ Βασ. 15,13 Ὁ Σελλοὺμ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰαβίς, ἀνῆλθεν στὸν βασιλικὸν θρόνον. Κατὰ τὸ τριακοστὸν ἔνατον ἔτος τοῦ Ἀζαρίου, βασιλέως τῶν Ἰουδαίων, ἐγένετο βασιλεὺς ὁ Σελλοὺμ ἐπὶ ἓνα μόνον μῆνα εἰς τὴν Σαμαρείαν.
- Δ Βασ. 15,14 καὶ ἀνέβη Μαναήμ υἱὸς Γαδδὶ ἐκ Θαρσιλά καὶ ἦλθεν εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐπάταξε τὸν Σελλοὺμ υἱὸν Ἰαβίς ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν.
- Δ Βασ. 15,14 Ὁ Μαναήμ, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὴν φυλὴν Γαδ, ἀνέβη ἀπὸ τὴν πόλιν Θαρσιλά, ἦλθεν εἰς τὴν Σαμάρειαν, ἐκτύπησε τὸν Σελλοὺμ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰαβίς, ἐντὸς τῆς Σαμαρείας καὶ τὸν ἐφόνευσε.
- Δ Βασ. 15,15 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Σελλοὺμ καὶ ἡ συστροφή αὐτοῦ, ἦν συνεστράφη, ἰδοῦ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 15,15 Τα υπόλοιπα ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Σελλοὺμ καὶ ἡ συνωμοσία, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὠργάνωσε, ἰδοῦ εἶναι γραμμένα στο βιβλίον τῶν ἔργων τῶν βασιλέων τοῦ βασιλείου Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 15,16 τότε ἐπάταξε Μαναήμ τὴν Θερσά καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς ἀπὸ Θερσά, ὅτι οὐκ ἤνοιξαν αὐτῷ· καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας ἀνέρρηξεν.
- Δ Βασ. 15,16 Τότε ὁ Μαναήμ ἐκτύπησε τὴν πόλιν Θερσά καὶ ὅλα τὰ περὶχωρα αὐτῆς καὶ ὅλους ὅσοι εὐρίσκοντο εἰς αὐτήν. Τὴν ἐκτύπησε, διότι οἱ κάτοικοί τῆς δὲν τοῦ ἠνοιξαν τὰς πύλας τῆς πόλεως τῶν. Ὄταν δὲ τὴν κατέλαβε, διέπραξεν ὠμότητα, ἀφ’ ὅπου ἐφθασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ σχίσῃ ἀκόμη καὶ τὰς κοιλίας τῶν ἐγκύων γυναικῶν.
- Δ Βασ. 15,17 Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐνάτῳ τῷ Ἀζαρία βασιλεὺς Ἰουδα ἐβασίλευσε Μαναήμ υἱὸς Γαδδὶ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δέκα ἔτη.
- Δ Βασ. 15,17 Κατὰ τὸ τριακοστὸν ἔνατον ἔτος τοῦ Ἀζαρίου, βασιλέως τῶν Ἰουδαίων, ἀνῆλθεν στὸν βασιλικὸν θρόνον ὁ Μαναήμ, καταγόμενος ἀπὸ τὴν φυλὴν Γαδ, καὶ ἐβασίλευσε εἰς τὴν Σαμάρειαν ἐπὶ δέκα ἔτη.
- Δ Βασ. 15,18 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου· οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἀμαρτιῶν Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 15,18 Αὐτὸς διέπραξε πονηρὰ καὶ ἀσεβῆ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ καμμίαν αμαρτίαν τοῦ Ἰεροβοάμ, υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὁ ὁποῖος ἐξώθησε τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν εἰς αμαρτίαν καὶ ασέβειαν.
- Δ Βασ. 15,19 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φοὺλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ Μαναήμ ἔδωκε τῷ Φοὺλ χίλια τάλαντα ἀργυρίου εἶναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 15,19 Κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ ὁ Φοὺλ, βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων, ἐπῆλθεν ἐναντίον τῆς χώρας τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ὁ Μαναήμ, διὰ νὰ ἀποφύγῃ ἤτταν καὶ υποδοῦλωσιν, παρέδωκεν στὸν Φοὺλ χίλια τάλαντα ἀργυρίου, διὰ νὰ τὸν ἔχῃ καὶ σύμμαχόν του.
- Δ Βασ. 15,20 καὶ ἐξήνεγκε Μαναήμ τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, ἐπὶ πᾶν δυνατὸν ἰσχύϊ, δοῦναι τῷ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων, πεντήκοντα σίκλους τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνὶ· καὶ ἀπέστρεψε βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ οὐκ ἔστη ἐκεῖ ἐν τῇ γῆ.
- Δ Βασ. 15,20 Ὁ Μαναήμ ἀπέσπασε καὶ συνεκέντρωσε τὸ ἀργύριον αὐτὸ ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας, μάλιστα δὲ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ δώσουν, καὶ τὸ παρέδωκεν στὸν βασιλεῖα τῶν Ἀσσυρίων. Πεντήκοντα σίκλους ἐζήτησε καὶ ἐπῆρεν ἀπὸ κάθε πλούσιον ἄνδρα. Ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων ἐπανῆλθε κατόπιν εἰς τὴν χώραν τοῦ καὶ ἔτσι ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὴν χώραν τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Δ Βασ. 15,21 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μαναήμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοῦ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ;
- Δ Βασ. 15,21 Τα υπόλοιπα ἐκ τῶν ἔργων τοῦ Μαναήμ καὶ ὅσα ἄλλα ἐκάμεν εἶναι αὐτὰ γραμμένα στο βιβλίον τῶν ἔργων τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 15,22 καὶ ἐκοιμήθη Μαναήμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ.

- Δ Βασ. 15,22 Ο Μαναήμ εκοιμήθη με τους προπάτοράς του και αντ' αυτού ανεκηρύχθη βασιλεύς ο Φακεσίας, ο υιός του.
- Δ Βασ. 15,23 Ἐν ἔτει πεντηκοστῷ τοῦ Ἀζαρίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς Μαναήμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη.
- Δ Βασ. 15,23 Κατὰ το πεντηκοστὸν ἔτος τοῦ Ἀζαρίου, βασιλέως τῶν Ἰουδαίων, ἐβασίλευσεν στο βασιλεῖον τῶν Ἰσραηλιτῶν εἰς τὴν Σαμάρειαν ἐπὶ δύο ἔτη ὁ Φακεσίας, ὁ υἱὸς τοῦ Μαναήμ.
- Δ Βασ. 15,24 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου· οὐκ ἀπέστη ἀπὸ ἁμαρτιῶν Ἰεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 15,24 Αὐτὸς διέπραξε πονηρὰ καὶ ἀσεβῆ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Δὲν ἀπεμακρύνθη καθόλου ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας τοῦ Ἰεροβοὰμ, υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὁ ὁποῖος ἐξώθησε τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τὴν ἀσέβειαν καὶ τὴν ἁμαρτίαν.
- Δ Βασ. 15,25 καὶ συνεστράφη ἐπ' αὐτὸν Φακεὺ υἱὸς Ῥομελίου ὁ τριστάτης αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ ἐναντίον οἴκου τοῦ βασιλέως μετὰ τοῦ Ἀργὸβ καὶ μετὰ τοῦ Ἀρία, καὶ μετ' αὐτοῦ πενήτηκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν τετρακοσίων· καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 15,25 Ἐναντίον αὐτοῦ ὠργάνωσε συνωμοσίαν ὁ μέγας ἀξιωματοῦχος τοῦ, ὁ Φακεὺ, υἱὸς τοῦ Ῥομελίου, ὁ ὁποῖος καὶ ἐφόνευσεν αὐτὸν εἰς τὴν Σαμάρειαν ἐμπρὸς εἰς τὰ βασιλικά ἀνάκτορα. Μαζὴ με αὐτὸν ἐφρονεύθη ὁ Ἀργὸβ καὶ ὁ Ἀρίας καὶ πενήτηκοντα ἀπὸ τοὺς τετρακοσίους ἄνδρας, τοὺς σωματοφύλακὰς τοῦ. Ὁ Φακεὺ θανατώσας τὸν Φακεσίαν ἀνεκηρύχθη ἀντ' αὐτοῦ βασιλεύς.
- Δ Βασ. 15,26 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακεσίου καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 15,26 Τα υπόλοιπα ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Φακεσίου καὶ ὅλα ὅσα ἔκαμεν εἶναι γραμμένα στο βιβλίον τῶν ἔργων τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 15,27 Ἐν ἔτει πεντηκοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ Ἀζαρίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Φακεὺ υἱὸς Ῥομελίου ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ εἴκοσιν ἔτη.
- Δ Βασ. 15,27 Κατὰ το πεντηκοστὸν δευτέρον ἔτος τοῦ Ἀζαρίου, βασιλέως τῶν Ἰουδαίων, ἀνῆλθεν στον βασιλικὸν θρόνον τοῦ βασιλείου τῶν Ἰσραηλιτῶν ὁ Φακεὺ, υἱὸς τοῦ Ῥομελίου, ὁ ὁποῖος ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Σαμάρειαν ἐπὶ εἴκοσι ἔτη.
- Δ Βασ. 15,28 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου· οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἰεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 15,28 Καὶ αὐτὸς διέπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ καμμίαν ἁμαρτίαν τοῦ Ἰεροβοὰμ, υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὁ ὁποῖος εἶχε ἐξωθήσει τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν εἰς ἁμαρτίαν καὶ ἀσέβειαν.
- Δ Βασ. 15,29 ἐν ταῖς ἡμέραις Φακεὺ βασιλέως Ἰσραὴλ ἦλθε Θαγλαθφελλασάρ βασιλεύς Ἀσσυρίων καὶ ἔλαβε τὴν Αἴν καὶ τὴν Ἀβελβαιθαμααχὰ καὶ τὴν Ἀνιὼχ καὶ τὴν Κενέζ καὶ τὴν Ἀσώρ καὶ τὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν Γαλιλαίαν, πᾶσαν γῆν Νεφθαλί, καὶ ἀπώκισεν αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίους.
- Δ Βασ. 15,29 Κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Φακεὺ, βασιλέως τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἐπῆλθεν ὁ Θαγλαθφελλασάρ, βασιλεύς τῶν Ἀσσυρίων, καὶ κατέλαβε τὴν Αἴν, τὴν Ἀβελβαιθαμααχα, τὴν Ἀνιὼχ, τὴν Κενέζ, τὴν Ἀσώρ, τὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν Γαλιλαίαν καθ' ὅλην τὴν ἑκτασὶν τῆς φυλῆς Νεφθαλίμ. Τοὺς κατοίκους τῶν περιοχῶν αὐτῶν μετέφερε καὶ ἐγκατέστησεν εἰς τὴν χώραν τῶν Ἀσσυρίων.
- Δ Βασ. 15,30 καὶ συνέστρεψε σύστρεμμα Ὡσηὲ υἱὸς Ἠλὰ ἐπὶ Φακεὺ υἱὸν Ῥομελίου καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσε καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν ἔτει εἴκοστῷ Ἰωάθαμ υἱοῦ Ἀζαρίου.
- Δ Βασ. 15,30 Ὁ Ὡσηὲ, υἱὸς τοῦ Ἠλὰ, ὠργάνωσε συνωμοσίαν ἐναντίον τοῦ Φακεὺ, υἱοῦ τοῦ Ῥομελίου, ἐκτύπησεν αὐτὸν καὶ τὸν ἐθανάτωσεν. Ἀνῆλθε δε ἀντ' αὐτοῦ στον βασιλικὸν θρόνον κατὰ τὸ εἰκοστὸν ἔτος τοῦ Ἰωάθαμ, υἱοῦ τοῦ Ἀζαρίου.
- Δ Βασ. 15,31 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακεὺ καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 15,31 Τα υπόλοιπα ἐκ τῶν ἔργων τοῦ Φακεὺ, ὅλα ὅσα ἔκαμε, ἰδοὺ ὅλα αὐτὰ εἶναι γραμμένα στο βιβλίον τῶν ἔργων τῶν βασιλέων τοῦ βασιλείου τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Δ Βασ. 15,32 Ἐν ἔτει δευτέρῳ Φακεὺ υἱοῦ Ῥομελίου βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα.
- Δ Βασ. 15,32 Κατὰ τὸ δευτέρον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Φακεὺ, υἱοῦ τοῦ Ῥομελίου, βασιλέως τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἐβασίλευσεν ὁ Ἰωάθαμ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζαρίου βασιλέως τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰούδα.
- Δ Βασ. 15,33 υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἑκατὰ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἱερουσαὰ θυγάτηρ Σαδώκ.
- Δ Βασ. 15,33 Ἦτο εἰκοσιπέντε ἐτῶν οὗτος, ὅταν ἀνῆλθεν στον βασιλικὸν θρόνον. Ἐβασίλευσε δε ἐπὶ δέκα ἐξ ἔτη εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· ἡ μήτηρ αὐτοῦ ὠνομάζετο Ἱερουσαὰ, ἦτο δε θυγάτηρ τοῦ Σαδώκ.
- Δ Βασ. 15,34 καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησεν Ἀζαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ·
- Δ Βασ. 15,34 Ὁ Ἰωάθαμ ἐπραξε τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, σύμφωνα με ὅσα εἶχε πράξει καὶ ὁ πατὴρ τοῦ Ἀζαρίας.
- Δ Βασ. 15,35 πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς. αὐτὸς ὠκοδόμησε τὴν πύλην οἴκου Κυρίου τὴν ἐπάνω.
- Δ Βασ. 15,35 Ἀλλὰ τοὺς ψηλοὺς τόπους τῶν εἰδώλων δὲν κατέστρεψε. Δια τοῦτο καὶ ὁ λαὸς ἐξακολουθοῦσε νὰ προσφέρῃ

- θυσίας και θυμίαμα στους υψηλούς αυτούς τόπους. Αυτός δε ανοικοδόμησε την άνω πύλην του ναού του Κυρίου. και τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάθαμ καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα;
- Δ Βασ. 15,36 Τα υπόλοιπα εκ των έργων του Ιωάθαμ, όλα όσα έκαμε, είναι γραμμένα στο βιβλίον των έργων των βασιλέων του Ιούδα.
- Δ Βασ. 15,37 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο Κύριος ἐξαποστέλλειν ἐν Ἰουδα τὸν Ῥαασσῶν βασιλέα Συρίας, καὶ τὸν Φακεὲ υἱὸν Ῥομελίου.
- Δ Βασ. 15,37 Κατὰ την εποχὴν ἐκείνην ἤρχισεν ὁ Κύριος νὰ ἀποστέλλῃ ἐναντίον τοῦ βασιλείου τοῦ Ιούδα τὸν Ραασσῶν, βασιλέα τῆς Συρίας, καὶ τὸν Φακεε, υἱὸν τοῦ Ρομελίου.
- Δ Βασ. 15,38 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἄχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 15,38 Ὁ Ιωάθαμ εκοιμήθη μετὰ των πατέρων του και ετάφη εις την πόλιν του προγόνου του Δαυίδ, αντ' αυτού δε εβασίλευσεν ο Αχαζ ο υιός του.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 16

- Δ Βασ. 16,1 Ἐν ἔτει ἑπτακαιδεκάτῳ Φακεὲ υἱοῦ Ῥομελίου ἐβασίλευσεν Ἄχαζ υἱὸς Ἰωάθαμ βασιλέως Ἰουδα.
- Δ Βασ. 16,1 Κατὰ τὸ δέκατον ἑβδομον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Φακεε, υἱοῦ τοῦ Ρομελίου, ἐγενε βασιλεύς στο βασιλειον του Ιούδα ο Αχαζ, ο υιός του Ιωάθαμ.
- Δ Βασ. 16,2 υἱὸς εἴκοσιν ἐτῶν ἦν Ἄχαζ ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτὸν καὶ ἐκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ πιστῶς, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ
- Δ Βασ. 16,2 Ἦτο αὐτός εἴκοσιν ἐτῶν, ὅταν ἀνῆλθεν στον βασιλικόν θρόνον, και εβασίλευσεν ἐπὶ δεκαεξ ἔτη εις την Ιερουσαλήμ. Αὐτός ὁμως δεν ἐπραξε το ορθόν και το ευάρεστον ενώπιον Κυρίου του Θεοῦ αὐτοῦ πιστῶς, ὅπως εἶχε πράξει και ο προγονός του ο Δαυίδ.
- Δ Βασ. 16,3 καὶ ἐπορευῆθη, ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ γε τὸν υἱὸν αὐτοῦ διῆγεν ἐν πυρὶ κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν, ὃν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,
- Δ Βασ. 16,3 Ἀλλὰ εβάδισε τον δρόμον της σεβείας και αμαρτωλότητος των βασιλέων του Ισραήλ, αφού και αὐτόν ἀκόμη τον υἱόν του τον ἐπέρασεν ἀπὸ την φωτιάν, σύμφωνα με τας ἀποκρουστικὰς συνηθείας των ειδωλολατρικῶν ἐθνῶν, τα οποία εἶχε ξερριζῶσει ὁ Κύριος ἐμπρὸς ἀπὸ τους Ισραηλίτας.
- Δ Βασ. 16,4 καὶ ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλώδους.
- Δ Βασ. 16,4 Ἐτσι δε ο Ισραηλιτικός λαός προσέφερε θυσίας και θυμιάματα εις τους υψηλούς τόπους, στους λόφους και κάτω ἀπὸ κάθε δασικόν πυκνύφυλλον δένδρον.
- Δ Βασ. 16,5 τότε ἀνέβη Ῥαασσῶν βασιλεύς Συρίας καὶ Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου βασιλεύς Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλήμ εἰς πόλεμον καὶ ἐπολιόρκουν ἐπὶ Ἄχαζ καὶ οὐκ ἠδύναντο πολεμεῖν.
- Δ Βασ. 16,5 Τότε ο Ραασσῶν, ὁ βασιλεύς τῆς Συρίας, και ὁ Φακεε, υἱός του Ρομελίου, βασιλεύς του βασιλείου του Ισραήλ, ἐξεστράτευσαν ἐναντίον τῆς Ιερουσαλήμ, δια νὰ την πολεμήσουν και ἐπολιόρκουν αὐτὴν και τὸν Αχαζ, που εὐρίσκετο ἐντὸς αὐτῆς. Ἀλλὰ δεν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιτύχουν νίκην.
- Δ Βασ. 16,6 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπέστρεψε Ῥαασσῶν βασιλεύς Συρίας τὴν Αἰλᾶθ τῇ Συρίᾳ καὶ ἐξέβαλε τοὺς Ἰουδαίους ἐξ Αἰλᾶθ καὶ Ἰδουμαῖοι ἦλθον εἰς Αἰλᾶθ καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
- Δ Βασ. 16,6 Κατὰ την εποχὴν ἐκείνην ὁ Ραασσῶν, βασιλεύς τῆς Συρίας, κατέκτησε και προσήρτησεν εις την Συρίαν την Αιλᾶθ και ἐξεδίωξε τους Ιουδαίους ἀπὸ την Αιλᾶθ. Κατόπιν δε οἱ Ιδουμαῖοι, τῆ συγκαταθέσει του Ραασσῶν, ἦλθον εις Αιλᾶθ και ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ μέχρις αὐτῆς τῆς ἡμέρας.
- Δ Βασ. 16,7 καὶ ἀπέστειλεν Ἄχαζ ἀγγέλους πρὸς Θαγλαθφελλασάρ βασιλέα Ἀσσυρίων λέγων· δούλος σου καὶ υἱός σου ἐγώ, ἀνάβηθι καὶ σῶσόν με ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἰσραὴλ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ.
- Δ Βασ. 16,7 Τότε ὁ Αχαζ ἐστειλεν ἀγγελιαφόρους πρὸς τὸν Θαγλαθφελλασάρ, βασιλέα των Ασσυρίων, και του εἶπεν· “ἐγὼ εἶμαι δούλος σου και παιδί σου. Ελα και σώσε με ἀπὸ τα χέρια του βασιλέως τῆς Συρίας και ἀπὸ τα χέρια του βασιλέως του βασιλείου των Ισραηλιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐπιτεθῆ ἐναντίον μου”.
- Δ Βασ. 16,8 καὶ ἔλαβεν Ἄχαζ ἀργύριον καὶ χρυσίον τὸ εὐρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου βασιλέως καὶ ἀπέστειλε τῷ βασιλεῖ δῶρα.
- Δ Βασ. 16,8 Ἐπῆρην ὁ Αχαζ ὅλον τον ἀργυρον και τον χρυσόν, που υπήρχεν εις τα θησαυροφυλάκια του ναοῦ του Κυρίου και του βασιλικῶν ἀνακτόρου, και ἐστειλεν αὐτὰ ως δῶρα στον βασιλέα.
- Δ Βασ. 16,9 καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ βασιλεύς Ἀσσυρίων, καὶ ἀνέβη βασιλεύς Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκὸν καὶ συνέλαβεν αὐτὴν καὶ ἀπόκισεν αὐτὴν καὶ τὸν Ῥαασσῶν βασιλέα ἐθανάτωσε.

- Δ Βασ. 16,9 Ο βασιλεύς των Ασσυρίων εδέχθη την πρόσκλησιν του Αχαζ και εξεστράτευσεν εις την Δαμασκόν, την οποίαν και κατέλαβε. Τους κατοίκους αυτής μετέφερεν εις άλλας περιοχάς, τον δε βασιλέα Ραασών εφόνευσεν.
- Δ Βασ. 16,10 καὶ ἐπορεύθη βασιλεύς Ἄχαζ εἰς Δαμασκὸν εἰς ἀπαντὴν Θαυλαθφελλασάρ βασιλεῖ Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκόν. καὶ εἶδε τὸ θυσιαστήριον ἐν Δαμασκῶ, καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεύς Ἄχαζ πρὸς Οὐρίαν τὸν ἱερέα τὸ ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸν ῥυθμὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν ποιήσιν αὐτοῦ·
- Δ Βασ. 16,10 Ο βασιλεύς Αχαζ μετέβη κατόπιν εις την Δαμασκόν, δια να συναντήση τον Θαυλαθφελλασάρ, βασιλέα των Ασσυρίων, ο οποίος ἐμεινεν εις την πόλιν αυτήν. Εκεί εις την Δαμασκόν εἶδε το θυσιαστήριον του ειδωλολατρικου θεου και ο Αχαζ ο βασιλεύς ἐστειλε προς τον αρχιερέα Ουρίαν εις την Ιερουσαλήμ σχέδιον του θυσιαστηριου και κάθε άλλην λεπτομέρειαν, δια να ανοικοδομηθῆ ὁμοιον.
- Δ Βασ. 16,11 καὶ ὠκοδόμησεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον κατὰ πάντα, ὅσα ἀπέστειλεν ὁ βασιλεύς Ἄχαζ ἐκ Δαμασκοῦ.
- Δ Βασ. 16,11 Πράγματι ο Ουρίας, ο αρχιερεύς, οικοδόμησε θυσιαστήριον καθ' ὅλα ὁμοιον, ὅπως εἶχε διατάξει με τους απεσταλμένους του ο βασιλεύς Αχαζ από την Δαμασκόν.
- Δ Βασ. 16,12 καὶ εἶδεν ὁ βασιλεύς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτό
- Δ Βασ. 16,12 Ο βασιλεύς Αχαζ, όταν ἦλθεν εις την Ιερουσαλήμ, εἶδε το θυσιαστήριον και ανέβη ἐπάνω εις αὐτό.
- Δ Βασ. 16,13 καὶ ἐθυμίασε τὴν ὀλοκαύτωσιν αὐτοῦ καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ καὶ προσέχεε τὸ αἷμα τῶν εἰρηνικῶν τῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
- Δ Βασ. 16,13 Προσέφερε δε ο ἴδιος θυσίαν του θυμιάματος, αιματηρά ολοκαυτώματα, αναίμακτον θυσίαν δημοτικῶν καρπῶν και σπονδῆν του οίνου. Το δε αἷμα των ειρηνικῶν θυσιῶν ἐχυσεν στο θυσιαστήριον.
- Δ Βασ. 16,14 τὸ χαλκοῦν τὸ ἀπέναντι Κυρίου. καὶ προσήγαγε ἀπὸ προσώπου τοῦ οἴκου Κυρίου ἀπὸ τοῦ ἀνά μέσον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνά μέσον τοῦ οἴκου Κυρίου καὶ ἔδειξεν αὐτὸ ἐπὶ μηρὸν τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ βορρᾶν.
- Δ Βασ. 16,14 Ο βασιλεύς Αχαζ διέταξεν ἐπὶ πλέον, ὅπως το χαλκοῦν θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων, το οποίον υπήρχεν ἐμπροσθεν του ναου του Κυρίου μετατοπισθῆ και τοποθετηθῆ πλησίον του νέου θυσιαστηριου προς βορράν.
- Δ Βασ. 16,15 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεύς Ἄχαζ τῷ Οὐρίᾳ τῷ ἱερεῖ λέγων· ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ μέγα πρόσφερε τὴν ὀλοκαύτωσιν τὴν πρωϊνὴν καὶ τὴν θυσίαν τὴν ἑσπερινὴν, καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν τοῦ βασιλέως καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν καὶ τὴν σπονδὴν αὐτῶν καὶ πᾶν αἷμα ὀλοκαυτώσεως καὶ πᾶν αἷμα θυσίας ἐπ' αὐτῷ ἐκχεεῖς· καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἔσται μοι εἰς τὸ πρωῖ.
- Δ Βασ. 16,15 Διέταξεν ἀκόμη ο βασιλεύς Αχαζ τον αρχιερέα Ουρίαν και του εἶπεν· “στο νέον αὐτὸ μέγα θυσιαστήριον πρόσφερε τα ολοκαυτώματα της πρωῖας, την απογευματινὴν θυσίαν, το ιδιαίτερον ολοκαύτωμα του βασιλέως, την αναίμακτον ειρηνικὴν θυσίαν και τα ολοκαυτώματα ὁλων των ανθρωπων του λαου, την αναίμακτον θυσίαν αυτων και την σπονδῆν του οίνου. Ολον δε το αἷμα των ολοκαυτωμάτων θα χύσης στο θυσιαστήριον τούτο. Το δε παλαιὸν χαλκοῦν θυσιαστήριον θα διατεθῆ δι' ἐμὲ προσωπικῶς, δια την πρωϊνὴν θυσίαν”.
- Δ Βασ. 16,16 καὶ ἐποίησεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεύς Ἄχαζ.
- Δ Βασ. 16,16 Ο αρχιερεύς Ουρίας ἐπραξεν ὅλα ὅσα εἶχεν εἶπει ο Αχαζ. Εξετελεσεν ὅλας τας εντολάς του βασιλέως.
- Δ Βασ. 16,17 καὶ συνέκοψεν ὁ βασιλεύς Ἄχαζ τὰ συγκλείσματα τῶν μεχωνῶθ καὶ μετῆρην ἀπ' αὐτῶν τὸν λουτήρα καὶ τὴν θάλασσαν καθεῖλεν ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν χαλκῶν τῶν ὑποκάτω αὐτῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἐπὶ βᾶσιν λιθίνην.
- Δ Βασ. 16,17 Ἀκόμη ο βασιλεύς Αχαζ ἐθραυσε τα πλευρά των κινητῶν λουτήρων, ἀφῆρεσεν ἀπὸ αὐτὰ τον νυπηρα, κατέβασε την χαλκίνην θάλασσαν ἀπὸ τα χάλκινα βόϊδια, τα οποία ἦσαν ὑποκάτω ἀπὸ αὐτὴν ως υποστηρίγματα της, και την ετοποθέτησεν εις άλλην ευτελὴ λιθίνην βᾶσιν.
- Δ Βασ. 16,18 καὶ τὸν θεμέλιον τῆς καθέδρας ὠκοδόμησεν ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ τὴν εἴσοδον τοῦ βασιλέως τὴν ἕξω ἐπέστρεψεν ἐν οἴκῳ Κυρίου ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσυρίων.
- Δ Βασ. 16,18 Δια να ευχαριστήση δε τον βασιλέα των Ασσυρίων, διέταξε και μετερρῦθμισαν την ἐξέδραν, η οποία ἦτο κτισμένη στον ναόν του Κυρίου, ὅπως ἐπίσης και την εισοδον, που ωδηγοῦσεν ἀπὸ το εξωτερικόν μέρος του βασιλικου ανακτόρου προς τον ναόν του Κυρίου.
- Δ Βασ. 16,19 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἄχαζ, ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα;
- Δ Βασ. 16,19 Τα υπόλοιπα εκ των ἐργων του Αχαζ, τα οποία αὐτός ἐκανε εἶναι γραμμένα στο βιβλίον των ἐργων των βασιλέων του βασιλείου Ιουδα.
- Δ Βασ. 16,20 καὶ ἐκοιμήθη Ἄχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 16,20 Ο Αχαζ ἐκοιμήθη με τους προπάτορας αὐτοῦ και ἐτάφη εις την πόλιν Δαυίδ. Αντ' αὐτοῦ δε ἀνήλθεν στον βασιλικόν θρόνον ο υἱὸς του, ο Εζεκίας.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 17

- Δ Βασ. 17,1 Ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τοῦ Ἀχαζ βασιλέως Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ὡσηὲ υἱὸς Ἡλὰ ἐν Σαμαρείᾳ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐννέα ἔτη.
- Δ Βασ. 17,1 Κατὰ το δωδέκατον ἔτος της βασιλείας του Αχαζ, βασιλέως Ιούδα, ἐβασίλευσεν στο βασιλειον του Ισραήλ με πρωτεύουσαν την Σαμάρειαν ἐπὶ ἐννέα ἔτη ο Ὡσηὲ, υἱὸς του Ηλὰ.
- Δ Βασ. 17,2 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλὴν οὐχ ὡς οἱ βασιλεῖς Ἰσραὴλ, οἳ ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 17,2 Αὐτὸς ἐπραξε πονηρὰ ἐνώπιον του Κυρίου, ἀλλὰ ὄχι ὅπως οἱ προ αὐτοῦ βασιλεῖς του Ισραήλ.
- Δ Βασ. 17,3 ἐπ' αὐτὸν ἀνέβη Σαλαμανασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ὡσηὲ δοῦλος καὶ ἐπέστρεψεν αὐτῷ μαναά.
- Δ Βασ. 17,3 Ἐναντίον αὐτοῦ ἐξεστράτευσεν ο Σαλαμανασάρ, ο βασιλεὺς των Ασσυρίων. Ο Ὡσηὲ ἠττήθη, ἐγένεν υποτελής εἰς αὐτόν καὶ ἐπλήρωσε φόρον υποτελείας.
- Δ Βασ. 17,4 καὶ εὔρε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν τῷ Ὡσηὲ ἀδικίαν, ὅτι ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Σηγῶρ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ οὐκ ἤνεγκε μαναά τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐπολιόρκησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ φυλακῆς.
- Δ Βασ. 17,4 Ο βασιλεὺς των Ασσυρίων ἀνεκάλυψεν ὅτι ο Ὡσηὲ εἶχε παρασπονδήσει, διότι εἶχε ἀποστείλει ἀγγελιαφόρους πρὸς τον βασιλέα της Αιγύπτου, τον Σηγῶρ, ζητῶν βοήθειαν· κατὰ δε το ἔτος ἐκεῖνο δεν ἔδωκεν στον βασιλέα των Ασσυρίων τον συνήθη φόρον της υποτελείας. Δια τοῦτο ο βασιλεὺς των Ασσυρίων ἐπῆλθε πάλιν ἐναντίον του, τον συνέλαβε, τον ἔδεσε καὶ τον ἐρριψεν εἰς την φυλακὴν.
- Δ Βασ. 17,5 καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν πάσῃ τῇ γῆ καὶ ἀνέβη εἰς Σαμάρειαν, καὶ ἐπολιόρκησεν ἐπ' αὐτὴν τρία ἔτη.
- Δ Βασ. 17,5 Κατόπιν ο βασιλεὺς των Ασσυρίων διεπέρασε ὅλην την χώραν των Ισραηλιτῶν καὶ ἐφθασε ἕως εἰς την πρωτεύουσαν, την Σαμάρειαν, την ὁποῖαν ἐπολιόρκησεν ἐπὶ τρία ἔτη.
- Δ Βασ. 17,6 ἐν ἔτει ἐνάτῳ Ὡσηὲ συνέλαβε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν καὶ ἀπόκισεν Ἰσραὴλ εἰς Ἀσσυρίους καὶ κατῴκισεν αὐτοὺς ἐν Ἀλαὲ καὶ ἐν Ἀβὼρ ποταμοῖς Γωζάν, καὶ ὄρη Μῆδων.
- Δ Βασ. 17,6 Κατὰ το ἕνατον ἔτος της βασιλείας του Ὡσηὲ ο βασιλεὺς των Ασσυρίων κατέλαβε την Σαμάρειαν καὶ μετέφερον ἕνα μέρος των Ισραηλιτῶν εἰς την χώραν των Ασσυρίων, ἐγκατέστησεν αὐτοὺς εἰς την Ἀλαὲ καὶ εἰς την Ἀβὼρ, στους ποταμοὺς της χώρας Γωζάν καὶ εἰς τα ὄρη της χώρας των Μηδων.
- Δ Βασ. 17,7 καὶ ἐγένετο ὅτι ἡμαρτον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν τῷ ἀναγαγόντι αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὑποκάτωθεν χειρὸς Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ ἐφοβήθησαν θεοῦς ἑτέρους
- Δ Βασ. 17,7 Αὐτὰ δε ἐγιναν ὡς τιμωρία ἐναντίον των Ισραηλιτῶν ἐκ μέρους του Θεοῦ, διότι αὐτοὶ ἠμάρτησαν ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ των, ο ὁποῖος ἐβγαλεν αὐτοὺς ἐλευθέρους ἀπὸ την γην της Αιγύπτου, ἀπὸ την ἐξουσίαν Φαραῶ του βασιλέως της Αιγύπτου. Αὐτοὶ ὁμως δεν ἐσεβάσθησαν τον ἀληθινόν Θεόν των, ἀλλὰ ἐσεβάσθησαν ἄλλους εἰδωλολατρικούς θεοὺς.
- Δ Βασ. 17,8 καὶ ἐπορεύθησαν τοῖς δικαιώμασι τῶν ἐθνῶν, ἧν ἐξῆρε Κύριος ἐκ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰσραὴλ, ὅσοι ἐποίησαν,
- Δ Βασ. 17,8 Οἱ Ισραηλίται καὶ οἱ βασιλεῖς των ἐπραξαν καὶ ἐζήσαν σύμφωνα με τα ἔθιμα των εἰδωλολατρικῶν ἐθνῶν, τα ὁποῖα ο Κύριος εἶχε ξεριζώσει ἀπὸ το πρόσωπον του Ισραηλιτικῶν λαοῦ.
- Δ Βασ. 17,9 καὶ ὅσοι ἠμφιέσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λόγους οὐχ οὕτως κατὰ Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν. καὶ ὠκοδόμησαν ἑαυτοῖς ὑψηλὰ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀπὸ πύργου φυλασσόντων ἕως πόλεως ὄχυρᾶς
- Δ Βασ. 17,9 Παρεδέχθησαν καὶ οἰκειοποιήθησαν οἱ Ισραηλίται διδασκαλίας καὶ λατρευτικὰς πράξεις, αἱ ὁποῖαι δεν ἦσαν εὐάρεστοι ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ αὐτῶν. Ἀνοικοδόμησαν δηλαδὴ οἱ ἴδιοι δια τον εαυτὸν τους πύργους λατρείας του εἰδωλικῶν θεοῦ εἰς ὑψηλὰ μέρη, εἰς ὅλας τὰς πόλεις των ἀπὸ τους μεμονωμένους πύργους της φρουρᾶς μέχρι καὶ των οχυρωμένων πόλεων.
- Δ Βασ. 17,10 καὶ ἐσθῆλῳσαν ἑαυτοῖς στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ παντὶ βουνῷ ὑψηλῷ καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους
- Δ Βασ. 17,10 Ἀνήγειραν εἰδωλολατρικὸς στήλας, ἐφύτευσαν ἱερὰ δάση, ὅπου ἔθεσαν τα ἀγάλματα της Ἀστάρτης εἰς κάθε ὑψηλὸν λόφον κάτω ἀπὸ κάθε δασικὸν πυκνόφυλλον δένδρον.
- Δ Βασ. 17,11 καὶ ἐθυμίασαν ἐκεῖ ἐν πᾶσιν ὑψηλοῖς καθὼς τὰ ἔθνη, ἃ ἀπόκισε Κύριος ἐκ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν κοινωνοὺς καὶ ἐχάραξαν τοῦ παροργίσει τὸν Κύριον
- Δ Βασ. 17,11 Ἐκεῖ εἰς ὅλους αὐτοὺς τους ὑψηλοὺς τόπους προσέφεραν θυμιάματα, ὅπως καὶ τα εἰδωλολατρικὰ ἔθνη, τα ὁποῖα ο Θεὸς εἶχε ἀπομακρύνει ἀπὸ το πρόσωπον αὐτῶν. Καὶ ἐμολύνθησαν εἰς τὰς ἀμαρτίας καὶ ἀσεβείας ἐκείνων καὶ ἐχάραξαν σταθεράν την ἀπόφασιν να παροργίσουν τον Κυριον.
- Δ Βασ. 17,12 καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς εἰδώλοις, οἷς εἶπε Κύριος αὐτοῖς· οὐ ποιήσετε τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ Κυρίῳ.

- Δ Βασ. 17,12 Ελάτρευσαν τα είδωλα, δια τα οποία ο Κυριος τους ειχε πη· “δεν θα πράξετε το πονηρόν τούτο έργον ενώπιον του Κυρίου”.
- Δ Βασ. 17,13 καὶ διεμαρτύρατο Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν τῷ Ἰουδα καὶ ἐν χειρὶ πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ, παντὸς ὀρῶντος λέγων· ἀποστράφητε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν καὶ φυλάξατε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιώματά μου καὶ πάντα τὸν νόμον, ὃν ἐνετείλαμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ὅσα ἀπέστειλα αὐτοῖς ἐν χειρὶ τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν.
- Δ Βασ. 17,13 Ο Κυριος εντόνωσ και επανειλημμένως ειχεν απαγορεύσει την ασέβειαν και ειδωλολατρείαν στους Ισραηλίτας και στους Ιουδαίους δια μέσου όλων των προφητῶν και όλων των φωτισμένων ανδρῶν λέγων· “απομακρυνθήτε από τους δρόμους σας τους πονηρούς, φυλάξατε τας εντολάς μου και τα κρίματά μου και όλον τον Νομον, τον οποίον εγώ παρέδωσα στους προπάτοράς σας, όλα όσα δια μέσου των δούλων μου των προφητῶν διέταξα αυτούς να τηροῦν”.
- Δ Βασ. 17,14 καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ ἐσκήρυναν τὸν νῶτον αὐτῶν ὑπὲρ τὸν νῶτον τῶν πατέρων αὐτῶν
- Δ Βασ. 17,14 Εκείνοι όμως δεν υπήκουσαν εις την εντολήν του Θεοῦ. Εσκήρυναν τον αυχένα των περισσότερον, από όσον ειχαν σκληρύνει τας καρδίας των οι προπάτορες αυτῶν.
- Δ Βασ. 17,15 καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ὅσα διεμαρτύρατο αὐτοῖς, οὐκ ἐφύλαξαν καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων καὶ ἐματαιώθησαν, καὶ ὀπίσω τῶν ἔθνῶν τῶν περικύκλω αὐτῶν, ὧν ἐνετείλατο Κύριος αὐτοῖς μὴ ποιῆσαι κατὰ ταῦτα.
- Δ Βασ. 17,15 Τας εντολάς του Κυρίου, όσας εντόνωσ και επανειλημμένως διέταξεν εις αυτούς, δεν εφύλαξαν, αλλά έζησαν και έπραξαν ακολουθούντες τα μάταια είδωλα, και έγιναν και αυτοί αμαρτωλοί και ανόητοι, διότι ηκολούθησαν τα έθνη, τα οποία ήσαν γύρω των, τα ήθη και τα έθιμα τα οποία διέταξεν ο Κυριος αυτούς να μη τα ακολουθήσουν.
- Δ Βασ. 17,16 ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χῶνευμα δύο δαμάλεις καὶ ἐποίησαν ἄλση καὶ προσεκύνησαν πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βάαλ
- Δ Βασ. 17,16 Εγκατέλειψαν και κατεφρόνησαν τας εντολάς Κυρίου του Θεοῦ των, έχυσαν και κατεσκεύασαν δια τον εαυτῶν των δύο ομοιώματα δαμάλεων, έστησαν αγάλματα της Αστάρτης εις τα άλση, επροσκύνησαν όλους τους αστέρας του ουρανοῦ και ελάτρευσαν τον Βααλ.
- Δ Βασ. 17,17 καὶ διῆγον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ καὶ ἐμαντεύοντο μαντείας καὶ οἰωνίζοντο καὶ ἐπράθησαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρόν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου παροργίσει αὐτόν.
- Δ Βασ. 17,17 Αυτοί ακόμη επερνούσαν τους υιούς και τας θυγατέρας των δια πυρός σύμφωνα με τα ειδωλολατρικά έθιμα, συνεβουλευόντο τους μάντεις, παρετήρουν τους οiwονούς και γενικῶς τόσον πολὺ εξετράπησαν στο κακόν, σαν να επωλήθησαν ως δούλοι, δια να κάνουν το κακόν ενώπιον του Κυρίου, ώστε να εξοργίσουν αυτῶν εναντίον των.
- Δ Βασ. 17,18 καὶ ἐθυμώθη Κύριος σφόδρα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑπελείφθη πλὴν φυλὴ Ἰουδα μονωτάτη.
- Δ Βασ. 17,18 Ο Κυριος ωργίσθη πάρα πολὺ εναντίον των Ισραηλιτῶν και απέστρεψεν από αυτούς με αγανάκτησιν το πρόσωπόν του. Δεν έμειναν πλέον πιστοί στον Θεόν, ειμή μόνον η φυλή του Ιουδα.
- Δ Βασ. 17,19 καὶ γε Ἰούδας οὐκ ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς δικαιώμασιν Ἰσραὴλ, οἷς ἐποίησαν,
- Δ Βασ. 17,19 Μολοντί και το βασιλειον ακόμη του Ιουδα δεν ετήρησε κατά πάντα τας εντολάς Κυρίου του Θεοῦ των, διότι και οι Ιουδαίοι επορεύθησαν και έζησαν σύμφωνα με τας ασεβείς συνηθειάς του ισραηλιτικῦ λαοῦ, τας οποίας έκαμαν.
- Δ Βασ. 17,20 καὶ ἀπέωσαντο τὸν Κύριον, καὶ ἐθυμώθη Κύριος παντὶ σπέρματι Ἰσραὴλ καὶ ἐσάλευσεν αὐτοὺς καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ διαρπαζόντων αὐτοὺς, ἕως οὗ ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 17,20 Αυτοί ειχαν απωθήσει τον Κυριον. Δια τούτο ο Κυριος ωργίσθη εναντίον όλου του Ισραηλιτικῦ λαοῦ, συνετάραξεν αυτούς και τους παρέδωσεν εις τα χέρια των εχθρῶν, οι οποίοι εισωμοῦσαν εις την χώραν των και επεδίδοντο εις διαρπαγὰς, μέχρις ότου τους απέρριψεν ο Κυριος από το πρόσωπόν του.
- Δ Βασ. 17,21 ὅτι πλὴν Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν οἴκου Δαυὶδ καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ἰεροβοὰμ υἱὸν Ναβὰτ, καὶ ἐξέωσεν Ἰεροβοὰμ τὸν Ἰσραὴλ ἐξόπισθεν Κυρίου καὶ ἐξῆμαρτεν αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην.
- Δ Βασ. 17,21 Αλλο μεγάλο αμάρτημά των είναι ότι αι δέκα φυλαὶ του Ισραήλ εξέκοψαν από τον οίκον Δαυιδ και ανεκήρυσαν δια τον εαυτῶν των βασιλέα τον Ιεροβοάμ, τον υιόν του Ναβὰτ. Ο δε Ιεροβοάμ απεμάκρυνε και εξέκοψε τον ισραηλιτικόν λαόν από τας οδούς του Κυρίου και ωδήγησεν αυτῶν εις την μεγάλην ασέβειαν και αμαρτίαν της ειδωλολατρείας.
- Δ Βασ. 17,22 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πάσῃ ἁμαρτίᾳ Ἰεροβοὰμ, ἣ ἐποίησεν, οὐκ ἀπέστησαν ἀπ’ αὐτῆς,
- Δ Βασ. 17,22 Ετσι δε οι Ισραηλίται επορεύθησαν εις όλας τας αμαρτίας του Ιεροβοάμ, τας οποίας αυτῶς ειχε διαπράξει, και δεν απεμακρύνθησαν καθόλου από αυτάς,
- Δ Βασ. 17,23 ἕως οὗ μετέστησε Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ πάντων τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν, καὶ ἀπώκισθη Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ εἰς Ἀσσυρίους ἕως τῆς

ἡμέρας ταύτης.

- Δ Βασ. 17,23 μέχρις οὗτο ο Κύριος τοὺς ἀπέρριψεν ἀπὸ το πρόσωπόν του καὶ ἐστέρησεν ἀπὸ τὴν προστασίαν του τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν. Αὐτὸ ἄλλωστε εἶχε προείπει ο Κύριος δια μέσου ὄλων τῶν δούλων του τῶν προφητῶν. Καὶ πρὸς τιμωρίαν του ο ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἀπήχθη ἀιχμάλωτος ἀπὸ τὴν χώραν του εἰς τὴν χώραν τῶν Ἀσσυρίων μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς.
- Δ Βασ. 17,24 Καὶ ἤγαγε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐκ Βαβυλῶνος τὸν ἐκ Χουθὰ ἀπὸ Αἰὰ καὶ ἀπὸ Αἰμάθ καὶ Σεφφαραουαῖμ, καὶ κατώκισθησαν ἐν πόλει Σαμαρείας ἀντὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐκκληρονόμησαν τὴν Σαμάρειαν καὶ κατώκισαν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῆς.
- Δ Βασ. 17,24 Ο βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων μετέφερον ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν Βαβυλῶνα, δηλαδὴ κατοίκους τῶν πόλεων Χουθὰ, Αἰὰ, Αἰμάθ καὶ Σεφφαραουαῖμ καὶ τοὺς ἐγκατέστησεν εἰς τὰς πόλεις τῆς Σαμαρείας ἀντὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν. Αὐτοὶ δὲ ἐπῆραν πλέον ὡς κληρονομίαν τὴν Σαμάρειαν καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰς πόλεις αὐτῆς.
- Δ Βασ. 17,25 καὶ ἐγένετο ἐν ἀρχῇ τῆς καθέδρας αὐτῶν οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον, καὶ ἀπέστειλε Κύριος ἐν αὐτοῖς τοὺς λέοντας, καὶ ἦσαν ἀποκτένοντες ἐν αὐτοῖς.
- Δ Βασ. 17,25 Οἱ ἐποικοὶ αὐτοὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐγκαταστάσεώς τῶν δὲν ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον. Δια τοῦτο ο Κύριος ἀπέστειλεν ἐναντίον τῶν λέοντας, οἱ ὁποῖοι καὶ τοὺς κατεσπάρασαν.
- Δ Βασ. 17,26 καὶ εἶπαν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων λέγοντες· τὰ ἔθνη, ἃ ἀπόκισας καὶ ἀντεκάθισας ἐν πόλεσι Σαμαρείας, οὐκ ἔγνωσαν τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς τοὺς λέοντας, καὶ ἰδοὺ εἰσι θανατοῦντες αὐτούς, καθότι οὐκ οἶδασιν τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς,
- Δ Βασ. 17,26 Τότε προσήλθον μερικοὶ στὸν βασιλεῖα τῶν Ἀσσυρίων καὶ τοὺς εἶπον· “οἱ λαοὶ, τοὺς ὁποῖους συ μετέφερες καὶ ἐγκατέστησας ἀντὶ τῶν Σαμαρειτῶν εἰς τὰς πόλεις τῆς Σαμαρείας, δὲν ἐφρόντισαν νὰ μάθουν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τῆς χώρας αὐτῆς. Δια τοῦτο ο Θεὸς ἐπέστειλεν ἐναντίον τῶν τοὺς λέοντας· καὶ ἰδοὺ οἱ λέοντες τοὺς κατασπαράσσουν, διότι δὲν ἐφρόντισαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ νὰ μάθουν καὶ νὰ τηρήσουν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τῆς χώρας αὐτῆς”.
- Δ Βασ. 17,27 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων λέγων· ἀπάγετε ἐκεῖθεν καὶ πορευέσθωσαν καὶ κατοικήτωσαν ἐκεῖ καὶ φωτιοῦσιν αὐτούς τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς.
- Δ Βασ. 17,27 Ο βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων ἔδωκε τότε τὴν ἐξῆς διαταγὴν· “οδηγήσατε, εἶπεν, ἐκεῖ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι θὰ μεταβούν καὶ θὰ κατοικήσουν μαζὴ τῶν καὶ θὰ διαφωτίσουν καὶ θὰ διδάξουν τοὺς ἐποικοὺς λαοὺς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τῆς χώρας ἐκείνης”.
- Δ Βασ. 17,28 καὶ ἤγαγον ἓνα τῶν ἱερέων, ὃν ἀπόκισαν ἀπὸ Σαμαρείας, καὶ ἐκάθισεν ἐν Βαιθὴλ καὶ ἦν φωτίζων αὐτούς πῶς φοβηθῶσιν τὸν Κύριον.
- Δ Βασ. 17,28 Ἐκεῖνοι πράγματι ὡδήγησαν ἓνα ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς, πού εἶχε μεταφέρει ἀπὸ τὴν Σαμάρειαν εἰς τὴν Ἀσσυρίαν ὁ βασιλεὺς. Ο ἱερεὺς ἐκάθισεν εἰς τὴν Βαιθὴλ καὶ διεφώτιζε καὶ ἐδίδασκε τοὺς ξένους ἐκείνους λαοὺς, πῶς πρέπει νὰ σέβωνται καὶ νὰ λατρεύουν τὸν Κύριον.
- Δ Βασ. 17,29 καὶ ἦσαν ποιοῦντες ἔθνη ἔθνη θεοῦ αὐτῶν καὶ ἔθηκαν ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν, ὃν ἐποίησαν οἱ Σαμαρεῖται, ἔθνη ἔθνη ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, ἐν αἷς κατώκουν.
- Δ Βασ. 17,29 Ἀλλὰ τὰ διάφορα ἐκεῖνα ἔθνη εἶχαν τοὺς θεοὺς τῶν, τοὺς ὁποῖους ἐτοποθετοῦσαν εἰς ναοὺς κτισμένους ἀπὸ τοὺς Σαμαρείτας εἰς ὑψηλοὺς τόπους. Ἐπὶ πλέον κάθε ἔθνος κατεσκεύαζε τέτοιους ναοὺς εἰς τὰς πόλεις, εἰς τὰς ὁποίας εἶχεν ἐγκατασταθῆ.
- Δ Βασ. 17,30 καὶ οἱ ἄνδρες Βαβυλῶνος ἐποίησαν τὴν Σωκκῶθ Βαινίθ, καὶ οἱ ἄνδρες Χουθ ἐποίησαν τὴν Νηριγέλ, καὶ οἱ ἄνδρες Αἰμάθ ἐποίησαν τὴν Ἀσιμάθ,
- Δ Βασ. 17,30 Ἔτσι δὲ οἱ ἄνδρες, οἱ καταγόμενοι ἀπὸ τὴν Βαβυλῶνα, κατεσκεύασαν ναὸν τῆς Σωκκῶθ Βαινίθ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως Χουθ ὠκοδόμησαν ναὸν τῆς Νηριγέλ, οἱ δὲ ἄνδρες τῆς Αἰμάθ ὠκοδόμησαν ναὸν τῆς Ἀσιμάθ.
- Δ Βασ. 17,31 καὶ οἱ Εὐαῖοι ἐποίησαν τὴν Ἐβλαζέρ καὶ τὴν Θαρθάκ, καὶ οἱ Σεφφαραουαῖμ κατέκαιον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ τῷ Ἄδραμέλεχ καὶ Ἀνημελέχ, θεοῖς Σεφφαραουαῖμ.
- Δ Βασ. 17,31 Οἱ Εὐαῖοι κατεσκεύασαν τὴν Ἐβλαζέρ καὶ τὴν Θαρθάκ, οἱ δὲ καταγόμενοι ἀπὸ τὴν Σεφφαραουαῖμ ἐπερνοῦσαν τοὺς υἱοὺς τῶν δια πυρὸς εἰς ἐνδειξὴν λατρείας καὶ ἰκεσίας πρὸς τοὺς θεοὺς Ἀδραμέλεχ καὶ Ἀνημελέχ, οἱ ὁποῖοι ἦσαν θεοὶ τῆς πόλεως Σεφφαραουαῖμ.
- Δ Βασ. 17,32 καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν Κύριον καὶ κατώκισαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ὑψηλῶν, ἃ ἐποίησαν ἐν Σαμαρείᾳ, ἔθνος ἔθνος ἐν πόλει, ἐν ἧ κατώκουν ἐν αὐτῇ· καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν Κύριον καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐποίησαν ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν.
- Δ Βασ. 17,32 Με ἓνα τέτοιον τρόπον ἐσέβοντο αὐτοὶ τὸν Κύριον. Ἐγκατέστησαν τοὺς βωμοὺς τῶν καὶ τὰ εἰδωλολατρικὰ τῶν ἀγάλματα, τὰ ὁποῖα κατεσκεύασαν, στοὺς ναοὺς τῶν ὑψηλῶν τόπων, ὅπως ἐπίσης καὶ ὅσα κατεσκεύασαν εἰς τὴν Σαμάρειαν. Καὶ γενικῶς κάθε ἔθνος ἐτοπὶ ἐκάμινεν εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὴν ὁποῖαν κατοικοῦσαν. Αὐτοὶ ἦσαν οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ ὁποῖοι καὶ ἀνέδειξαν ἱερεῖς ἀπὸ τὸν λαόν, δια νὰ ἱεουργοῦν στοὺς ὑψηλοὺς τόπους, ὅπου εἶχαν κατασκευάσει ναοὺς.

- Δ Βασ. 17,33 καὶ τὸν Κύριον ἐφοβοῦντο καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐλάτρευον κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἐθνῶν, ὅθεν ἀπόκρισαν αὐτοὺς ἐκεῖθεν.
- Δ Βασ. 17,33 Ἐσέβοντο τὸν Κύριον, ἀλλὰ ἐλάτρευαν καὶ τοὺς εἰδωλολατρικούς θεοὺς τῶν ἐθνῶν σύμφωνα μετὰ τὴν ἠθὴν καὶ ἐθίμῃ τῶν ἐθνῶν τούτων, ἀπὸ τῶν ὁποίων καὶ μετέφεραν ὅλους αὐτοὺς τοὺς εἰδωλικούς θεοὺς εἰς τὴν χώραν τοῦ Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 17,34 ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης αὐτοὶ ἐποίουν κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν· αὐτοὶ φοβοῦνται καὶ αὐτοὶ ποιοῦσι κατὰ τὰ δικαιώματα αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν καὶ κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν ἐντολήν, ἣν ἐνετείλατο Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰακώβ, οὗ ἔθηκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραὴλ,
- Δ Βασ. 17,34 Καὶ οἱ Ἰσραηλίται μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἐλάτρευαν τὸν Θεόν σύμφωνα μετὰ τὰς συγκεχυμένας αὐτὰς ἀντιλήψεις καὶ εἰδωλολατρικὰς δοξασίας. Αὐτοὶ φοβοῦνται τὸν Θεόν, ἀλλὰ πράττουν καὶ ζοῦν σύμφωνα καὶ μετὰ τὴν εἰδωλολατρικὰ ἐθίμῃ. Ἀκολουθοῦν τὴν ἰχνη τῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν Νόμον καὶ τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Κύριος τοῖς υἱοῖς τοῦ Ἰακώβ, τὸν ὁποῖον εἶχε μετονομάσει Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 17,35 καὶ διέθετο Κύριος μετ' αὐτῶν διαθήκην καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων· οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἐτέρους καὶ οὐ προσκυνήσετε αὐτοῖς καὶ οὐ λατρεύσετε αὐτοῖς καὶ οὐ θυσιάσετε αὐτοῖς,
- Δ Βασ. 17,35 Ἀλλὰ ὁ Κύριος εἶχε συνάψει μετὰ αὐτοὺς συμφωνίαν καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἐντολήν λέγων· “δεν θα σέβεσθε ἄλλους θεοὺς, δεν θα προσκυνήσετε αὐτοὺς, δεν θα τοὺς λατρεύσετε καὶ δεν θα θυσιάσετε πρὸς αὐτοὺς,
- Δ Βασ. 17,36 ὅτι ἄλλ' ἢ τῷ Κυρίῳ, ὃς ἀνήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχύϊ μεγάλῃ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, αὐτὸν φοβηθήσεσθε καὶ αὐτῷ προσκυνήσετε, αὐτῷ θύσετε·
- Δ Βασ. 17,36 παρά μόνον τὸν Κύριον, ὁ ὁποῖός σας ἐβγάλεν ἐλευθέρους ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου μετὰ τὴν μεγάλην δύναμιν τῆς ἀκατανικήτου δεξιᾶς του. Αὐτὸν θα φοβήσθε, αὐτὸν θα προσκυνήτε καὶ πρὸς αὐτὸν μόνον θα προσφέρετε θυσίας.
- Δ Βασ. 17,37 καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα καὶ τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψεν ὑμῖν ποιεῖν, φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἡμέρας καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἐτέρους·
- Δ Βασ. 17,37 Θα τηρήτε δε ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σας τὰς ἐντολάς του καὶ τὰ κρίματά του καὶ τὸν νόμον του, καὶ ὅσα ἄλλα γραπτῶς παρέδωκε πρὸς σας νὰ πράττετε, καὶ δεν θα σεβασθῆτε ἄλλους θεοὺς.
- Δ Βασ. 17,38 καὶ τὴν διαθήκην, ἣν διέθετο μεθ' ὑμῶν, οὐκ ἐπιλήσεσθε καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἐτέρους,
- Δ Βασ. 17,38 Τὴν διαθήκην, τὴν ὁποίαν ἔκαμε μετὰ σας, δεν θα τὴν λησμονήσετε καὶ δεν θα λατρεύσετε καὶ δεν θα φοβηθῆτε ἄλλους θεοὺς,
- Δ Βασ. 17,39 ἀλλ' ἢ τὸν Κύριον Θεόν ὑμῶν φοβηθήσεσθε, καὶ αὐτὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν·
- Δ Βασ. 17,39 παρά μόνον Κύριον τὸν Θεόν σας θα σέβεσθε, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος ἰκανός νὰ σας ἀπαλλάξῃ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐχθρούς σας.
- Δ Βασ. 17,40 καὶ οὐκ ἀκούσεσθε ἐπὶ τῷ κρίματι αὐτῶν, ὃ αὐτοὶ ποιοῦσι.
- Δ Βασ. 17,40 Δεν θα ὑπακούετε καὶ δεν θα συμμορφωθῆτε μετὰ τοὺς νόμους καὶ τὰς συνθηκὰς, τὰς ὁποίας οἱ εἰδωλολάτραι τηροῦν”.
- Δ Βασ. 17,41 καὶ ἦσαν τὰ ἔθνη ταῦτα φοβούμενοι τὸν Κύριον καὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν ἦσαν δουλεύοντες, καὶ γε οἱ υἱοὶ καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν, καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν, ποιοῦσιν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
- Δ Βασ. 17,41 Ἔτσι τὰ ἔθνη αὐτὰ ἐφοβοῦντο τὸν Κύριον, ἀλλὰ προσκυνούσαν καὶ τὰ γλυπτὰ ἀγάλματά των. Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ υἱοὶ των καὶ τὰ παιδιὰ των υἱῶν των ζοῦν, ὅπως ἐζῆσαν καὶ ἐπραξαν οἱ πατέρες των. Αὐτὰ πράττουν μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 18

- Δ Βασ. 18,1 Καὶ ἐγένετο ἐν ἔτει τρίτῳ τῷ Ὡσηὲ υἱῷ Ἠλὰ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς Ἀχαζ βασιλέως Ἰούδα.
- Δ Βασ. 18,1 Κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Ὡσηὲ, υἱοῦ τοῦ Ἠλὰ, βασιλέως τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἐβασίλευσεν ὁ Ἐζεκίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχαζ, βασιλέως τοῦ βασιλείου Ἰούδα.
- Δ Βασ. 18,2 υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτὸν καὶ εἴκοσι καὶ ἑννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἄβου θυγάτηρ Ζαχαρίου.
- Δ Βασ. 18,2 Εἴκοσι πέντε ἐτῶν ἦτο ὁ Ἐζεκίας, ὅταν ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸν βασιλικὸν θρόνον. Ἐβασίλευσε δε εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἑννέα ἔτη. Ἡ μητέρα του ὠνομάζετο Ἄβου καὶ ἦτο θυγάτηρ τοῦ Ζαχαρίου.
- Δ Βασ. 18,3 καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 18,3 Αὐτὸς ἐπραξε τὸ ἀληθές καὶ εὐάρεστον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καθ' ὅλα, ὅπως ἐπραξε καὶ ὁ πρόγονός του ὁ Δαυὶδ.
- Δ Βασ. 18,4 αὐτὸς ἐξῆρε τὰ ὑψηλὰ καὶ συνέτριψε τὰς στήλας καὶ ἐξωλόθρευσε τὰ ἄλση καὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν, ὃν ἐποίησε Μωυσῆς, ὅτι ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ θυμιῶντες αὐτῷ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Νεεσθάν.

- Δ Βασ. 18,4 Αυτός κατέστρεψε τους υψηλούς τόπους της ειδωλολατρείας, εκρήμισε και συνέτριψε τας ειδωλολατρικάς στήλας, κατέστρεψε τα αγάλματα της Ασάρτης, επίσης κατέστρεψε και τον χαλκούν όφιν, τον οποίον είχε κατασκευάσει ο Μωϋσής, διότι μέχρι των ημερών του Εζεκιού οι Ισραηλίται προσέφεραν εις αυτόν, ως προς Θεόν, θυμίαμα λατρείας. Αυτόν τον χαλκούν όφιν ο Εζεκίας, ωνόμασε Νεεσθάν, δηλαδή χάλκωμα.
- Δ Βασ. 18,5 έν Κυρίω Θεῷ Ἰσραήλ ἤλπισε, καί μετ' αὐτόν οὐκ ἐγενήθη ὁμοιος αὐτῷ έν βασιλεῦσιν Ἰούδα καί έν τοῖς γενομένοις ἔμπροσθεν αὐτοῦ·
- Δ Βασ. 18,5 Ο Εζεκίας καθ' όλον το διάστημα της ζωής του εσθίριζε τας ἐλπίδας του εις Κυριον τον Θεόν του Ισραήλ. Επειτα από αυτόν δεν υπήρξεν άλλος ὁμοίος του κατά την ευσέβειαν μεταξύ των βασιλέων του βασιλείου του Ιούδα. Ούτε δε και κανείς από εκείνους, οι οποίοι υπήρξαν προ αυτού.
- Δ Βασ. 18,6 καί ἐκολλήθη τῷ Κυρίῳ, οὐκ ἀπέστη ὀπισθεν αὐτοῦ καί ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσας ἐνετείλατο Μωυσῆ·
- Δ Βασ. 18,6 Αυτός προσεκολλήθη στον Κυριον και δεν απεμακρύνθη καθόλου από αυτόν και εφύλαξεν ὅλας τας εντολάς του, ὅσας ο Θεός δια του Μωϋσέως είχε διατάξει.
- Δ Βασ. 18,7 καί ἦν Κύριος μετ' αὐτοῦ, καί έν πᾶσιν, οἷς ἐποίει, συνῆκε. καί ἠθέτησεν έν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων καί οὐκ ἐδούλευσεν αὐτῷ.
- Δ Βασ. 18,7 Ο δε Κυριος ἦτο πάντοτε μαζί του, εις ὅλα ὅσα ἔκαμνε. Και αυτός με την δύναμιν του Θεού ευδοκιμοῦσε. Απετίναξε δε τον ζυγόν του βασιλέως των Ασσυρίων και ἔπαυσε πλέον να εἶναι φόρου υποτελής εις αυτόν.
- Δ Βασ. 18,8 αὐτός ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους ἕως Γάζης καί ἕως ὀρίου αὐτῆς ἀπό πύργου φυλασσόντων καί ἕως πόλεως ὀχυρᾶς.
- Δ Βασ. 18,8 Επετέθη και ἐνίκησε τους ἀλλοφύλους μέχρι της Γάζης και των ορίων αυτής, από τους μικροὺς συνοικισμοὺς των φρουρῶν μέχρι της πλέον οχυρᾶς πόλεως.
- Δ Βασ. 18,9 Καί ἐγένετο έν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ βασιλεῖ Ἐζεκία (αὐτός ἐνιαυτός ὁ ἕβδομος τῷ Ὡσηέ υἱῷ Ἠλὰ βασιλεῖ Ἰσραήλ) ἀνέβη Σαλαμανασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Σαμάρειαν καί ἐπολιόρκει ἐπ' αὐτήν·
- Δ Βασ. 18,9 Κατά το τέταρτον ἔτος του βασιλέως Εζεκιού (αὐτό εἶναι το ἕβδομον ἔτος της βασιλείας Ὡσηέ, υἱοῦ του Ηλὰ βασιλέως του Ισραήλ) ο βασιλεὺς των Ασσυρίων Σαλαμανασάρ ἐξεστράτευσεν ἐναντίον του βασιλείου του Ισραήλ, ἐφθασε μέχρι της Σαμαρείας και ἐπολιορκούσεν αὐτήν.
- Δ Βασ. 18,10 καί κατελάβετο αὐτήν ἀπό τέλους τριῶν ἐτῶν έν ἔτει ἕκτῳ τῷ Ἐζεκία (αὐτός ἐνιαυτός ἕνατος τῷ Ὡσηέ βασιλεῖ Ἰσραήλ), καί συνελήφθη Σαμάρεια.
- Δ Βασ. 18,10 Επειτα από τρία ἔτη πολιορκίας την κατέλαβε κατά το ἕκτον ἔτος της βασιλείας του Εζεκιού (δηλαδή κατά το ἕνατον ἔτος της βασιλείας του Ὡσηέ βασιλέως του Ισραήλ), τότε κατελήφθη η Σαμάρεια.
- Δ Βασ. 18,11 καί ἀπώκισε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν εις Ἀσσυρίους καί ἔθηκεν αὐτοὺς έν Ἀλαέ καί έν Ἀβῶρ ποταμῷ Γωζᾶν καί ὄρη Μήδων,
- Δ Βασ. 18,11 Ο βασιλεὺς των Ασσυρίων μετέφερε τους κατοίκους της Σαμαρείας εις την χώραν των Ασσυρίων και ἐγκατέστησεν αὐτοὺς εις την Αλαέ, την Αβῶρ, παρά τον ποταμόν Γωζᾶν, και εις τα ὄρη των Μηδων.
- Δ Βασ. 18,12 ἀνθ' ὧν ὄτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν καί παρέβησαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, πάντα ὅσα ἐνετείλατο Μωυσῆς ὁ δοῦλος Κυρίου, καί οὐκ ἤκουσαν καί οὐκ ἐποίησαν.
- Δ Βασ. 18,12 Αυτό δε ἐγένετο προς τιμωρίαν των Ισραηλιτῶν, διότι αὐτοὶ δεν υπήκουσαν εις την φωνὴν Κυρίου του Θεοῦ των. Παρέβησαν την διαθήκην του και κατεπάτησαν ὅλα ὅσα ο Μωϋσής, ο δούλος αὐτός του Κυρίου, είχε διατάξει. Δεν υπήκουσαν και δεν ἐτήρησαν τας εντολάς του Κυρίου.
- Δ Βασ. 18,13 Καί τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἐζεκιού ἀνέβη Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα τὰς ὀχυρὰς καί συνέλαβεν αὐτάς.
- Δ Βασ. 18,13 Κατά το δέκατον τέταρτον ἔτος της βασιλείας του Εζεκιού ἐξεστράτευσεν ο βασιλεὺς των Ασσυρίων ο Σενναχηρίμ ἐναντίον των οχυρῶν πόλεων του βασιλείου Ιούδα και τας κατέλαβε.
- Δ Βασ. 18,14 καί ἀπέστειλεν Ἐζεκίας βασιλεὺς Ἰούδα ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων εις Λαχίς λέγων· ἡμάρτηκα, ἀποστράφηθι ἀπ' ἐμοῦ· ὁ ἐάν ἐπιθῆς ἐπ' ἐμέ, βαστάσω. καί ἐπέθηκεν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Ἐζεκιαν βασιλέα Ἰούδα τριακόσια τάλαντα ἀργυρίου καί τριάκοντα τάλαντα χρυσοῦ.
- Δ Βασ. 18,14 Ο βασιλεὺς του βασιλείου του Ιούδα ο Εζεκίας ἐστειλεν ἀγγελιαφόρους προς τον βασιλέα των Ασσυρίων εις την Λαχίς και εἶπε· “διέπραξα σφάλμα, που ἀπεκήρυξα την ἐξουσίαν σου. Απομακρύνσου τώρα από ἐμέ και ἐγώ θα βαστάσω, ὅποιον δὴποτε φόρον θελήσης να μου ἐπιβάλῃς”. Ο βασιλεὺς των Ασσυρίων ἐπέβαλεν στον Εζεκιαν τον βασιλέα των Ιουδαίων ως φόρον τριακόσια ἀργυρὰ τάλαντα και τριάκοντα χρυσὰ τάλαντα.
- Δ Βασ. 18,15 καί ἔδωκεν Ἐζεκίας πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν έν οἴκῳ Κυρίου καί έν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως.
- Δ Βασ. 18,15 Ο Εζεκίας ἐπῆρεν ὅλον το ἀργύριον, που εὐρίσκετο στον ναόν του Κυρίου και εις τα θησαυροφυλάκια του βασιλικοῦ ἀνακτόρου, και τα παρέδωκεν στον Σενναχηρίμ.
- Δ Βασ. 18,16 έν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνέκοψεν Ἐζεκίας τὰς θύρας ναοῦ καί τὰ ἐστηριγμένα, ἃ ἐχρύσωσεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς Ἰούδα, καί ἔδωκεν αὐτὰ βασιλεῖ Ἀσσυρίων.

- Δ Βασ. 18,16 Επίσης κατά τον καιρόν εκείνον ο Εζεκίας απέκοψε και απέσπασε τον χρυσόν από τας θύρας του ναού και τους στύλου των θυρών, αυτά τα οποία ο ίδιος ο Εζεκίας, ο βασιλεύς του Ιούδα, είχε χρυσώσει και τα έδωκεν στον βασιλέα των Ασσυρίων.
- Δ Βασ. 18,17 και απέστειλε βασιλεύς Άσσυρίων τόν Θαρθάν και τόν Ραφίς και τόν Ραφάκην έκ Λαχίς προς τόν βασιλέα Έζεκιάν έν δυνάμει βαρεία επί Ίερουσαλήμ, και έστησαν έν τῷ ύδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς άνω, ἡ έστιν έν τῇ όδῷ τοῦ άγροῦ τοῦ γναφέως.
- Δ Βασ. 18,17 Ο βασιλεύς των Ασυρίων απέστειλεν από την Λαχίς προς τον βασιλέα Εζεκιάν εις την Ιερουσαλήμ τον Θαρθάν, τον Ραφίς και τον Ραφάκην με βαρείαν στρατιωτικήν δύναμιν. Αυτοί ήλθον και εγκατεστάθησαν στο υδραγωγείον της άνω δεξαμενής, η οποία ευρίσκεται εις την οδόν του αγρού του γναφέως.
- Δ Βασ. 18,18 και έβόησαν προς Έζεκιάν, και ήλθον προς αυτόν Έλιακίμ υίός Χελκίου ό οίκονόμος και Σωμνάς ό γραμματεύς και Ίωάς ό υίός Σαφάτ ό άναμιμνήσκων.
- Δ Βασ. 18,18 Εφάναξαν δε και εκάλεσαν τον Εζεκιάν. Τότε ο Ελιακίμ, ο υίός του Χελκίου ο αρχηγός του βασιλικού οίκου, ο Σωμνάς ο γραμματεύς και ο Ιωάς ο υίός του Σαφάτ ο αρχαιοφύλαξ ήλθον προς τον Ραφάκην.
- Δ Βασ. 18,19 και είπε προς αυτούς Ραφάκης· είπατε δὴ προς Έζεκιάν· τάδε λέγει ό βασιλεύς ό μέγας ό βασιλεύς Άσσυρίων· τί ή πεποιθησις αύτη, ἡν πέποιθας;
- Δ Βασ. 18,19 Ο Ραφάκης είπε προς αυτούς· “πέστε, λοιπόν, προς τον Εζεκιάν· Αυτά λέγει ο βασιλεύς ο μέγας, ο βασιλεύς των Ασσυρίων· Ποιά είναι αυτή η πεποίθησις, εις την οποίαν στηρίζεσθε;
- Δ Βασ. 18,20 είπας· πλήν λόγοι χειλέων, βουλή και δύναμις εις πόλεμον. νῦν οὔν τίνι πεποιθώς ήθέτησας έν έμοί;
- Δ Βασ. 18,20 Συ είπες ότι τα λόγια μου είναι χωρίς περιεχόμενον. Εγώ όμως έχω απόφασιν και δύναμιν προς πόλεμον. Πές μου, λοιπόν, τώρα εις ποίον εστηρίχθης, ώστε να αποκηρύξης τον ζυγόν μου;
- Δ Βασ. 18,21 νῦν ίδου πέποιθας σαυτῷ επί τήν ράβδον τήν καλαμίνην τήν τεθλασμένην ταύτην, έπ’ Αίγυπτον; ός άν στηριχθῆ άνήρ έπ’ αύτήν, και εισελεύσεται εις τήν χείρα αύτοῦ και τρήσει αύτήν· οὔτως Φαραῶ βασιλεύς Αιγύπτου πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν έπ’ αύτόν.
- Δ Βασ. 18,21 Ιδού, γνωρίζω ότι έχεις πεποιθήσιν εις την σπασμένην καλαμένηαν ράβδον, την Αίγυπτον. Αλλά σου λέγω τούτο. Οτι εις εκείνον ο οποίος θα στηριχθῆ εις αυτήν, η ράβδος αυτή θα εισέλθῃ στο χέρι του και θα το τρυπήσῃ. Αυτό συμβαίνει με όλους, όσοι έχουν πεποιθήσιν εις τον Φαραῶ, τον βασιλέα της Αιγύπτου.
- Δ Βασ. 18,22 και ότι είπας προς με· επί Κύριον Θεόν πεποιθαμεν· οὐχί αύτός οὔτος, οὔ απέστησεν Έζεκίας τὰ ύψηλά αύτοῦ και τὰ θυσιαστήρια αύτοῦ και είπε τῷ Ιούδα και τῇ Ίερουσαλήμ· ένώπιον τοῦ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε έν Ίερουσαλήμ;
- Δ Βασ. 18,22 Εάν μου είπης ότι ημείς έχομεν πεποιθήσιν εις Κυριον τον Θεόν μας, εγώ σου απαντώ, δεν πρέπει να στηρίζεσαι εις αυτόν, διότι αυτός οὗτος ο Εζεκίας τον δυσηρέστησε καταργήσας τους υψηλούς τόπους της λατρείας και τα θυσιαστήρια αυτού· και έδωσεν εντολήν στο βασιλειον του Ιούδα και τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ λέγων· Εμπρός στοῦτο το θυσιαστήριον της πόλεως Ιερουσαλήμ θα προσκυνήτε τον Θεόν.
- Δ Βασ. 18,23 και νῦν μίχθητε δὴ τῷ κυρίῳ μου βασιλεῖ Άσσυρίων, και δώσω σοι δισχιλίους ἵππους, εί δυνήση δοῦναι σεαυτῷ έπιβάτας έπ’ αυτούς.
- Δ Βασ. 18,23 Και τώρα ταχθήτε και ενωθήτε με τον κύριόν μου τον βασιλέα των Ασσυρίων και θα σου δώσωμεν δύο χιλιάδας ἵππους, εάν ημπορέσετε σεις να εύρετε άλλους τόσους ιππείς δι’ αυτούς.
- Δ Βασ. 18,24 και πῶς άποστρέψεις τὸ πρόσωπον τοπάρχου ένός τῶν δούλων τοῦ κυρίου μου τῶν έλαχίστων; και ἤλπισας σαυτῷ έπ’ Αίγυπτον εις ἄρματα και ἱππεῖς.
- Δ Βασ. 18,24 Αλλωστε και σας ερωτώ· Πως ημπορείτε να περιφρονήσετε, έστω και ένα μόνον από τους αρχηγούς τους ελαχίστους δούλους του Κυρίου μου; Συ όμως ήλπισες να προμηθευθῆς δια τον εαυτόν σου ἄρματα και ἵππους από την Αίγυπτον.
- Δ Βασ. 18,25 και νῦν μή άνευ Κυρίου ανέβημεν επί τόν τόπον τοῦτον τοῦ διαφθεῖραι αύτόν; Κύριος είπε προς με· άνάβηθι επί τήν γῆν ταύτην και διάφθειρον αύτήν.
- Δ Βασ. 18,25 Μηπως και νομίζεις, ότι χωρίς την εντολήν του Κυρίου και Θεού σας ήλθομεν ημείς εις την χώραν σας, δια να την καταστρέψωμεν; Αυτός ο κύριος μου είπε· Πηγαινε εις την χώραν αυτήν και κατάστρεπέ την”.
- Δ Βασ. 18,26 και είπεν Έλιακίμ υίός Χελκίου και Σωμνάς και Ίωάς προς Ραφάκην· λάλησον δὴ προς τούς παῖδάς σου Συριστί, ότι ακούομεν ήμεῖς, και οὐ λαλήσεις μεθ’ ήμῶν Ιουδαῖστί, και ίνατί λαλεῖς έν τοῖς ώσι τοῦ λαοῦ τοῦ επί τοῦ τείχους;
- Δ Βασ. 18,26 Ο Ελιακίμ ο υίός του Χελκίου, ο Σωμνάς και ο Ιωάς είπαν προς τον Ραφάκην· “ομίλησε, σε παρακαλούμεν, προς ημάς τους δούλους σου εις την συριακήν γλώσσαν, διότι ημείς την εννοοῦμεν και μη ομιλῆς προς ημάς εις την εβραϊκήν γλώσσαν. Διατι ομιλεῖς εις την εβραϊκήν και ακούουν οι άνθρωποι του ιουδαϊκού λαού, οι οποίοι ευρίσκονται επάνω στο τείχος;”
- Δ Βασ. 18,27 και είπε προς αυτούς Ραφάκης· μή επί τόν κύριόν σου και προς σέ απέστειλέ με ό κύριός μου λαλήσαι τούς λόγους τούτους; οὐχί επί τούς άνδρας τούς καθημένους επί τοῦ τείχους τοῦ φαγεῖν τήν κόπρον αύτῶν και

πιεῖν τὸ οὔρον αὐτῶν μεθ' ὑμῶν ἅμα;

Δ Βασ. 18,27

Ο Ραφάκης ἀπήντησε πρὸς αὐτούς· “μήπως νομίζετε, ὅτι ὁ κύριός μου με ἐστεῖλε νὰ ομιλήσω πρὸς τὸν βασιλέα σου καὶ πρὸς σε αὐτούς τοὺς λόγους; Ὁχι, ἀλλὰ με ἐστεῖλε νὰ ομιλήσω πρὸς τοὺς ἀνδρας αὐτούς, ποὺ κάθονται τώρα ἐπάνω στὸ τείχος, καὶ νὰ τοὺς εἶπω ὅτι ἡ πολιορκία τῆς πόλεως θὰ εἶναι τόσο σκληρά, ὥστε ἀπὸ τὴν πείναν θὰ φάγουν τὴν κόπρον τῶν καὶ θὰ πίνουν τὸ οὔρος τῶν, μαζὴ δὲ με αὐτούς καὶ σεις οἱ ἴδιοι”.

Δ Βασ. 18,28

καὶ ἔσθη Ῥαφάκης καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλη Ἰουδαϊστὶ καὶ ἐλάλησε καὶ εἶπεν· ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀσσυρίων·

Δ Βασ. 18,28

Ὁ Ραφάκης ἐστάθη ὀρθίος, ἐφώνησε με μεγάλην φωνὴν εἰς τὴν εβραϊκὴν γλῶσσαν καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαόν· “ἀκούσατε ὅλοι τοὺς λόγους τοῦ μεγάλου βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων.

Δ Βασ. 18,29

τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς· μὴ ἐπαιρέτω ὑμᾶς Ἐζεκίας λόγοις, ὅτι οὐ μὴ δύνηται ὑμᾶς ἐξελεῖσθαι ἐκ χειρὸς μου.

Δ Βασ. 18,29

Αὐτὰ λέγει ὁ βασιλεὺς· Ἄς μὴ σας κἀνὴ με τὰ λόγια τοῦ ὁ Ἐζεκίας νὰ ἀλαζονεύεσθε, διότι δὲν θὰ ἠμπορέση νὰ σας γλυτώσῃ ἀπὸ τὰ χέρια μου

Δ Βασ. 18,30

καὶ μὴ ἐπελπιζέτω ὑμᾶς Ἐζεκίας πρὸς Κύριον λέγων· ἐξαιρούμενος ἐξελεῖται Κύριος, οὐ μὴ παραδοθῆ ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.

Δ Βασ. 18,30

Ἄς μὴ σας δίνη ὁ Ἐζεκίας ματαιὰς ἐλπίδας εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ Κυρίου λέγων, ὅτι ὁ Θεὸς ὁπωσδήποτε θὰ μας γλυτώσῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς καὶ ἡ πόλις μας δὲν θὰ παραδοθῆ εἰς τὰ χέρια τοῦ βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων.

Δ Βασ. 18,31

μὴ ἀκούετε Ἐζεκίου· ὅτι τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων· ποιήσατε μετ' ἐμοῦ εὐλογίαν καὶ ἐξέλθατε πρὸς με, καὶ πίνεται ἀνὴρ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ ἀνὴρ τὴν συκὴν αὐτοῦ φάγεται καὶ πίνεται ὕδωρ τοῦ λάκκου αὐτοῦ,

Δ Βασ. 18,31

Μὴ ἀκούετε τὸν Ἐζεκιαν, διότι αὐτὰ λέγει ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων· Συνάψατε μαζὴ μου εἰρήνην καὶ φιλίαν καὶ ἐλάτε με τὸ μέρος μου. Τότε ὁ καθένας ἀπὸ σας θὰ πῖν τὸ κρασί τῆς ἀμπέλου τοῦ καὶ ὁ καθένας σας θὰ φάγῃ τοὺς καρπούς ἀπὸ τὶς συκιές τοῦ καὶ θὰ πῖν τὸ νερὸ ἀπὸ τὸ πηγάδι τοῦ.

Δ Βασ. 18,32

ἕως ἔλθω καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν ὡς γῆ ὑμῶν, γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτου καὶ ἀμπελώνων, γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος, καὶ ζήσετε καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε. καὶ μὴ ἀκούετε Ἐζεκίου, ὅτι ἀπατᾷ ὑμᾶς λέγων· Κύριος ῥήσεται ὑμᾶς.

Δ Βασ. 18,32

ἕως ὅτου ἔλθω καὶ σας πάρω, δια νὰ σας μεταφέρω εἰς ἄλλην χώραν, ἡ ὁποία εἶναι πλουσία ὅπως ἡ ἰδικὴ σας χώρα, γεμάτη σίτον καὶ οἶνον καὶ ἄρτους καὶ ἀμπέλια, εἰς χώραν ἡ ὁποία εἶναι γεμάτη ἀπὸ λάδι καὶ μέλι. Εκκεῖ θὰ ζήσετε καλὰ καὶ δὲν θὰ ἀποθάνετε. Λοιπόν, μὴ ἀκούετε ὅσα σας λέγει ὁ Ἐζεκίας, διότι σας ἐξαπατᾷ λέγων ὅτι ὁ Κύριος θὰ σας σώσῃ ἀπὸ τὰ χέρια μου.

Δ Βασ. 18,33

μὴ ῥυόμενοι ἐρῥύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων;

Δ Βασ. 18,33

Μὴπως, τάχα, οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἐγλύτωσαν, ὁ καθένας ἀπὸ αὐτούς τὴν χώραν τοῦ, ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων;

Δ Βασ. 18,34

ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς Αἰμάθ καὶ Ἀρφάδ; ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς Σεφφουραῖμ, Ἄνὰ καὶ Ἀβά, ὅτι ἐξείλαντο Σαμάρειαν ἐκ χειρὸς μου;

Δ Βασ. 18,34

Ποὺ εἶναι ὁ θεὸς τῆς Αἰμάθ καὶ τῆς Ἀρφάδ; Ποὺ εἶναι ὁ θεὸς τῆς Σεφφουραῖμ, ὁ Ἀνά καὶ ὁ Ἀβά; Ποὺ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐπήραν τὴν Σαμάρειαν ἀπὸ τὰ χέρια μου;

Δ Βασ. 18,35

τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν γαιῶν, οἱ ἐξείλαντο τὰς γᾶς αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου, ὅτι ἐξελεῖται Κύριος τὴν Ἱερουσαλήμ ἐκ χειρὸς μου;

Δ Βασ. 18,35

Ποῖός μεταξὺ ὅλων τῶν θεῶν τῶν ἄλλων χωρῶν εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐπροστάτευσεν καὶ ἀπὴλλαξε τὴν χώραν τοῦ ἀπὸ τὰ χέρια μου, ὥστε νὰ πεισθῶμεν ὅτι ὁ Κύριος θὰ γλυτώσῃ τὴν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν μου;”

Δ Βασ. 18,36

καὶ ἐκώφευσαν καὶ οὐκ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ λόγον, ὅτι ἐντολὴ τοῦ βασιλέως λέγων· οὐκ ἀποκριθήσεσθε αὐτῷ.

Δ Βασ. 18,36

Οἱ ἐπὶ τοῦ τείχους τῆς πόλεως ἄνθρωποι τοῦ Ἐζεκίου ἐσιώπησαν καὶ δὲν ἀπήντησαν τίποτε, διότι αὐτὴν τὴν ἐντολὴν εἶχον παρὲν ἀπὸ τὸν βασιλέα, ὁ ὁποῖος τοὺς εἶχεν εἶπει· “δὲν θὰ δώσετε καμμίαν ἀπόκρισιν”.

Δ Βασ. 18,37

καὶ εἰσῆλθεν Ἐλιακὶμ υἱὸς Χελκίου ὁ οἰκονόμος καὶ Σωμνάς ὁ γραμματεὺς καὶ Ἰωᾶς υἱὸς Σαφάτ ὁ ἀναμνησκῶν πρὸς Ἐζεκιαν, διεῖρήχοντες τὰ ἱμάτια καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ῥαφάκου.

Δ Βασ. 18,37

Ὁ Ἐλιακὶμ, ὁ υἱὸς τοῦ Χελκίου, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, ὁ Σωμνάς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωᾶς ὁ υἱὸς τοῦ Σαφάτ ὁ ἀρχιεφύλαξ, σχίσαντες τὰ ἱμάτιά τῶν εἰς ἐνδειξιν ἀπογνώσεως ἦλθαν πρὸς τὸν Ἐζεκιαν καὶ τοῦ ἀνήγγειλαν τοὺς λόγους τοῦ Ραφάκου.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 19

Δ Βασ. 19,1

Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἐζεκίας, καὶ διεῖρήρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον Κυρίου.

- Δ Βασ. 19,1 Όταν ο βασιλεύς Εζεκίας ήκουσε τας αλαζονικάς αυτάς προτάσστου Ραψάκου, διέρρηξε τα ιμάτιά του και εφόρεσεν, εις ένδειξιν πένθους, σάκκινον ένδυμα και ανήλθεν εις τον ναόν του Κυρίου.
- Δ Βασ. 19,2 και απέστειλεν Έλιακίμ τόν οικονόμον και Σωμνάν τόν γραμματέα και τούς πρεσβυτέρους τών ιερέων περιβεβλημένους σάκκους πρός Ησαΐαν τόν προφήτην, υιόν Αμώς,
- Δ Βασ. 19,2 Έστειλε δε τον αρχηγόν του βασιλικού οικου τον Ελιακίμ, τον Σωμνάν τον γραμματέα, και τους γεροντοτέρους από τους ιερείς ενδεδυμένους όλους με σάκκινα ένδύματα προς τον προφήτην Ησαΐαν, τον υιόν του Αμώς.
- Δ Βασ. 19,3 και είπον πρός αυτόν· τάδε λέγει Έζεκίας· ήμέρα θλίψεως και έλεγμοῦ και παροργισμοῦ ή ήμέρα αύτη· ὅτι ήλθον υιοί έως ὠδίνων, και ισχύς οὐκ έστι τή τικτούση·
- Δ Βασ. 19,3 Εκείνοι του είπαν· “αυτά λέγει ο Έζεκίας· Η σημερινή ημέρα είναι ημέρα θλίψεως, θείας τιμωρίας, ημέρα εκρήξεως οργής του Θεού, διότι οι Ισραηλίται δοκιμάζουν οδύνην, ομοίαν προς εκείνην, την οποίαν δοκιμάζει η γυναίκα που γεννά, άλλα δεν έχει την δύναμιν να γεννήση.
- Δ Βασ. 19,4 εί πως είσακούσεται Κύριος ὁ Θεός σου πάντας τούς λόγους Ραψάκου, ὄν απέστειλεν αυτόν βασιλεύς Άσσυρίων ὁ κύριος αύτοῦ ὄνειδίξειν Θεόν ζῶντα και βασφημεῖν έν λόγοις, οἷς ήκουσε Κύριος ὁ Θεός σου, και λήψη προσευχήν περι τοῦ λείμματος τοῦ εύρισκομένου.
- Δ Βασ. 19,4 Παρακάλεσε τον Θεόν δια την σωτηρίαν μας. Ισως ο Κυριος ακούση τους κομπαστικούς λόγους του Ραψάκου, που τον έστειλεν ο βασιλεύς των Ασσυρίων, δια να χλευάση τον αληθινόν Θεόν και τον βλασφημήση με τους λόγους, τους οποίους ήκουσε Κυριος ο Θεός σου. Αυτός ίσως ακούση την προσευχήν σου και θα σώση τους απολειφθέντας εις την Ιερουσαλήμ Ιουδαίους”.
- Δ Βασ. 19,5 και ήλθον οί παῖδες τοῦ βασιλέως Έζεκίου πρός Ησαΐαν,
- Δ Βασ. 19,5 Οι απεσταλμένοι του βασιλέως Έζεκίου ήλθαν και είπαν στον Ησαΐαν αυτά.
- Δ Βασ. 19,6 και είπεν αύτοῖς Ησαΐας· τάδε έρεΐτε πρός τόν κύριον ὑμῶν· τάδε λέγει Κύριος· μή φοβηθῆς από τών λόγων, ὧν ήκουσας, ὧν έβλασφήμησαν τὰ παιδάρια βασιλέως Άσσυρίων·
- Δ Βασ. 19,6 Ο Ησαΐας τους απήτησε· “αυτά να πητε στον κύριόν σας· αυτά λέγει ο Κυριος· Να μη φοβηθής από τους λόγους, τους οποίους, ήκουσες και δια των οποίων οι δούλοι του βασιλέως των Ασσυρίων εβλασφήμησαν τον Θεόν.
- Δ Βασ. 19,7 ιδου έγώ διδωμι έν αύτῷ πνεῦμα, και ακούσεται άγγελίαν και άποστραφήσεται εις τήν γήν αύτοῦ, και καταβαλῶ αύτόν έν ρομφαίᾳ έν τή γῆ αύτοῦ.
- Δ Βασ. 19,7 Ιδου εγω δημιουργώ εντός αυτού τέτοιαν ψυχικήν διάθεσιν, ώστε θα ακούση κάποιαν αγγελίαν και θα αναγκασθή να επιστρέψη εις την πατρίδα του. Εκεί δε θα εξοντώσω αυτόν δια ρομφαίας”.
- Δ Βασ. 19,8 Και επέστρεψε Ραψάκης, και εύρε τόν βασιλέα Άσσυρίων πολεμοῦντα επί Λοβνά, ὅτι ήκουσεν ὅτι άπηῖρεν έκ Λαχίς.
- Δ Βασ. 19,8 Ο Ραψάκης επέστρεψεν από την Ιερουσαλήμ και συνήντησε τον βασιλέα των Ασσυρίων πολεμοῦντα εις την πάλιν Λοβνά. Είχε πληροφορηθή, ότι ο βασιλεύς των Ασσυρίων ειχεν αναχωρήσει από την Λαχίς.
- Δ Βασ. 19,9 και ήκουσε περι Θαρακά βασιλέως Αιθίοπων λέγων· ιδου έξήλθε πολεμεῖν μετα σοῦ. και επέστρεψε και απέστειλεν άγγέλους πρός Έζεκίαν λέγων·
- Δ Βασ. 19,9 Ο βασιλεύς της Ασσυρίας εβάδισεν εις Λοβνά, διότι ήκουσε να του λέγουν, ότι ο Θαρακά, ο βασιλεύς των Αιθίοπων, ιδου εκστρατεύει να πολεμήση εναντίον σου. Ο Σενναχηρίμ στραφεις εναντίον του Θαρακά έστειλεν αγγελιαφόρους προς τον Έζεκίαν και του είπεν·
- Δ Βασ. 19,10 μη έπαιρέτω σε ὁ Θεός σου, έφ’ ὃ σὺ πέποιθας επ’ αύτῷ λέγων· οὐ μη παραδοθῆ Ἱερουσαλήμ εις χείρας βασιλέως Άσσυρίων.
- Δ Βασ. 19,10 “μη σε κάνη να αλαζονευεσαι ο Θεός σου, στον οποίον ειχες στηρίξει την πεποίθησίν σου λέγων· Οτι δεν θα παραδοθή η Ιερουσαλήμ εις τα χέρια του βασιλέως των Ασσυρίων.
- Δ Βασ. 19,11 ιδου σὺ ήκουσας πάντα ὅσα έποίησαν βασιλείς Άσσυρίων πάσαις ταῖς γαίαις τοῦ άναθεματίσαι αυτάς, και σὺ ρυσθήση;
- Δ Βασ. 19,11 Ιδου, συ επληροφορήθης καλώς όλα ὅσα έκαμαν οι βασιλείς των Ασσυρίων εναντίον όλων των χωρών, τας οποίας παρέδωσαν εις την καταστροφήν. Και συ νομίζεις ότι θα γλυτώσης;
- Δ Βασ. 19,12 μη έξαιρούμενοι έξείλαντο αύτούς οί θεοί τών έθνῶν, οὖς διέφθειραν οί πατέρες μου, τήν τε Γωζάν και τήν Χαρράν και τήν Ραφίς και υιούς Έδέμ τούς έν Θαεσθέν;
- Δ Βασ. 19,12 Μηπως, τάχα, οι θεοί εκείνων, τους οποίους οι πατέρες μας κατέστρεψαν, τους εγλύτωσαν; Και συγκεκριμένως μήπως εγλύτωσαν την Γωζάν, την Χαρράν, την Ραφίς και τους υιούς Εδέμ, οι οποιοι ευρίσκοντο εις Θαεσθέν;
- Δ Βασ. 19,13 ποῦ έστιν ὁ βασιλεύς Αιμάθ και ὁ βασιλεύς Αρφάδ; και ποῦ έστι βασιλεύς τῆς πόλεως Σεπφαρουαῖν Ανά και Αβά;
- Δ Βασ. 19,13 Που είναι ο βασιλεύς της Αιμάθ και ο βασιλεύς της Αρφάδ; Και που είναι ο βασιλεύς της πόλεως Σεπφαρουαῖν, Ανά και Αβά;”
- Δ Βασ. 19,14 και έλαβεν Έζεκίας τὰ βιβλία έκ χειρὸς τών άγγέλων και άνέγνω αυτά· και άνέβη εις οἶκον Κυρίου και άνέπτυξεν αυτά Έζεκίας εναντίον Κυρίου

- Δ Βασ. 19,14 Ο Εζεκίας έλαβε την επιστολήν από τα χέρια των αγγελιαφόρων και την ανέγνωσε. Ανέβη δε αμέσως στον ναόν του Κυρίου και εξεδίπλωσε την επιστολήν ενώπιον του Κυρίου,
- Δ Βασ. 19,15 και είπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
- Δ Βασ. 19,15 και είπε· “Κυριε ο Θεός του Ισραήλ ο καθήμενος επάνω εις τα Χερουβίμ, συ εισαι ο μόνος Θεός εις ὅλας τας βασιλείας της γης. Συ εδημιούργησες τον ουρανόν και την γην.
- Δ Βασ. 19,16 κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἄκουσον· ἄνοιξον, Κύριε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἴδὲ καὶ ἄκουσον τοὺς λόγους Σενναχηρίμ, οὓς ἀπέστειλεν ὄνειδίζειν Θεὸν ζῶντα.
- Δ Βασ. 19,16 Κλίνε, Κυριε, το ους σου και ακουσε την προσευχήν μας. Ανοιξε, Κυριε, τους οφθαλμούς σου και ιδέ και ακουσε τους λόγους του Σενναχηρίμ, τους οποίους αυτός έστειλε, δια να χλευάση σε τον ζῶντα Θεόν.
- Δ Βασ. 19,17 ὅτι ἀληθεία, Κύριε, ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὰ ἔθνη
- Δ Βασ. 19,17 Είναι αλήθεια, Κυριε, ότι οι βασιλεῖς των Ασσυρίων ερήμωσαν ἔθνη
- Δ Βασ. 19,18 καὶ ἔδωκαν τοὺς θεοὺς αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ, ὅτι οὐ θεοὶ εἰσιν, ἀλλ’ ἡ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλα καὶ λίθοι, καὶ ἀπώλεσαν αὐτούς.
- Δ Βασ. 19,18 και παρέδωκαν τους ειδωλολατρικούς θεούς εκείνων εις την φωτιάν, διότι δεν είναι θεοί πραγματικοί, αλλά έργα χειρῶν ανθρώπων, ξύλα και λίθοι, δι' αυτό δε και τους κατέστρεψαν.
- Δ Βασ. 19,19 καὶ νῦν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς μόνος.
- Δ Βασ. 19,19 Αλλά τώρα, Κυριε ο Θεός ημών, σώσε μας από τα χέρια αυτού και έτσι θα μάθουν ὅλαι αι βασιλειαί της γης, ότι συ εισαι ο μοναδικός Θεός”.
- Δ Βασ. 19,20 Καὶ ἀπέστειλεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμῶς πρὸς Ἐζεκίαν λέγων· τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων Θεὸς Ἰσραὴλ· ἃ προσήυξω πρὸς με περὶ Σενναχηρίμ βασιλέως Ἀσσυρίων, ἥκουσα.
- Δ Βασ. 19,20 Ο Ησαΐας, ο υἱός Αμώς, έστειλε προς τον Εζεκίαν απεσταλμένον του και του είπεν· “αυτά λέγει Κυριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ηκουσα την προσευχήν, την οποίαν απηύθυνες προς εμε δια τον Σενναχηρίμ, βασιλέα των Ασσυρίων.
- Δ Βασ. 19,21 οὗτος ὁ λόγος, ὃν ἐλάλησε Κύριος ἐπ’ αὐτόν· ἐξουδένωσέ σε καὶ ἐμυκτήρισέ σε παρθένος θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν αὐτῆς ἐκίνησε θυγάτηρ Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 19,21 Αυτός είναι ο λόγος, τον οποίον είπεν ο Κυριος εναντίον του Σενναχηρίμ· Σε εξηυτέλισε και σε εχλεύασεν η μικρά αυτή κόρη Σιών. Εκίνησεν εις βάρος σου εμπαικτικά την κεφαλὴν της η θυγάτηρ Ιερουσαλήμ”.
- Δ Βασ. 19,22 τίνα ὠνειδίσας καὶ τίνα ἐβλασφήμησας; καὶ ἐπὶ τίνα ὕψωσας φωνήν; καὶ ἦρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς σου εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 19,22 Είπε δε κατ' ευθείαν προς τον Σενναχηρίμ ο Θεός· “Ποῖον εχλεύασες και ὑβρισες; Εναντίον τίνος ὑψωσες αλαζονικήν την φωνήν σου; Υπερηφανεύθης και ὑψωσες τα μάτια σου εναντίον του αγίου τόπου του Ισραηλιτικού λαού.
- Δ Βασ. 19,23 ἐν χειρὶ ἀγγέλων σου ὠνειδίσας Κύριον καὶ εἶπας· ἐν τῷ πλήθει τῶν ἀρμάτων μου ἐγὼ ἀναβήσομαι εἰς ὕψος ὀρέων, μηρούς τοῦ Λιβάνου, καὶ ἔκοψα τὸ μέγεθος τῆς κέδρου αὐτοῦ, τὰ ἐκλεκτὰ κυπαρίσσων αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς μέσον δρυμοῦ καὶ Καρμήλου.
- Δ Βασ. 19,23 Δια των αγγελιαφόρων σου ὑβρισες τον Κυριον και είπες· Εγὼ με το πλήθος των πολεμικῶν μου αρμάτων θα αναβῶ εις τα ὑψη των ορέων, εις τις πλαγιές του Λιβάνου. Εκοψα τα μεγαλύτερα κέδρα, τα εκλεκτά από τα κυπαρίσσια αυτού, ἦλθα εις τας λόχμας και στο ὅρος του Καρμήλου.
- Δ Βασ. 19,24 ἐγὼ ἔψυξα καὶ ἔπιον ὕδατα ἀλλότρια καὶ ἐξηρήμωσα τῷ ἴχνει τοῦ ποδός μου πάντας ποταμοὺς περιοχῆς.
- Δ Βασ. 19,24 Εγὼ έπια και εξήρανα ξένα ὕδατα. Οπου επέρασαν τα πόδια μου, εξήρανα ὅλους τους μεγάλους ποταμούς.
- Δ Βασ. 19,25 ἔπλασα αὐτήν, συνήγαγον αὐτήν, καὶ ἐγενήθη εἰς ἐπάρσεις ἀποικεσιῶν μαχίμων, πόλεις ὀχυράς.
- Δ Βασ. 19,25 Εγὼ έπλασα την γην. Την εκλεισα εις τα χέρια μου και έγιναν ιδικά μου υψώματα μαχίμων στρατιωτῶν και πόλεις οχυραί.
- Δ Βασ. 19,26 καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς ἠσθένησαν τῇ χειρὶ, ἔπηξαν καὶ κατησχύνθησαν, ἐγένοντο χόρτος ἀγροῦ ἢ χλωρὰ βοτάνη, χλόη δωμαίων καὶ πάτημα ἀπέναντι ἐσθηκότος.
- Δ Βασ. 19,26 Ετσι οι κάτοικοι των χωρῶν αυτῶν ησθένησαν εμπρός εις την δύναμίν μου. Ετρόμαξαν, κατεντροπιάσθησαν. Εγιναν χορτάρι του αγρού σαν χλωρή βοτάνη, χλόη δωμαίων, ποδοπάτημα του κάθε διαβάτου.
- Δ Βασ. 19,27 καὶ τὴν καθέδραν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἔγνων καὶ τὸν θυμὸν σου ἐπ’ ἐμέ,
- Δ Βασ. 19,27 Γνωρίζω εγὼ πότε κάθεσαι στο σπίτι σου και πότε βγαίνεις. Ολην σου την ζωὴν γνωρίζω, ὅπως και τον θυμόν σου εναντίον μου.
- Δ Βασ. 19,28 διὰ τὸ ὀργισθῆναι σε ἐπ’ ἐμέ καὶ τὸ στρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὤσι μου καὶ θήσω τὰ ἄγκιστρά μου ἐν τοῖς μυκτῆρσί σου καὶ χαλινὸν ἐν τοῖς χεῖλεσί σου καὶ ἀποστρέψω σε ἐν τῇ ὁδοῦ, ἧ ἦλθες ἐν αὐτῇ.
- Δ Βασ. 19,28 Επειδὴ ωργίσθης εναντίον μου και η αλαζονία σου εφθασεν ἕως τα αυτιά μου, θα βάλω τα ακίστριά μου στους

ρώθωνάς σου και χαλινόν εις τα χεῖλη σου και θα σε σύρω με αυτά, δια να σε επαναφέρω εις την οδόν, από την οποίαν ἦλθες”.

- Δ Βασ. 19,29 καὶ τοῦτόν σοι τὸ σημεῖον· φάγε τοῦτον τὸν ἑνιαυτὸν αὐτόματα καὶ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τὰ ἀνατέλλοντα· καὶ ἔτει τῷ τρίτῳ σπορὰ καὶ ἄμητος καὶ φυτεία ἀμπελώνων, καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν.
- Δ Βασ. 19,29 Ἐπειτα ὁ Θεὸς εἶπε πρὸς τὸν Ἐζεκίαν· “σημεῖον ὅτι θα γίνῃ αὐτὸ στον Σενναχηρίμ εἶναι τοῦτο. Αὐτὸ τὸ ἔτος θα φάγετε ὅσα αὐτομάτως παρήχθησαν στους αγροὺς σας. Κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος θα φάγετε ὅ,τι ἄλλο αὐτομάτως θα φυτρώσῃ και θα καρποφορήσῃ. Κατὰ δε τὸ τρίτον ἔτος θα υπάρξῃ σπορὰ και θερισμὸς και φύτευμα ἀμπελώνων και θα φάγετε και θα χορτάσετε ἀπὸ τους καρποὺς αὐτῶν.
- Δ Βασ. 19,30 καὶ προσθήσει τὸν διασσεωσμένον οἴκου Ἰουδα τὸ ὑπολειφθὲν ῥίζαν κάτω καὶ ποιήσει καρπὸν ἄνω.
- Δ Βασ. 19,30 Ὅσοι ἀπὸ τὴν φυλὴν Ἰουδα διασωθούν ἀπὸ τὴν καταστροφὴν και ἐναπομείνουν, θα ριζοῦν ριζὲς εις τὴν γην, θα ἀποκτήσουν καρπὸν κοιλίας, δηλαδή τέκνα, και θα εὐτυχήσουν.
- Δ Βασ. 19,31 ὅτι ἐξ Ἱερουσαλήμ ἐξελεύσεται κατάλειμμα και ἀνασφωζόμενος ἐξ ὄρους Σιών· ὁ ζῆλος Κυρίου τῶν δυνάμεων ποιήσει τοῦτο.
- Δ Βασ. 19,31 Διότι ὁπωσδήποτε ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ θα ἐξέλθουν ὑπολειφθέντες Ἰουδαῖοι και ἀπὸ τὸ ὄρος Σιών θα υπάρξουν ἄνθρωποι, που θα ἔχουν διασωθῇ. Αὐτὸ θα πραγματοποιήσῃ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν λαόν του.
- Δ Βασ. 19,32 οὐχ οὕτως; τὰδε λέγει Κύριος πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων· οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ οὐ τοξεύσει ἐκεῖ βέλος, καὶ οὐ προφθάσει αὐτὴν θυρεός, καὶ οὐ μὴ ἐκχέῃ πρὸς αὐτὴν πρόσχωμα·
- Δ Βασ. 19,32 Ἐτσι δεν εἶναι; Διότι αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος πρὸς τὸν βασιλέα των Ἀσσυρίων· Δεν θα εἰσέλθῃ αὐτὸς εις τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ οὔτε και ἓνα βέλος δεν θα τοξεύσῃ ἐναντίον της. Κανεὶς ἀσπιδοφόρος δεν θα προλάβῃ να πλησιάσῃ αἰφνιδίως πρὸς αὐτήν. Οὔτε και γύρω ἀπὸ τὸ τείχος της θα υψωθούν προχώματα και πολιορκητικὰ μηχαναῖ.
- Δ Βασ. 19,33 τῇ ὁδοῦ, ἣ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται και εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐκ εἰσελεύσεται, λέγει Κύριος,
- Δ Βασ. 19,33 Τὸν δρόμον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἦλθε, θα ἀκολουθήσῃ πάλιν και θα ἐπιστρέψῃ εις τὴν πατρίδα του. Ἀλλὰ εις τὴν πόλιν αὐτὴν δεν θα εἰσέλθῃ, λέγει ὁ Κύριος.
- Δ Βασ. 19,34 καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι’ ἐμὲ και διὰ Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου.
- Δ Βασ. 19,34 Ἐγὼ θα ὑπερασπίσω τὴν πόλιν αὐτὴν δι’ ἐμὲ αὐτὸν και πρὸς χάριν τοῦ δούλου μου Δαυὶδ”.
- Δ Βασ. 19,35 Καὶ ἐγένετο ἕως νυκτὸς καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος Κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας· καὶ ὤρθησαν τὸ πρωῖ, καὶ ἴδου πάντες σώματα νεκρά.
- Δ Βασ. 19,35 Ἐτσι δε ἀκριβῶς και ἐγένε, διότι κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν Θεὸν τιμωρὸς ἄγγελος, ὁ ὁποῖος ἐθανάτωσεν ἀπὸ τὸ στρατόπεδον των Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδες ἄνδρες. Οἱ διασωθέντες ηγέρθησαν τὸ πρωῖ και εἶδαν ὅλα τα νεκρά σώματα.
- Δ Βασ. 19,36 καὶ ἀπῆρε και ἐπορεύθη και ἀπέστρεψε Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων και ᾤκησεν ἐν Νινευῆ.
- Δ Βασ. 19,36 Ὁ Σενναχηρίμ ὁ βασιλεὺς των Ἀσσυρίων ἀνεχώρησεν, ἐπορεύθη και ἐπέστρεψεν εις τὴν χώραν του. Κατώκησε δε εις τὴν Νινευή.
- Δ Βασ. 19,37 καὶ ἐγένετο αὐτοῦ προσκυνουῖντος ἐν οἴκῳ Νεσεράχ θεοῦ αὐτοῦ και Ἀδραμέλεχ και Σαρασάρ, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ, καὶ αὐτοὶ ἐσώθησαν εἰς γῆν Ἀραράθ· και ἐβασίλευσεν Ἀσορδάν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 19,37 Ἀλλὰ, ὅταν αὐτὸς προσεκύνη στον ναόν του Νεσεράχ, ἰδικού του θεοῦ, ὁ Ἀδραμέλεχ και ὁ Σαλασάρ, τα παιδιά του, τὸν ἐδολοφόνησαν δια μαχαίρας. Αὐτοὶ δε διέφυγαν και ἐσώθησαν εις τὴν χώραν Ἀραράθ. Ἀντὶ δε αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς του, ὁ Ἀσορδάν.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 20

- Δ Βασ. 20,1 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρρώστησεν Ἐζεκίας εἰς θάνατον. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς ὁ προφήτης και εἶπε πρὸς αὐτόν· τὰδε λέγει Κύριος· ἔντειλαι τῷ οἴκῳ σου, ὅτι ἀποθνήσκεις σὺ και οὐ ζῆσῃ.
- Δ Βασ. 20,1 Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἀρρώστησεν ὁ Ἐζεκίας σοβαρὰν ἀσθένειαν πρὸς θάνατον. Ἦλθε πρὸς αὐτόν ὁ Ἡσαΐας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμώς ὁ προφήτης, και τοῦ εἶπε· “αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Τακτοποίησε τὰς υποθέσεστος οἴκου σου, διότι θα ἀποθάνῃς και δεν θα ζῆσῃς”.
- Δ Βασ. 20,2 καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας πρὸς τὸν τοῖχον και ἠῤῥατο πρὸς Κύριον λέγων·
- Δ Βασ. 20,2 Ὁ Ἐζεκίας κλητήρης, καθὼς ἦτο, ἐστράφη πρὸς τὸν τοῖχον, προσηυχῆθη και εἶπε πρὸς τὸν Κύριον·
- Δ Βασ. 20,3 Κύριε, μνήσθητι δὴ ὅσα περιεπάτησα ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ και καρδίᾳ πλήρει και τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐποίησα. καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθμῷ μεγάλῳ.
- Δ Βασ. 20,3 “Κυριε, ἐνθυμήσου, σε παρακαλῶ, ὅτι ἐπορεύθην ἐνώπιόν σου σύμφωνα με τὴν ἀληθινὴν πίστιν και με ἀκεραιότητα καρδίας. Ἐπραξα δε τὸ ἀγαθὸν και εὐάρεστον ἐνώπιόν σου”. Ἐπειτα ἐκλάυσεν ὁ Ἐζεκίας πάρα πολὺ.
- Δ Βασ. 20,4 καὶ ἦν Ἡσαΐας ἐν τῇ αὐλῇ τῇ μέσῃ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγων·

- Δ Βασ. 20,4 Την ώραν εκείνην ο Ησαΐας ευρίσκετο εις την αυλήν του ανακτόρου και ήκουσε τον Κυριον να ομιλή προς αυτόν και να του λέγη·
- Δ Βασ. 20,5 έπιστρεψον και έρεΐς προς Έζεκιαν τόν ήγούμενον τοϋ λαοϋ μου· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Δαυιδ τοϋ πατρός σου· ήκουσα τής προσευχής σου, είδον τὰ δάκρυά σου· ίδου εγώ ίάσομαί σε, τή ήμέρα τή τρίτη αναβήση εις οϊκον Κυρίου·
- Δ Βασ. 20,5 “Ξαναγύρισε στον Έζεκιαν, τον αρχηγόν του λαού μου, και ειπε προς αυτόν. Αυτά λέγει Κυριος ο Θεός του Δαυιδ του προγόνου σου· Ηκουσα την προσευχήν σου, ειδα τα δάκρυά σου. Ιδού εγώ, θα σε θεραπεύσω και κατά την τρίτην ημέραν θα ανέλθης υγιής στον ναόν του Κυρίου σου.
- Δ Βασ. 20,6 και προσθήσω επί τας ήμέρας σου πεντεκαϊδεκα έτη και έκ χειρός βασιλέως Άσσυρίων σώσω σε και τήν πόλιν ταύτην και υπερασπιώ υπέρ τής πόλεως ταύτης δι’ έμέ και διὰ Δαυιδ τόν δοϋλόν μου.
- Δ Βασ. 20,6 Θα προσθέσω εις την ζωήν σου δεκαπέντε ακόμη έτη. Θα σώσω σε και την πόλιν Ιερουσαλήμ από την εξουσίαν του βασιλέως των Ασσυρίων, θα υπερασπίσω την πόλιν αυτήν δια την δόξαν μου και προς χάριν του δούλου μου του Δαυιδ”.
- Δ Βασ. 20,7 και είπε· λαβέτωσαν παλάθην σύκων και επιθέτωσαν επί τὸ έλκος, και υγιάσει.
- Δ Βασ. 20,7 Ο προφήτης Ησαΐας προσέθεσε· “ας πάρουν ένα κατάπλασμα από πολτόν σύκων και ας θέσουν αυτό επάνω στο έλκος της πληγής του και αυτό θα τον θεραπεύση”.
- Δ Βασ. 20,8 και είπεν Έζεκιās προς Ησαϊαν· τί τὸ σημεϊον ὅτι ίάσεται με Κύριος και αναβήσομαι εις οϊκον Κυρίου τή ήμέρα τή τρίτη;
- Δ Βασ. 20,8 Ο Έζεκιās ηρώτησε τον Ησαϊαν· “ποιό είναι το σημεϊον, που θα με πείση ὅτι πράγματι ο Κυριος θα με θεραπεύση και εγώ υγιής θα αναβώ στον ναόν του Κυρίου κατά την τρίτην ημέραν;”
- Δ Βασ. 20,9 και είπεν Ησαΐας· τοϋτο τὸ σημεϊον παρὰ Κυρίου, ὅτι ποιήσει Κύριος τὸν λόγον, ὃν έλάλησε· πορεύσεται ή σκια δέκα βαθμούς, εάν έπιστρέψη δέκα βαθμούς.
- Δ Βασ. 20,9 Απήντησεν ο Ησαΐας· “αυτό είναι το σημεϊον εκ μέρους του Κυρίου, ὅτι δηλαδή αυτός θα πραγματοποιήση την υπόσχεσιν, την οποίαν έδωσε. Η σκια του ηλιακού ωρολογίου θα προχωρήση δέκα βαθμούς εμπρός η δέκα βαθμούς οπίσω”.
- Δ Βασ. 20,10 και είπεν Έζεκιās· κοϋφον τήν σκιάν κλίνα δέκα βαθμούς· ουχί, άλλ’ έπιστραφήτω ή σκια έν τοίς άναβαθμοίς δέκα βαθμούς εις τὰ όπίσω.
- Δ Βασ. 20,10 Ο Έζεκιās απήντησε· “μικρόν είναι, εάν η σκια προχωρήση δέκα βαθμούς εμπρός. Θαυμαστόν και καταπληκτικόν είναι, εάν η σκια υποχωρήση προς τα οπίσω δέκα βαθμούς”.
- Δ Βασ. 20,11 και έβόησεν Ησαΐας ὁ προφήτης προς Κύριον, και επέστρεψεν ή σκια έν τοίς άναβαθμοίς εις τὰ όπίσω δέκα βαθμούς.
- Δ Βασ. 20,11 Ο Ησαΐας παρεκάλεσε και δια τούτο τον Κυριον. Και ιδού, ὅτι η σκια επέστρεψεν εις τα σκαλοπάτια δέκα βαθμούς οπίσω.
- Δ Βασ. 20,12 έν τῷ καιρῷ εκείνῳ απέστειλε Μαρωδάχ Βαλαδάν υιός Βαλαδάν βασιλεύς Βαβυλώνος βιβλία και μαναά προς Έζεκιαν, ὅτι ήκουσεν ὅτι ήρρώστησεν Έζεκιās.
- Δ Βασ. 20,12 Κατά τον καιρόν εκείνον έστειλεν ο Μαρωδάχ Βαλαδάν, υιός του Βαλαδάν βασιλέως της Βαβυλώνος, γράμματα και δώρα προς τον Έζεκιαν, διότι ειχε πληροφορηθή ὅτι ο Έζεκιās ησθένησεν.
- Δ Βασ. 20,13 και έχάρη επ’ αυτοίς Έζεκιās και έδειξεν αυτοίς ὄλον τόν οϊκον τοϋ νεχωθά, τὸ άργύριον και τὸ χρυσιον, τὰ άρώματα και τὸ έλαιον τὸ άγαθόν, και τόν οϊκον τῶν σκευῶν και ὅσα ηύρέθη έν τοίς θησαυροίς αϋτοϋ· ουκ ήν λόγος, ὃν ουκ έδειξεν αυτοίς Έζεκιās έν τῷ οϊκῷ αϋτοϋ και έν πάση τή έξουσίᾳ αϋτοϋ.
- Δ Βασ. 20,13 Ο Έζεκιās εχάρη δι’ όλα αυτά και έδειξεν στους απεσταλμένους ὄλον τον οϊκον των θησαυρών του, το αργύριον, το χρυσιον, τα αρώματα, το πολύτιμον έλαιον, την αίθουσαν των ὄπλων και ὅσα υπήρχον εις τα θησαυροφυλάκιά του. Δεν υπήρξε πράγμα, το οποίον δεν έδειξεν εις αυτούς ο Έζεκιās τόσον στο ανάκτορόν του ὅσον και εις ὄλην την χώραν, που ήτο υπό την εξουσίαν του.
- Δ Βασ. 20,14 και εισήλθεν Ησαΐας ὁ προφήτης προς τόν βασιλέα Έζεκιαν και είπε προς αϋτόν· τί έλάλησαν οί άνδρες οϋτοι και πόθεν ήκασι προς σε; και είπεν Έζεκιās· έκ γής πόρρωθεν ήκασι προς με, έκ Βαβυλώνος.
- Δ Βασ. 20,14 Ο προφήτης Ησαΐας ήλθε προς τον βασιλέα Έζεκιαν και του ειπε· “τι ειπαν οι άνδρες αυτοί και από που έχουν έλθει προς σέ;” Ο Έζεκιās απήντησεν· “ήλθαν αυτοί από μακρυνήν χώραν, από την Βαβυλώνα”.
- Δ Βασ. 20,15 και είπε· τί είδον έν τῷ οϊκῷ σου; και είπε· πάντα, ὅσα έν τῷ οϊκῷ μου είδον, ουκ ήν έν τῷ οϊκῷ μου, ὃ ουκ έδειξα αυτοίς, άλλὰ και τὰ έν τοίς θησαυροίς μου.
- Δ Βασ. 20,15 Ο Ησαΐας τον ηρώτησε· “τι ειδαν στο ανάκτορόν σου;” Και ο Έζεκιās απήντησεν· “όλα ὅσα υπάρχουν στο ανάκτορόν μου τα ειδον. Δεν έμεινε τίποτε, τα οποίον να μη τους έχω δείξει. Ακόμη δε ειδον και όλα ὅσα υπάρχουν εις τα θησαυροφυλάκιά μου”.
- Δ Βασ. 20,16 και είπεν Ησαΐας προς Έζεκιαν· άκουσον λόγον Κυρίου·
- Δ Βασ. 20,16 Ο Ησαΐας ειπε προς τον Έζεκιαν· “άκουσε τώρα τον λόγον του Κυρίου·

- Δ Βασ. 20,17 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται καὶ ληφθήσεται πάντα τὰ ἐν οἴκῳ σου καὶ ὅσα ἐθησαύρισαν οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἰς Βαβυλώνα· καὶ οὐχ ὑπολειφθήσεται ῥῆμα, ὃ εἶπε Κύριος·
- Δ Βασ. 20,17 Ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, κατὰ τὰς ὁποίας θα λαφυραγωγηθοῦν ὅλα ὅσα ἀπεθησαύρισαν οἱ πατέρες σου καὶ ἀπέθεσαν στὸν οἶκόν σου ἕως τὴν ἡμέραν αὐτήν. Καὶ θα μεταφερθοῦν εἰς τὴν Βαβυλώνα. Τίποτε δὲν θα μείνῃ ἀπραγματοποιήτον ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὁποία εἶπεν ὁ Κύριος.
- Δ Βασ. 20,18 καὶ οἱ υἱοὶ σου, οἳ ἐξελεύσονται ἐκ σοῦ, οὓς γεννήσεις λήψεται, καὶ ἔσονται εὐνοῦχοι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως Βαβυλώνας,
- Δ Βασ. 20,18 Καὶ τὰ παιδιὰ σου ἀκόμη, τὰ ὁποία θα γεννηθοῦν ἀπὸ σέ, θα συλληφθοῦν αἰχμάλωτοι καὶ θα γίνουν εὐνοῦχοι στὸν βασιλεῖα τῆς Βαβυλώνας”.
- Δ Βασ. 20,19 καὶ εἶπεν Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαΐαν· ἀγαθὸς ὁ λόγος Κυρίου, ὃν ἐλάλησεν· ἔστω εἰρήνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου.
- Δ Βασ. 20,19 Ὁ Ἐζεκίας εἶπε πρὸς τὸν Ἡσαΐαν· “καλὸς εἶναι ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον εἶπεν ὁ Κύριος. Ἄς εἶναι τουλάχιστον εἰρήνη κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἰδικῆς μου ζωῆς”.
- Δ Βασ. 20,20 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἐζεκίου καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἐποίησε, τὴν κρήνην καὶ τὸν ὑδραγωγὸν καὶ εἰσήγαγε τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;
- Δ Βασ. 20,20 Τα υπόλοιπα ἐκ τῶν ἔργων τοῦ Ἐζεκίου καὶ ὅλα τὰ κατορθώματά του καὶ ὅσα ἐκάμεν, ἡ πηγή, τὸ υδραγωγεῖον, οἱ σωλήνες τοῦ υδραγωγείου, διὰ τῶν ὁποίων ἔφερον ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν, ὅλα αὐτὰ εἶναι γραμμένα στὸ βιβλίον τῶν ἔργων τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα.
- Δ Βασ. 20,21 καὶ ἐκοιμήθη Ἐζεκίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσε Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 20,21 Ὁ Ἐζεκίας ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ’ αὐτοῦ ὁ υἱὸς του ὁ Μανασσῆς.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 21

- Δ Βασ. 21,1 Υἱὸς δώδεκα ἐτῶν Μανασσῆς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ πενήκοντα καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Ὀφιβά.
- Δ Βασ. 21,1 Δώδεκα ἐτῶν ἦτο ὁ Μανασσῆς, ὅταν ἀνῆλθε στὸν βασιλικὸν θρόνον. Ἐβασίλευσε δε εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ πενήκοντα καὶ πέντε ἔτη. Ἡ μήτηρ του ὠνομάζετο Ὀφιβά.
- Δ Βασ. 21,2 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ,
- Δ Βασ. 21,2 Αὐτὸς ἐπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, σύμφωνα με τὰ βδελυρὰ εἰδωλολατρικὰ ἔργα τῶν ἄλλων ἐθνῶν, τὰ ὁποία ἐθνεῖν ὁ Κύριος ἐβγαλε καὶ ἐξεδιώξεν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Δ Βασ. 21,3 καὶ ἐπέστρεψε καὶ ὤκοδόμησε τὰ ὑψηλά, ἃ κατέσπασεν Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἀνέστησε θυσιαστήριον τῆ Βάαλ καὶ ἐποίησε τὰ ἄλλα, καθὼς ἐποίησε Ἀχαάβ βασιλεὺς Ἰσραήλ, καὶ προσεκύνησε πάσῃ τῆ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς.
- Δ Βασ. 21,3 Αὐτὸς, λοιπὸν, ἐστράφη καὶ ἀνοικοδόμησε τοὺς ὑψηλοὺς τόπους τῆς εἰδωλικῆς λατρείας, τοὺς ὁποίους εἶχε κρημνίσῃ ὁ Ἐζεκίας, ὁ πατὴρ του. Ἐκτίσθη θυσιαστήριον στὸν Βααλ, κατεσκεύασεν ἀγάλματα διὰ τὴν θεᾶν Ἀστάρτην, ὅπως εἶχε κάμνει ὁ Ἀχαάβ, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ἐλάτρευσε καὶ προσεκύνησεν ὅλα τὰ ἀστέρια τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐγένετο δούλος εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν.
- Δ Βασ. 21,4 καὶ ὤκοδόμησε θυσιαστήριον ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὡς εἶπεν· ἐν Ἱερουσαλήμ θήσω τὸ ὄνομά μου,
- Δ Βασ. 21,4 Ἐκτίσθη ἐπίσης καὶ θυσιαστήριον στὸν ναὸν τοῦ Κυρίου, διὰ τὸν ὁποῖον ναὸν ὁ Θεὸς εἶχε πεῖ· “Ἡ Ἱερουσαλήμ εἶναι ἡ πόλις ἐκεῖνη, ὅπου θα θέσω πρὸς λατρείαν τὸ ὄνομά μου”.
- Δ Βασ. 21,5 καὶ ὤκοδόμησε θυσιαστήριον πάσῃ τῆ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου
- Δ Βασ. 21,5 Ἐκτίσθη καὶ θυσιαστήριον εἰς λατρείαν τῶν ἀστρῶν τοῦ οὐρανοῦ ἐντὸς τῶν δύο αὐλῶν τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου.
- Δ Βασ. 21,6 καὶ διῆγε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πυρὶ καὶ ἐκλήδονιζέτο καὶ οἰωνίζετο καὶ ἐποίησε τεμένῃ καὶ γνώστας ἐπλήθυνε τοῦ ποιεῖν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου παροργίσει αὐτόν.
- Δ Βασ. 21,6 Ἐπέρασε καὶ αὐτὸς τὰ παιδιὰ του ἀπὸ τὴν φωτιὰν κατὰ τὰ ἔθιμα τῶν εἰδωλολατρῶν, ἐζητοῦσε νὰ μάθῃ τὸ μέλλον με τὸν κλήδονα καὶ με τοὺς οἰωνοὺς, ἐκτίσθη ἱεροὺς εἰδωλολατρικοὺς τόπους καὶ ἐκάλεσε πολυαριθμοὺς μάγους, διὰ νὰ διαπράττεται ἔτσι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ ἐξοργίσῃ τὸν Κύριον ἐναντίον του.
- Δ Βασ. 21,7 καὶ ἔθηκε τὸ γλυπτὸν τοῦ ἄλσους ἐν τῷ οἴκῳ, ᾧ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ καὶ πρὸς Σαλωμών τὸν υἱὸν αὐτοῦ· ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ, ἧ ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ θήσω τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα
- Δ Βασ. 21,7 Ἐτοποθέτησε καὶ τὸ ἀγαλμα τῆς Ἀστάρτης στὸν ναὸν τοῦ Κυρίου, διὰ τὸν ὁποῖον ναὸν ὁ Θεὸς εἶχεν εἶπει πρὸς τὸν Δαυὶδ καὶ πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Σολομῶντα ὅτι “στὸν ναὸν τούτον καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, τὴν ὁποῖαν ἐγὼ ἐξελέξα ἀπὸ τὰς ἄλλας πόλεις τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἐκεῖ θα θέσω τὸ ὄνομά μου, διὰ νὰ ἀκουεταὶ καὶ

να δοξάζεται αιωνίως.

Δ Βασ. 21,8

καὶ οὐ προσθήσω τοῦ σαλεύσει τὸν πόδα Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς, ἥς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, οἵτινες φυλάξουσι πάντα ὅσα ἐνετειλάμην κατὰ πᾶσαν τὴν ἐντολήν, ἣν ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ δοῦλός μου Μωυσῆς.

Δ Βασ. 21,8

Και δεν θα αποφασίσω να σαλεύσω τα πόδια των Ισραηλιτῶν ἀπὸ τὴν γῆν, που ἔδωσα στους πατέρας των, στους οποίους ἔδωσα τὴν ἐντολήν να εφαρμόσουν τὰς ἐντολάς μου, ὅπως διέταξα εἰς αὐτοὺς δια μέσου του δούλου μου του Μωϋσέως”.

Δ Βασ. 21,9

καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς Μανασσῆς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου ὑπὲρ τὰ ἔθνη, ἃ ἠφάνισε Κύριος ἐκ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ.

Δ Βασ. 21,9

Εκείνοι ὁμως δεν ἤκουσαν. Τους παρεπλάνησεν ὁ Μανασσῆς, ὥστε να πράξουν πονηρὰ ἐνώπιον του Κυρίου περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἐπραξαν τα ἄλλα ἔθνη, τα ὁποῖα ἐξωλόθρευσεν ὁ Κύριος ἀπὸ το πρόσωπον των Ισραηλιτῶν.

Δ Βασ. 21,10

καὶ ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν λέγων·

Δ Βασ. 21,10

Ὡμίλησεν ὁ Κύριος δια μέσου των δούλων του των προφητῶν λέγων·

Δ Βασ. 21,11

ἀνθ’ ὧν ὅσα ἐποίησε Μανασσῆς ὁ βασιλεὺς Ἰούδα τὰ βδελύγματα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἀπὸ πάντων, ὧν ἐποίησεν ὁ Ἀμορραῖος ὁ ἔμμηροσθεν, καὶ ἐξήμαρτε καὶ γε τὸν Ἰούδαν ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν,

Δ Βασ. 21,11

“Ἀντὶ των ὁσων αμαρτωλῶν ἔργων ἐπραξεν ὁ Μανασσῆς, ὁ βασιλεὺς του Ἰούδα, ὁ ὁποῖος κατεσκεύασε τα αποκρουστικά αὐτὰ εἰδῶλα, χειρότερα ἀπὸ ἐκεῖνα τα ὁποῖα ἔκαναν οἱ προ αὐτοῦ Ἀμορραῖοι, και παρῶθησε τον ιουδαϊκὸν λαὸν εἰς τὴν λατρείαν αὐτῶν των εἰδώλων,

Δ Βασ. 21,12

οὐχ οὕτως, τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἴδου ἐγὼ φέρω κακὰ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰούδαν, ὥστε παντὸς ἀκούοντος ἠχήσει ἀμφότερα τὰ ὄτα αὐτοῦ,

Δ Βασ. 21,12

πράγμα το ὁποῖον δεν ἔπρεπε να γίνη, δια τούτο αὐτὰ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς του Ἰσραὴλ· Ἰδὸν ἐγὼ θα ἐπιφέρω μεγάλας συμφορὰς ἐναντίον της Ἱερουσαλὴμ και γενικώτερον ἐναντίον του ιουδαϊκοῦ βασιλείου, ὥστε καθένας ὁ ὁποῖος θα τὰς ἀκούση, θα αισθανθῆ να βουῖζουν και τα δύο του τα αυτιά.

Δ Βασ. 21,13

καὶ ἐκτενῶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ τὸ μέτρον Σαμαρείας καὶ τὸ στάθμιον οἴκου Ἀχαάβ· καὶ ἀπαλείψω τὴν Ἱερουσαλὴμ, καθὼς ἀπαλείφεται ὁ ἀλάβαστρος ἀπαλειφόμενος καὶ καταστρέφεται ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ,

Δ Βασ. 21,13

Θα ἐπεκτείνω ἐναντίον της Ἱερουσαλὴμ το καταστρεπτικὸν μέτρον, που ἐφήρμοσα κατὰ της Σαμαρείας, και το μέτρον που ἐφήρμοσα ἐναντίον της οικογενείας του Ἀχαάβ. Θα ἀδειάσω τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τους κατοίκους της, ὅπως ἀδειάζει το ἀλαβάστρινον δοχεῖον ἀπὸ το μύρον και σκουπίζεται και ἀναστρέφεται με το στόμιον προς τα κάτω.

Δ Βασ. 21,14

καὶ ἀπόσωμαι τὸ ὑπόλειμμα τῆς κληρονομίας μου καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔσσονται εἰς διαρπαγὴν καὶ εἰς προνομὴν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν,

Δ Βασ. 21,14

Θα ἀπομακρύνω ἀπὸ αὐτὴν το ὑπόλοιπον της κληρονομίας μου, το βασιλεῖον του Ἰούδα, και θα παραδώσω αὐτὸ εἰς τα χέρια των ἐχθρῶν του, ὥστε να εἶναι ἀρπαγμα και λάφυρα ἐκείνων.

Δ Βασ. 21,15

ἀνθ’ ὧν ὅσα ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου καὶ ἦσαν παροργίζοντές με ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἥς ἐξήγαγον τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Δ Βασ. 21,15

Και θα τιμωρηθοῦν ἔτσι, διότι διέπραξαν πονηρὰ ἐνώπιόν μου και συνεχῶς με παρῶργιζαν ἀπὸ τὴν ἡμέραν. Που ἔβγαλα τους προγόνους αὐτῶν ἐλευθέρους ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, μέχρι της ἡμέρας αὐτῆς.

Δ Βασ. 21,16

καὶ γε αἶμα ἀθῶν ἐξέχεε Μανασσῆς πολὺ σφόδρα, ἕως οὔ ἐπλησε τὴν Ἱερουσαλὴμ στόμα εἰς στόμα, πλὴν ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ, ὧν ἐξήμαρτε τὸν Ἰούδαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.

Δ Βασ. 21,16

Ἐπὶ πλέον ὁ Μανασσῆς ἔχυσε πάρα πολὺ ἀθῶν αἶμα, ἕως ὅτου ἐγέμισε τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ το ἕνα ἄκρον στο ἄλλο, ἐκτος βέβαια των ἄλλων ἀσεβειῶν τὰς ὁποῖας εἶχε διαπράξει και δια των ὁποῖων παρῶθησε τον ιουδαϊκὸν λαὸν να παρασυρθῆ εἰς πονηρὰς πράξεις και τὴν εἰδωλολατρείαν ἐνώπιον του Κυρίου”.

Δ Βασ. 21,17

καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασσῆ καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησε, καὶ ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ, ἣν ἤμαρτεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ τῷ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

Δ Βασ. 21,17

Τα ὑπόλοιπα ἀπὸ τα ἔργα του Μανασσῆ ὅλα ὅσα αὐτὸς ἔκαμε, ὅπως και αἱ ἀμαρτίαι τὰς ὁποῖας διέπραξεν, εἶναι γραμμένα στο βιβλίον των ἔργων των βασιλέων του Ἰούδα.

Δ Βασ. 21,18

καὶ ἐκοιμήθη Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῷ κήπῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ἐν κήπῳ Ὁζά, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμών υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ.

Δ Βασ. 21,18

Ἐκοιμήθη ὁ Μανασσῆς μετὰ των πατέρων του και ἐτάφη στον κήπον του ἀνακτόρου του, στον κήπον του Ὁζά. Ἐβασίλευσε δε ἀντὶ αὐτοῦ ὁ υἱὸς του ὁ Ἀμών.

Δ Βασ. 21,19

Υἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν Ἀμών ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μεσολλάμ θυγάτηρ Ἀρούς ἐξ Ἰετέβα.

Δ Βασ. 21,19

Ἐἴκοσι δύο ἐτῶν ἦτο ὁ Ἀμών, ὅταν ἀνήλθεν στον βασιλικὸν θρόνον, και ἐβασίλευσεν ἐπὶ δύο ἔτη εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ. Ἡ μητέρα του ὠνομάζετο Μεσολλάμ και ἦτο θυγάτηρ του Ἀρούς, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὴν Ἰετέβα.

Δ Βασ. 21,20

καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καθὼς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

Δ Βασ. 21,20

Και αὐτὸς διέπραξε πονηρὰ ἐνώπιον του Κυρίου, ἠκολούθησε τὴν εἰδωλολατρείαν, ὅπως εἶχε πράξει και ὁ

Μανασσής ο πατέρας του.

- Δ Βασ. 21,21 καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ, ἣ ἐπορεύθη ὁ πατήρ αὐτοῦ, καὶ ἐλάτρευσε τοῖς εἰδώλοις, οἷς ἐλάτρευσεν ὁ πατήρ αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς
- Δ Βασ. 21,21 Αὐτός, δηλαδή, ἐπορεύθη εἰς ὅλον τον δρόμον, τον ὁποῖον εἶχε πορευθῆ ὁ πατέρας του, ἐλάτρευσε τα εἰδῶλα, ὅπως καὶ ὁ πατέρας του, καὶ προσεκύνησεν αὐτά.
- Δ Βασ. 21,22 καὶ ἐγκατέλιπε τὸν Κύριον Θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Κυρίου.
- Δ Βασ. 21,22 Ἐγκατέλειψε τον Κυριον καὶ Θεὸν των πατέρων του καὶ δεν εβάρδισε τον δρόμον του Κυρίου.
- Δ Βασ. 21,23 καὶ συνεστράφησαν οἱ παῖδες Ἀμὼν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσαν τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 21,23 Δια την ἀσέβειάν του ἐπέτρεπεν ὁ Θεός, ὥστε οἱ δούλοι του Ἀμὼν ἔκαμαν συνωμοσίαν ἐναντίον του καὶ ἐφόνευσαν τον βασιλέα μέσα στο βασιλικὸν του ἀνάκτορον.
- Δ Βασ. 21,24 καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς πάντας τοὺς συστραφέντας ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀμὼν καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωσίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 21,24 Ὁ λαὸς ὅμως του βασιλείου Ἰούδα ἠγανάκτησε καὶ ἐκτύπησεν ὅλους ἐκείνους, που εἶχαν συνωμοτήσει ἐναντίον του βασιλέως Ἀμὼς, καὶ τους ἐθανάτωσε. Ἐγκατέστησε δε ὁ λαὸς βασιλέα ἀντὶ του Ἀμὼν τον υἱὸν του Ἰωσίαν.
- Δ Βασ. 21,25 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμὼν, ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἴδου ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;
- Δ Βασ. 21,25 Τα υπόλοιπα ἀπὸ τα ἔργα του Ἀμὼν, τα ὁποῖα αὐτὸς ἐπραξεν, εἶναι γραμμένα στο βιβλίον των ἔργων των βασιλέων του Ἰούδα.
- Δ Βασ. 21,26 καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν τῷ κήπῳ Ὄζά, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 21,26 Ἐθαψαν αὐτὸν στον τάφον του, ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο στον κήπον του Ὄζά, ἀντὶ δε αὐτοῦ ἀνήλθεν στον βασιλικὸν θρόνον ὁ υἱὸς του ὁ Ἰωσίας.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 22

- Δ Βασ. 22,1 Υἱὸς ὀκτώ ἐτῶν Ἰωσίας ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτὸν καὶ τριάκοντα καὶ ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεδία θυγάτηρ Ἐδεῖα ἐκ Βασουρώθ.
- Δ Βασ. 22,1 Ὀκτὼ ἐτῶν ἦτο ὁ Ἰωσίας, ὅταν ἀνήλθεν στον βασιλικὸν θρόνον. Ἐβασίλευσε δε εἰς την Ἱερουσαλήμ ἐπὶ τριάκοντα καὶ ἐν ἔτη. Ἡ μητέρα του ὠνομάζετο Ἰεδία καὶ ἦτο θυγάτηρ του Ἐδεῖα, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ την Βασουρώθ.
- Δ Βασ. 22,2 καὶ ἐποίησε τὸ εὐθέες ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη δεξιὰ καὶ ἀριστερά.
- Δ Βασ. 22,2 Αὐτὸς ἐπραξε το εὐάρεστον ἐνώπιον του Κυρίου καὶ ἐπορεύθη καθ' ὅλα στον δρόμον του προγόνου του Δαυὶδ καὶ δεν ἐξέκλινε δεξιὰ καὶ ἀριστερά ἀπὸ τον νόμον του Κυρίου.
- Δ Βασ. 22,3 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῷ βασιλεῖ Ἰωσίᾳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σαπφάν υἱὸν Ἐσελίου υἱοῦ Μεσολλάμ, τὸν γραμματέα οἴκου Κυρίου λέγων·
- Δ Βασ. 22,3 Κατὰ τον ὀγδοὸν μῆνα του δεκάτου ὀγδοῦ ἐτους της βασιλείας του ἐστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰωσίας πρὸς τον Σαπφάν, υἱὸν του Ἐσελίου υἱοῦ του Μεσολλάμ, τον γραμματέα του ναοῦ του Κυρίου καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν·
- Δ Βασ. 22,4 ἀνάβηθι πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν καὶ σφράγισον τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὃ συνήγαγον οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν παρὰ τοῦ λαοῦ,
- Δ Βασ. 22,4 “ἀνέβα στον ναὸν πρὸς τον ἀρχιερέα Χελκίαν καὶ μέτρησε μαζὴ με αὐτόν το ἀργύριον, το ὁποῖον ἔχει εἰσπραχθῆ στον ναὸν του Κυρίου καὶ το ὁποῖον οἱ φύλακες της θύρας του ναοῦ συνεκέντρωσαν ἀπὸ τον λαόν.
- Δ Βασ. 22,5 καὶ δότωσαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα τῶν καθεσταμένων ἐν οἴκῳ Κυρίου. καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τοῖς ποιούσιν τὰ ἔργα τοῖς ἐν οἴκῳ Δ Βασ. 22Κυρίου τοῦ κατισχυῖσαι τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου,
- Δ Βασ. 22,5 Ἀς παραδώσουν αὐτὸ εἰς τα χεῖρα των ἐργοδηγῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπιβλέπουν εἰς τα ἔργα του Κυρίου, εἰς αὐτοὺς που εἶναι ἐπόπται εἰς τας ἐπισκευαζομένας φθοράς του ναοῦ του Κυρίου”. Ὁ Σαπφάν ἔδωκε το χρήμα τοῦτο στους ἀναλαμβάνοντας αὐτὴν την ἐργασίαν στον ναὸν του Κυρίου με την ἐντολήν, να ἐπιδιορθώσουν τας φθοράς του ναοῦ.
- Δ Βασ. 22,6 τοῖς τέκτοσι καὶ τοῖς οἰκοδόμοις καὶ τοῖς τειχισταῖς καὶ τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομητοῦς, τοῦ κραταιῶσαι τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου.
- Δ Βασ. 22,6 Οἱ ἐπὶ των ἐργασιῶν του ναοῦ ἐπόπται ἔδωσαν το χρήμα αὐτὸ στους ξυλουργούς, στους οἰκοδόμους, στους κτίστας, δια να ἀγοράσουν ξύλα καὶ λίθους πελεκημένους, ἀπαραιτήτους δια την ἐπιδιόρθωσιν του ναοῦ.
- Δ Βασ. 22,7 πλὴν οὐκ ἐξελογίζοντο αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ διδόμενον αὐτοῖς, ὅτι ἐν πίστει αὐτοὶ ποιούσι.
- Δ Βασ. 22,7 Κανεῖς ὅμως λογαριασμός δεν ἐζητεῖτο ἀπὸ αὐτοὺς δια το διδόμενον χρήμα, διότι αὐτοὶ ἦσαν εὐσυνειδητοὶ καὶ τίμιοι.
- Δ Βασ. 22,8 καὶ εἶπε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας πρὸς Σαπφάν τὸν γραμματέα· βιβλίον τοῦ νόμου εὔρον ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ ἔδωκε Χελκίας τὸ βιβλίον πρὸς Σαπφάν, καὶ ἀνέγνω αὐτό.

- Δ Βασ. 22,8 Ο αρχιερέυς ο Χελκίας εἶπε πρὸς τὸν Σαπφάν τὸν γραμματέα· “εὐρήκα τὸ βιβλίον τοῦ Νομοῦ στὸν ναὸν τοῦ Κυρίου”. Ο Χελκίας ἔδωκε τὸ βιβλίον τούτο στὸν Σαπφάν, ὁ ὁποῖος καὶ τὸ ἀνέγνωσε.
- Δ Βασ. 22,9 καὶ εἰσήλθεν ἐν οἴκῳ Κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀπέστρεψε τῷ βασιλεῖ ῥῆμα καὶ εἶπεν· ἐχώνευσαν οἱ δοῦλοί σου τὸ ἀργύριον τὸ εὔρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα καθεσταμένων ἐν οἴκῳ Κυρίου
- Δ Βασ. 22,9 Ο Σαπφάν εἰσήλθε πρὸς τὸν βασιλέα, ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο στὸν ναὸν τοῦ Κυρίου, καὶ ἔδωκεν ἀναφορὰν εἰς αὐτὸν δια τὴν ἀποστολὴν του καὶ εἶπεν· “οἱ δούλοι σου συνέλεξαν τὸ ἀργύριον, τὸ ὁποῖον εὐρέθη στὸν ναὸν τοῦ Κυρίου, καὶ τὸ ἔδωσαν στους ἐργολήπτας, οἱ ὁποῖοι ἐπιβλέπουν εἰς τὰ ἔργα ποῦ γίνονται στὸν ναὸν τοῦ Κυρίου”.
- Δ Βασ. 22,10 καὶ εἶπε Σαπφάν ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν βασιλέα λέγων· βιβλίον ἔδωκέ μοι Χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀνέγνω αὐτὸ Σαπφάν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως,
- Δ Βασ. 22,10 Εἶπε δε ἀκόμη ὁ γραμματεὺς Σαπφάν πρὸς τὸν βασιλέα τούτο· “ὁ Χελκίας ὁ ἀρχιερέυς μου ἔδωκεν ἓνα βιβλίον”. Ο Σαπφάν τὸ ἀνέγνωσεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
- Δ Βασ. 22,11 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τοῦ νόμου, καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ.
- Δ Βασ. 22,11 Ο βασιλεὺς, ὅταν ἤκουσε τοὺς λόγους τοὺς γραμμένους στὸ βιβλίον τοῦ Νομοῦ, συνεταράχθη καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 22,12 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ τῷ ἱερεῖ καὶ τῷ Ἀχικάμ υἱῷ Σαπφάν καὶ τῷ Ἀχοβὼρ υἱῷ Μιχαίου καὶ τῷ Σαπφάν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ Ἀσαΐα δούλῳ τοῦ βασιλέως λέγων·
- Δ Βασ. 22,12 Διέταξε δε ὁ βασιλεὺς τὸν Χελκίαν τὸν ἀρχιερέα, καὶ τὸν Ἀχικάμ υἱὸν Σαπφάν, καὶ τὸν Ἀχοβὼρ υἱὸν τοῦ Μιχαίου, τὸν Σαπφάν τὸν γραμματέα καὶ τὸν δούλον τοῦ βασιλέως Ἀσαΐα λέγων·
- Δ Βασ. 22,13 δεῦτε ἐκζητήσατε τὸν Κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ Ἰουδα περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὔρεθέντος τούτου, ὅτι μεγάλη ἡ ὀργὴ Κυρίου ἡ ἐκκεκαυμένη ἐν ἡμῖν, ὑπὲρ οὗ οὐκ ἤκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τούτου τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα καθ’ ἡμῶν.
- Δ Βασ. 22,13 “πηγαίνετε καὶ ἐρωτήσατε τὸν Κύριον δι’ ἐμέ, δι’ ὅλον τὸν λαόν καὶ δι’ ὁλόκληρον τὸ βασίλειον τοῦ Ἰουδα, δι’ ὅλα ὅσα εἶναι γραμμένα στὸ βιβλίον τούτο, τὸ ὁποῖον ἀνευρέθη, διότι ἀπὸ αὐτοῦ φαίνεται ὅτι εἶναι τρομερὰ ἀναμμένη ἐναντίον μας ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου, ἐπειδὴ οἱ πρόγονοι ἡμῶν δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὰς ἐντολάς τοῦ βιβλίου τούτου νὰ τηρήσουν καὶ ἐφαρμόσουν ὅλα, ὅσα εἶναι γραμμένα μέσα εἰς αὐτό”.
- Δ Βασ. 22,14 καὶ ἐπορεύθη Χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ Ἀχικάμ καὶ Ἀχοβὼρ καὶ Σαπφάν καὶ Ἀσαΐας πρὸς Ὀλδαν τὴν προφήτιν μητέρα Σελλήμ υἱοῦ Θεκουέ υἱοῦ Ἀραὰς τοῦ ἱματιοφύλακος, καὶ αὕτη κατῴκει ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ Μασενᾷ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτήν.
- Δ Βασ. 22,14 Ἐντολὴν τοῦ βασιλέως ἐκτελοῦντες ὁ ἀρχιερέυς Χελκίας, ὁ Ἀχικάμ, ὁ Ἀχοβὼρ, ὁ Σαπφάν καὶ ὁ Ἀσαΐας, ἐπῆγαν πρὸς τὴν Ὀλδαν τὴν προφήτιδα, ἡ ὁποία ἦτο μητέρα τοῦ Σελλήμ υἱοῦ τοῦ Θεκουέ, υἱοῦ τοῦ Ἀραὰς τοῦ ἱματιοφύλακος, καὶ αὕτη κατοικοῦσεν εἰς τὴν δευτέραν συνοικίαν τῆς Ἱερουσαλὴμ. Εἶπαν, λοιπόν, αὐτοὶ πρὸς ἐκείνην ὅλα, ὅσα ὁ βασιλεὺς τοὺς εἶχε διατάζει.
- Δ Βασ. 22,15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· εἶπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρὸς με·
- Δ Βασ. 22,15 Ἡ προφήτις ἀπηντήσῃ πρὸς αὐτοὺς· “αὐτὰ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Εἰπέτε πρὸς τὸν ἄνδρα, ὁ ὁποῖος σας ἔστειλε πρὸς ἐμέ τὰ ἐξῆς·
- Δ Βασ. 22,16 τὰδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτόν, πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου, οὓς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰουδα,
- Δ Βασ. 22,16 Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ θὰ ἐπιφέρω μεγάλας συμφορὰς ἐναντίον τοῦ τόπου τούτου καὶ ἐναντίον τῶν κατοικούντων εἰς αὐτόν. Θὰ ἐπιφέρω ὅλας τὰς τιμωρίας τὰς γραμμένας στὸ βιβλίον τούτο, τὰς ὁποίας ἀνέγνωσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ βασιλείου τῶν Ἰουδαίων.
- Δ Βασ. 22,17 ἀνθ’ ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐθυμίων θεοῖς ἑτέροις, ὅπως παροργίσωσί με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἐκκαυθήσεται θυμὸς μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ οὐ σβεσθήσεται.
- Δ Βασ. 22,17 Καὶ τούτο, διότι οἱ Ἰουδαῖοι με ἐγκατέλιπον, προσέφεραν θυσίαν θυμιάματος εἰς ξένους θεοὺς, ὥστε νὰ με ἐξοργίσουν ἐναντίον τῶν δια τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν καὶ νὰ ἀνάψῃ ὁ θυμὸς μου ἐναντίον τοῦ τόπου τούτου καὶ νὰ μὴ σβεσθῇ.
- Δ Βασ. 22,18 καὶ πρὸς βασιλέα Ἰουδα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς ἐπιζητήσαί τὸν Κύριον τὰδε ἐρεῖτε πρὸς αὐτόν· τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· οἱ λόγοι, οὓς ἤκουσας,
- Δ Βασ. 22,18 Πρὸς δε τὸν βασιλέα τοῦ βασιλείου τῶν Ἰουδαίων, ὁ ὁποῖος σας ἔστειλε νὰ ἐρωτήσετε δι’ ἐμοῦ τὸν Κύριον περὶ αὐτοῦ, θὰ πῆτε πρὸς αὐτόν· Αὐτὰ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ·
- Δ Βασ. 22,19 ἀνθ’ ὧν ὅτι ἠπαλύνθη ἡ καρδία σου καὶ ἐνετράπησ ἀπὸ προσώπου, ὡς ἤκουσας ὅσα ἐλάλησα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτόν τοῦ εἶναι εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς κατάραν, καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἔκλαυσας ἐνώπιόν μου, καὶ γε ἐγὼ ἤκουσα, λέγει Κύριος.
- Δ Βασ. 22,19 Ἐπειδὴ ἀπὸ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποῖους ἐδιάβασες στὸ βιβλίον τοῦ Νομοῦ συνεκινήθη βαθύτατα πρὸς μετάνοιαν ἡ

καρδία σου και εταπεινώθης ενώπιον του Κυρίου, όταν εδιάβασες όσα εγώ προείπα εναντίον του τόπου τούτου και εναντίον αυτών, οι οποίοι τον κατοικούν, ώστε να παραδοθούν εις όλεθρον και εις κατάραν και διέρρηξας τα μιάτιά σου από λύπην και έκλαυσεσ ενώπιόν μου μετανοημένος, εγώ σε ήκουσα λέγει ο Κυριος.

Δ Βασ. 22,20

ούχ ούτως· ίδου προστίθημί σε πρὸς τοὺς πατέρας σου, καὶ συναχθήσῃ εἰς τὸν τάφον σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς, οἷς ἐγὼ εἶμι ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον. καὶ ἐπέστρεψαν τῷ βασιλεῖ τὸ ῥῆμα.

Δ Βασ. 22,20

Δεν θα πραγματοποιηθούν εναντίον σου αι τιμωρίαί αυτάι. Ιδού θα σε προσθέσω προς τους πατέρας σου και ειρηνικῶς θα οδηγηθῆς στον τάφον σου. Δεν θα ἴδῃς με τα μάτια σου ὅλας τας συμφοράς, τας οποίας εγώ θα επιφέρω εναντίον του τόπου τούτου". Οι απεσταλμένοι του βασιλέως ἐπέστρεψαν προς αὐτόν και του ανέφεραν την ἀπάντησιν.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 23

Δ Βασ. 23,1

Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγε πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ.

Δ Βασ. 23,1

Ο βασιλεὺς Ἰωσίας ἐστειλεν ανθρώπους και προσεκάλεσε να ἔλθουν κοντά του οι πρεσβύτεροι του βασιλείου του Ἰούδα και της Ἱερουσαλήμ.

Δ Βασ. 23,2

καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίου καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ μετ' αὐτοῦ και οἱ ἱερεῖς και οἱ προφῆται και πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ και ἕως μεγάλου, και ἀνέγνω ἐν ὧσιν αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης τοῦ εὐρεθέντος ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Δ Βασ. 23,2

Όταν εκείνοι ἤλθον, μετέβη ο βασιλεὺς στον ναόν του Κυρίου. Μαζή δε με αὐτόν και ὅλοι οι ἄνδρες του βασιλείου Ἰούδα, οι οποίοι κατοικοῦσαν την Ἱερουσαλήμ. Μαζή του ἐπίσης ηκολούθησαν οι ιερεῖς, οι προφῆται και ὅλος ο λαὸς ἀπὸ τον μικρὸν ἕως τον μεγάλον. Εκεί δε ο βασιλεὺς εδιάβασε με φωνήν μεγάλην εις τα αυτιά ὄλων τους λόγους του βιβλίου της Διαθήκης, το οποίον ευρέθη στον ναόν του Κυρίου.

Δ Βασ. 23,3

καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν σὺλον και διέθετο διαθήκην ἐνώπιον Κυρίου τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω Κυρίου και τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ και τὰ μαρτύρια αὐτοῦ και τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐν πάσῃ καρδίᾳ και ἐν πάσῃ ψυχῇ τοῦ ἀναστῆσαι τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, τὰ γεγραμμένα ἐπὶ τὸ βιβλίον τοῦτο· και ἔστη πᾶς ὁ λαὸς ἐν τῇ διαθήκῃ.

Δ Βασ. 23,3

Μετά την ἀνάγνωσιν ἐστάθη ὀρθιος ο βασιλεὺς ἐπάνω εις την ἐξέδραν του και συνήψε συμφωνίαν μεταξύ του Κυρίου και του παρευρισκομένου λαοῦ, δια της οποίας συμφωνίας ο λαὸς ἀνέλαβε την υποχρέωσιν να πορεύεται ὀπίσω του Κυρίου, να φυλάττη τας ἐντολάς του, τα μαρτύριά του και τα δικαιώματά του με ὄλην του την καρδιάν και με ὄλην του την ψυχήν, ὥστε δια της ευλαβούς συμπεριφοράς του να ἀποκτήσουν κύρος και ζώην τα λόγια της Διαθήκης αὐτῆς, που εἶναι γραμμένα στο βιβλίον του Νομου. Όλος ο λαὸς ἐδέχθη την συμφωνίαν αὐτήν.

Δ Βασ. 23,4

καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ τῷ ἱερεῖ τῷ μεγάλῳ και τοῖς ἱερεῦσι τῆς δευτερώσεως και τοῖς φυλάσσουσιν τὸν σταθμὸν τοῦ ἐξαγαγεῖν ἐκ τοῦ ναοῦ Κυρίου πάντα τὰ σκεύη τὰ πεπονημένα τῷ Βάαλ και τῷ ἄλσει και πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ και κατέκαυσεν αὐτὰ ἔξω Ἱερουσαλήμ ἐν σαδημῶθ Κέδρων και ἔβαλε τὸν χοῦν αὐτῶν εις Βαιθήλ.

Δ Βασ. 23,4

Ο βασιλεὺς ἔδωσε κατόπιν ἐντολήν στον μέγαν ἀρχιερέα Χελκίαν και στους ιερεῖς της δευτέρας τάξεως και εις εκείνους, οι οποίοι ἐφύλασαν τας θύρας του ναοῦ, να βγάλουν ἀπὸ τον ναόν του Κυρίου ὅλα τα εἰδωλολατρικά σκεύη, τα οποία εἶχαν κατασκευασθῆ προς τιμὴν του Βααλ και της Ἀστάρτης και των ἀστέρων του ουρανοῦ. Όλα δε αὐτὰ τα παρέδωσαν στο πυρ και τα κατέκαυσαν ἔξω ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ στον ἀγρὸν των Κέδρων. Την δε σκόνιν των την διεσκόρπισαν εις την Βαιθήλ.

Δ Βασ. 23,5

καὶ κατέκαυσε τοὺς χωμαρίμ, οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ἰούδα και ἔθυμιών ἐν τοῖς ὑψηλοῖς και ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα και τοῖς περικύκλῳ Ἱερουσαλήμ, και τοὺς θυμιῶντας τῷ Βάαλ και τῷ ἡλίῳ και τῇ σελήνῃ και τοῖς μαζουρῶθ και πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ.

Δ Βασ. 23,5

Παρέδωσαν ἐπίσης στο πυρ τους ιερεῖς των εἰδώλων, τους οποίους οι βασιλεῖς του Ἰούδα εἶχαν ἐγκαταστήσει εκεί, δια να προσφέρουν θυσίαν θυμιάματος στους υψηλοὺς τόπους, εις τας πόλστου βασιλείου Ἰούδα και εις τα γύρω ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ μέρη. Παρέδωσαν ἐπίσης στο πυρ και κατέκαυσαν και εκείνους, οι οποίοι προσέφεραν θυμιάμα στον Βααλ, στον ἥλιον, εις την σελήνην, εις τα δώδεκα ζῶδια και εις ὅλους τους ἀστέρας του ουρανοῦ.

Δ Βασ. 23,6

καὶ ἐξήνεγκε τὸ ἄλσος ἐξ οἴκου Κυρίου ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ εἰς τὸν χειμάρρουν Κέδρων και κατέκαυσεν αὐτόν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κέδρων και ἐλέπτυνεν εις χοῦν και ἔρριψεν τὸν χοῦν αὐτοῦ εις τὸν τάφον τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ.

Δ Βασ. 23,6

Εβγαλε το ἀγαλμα της Ἀστάρτης ἀπὸ τον ναόν του Κυρίου ἔξω ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ στον χειμάρρον των Κέδρων και κατέκαυσεν αὐτό εκεί στον χειμάρρον των Κέδρων, το ἔκαμε σκόνιν και ἔρριψε την σκόνιν αὐτήν στον τάφον, ο οποίος προωρίζετο δια τους κοινούς θνητούς.

- Δ Βασ. 23,7 και καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν καδησίμ τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, οὓς αἱ γυναῖκες ὑφαίνουν ἐκεῖ Χεττίμ τῷ ἄλσει. Εκρήμνισεν ἐπίσης τὸν οἶκον τῶν ιεροδούλων γυναικῶν, οἱ οἵτινες ἦτο στον ναόν του Κυρίου και ὅπου αἱ γυναῖκες ὑφαίναν ενδύματα δια την Ασάρτην.
- Δ Βασ. 23,8 και ἀνήγαγε πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκ πόλεων Ἰούδα και ἐμίανε τὰ ὑψηλά, οὓς ἐθυμίασαν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς ἀπὸ Γαβαὰ και ἕως Βηρσαβεέ. και καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν πυλῶν τὸν παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης Ἰησοῦ ἄρχοντος τῆς πόλεως, τῶν ἐξ ἀριστερῶν ἀνδρῶς ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως.
- Δ Βασ. 23,8 Συνεκέντρωσε ὅλους τοὺς ἱερεῖς τῶν εἰδώλων ἀπὸ τὰς πόλστοις Ἰούδα και εβεβήλωσε τοὺς υψηλοὺς τόπους τῆς λατρείας τῶν εἰδώλων, ὅπου οἱ ἱερεῖς αὐτοὶ προσέφεραν θυμιάματα, ἀπὸ τῆς πόλεως Γαβαὰ προς Βορράν μέχρι τῆς πόλεως Βηρσαβεέ προς Νοτον. Εκρήμνισεν τὸν εἰδωλικὸν ναόν τῶν πυλῶν, οἱ οἵτινες εὐρίσκετο εἰς τὴν θύραν τῆς πύλης Ἰησοῦ τοῦ ἀρχοντος τῆς πόλεως, και τὸν ἄλλον ναόν, οἱ οἵτινες εὐρίσκετο ἀριστερὰ ἀπὸ τὴν πύλην τῆς πόλεως.
- Δ Βασ. 23,9 πλην οὐκ ἀνέβησαν οἱ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον Κυρίου ἐν Ἰερουσαλήμ, ὅτι εἰ μὴ ἔφαγον ἄζυμα ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.
- Δ Βασ. 23,9 Ἐν τούτοις οἱ ἱερεῖς, οἱ οἵτινες προσέφεραν ἄλλοτε θυσίας εἰς τὰ ὑψηλά, δεν προσήρχοντο προς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ. Ἐλάμβαναν ὁμως μέρος στο φαγητόν τῶν ἀζύμων μαζί με τοὺς ἄλλους συναδέλφους τῶν ἱερέων.
- Δ Βασ. 23,10 και ἐμίανε τὸν Ταφέθ τὸν ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννόμ τοῦ διαγαγεῖν ἄνδρα τὸν υἱὸν αὐτοῦ και ἄνδρα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μολὸχ ἐν πυρὶ.
- Δ Βασ. 23,10 Εβεβήλωσεν ἐπίσης τὸ θυσιαστήριον Ταφέθ, που υπήρχεν εἰς τὴν φάραγγα τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐννόμ, ὅπου κάθε λάτρης τῶν εἰδώλων παρέδιδεν στο πυρ τὸν υἱὸν του και τὴν θυγατέρα του προς τιμὴν τοῦ θεοῦ Μολὸχ.
- Δ Βασ. 23,11 και κατέκαυσε τοὺς ἵππους, οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ἰούδα τῷ ἡλίῳ ἐν τῇ εἰσόδῳ οἴκου Κυρίου εἰς τὸ γαζοφυλάκιον Νάθαν βασιλέως τοῦ εὐνούχου ἐν φαρουρίμ, και τὸ ἄρμα τοῦ ἡλίου κατέκαυσε πυρὶ.
- Δ Βασ. 23,11 Παρέδωσεν ἐπίσης ὁ βασιλεὺς στο πυρ τοὺς ξυλίνους ἵππους, τοὺς οἵτινες οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα εἶχαν αφιερώσει στον θεὸν ἡλίον και εἶχαν τοποθετήσει εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου παραπλευρῶς ἀπὸ τὸ δωμάτιον τοῦ Νάθαν, κάποιου εὐνούχου ἐνός βασιλέως. Παρέδωσεν ἐπίσης στο πυρ ὁ βασιλεὺς ἕνα εἰδωλολατρικὸν ομοίωμα τοῦ ἄρματος τοῦ ἡλίου.
- Δ Βασ. 23,12 και τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ ὑπερώου Ἀχαζ, ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἰούδα, και τὰ θυσιαστήρια, ἃ ἐποίησε Μανασσῆς ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, καθεῖλεν ὁ βασιλεὺς και κατέσπασεν ἐκεῖθεν και ἔρριψε τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς τὸν χειμάρρουν Κέδρων.
- Δ Βασ. 23,12 Εκρήμνισεν και διέλυσεν ὁ βασιλεὺς τὰ θυσιαστήρια τῶν εἰδώλων, τὰ οἵτινα υπήρχαν ἐπάνω στο ἡλιακὸν τοῦ ὑπερώου τοῦ Ἀχαζ και τὰ οἵτινα εἶχαν κατασκευάσει διάφοροι βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα. Ἐπίσης ἀνέσπασεν και ἐκρήμνισεν τὰ θυσιαστήρια ἐκεῖνα, τὰ οἵτινα εἶχε κατασκευάσει ὁ Μανασσῆς μέσα εἰς τὰς δύο αὐλάς τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου. Τὴν δε σκόνιν αὐτῶν ἔρριψεν στον χειμάρρον τῶν Κέδρων, ὥστε να μὴ μείνη τίποτε ἀπὸ αὐτὰ.
- Δ Βασ. 23,13 και τὸν οἶκον τὸν ἐπὶ πρόσωπον Ἰερουσαλήμ τὸν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους τοῦ Μοσοάθ, ὃν ὠκοδόμησεν Σαλωμών βασιλεὺς Ἰσραὴλ τῇ Ασάρτη προσοχθίσματι Σιδωνίων και τῷ Χαμῶς προσοχθίσματι Μωάβ και τῷ Μολχὸλ βδελύγματι υἱῶν Ἀμῶν, ἐμίανεν ὁ βασιλεὺς.
- Δ Βασ. 23,13 Ὁ βασιλεὺς εβεβήλωσεν ἐπίσης τὸν εἰδωλολατρικὸν ναόν, οἱ οἵτινες εὐρίσκετο ἀνατολικά τῆς Ἰερουσαλήμ, δεξιὰ ἀπὸ τὸ ὄρος Μοσοάθ, τὸν οἵτινον ναόν εἶχεν ἀνοικοδομήσει ὁ Σολομὸν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ προς τιμὴν τοῦ βδελυροῦ ἀγάλματος τῆς Ασάρτης, εἰδώλου τῶν κατοίκων τῆς Σιδῶνος. Ἐμόλυνεν και τὸ βδελυρὸν ἀγαλμα τοῦ Χαμῶς τῶν Μωαβιτῶν και τὸ βδελυρὸν ἀγαλμα τοῦ Μολχὸλ τῶν Ἀμωνιτῶν.
- Δ Βασ. 23,14 και συνέτριψε τὰς στήλας και ἐξωλόθρευσε τὰ ἄλλα και ἔπλησεν τοὺς τόπους αὐτῶν ὀστέων ἀνθρώπων.
- Δ Βασ. 23,14 Συνέτριψεν ἀκόμη τὰς εἰδωλολατρικὰς στήλας. Συνέτριψεν και ἐξολόθρευσε τὰ ἀγάλματα τῆς Ασάρτης και τοὺς τόπους τῆς λατρείας τῆς. Εβεβήλωσεν δε ὅλα αὐτὰ τὰ ἱερά τῶν εἰδωλολατρῶν σκορπίσας ἐπάνω εἰς αὐτὰ ὀστὰ ἀνθρώπων.
- Δ Βασ. 23,15 και γε τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθὴλ τὸ ὑψηλόν, ὃ ἐποίησεν Ἰεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, και γε τὸ θυσιαστήριον ἐκεῖνο τὸ ὑψηλὸν κατέσπασεν και συνέτριψε τοὺς λίθους αὐτοῦ και ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν και κατέκαυσε τὸ ἄλλο.
- Δ Βασ. 23,15 Ἐπὶ πλέον τὸ θυσιαστήριον, τὸ οἵτινον εὐρίσκετο εἰς τὴν Βαιθὴλ, και τὸν ὑψηλὸν εἰδωλολατρικὸν τόπον, που εἶχε κατασκευάσει ὁ Ἰεροβοὰμ, ὁ υἱὸς τοῦ Ναβὰτ, αὐτὸς που εἶχεν ἐξωθήσει τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς ἀμαρτίαν και ἀσέβειαν. Αὐτὸ τὸ θυσιαστήριον και τὸν ὑψηλὸν τόπον κατέρριψεν, τοὺς λίθους αὐτῶν τοὺς συνέτριψεν, τοὺς μετέβαλεν εἰς σκόνιν και κατέκαυσε τὸ ξύλινον ἀγαλμα τῆς Ασάρτης.
- Δ Βασ. 23,16 και ἐξένευσεν Ἰωσίας και εἶδε τοὺς τάφους τοὺς ἐκεῖ ἐν τῇ πόλει και ἀπέστειλε και ἔλαβε τὰ ὀστὰ ἐκ τῶν τάφων και κατέκαυσεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον και ἐμίανεν αὐτὸ κατὰ τὸ ρῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἐστάναι Ἰεροβοὰμ ἐν τῇ ἑορτῇ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. και ἐπιστρέψας ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ λαλήσαντος τοὺς λόγους τούτους

- Δ Βασ. 23,16 Όταν δε ο Ιωσίας έστρεψε το πρόσωπόν του και είδε τους τάφους, που ευρίσκοντο εις την πόλιν, έστειλεν ανθρώπους και επήρε από τους τάφους αυτούς τα οστά, τα οποία και έκαυσε επάνω στο ειδωλολατρικόν αυτό θυσιαστήριον της Βαιθήλ. Έτσι δε εβεβήλωσε το θυσιαστήριον σύμφωνα με την προφητείαν του Κυρίου, την οποίαν είχεν ειπεί ο άνθρωπος εκείνος του Θεού, ο προφήτης, όταν κατά κάποιαν εορτήν ο Ιεροβοάμ ευρίσκετο όρθιος επάνω στο θυσιαστήριον αυτό. Κατόπιν ο βασιλεύς έστρεψε το πρόσωπόν του, εσήκωσε τους οφθαλμούς του προς τον τάφον του ανθρώπου εκείνου του Θεού, του προφήτου, ο οποίος είχεν ειπεί τα λόγια εκείνα εναντίον του θυσιαστηρίου.
- Δ Βασ. 23,17 και είπεν· τί τὸ σκόπελον ἐκεῖνο, ὃ ἐγὼ ὄρῶ; καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως· ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὁ ἐξεληλυθὼς ἐξ Ἰουδα καὶ ἐπικαλεσάμενος τοὺς λόγους τούτους, οὗς ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Βαιθήλ.
- Δ Βασ. 23,17 Καὶ ηρώτησεν ὁ βασιλεύς· “τι εἶναι ἐκεῖνο τὸ ἐξέχον μνημείον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ βλέπω;” Οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν πληροφόρησαν· “ἐκεῖ εὐρίσκεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τοῦ Θεοῦ ὁ προφήτης, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐξέλθει ἀπὸ το βασιλείου τοῦ Ἰούδα καὶ ἐξεφώνησε τοὺς προφητικoὺς λόγους ἐναντίον τοῦ θυσιαστηρίου τῆς Βαιθήλ”.
- Δ Βασ. 23,18 καὶ εἶπεν· ἄφετε αὐτόν, ἀνὴρ μὴ κινηράτωσαν τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ· καὶ ἐρρύσθησαν τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ μετὰ τῶν ὀστῶν τοῦ προφήτου τοῦ ἤκοντος ἐκ Σαμαρείας.
- Δ Βασ. 23,18 Ὁ βασιλεύς εἶπεν· “ἀφήσατε αὐτὸν στὸν τάφον τοῦ καὶ κανεῖς ας μὴ μετακινήσῃ τὰ ὀστᾶ του”. Ἐτσι δε τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ μαζὴ με τὰ ὀστᾶ τοῦ ἄλλου προφήτου, που εἶχεν ελθεῖ ἀπὸ τὴν Σαμάρειαν, δὲν παρεδόθησαν στὸ πυρ.
- Δ Βασ. 23,19 καὶ γε πάντας τοὺς οἴκους τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι Σαμαρείας, οὗς ἐποίησαν βασιλεῖς Ἰσραὴλ παροργίζειν Κύριον, ἀπέστησεν Ἰωσίας καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς πάντα τὰ ἔργα, ἃ ἐποίησεν ἐν Βαιθήλ.
- Δ Βασ. 23,19 Κατέστρεψεν ἐπίσης ὁ Ἰωσίας ὅλους τοὺς ναοὺς τῶν ὑψηλῶν τόπων, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρχον εἰς τὰς πόλεις τῆς Σαμαρείας καὶ τοὺς ὁποῖους εἶχαν κατασκευάσει οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ νὰ παροργίσουν ἔτσι τὸν Θεὸν ἐναντίον τῶν. Ὁ Ἰωσίας ἔκαμεν στὸς ειδωλολατρικοὺς αὐτοὺς ναοὺς, ὅτι εἶχε κάμει στὸ θυσιαστήριον τῆς Βαιθήλ.
- Δ Βασ. 23,20 καὶ ἐθυσίασε πάντας τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ὄντας ἐκεῖ ἐπὶ τῶν θυσιαστηρίων καὶ κατέκαυσε τὰ ὀστᾶ τῶν ἀνθρώπων ἐπ’ αὐτὰ, καὶ ἐπεστράφη εἰς Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 23,20 Ἀκόμη δε ἐθυσίασεν ὅλους τοὺς ἀμετανοήτους ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν ειδωλολατρικῶν τόπων, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκοντο εἰς τὰ ἐκεῖ θυσιαστήρια. Εἰς βεβήλωσιν δε αὐτῶν ἔκαυσε επάνω τῶν ὀστᾶ ἀνθρώπων. Ἐπειτα δε ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς καθάρσεως αὐτῆς ἐπέστρεψεν ὁ Ἰωσίας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 23,21 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεύς παντὶ τῷ λαῷ λέγων· ποιήσατε πάσχα τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, καθὼς γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τῆς διαθήκης ταύτης·
- Δ Βασ. 23,21 Κατόπιν διέταξεν ὁ βασιλεύς ὅλον τὸν λαόν τοῦ βασιλείου Ἰούδα καὶ εἶπεν· “εορτάσατε τὸ Πάσχα πρὸς τιμὴν τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου μας, ὅπως εἶναι γραμμένον στὸ βιβλίον τῆς Διαθήκης αὐτῆς”.
- Δ Βασ. 23,22 ὅτι οὐκ ἐγενήθη τὸ πάσχα τοῦτο ἀφ’ ἡμερῶν τῶν κριτῶν, οἱ ἔκρινον τὸν Ἰσραὴλ, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ βασιλέων Ἰούδα,
- Δ Βασ. 23,22 Τὸ δε Πάσχα ἐκεῖνο εορτάσθη με τόσην μεγαλοπρέπειαν καὶ λαμπρότητα, με ὅσην δὲν εἶχεν εορτασθῆ κανένα τέτοιο Πάσχα ἀπὸ τὴν εποχὴν τῶν Κριτῶν, που εἶχαν κυβερνήσει τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν, καὶ καθ’ ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἐτῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα.
- Δ Βασ. 23,23 ὅτι ἄλλ’ ἢ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἰωσίου ἐγενήθη τὸ πάσχα τῷ Κυρίῳ ἐν Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 23,23 Ἀυτό δε τὸ Πάσχα εορτάσθη κατὰ τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως Ἰωσίου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν τοῦ Κυρίου.
- Δ Βασ. 23,24 καὶ γε τοὺς θελητὰς καὶ τοὺς γνωριστὰς καὶ τὰ θεράφιν καὶ τὰ εἰδῶλα καὶ πάντα τὰ προσοχθίσματα τὰ γεγονότα ἐν τῇ γῆ Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ ἐξῆρεν Ἰωσίας, ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τοῦ βιβλίου, οὗ εὔρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου.
- Δ Βασ. 23,24 Τους μάγους καὶ τοὺς οἰωνοσκόπους καὶ τὰ ἀγαλμάτια καὶ τὰ μεγάλα εἰδῶλα καὶ ὅλα τὰ ἀγάλματα, που ὑπῆρχον εἰς τὴν γῆν Ἰούδα καὶ εἰς τὴν γῆν Ἱερουσαλήμ, τὰ κατέστρεψεν ὁ Ἰωσίας ὁ βασιλεύς, διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ ἔτσι τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι εἶναι γραμμένοι στὸ βιβλίον τοῦτο τοῦ Νόμου, που εὐρήκεν ὁ ἀρχιερεὺς Χελκίας στὸν ναόν τοῦ Κυρίου.
- Δ Βασ. 23,25 ὅμοιος αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ βασιλεύς, ὃς ἐπέστρεψε πρὸς Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχυί αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωυσῆ, καὶ μετ’ αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὅμοιος αὐτῷ.
- Δ Βασ. 23,25 Ὁμοιος με τὸν βασιλέα Ἰωσιαν δὲν ὑπῆρξεν ἄλλος πρὸ αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος ἐδόθη στὸν Κύριον με ὅλην τὴν καρδίαν, με ὅλην τὴν ψυχὴν, με ὅλην τὴν δύναμιν σύμφωνα με τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως. Ἀλλὰ καὶ ἔπειτα ἀπ’ αὐτὸν δὲν ἐνεφανίσθη ἄλλος ὅμοιός του.
- Δ Βασ. 23,26 πλὴν οὐκ ἀπεστράφη Κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ τῆς μεγάλης, οὗ ἔθυμώθη ὀργῇ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰούδα ἐπὶ τοὺς παροργισμοὺς, οὗς παρώργισεν αὐτὸν Μανασσῆς.
- Δ Βασ. 23,26 Παρ ὅλην ὁμως τὴν εὐσέβειαν καὶ τὰ θεάρεστα ἔργα τοῦ Ἰωσίου δὲν ἔπαυσε ὁ Κύριος νὰ εἶναι πολὺ ὠργισμένος

και αγανακτημένος εναντίον του βασιλείου του Ιούδα, λόγω των παραβάσεων, δια των οποίων ο Μανασσής είχε παροργίσει τον Κυριον.

- Δ Βασ. 23,27 και εἶπε Κύριος· καὶ γε τὸν Ἰούδαν ἀποστήσω ἀπὸ τοῦ προσώπου μου, καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἀπόσωμαι τὴν πόλιν ταύτην, ἣν ἐξελεξάμην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὸν οἶκον οὗ εἶπον· ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ.
- Δ Βασ. 23,27 Δια τοῦτο και εἶπεν ο Κυριος· “και αυτο ακόμη το βασιλειον του Ιούδα θα το στερήσω από την προστασίαν μου, όπως εστέρησα το βασιλειον του Ισραήλ, και θα απορρίψω την πόλιν αυτήν την Ιερουσαλήμ, την οποίαν ἐξελέξα, και τον ναόν τούτον, δια τον οποίον εἶπα· Εκεί θα είναι πάντοτε το ὄνομά μου”.
- Δ Βασ. 23,28 και τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσίου και πάντα, ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;
- Δ Βασ. 23,28 Τα υπόλοιπα από τα έργα του Ιωσίου, όλα ὅσα αὐτός ἐκαμε, είναι γραμμένα στο βιβλίον των ἐργων των βασιλέων του βασιλείου του Ιούδα.
- Δ Βασ. 23,29 ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη φαραὼ Νεχαὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην· και ἐπορεύθη Ἰωσίας εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, και ἐθανάτωσεν αὐτὸν Νεχαὼ ἐν Μαγεδδῶ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτόν.
- Δ Βασ. 23,29 Κατὰ τας ἡμέρας της βασιλείας του Ιωσίου ο Νεχαὼ βασιλεὺς της Αιγύπτου ἐξεστράτευσεν εναντίον του βασιλέως των Ασσυρίων προς τον Ευφράτην ποταμόν. Ο Ιωσίας ἐξήλθε, δια να αναχαιτίση αὐτόν. Εκεί ὁμως ο Νεχαὼ, κατὰ την μάχην, που ἐδόθη εἰς Μαγεδδῶ, μόλις εἶδε τον Ιωσίαν, τον ἐθανάτωσε.
- Δ Βασ. 23,30 και ἐπεβίβασαν αὐτόν οἱ παῖδες αὐτοῦ νεκρὸν ἐκ Μαγεδδῶ και ἤγαγον αὐτόν εἰς Ἱερουσαλήμ και ἔθαψαν αὐτόν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ. και ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου και ἔχρισαν αὐτόν και ἐβασίλευσαν αὐτόν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 23,30 Παρέλαβον τον νεκρὸν βασιλέα από την Μαγγεδῶ, τον ἐπεβίβασαν εἰς ἄρμα και τον ἔφεραν εἰς την Ιερουσαλήμ, ὅπου και τον ἔθαψαν στον τάφον του. Ο δε ιουδαϊκὸς λαὸς ἐπῆρε τον Ιωάχαζ υἱὸν του Ιωσίου, ἐχρῖσεν αὐτόν και τον ἀνεκήρυξεν ως βασιλέα ἀντὶ του πατρὸς του.
- Δ Βασ. 23,31 Υἱὸς εἴκοσι και τριῶν ἐτῶν ἦν Ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτόν και τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, και ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτὰλ θυγάτηρ Ἱερεμίου ἐκ Λοβνά.
- Δ Βασ. 23,31 Όταν ο Ιωάχαζ ἀνήλθεν στον βασιλικὸν θρόνον ἦτο ηλικίας εικοσιτριῶν ἐτῶν. Αὐτὸς ἐβασίλευσε μόνον ἐπὶ ἓνα τρίμηνον εἰς την Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ὠνομάζετο Ἀμιτάλ, ἦτο δε θυγάτηρ του Ιερεμίου, ο ὁποῖος κατήγετο από την Λοβνά.
- Δ Βασ. 23,32 και ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 23,32 Ο Ιωάχαζ ἐξέκλινε προς την εἰδωλολατρείαν, ἐπραξε πονηρὰ ἐνώπιον του Κυρίου ὅλα, ὅσα εἶχαν διαπράξει οἱ προπάτορές του.
- Δ Βασ. 23,33 και μετέστησεν αὐτόν φαραὼ Νεχαὼ ἐν Δεβλαθα ἐν γῆ Αἰμάθ τοῦ μὴ βασιλεῦειν ἐν Ἱερουσαλήμ και ἔδωκε ζημίαν ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου και ἑκατὸν τάλαντα χρυσοῦ.
- Δ Βασ. 23,33 Ο βασιλεὺς της Αιγύπτου ο Νεχαὼ συνέλαβε και μετέφερε αὐτόν εἰς την Δεβλαθα, εἰς την χώραν Αιμάθ, δια να μη είναι πλέον αὐτὸς βασιλεὺς εἰς την Ιερουσαλήμ. Επέβαλε δε πρόστιμον εἰς την χώραν του Ιούδα ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου και ἑκατὸν τάλαντα χρυσοῦ.
- Δ Βασ. 23,34 και ἐβασίλευσε φαραὼ Νεχαὼ ἐπ’ αὐτούς τὸν Ἐλιακὶμ υἱὸν Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ και ἐπέστρεψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακὶμ· και τὸν Ἰωάχαζ ἔλαβε και εἰσήνεγκεν εἰς Αἴγυπτον, και ἀπέθανεν ἐκεῖ.
- Δ Βασ. 23,34 Ο βασιλεὺς της Αιγύπτου ο Νεχαὼ ἐνεθρόνισεν ως βασιλέα στο βασιλειον του Ιούδα τον Ελιακὶμ, ἄλλον υἱὸν του Ιωσίου, ἀντὶ του Ιωσίου του πατρὸς του. Ο Νεχαὼ ἠλλάξε το ὄνομα του Ελιακὶμ εἰς Ιωακὶμ. Τον δε Ιωάχαζ ἐπῆρε και μετέφερεν εἰς την Αἴγυπτον, ὅπου ο Ιωάχαζ και ἀπέθανε.
- Δ Βασ. 23,35 και τὸ ἀργύριον και τὸ χρυσοῖον ἔδωκεν Ἰωακὶμ τῷ φαραῶ· πλην ἐτιμογράφησε τὴν γῆν τοῦ δοῦναι τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόματος φαραῶ, ἀνὴρ κατὰ τὴν συντίμησιν αὐτοῦ ἔδωκεν τὸ ἀργύριον και τὸ χρυσοῖον μετὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοῦ δοῦναι τῷ φαραῶ Νεχαὼ.
- Δ Βασ. 23,35 Ο Ιωακὶμ ἔδωκεν στον Φαραῶ το ἀργύριον και το χρυσοῖον του προστίμου. Δια να ἠμπορέση ὁμως να καταβάλη το ὀρισθὲν ἀπὸ τον Φαραῶ πρόστιμον εἰς ἀργυρον και χρυσόν, ἐπέβαλε φορολογίαν στους ἀνθρώπους της χώρας του. Ο καθένας, ἀνάλογα προς την οικονομικὴν του δύναμιν, κατέβαλε το σχετικὸν ἀργύριον και χρυσοῖον. Ο λαὸς της χώρας ἐφορολογήθη, δια να καταβληθῆ τὸ πρόστιμον στον βασιλέα Νεχαὼ.
- Δ Βασ. 23,36 υἱὸς εἴκοσι και πέντε ἐτῶν Ἰωακὶμ ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτόν και ἑνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, και ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Ἰελδὰφ θυγάτηρ Φαδαὴλ ἐκ Ρουμά.
- Δ Βασ. 23,36 Ο Ιωακὶμ, όταν ἀνήλθεν στον βασιλικὸν θρόνον, ἦτο εικοσιπέντε ἐτῶν. Εβασίλευσε δε εἰς την Ιερουσαλήμ ἐπὶ ἑνδεκα ἔτη. Η μητέρα του ὠνομάζετο Ιελδάφ και ἦτο θυγάτηρ του Φαδαὴλ, ο ὁποῖος κατήγετο από την Ρουμά.
- Δ Βασ. 23,37 και ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

Δ Βασ. 23,37 Αλλά και ο Ιωακίμ διέπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, όλα όσα είχαν πράξει και οι ασεβείς πρόγονοί του.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 24

- Δ Βασ. 24,1 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ἰωακίμ δοῦλος τρία ἔτη, καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἠθέτησεν ἐν αὐτῷ.
- Δ Βασ. 24,1 Κατὰ την εποχὴν ἐκείνην ὁ Ναβουχοδονόσορ, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, ἐξεστράτευσεν ἐναντίον τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰούδα, διότι ὁ Ἰωακίμ, ὁ υποτεταγμένος εἰς αὐτόν, εἶχεν μετὰ τρία ἔτη ἀποκηρύξει τὸν ζυγὸν τοῦ καὶ ἐστράφη ἐναντίον τοῦ Ναβουχοδονόσορος.
- Δ Βασ. 24,2 καὶ ἀπέστειλε Κύριος αὐτῷ τοὺς μονοζώνους τῶν Χαλδαίων καὶ τοὺς μονοζώνους Συρίας καὶ τοὺς μονοζώνους Μωάβ καὶ τοὺς μονοζώνους υἰῶν Ἀμὼν καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἐν τῇ γῆ Ἰούδα τοῦ κατασχῦσαι κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν.
- Δ Βασ. 24,2 Ὁ Κύριος ἐστειλεν ἐναντίον τοῦ Ἰωακίμ ληστρικός ὀρδὰς Χαλδαίων, ληστοσυμμορίας τῆς Συρίας, ληστὰς ἀπὸ τῆς χώρας Μωάβ καὶ ληστὰς Ἀμμωνίτας. Ἐστειλε δε αὐτοὺς ὁ Κύριος ἐναντίον τοῦ βασιλέως τῶν Ἰουδαίων, δια να πραγματοποιηθῆ ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον δια μέσου τῶν δούλων τοῦ τῶν προφητῶν εἶχε προαναγγεῖλει.
- Δ Βασ. 24,3 πλὴν ἐπὶ τὸν θυμὸν Κυρίου ἦν ἐν τῷ Ἰούδα ἀποστῆσαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν ἀμαρτίαις Μανασσῆ κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε.
- Δ Βασ. 24,3 Αἰτία τῶν ἐπιδρομῶν αὐτῶν ἦτο ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος εἶχε λάβει τὴν ἀπόφασιν να ἀπορρίψη ἀπὸ τὸ πρόσωπόν του τὸ βασίλειον τοῦ Ἰούδα ἐνεκα τῶν ἀμαρτιῶν, τὰς ὁποίας εἶχε διαπράξει ὁ βασιλεὺς Μανασσῆς.
- Δ Βασ. 24,4 καὶ γὰρ τὸ αἷμα ἀθῶν ἐξέχεε καὶ ἔπλησε τὴν Ἱερουσαλήμ αἵματος ἀθῶου· καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ἰλασθῆναι.
- Δ Βασ. 24,4 Διότι ὁ Μανασσῆς, ἐκτος τῶν ἄλλων ἀσεβειῶν, ἔχυσε τόσοσ ἀθῶν αἷμα, ὥστε ἐγέμισεν ἡ Ἱερουσαλήμ. Ὁ δε Κύριος δὲν ἠθέλησε να συγχωρήσῃ αὐτοὺς.
- Δ Βασ. 24,5 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωακίμ καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;
- Δ Βασ. 24,5 Τα ὑπόλοιπα ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Ἰωακίμ, ὅλα ὅσα αὐτὸς ἐπραξεν εἶναι γραμμένα στο βιβλίον τῶν ἔργων τῶν βασιλέων τοῦ βασιλείου Ἰούδα.
- Δ Βασ. 24,6 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωακίμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωαχὶμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 24,6 Ὁ Ἰωακίμ ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ. Ἀντὶ δε αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς τοῦ ὁ Ἰωαχίμ.
- Δ Βασ. 24,7 καὶ οὐ προσέθετο ἔτι βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐξελεθῆν ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔλαβε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου πάντα, ὅσα ἦν τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου.
- Δ Βασ. 24,7 Ὁ δε βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου δὲν ἐτόλμησε να ἐξέλθῃ πλέον ἀπὸ τὴν χώραν του, ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος κατέκτησε τὰς χώρας, αἱ ὁποῖαι ὑπῆρχον ἀπὸ τὸν χειμάρρον τῆς Αἰγύπτου ἕως τὸν ποταμὸν Εὐφράτην, ὅλα ὅσα εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἀνήκον στον βασιλέα τῆς Αἰγύπτου.
- Δ Βασ. 24,8 Υἱὸς ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν Ἰωαχίμ ἐν τῷ βασιλεῦσιν αὐτὸν καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Νέσθα, θυγάτηρ Ἑλλαναθὰν ἐξ Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 24,8 Ὁ Ἰωαχίμ, ὅταν ἀνῆλθεν στον βασιλικὸν θρόνον, ἦτο δεκαοκτῶ ἐτῶν. Ἐβασίλευσε δε εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ ἓνα μόνον τρίμηνον. Ἡ μητέρα του ὠνομάζετο Νέσθα, ἦτο δε θυγάτηρ τοῦ Ἑλλαναθὰν, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 24,9 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 24,9 Καὶ αὐτὸς ἐπραξε πονηρά ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὅλα ὅσα εἶχε διαπράξει καὶ ὁ πατὴρ του.
- Δ Βασ. 24,10 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ.
- Δ Βασ. 24,10 Κατὰ την εποχὴν ἐκείνην ὁ Ναβουχοδονόσορ, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, ἐξεστράτευσεν ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἡ Ἱερουσαλήμ ἐτέθη ὑπὸ πολιορκίαν.
- Δ Βασ. 24,11 καὶ εἰσῆλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς πόλιν, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπολιόρκουν ἐπ' αὐτήν.
- Δ Βασ. 24,11 Ὁ Ναβουχοδονόσορ, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, ἦλθεν ἐμπρὸς εἰς τὴν πόλιν κατὰ τὸν καιρὸν, που αὐτὴ ἐπολιορκεῖτο ἀπὸ τοὺς στρατιώτας του.
- Δ Βασ. 24,12 καὶ ἐξῆλθεν Ἰωαχίμ βασιλεὺς Ἰούδα ἐπὶ βασιλέα Βαβυλῶνος, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ καὶ οἱ εὐνοῦχοι αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ὄγδῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 24,12 Ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ὁ Ἰωαχίμ, αὐτὸς καὶ οἱ δούλοι αὐτοῦ καὶ ἡ μητέρα του καὶ οἱ ἄρχοντες του, καὶ οἱ εὐνοῦχοι αὐτοῦ. Ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος συνέλαβεν αὐτὸν αἰχμάλωτον στο ὄγδοον ἔτος τῆς βασιλείας του.
- Δ Βασ. 24,13 καὶ ἐξῆνεγκεν ἐκεῖθεν πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ

συνέκοψε πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησε Σαλωμών ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ναῷ Κυρίου κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

Δ Βασ. 24,13

Εβγαλε και επηρεν απο την πολιν ο Ναβουχοδονόσορ όλους τους θησαυρούς του ναού του Κυρίου και τους θησαυρούς του βασιλικού ανακτόρου. Εσπασε δε όλα τα χρυσά σκεύη, τα οποία είχε κατασκευάσει ο Σολομών ο βασιλεύς του Ισραήλ στον ναόν του Κυρίου σύμφωνα με την εντολήν του Θεού.

Δ Βασ. 24,14

και απωκισε την Ιερουσαλημ και παντας τους αρχοντας και τους δυνατους ισχυι αιχμαλωσιας δεκα χιλιαδας αιχμαλωτισας και παν τεκτονα και τον συγκλειοντα, και ουχ υπελειφθη πλην οι πτωχοι της γης.

Δ Βασ. 24,14

Ο Ναβουχοδονόσορ επηρε και εγκατεστησεν εις την Βαβυλώνα αιχμαλώτους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, μάλιστα δε όλους τους αρχοντας και τους γενναίους άνδρας, ανερχομένους εις δεκα χιλιάδας, κάθε ξυλουργόν μέχρι και κλειθροποιού. Δεν εμειναν εις την πολιν παρα μοναχα οι πτωχοι της χωρας.

Δ Βασ. 24,15

και απωκισε τον Ιωαхим εις Βαβυλώνα και την μητέρα του βασιλέως και τους ευνούχους αυτου· και τους ισχυρους της γης απηγαγεν εις αποικεσιαν εξ Ιερουσαλημ εις Βαβυλώνα

Δ Βασ. 24,15

Ο Ναβουχοδονόσορ επηρεν απο την Ιερουσαλήμ και μετεφερεν εις την Βαβυλώνα τον Ιωαχίμ, την μητέρα του βασιλέως αυτου και τους αυλικους του. Τους ισχυρους της χωρας ωδηγησεν εις μετοικεσιαν απο την Ιερουσαλήμ εις την Βαβυλώνα.

Δ Βασ. 24,16

και παντας τους ανδρας της δυναμews επτακισχιλιους και τον τεκτονα και τον συγκλειοντα χιλιους, παντες δυνατοι ποιουντες πολεμον, και ηγαγεν αυτους βασιλεύς Βαβυλώνας μετοικεσιαν εις Βαβυλώνα.

Δ Βασ. 24,16

Μετέφερεν επίσης όλους τους πολεμιστάς επτά χιλιάδας, τους ξυλουργούς και κλειθροποιούς χιλίους τον αριθμόν, όλους τους ικανούς προς πόλεμον ανθρώπους. Αυτούς ο βασιλεύς της Βαβυλώνας τους μετέφερε, δια να μετοικήσουν εις την Βαβυλώνα.

Δ Βασ. 24,17

και εβασιλευσε βασιλεύς Βαβυλώνας τον Ματθανιαν υιον αυτου αντ' αυτου και επεθηκε το ονομα αυτου Σεδεκια.

Δ Βασ. 24,17

Ανεβίβασε δε στον βασιλικόν θρόνον της Ιουδαίας αντί του Ιωαχίμ τον υιόν αυτου τον Ματθανιαν, τον οποίον μετωνόμασεν εις Σεδεκίαν.

Δ Βασ. 24,18

Υιός εικοσι και ενός ενιαυτών Σεδεκίας εν τῷ βασιλεύειν αυτον και ενδεκα ετη εβασιλευσεν εν Ιερουσαλημ, και ονομα τη μητρι αυτου Αμιτάλ θυγάτηρ Ιερεμιου.

Δ Βασ. 24,18

Ο Σεδεκίας, όταν ανήλθεν στον βασιλικόν θρόνον, ήτο είκοσι και ενός έτους. Εβασίλευσεν ένδεκα έτη εις την Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ωνομάζετο Αμιτάλ, ήτο δε θυγάτηρ του Ιερεμιού.

Δ Βασ. 24,19

και εποίησε το πονηρον ενωπιον Κυριου κατα παντα, οσα εποίησεν Ιωακιμ·

Δ Βασ. 24,19

Και αυτός διέπραξε πονηρά ενώπιον των οφθαλμών του Κυρίου, εξέκλινεν εις ασέβειαν και ειδωλολατρείαν, καθ' όλα όσα είχε κάμει ο Ιωακίμ.

Δ Βασ. 24,20

οτι επι τον θυμον Κυριου ην επι Ιερουσαλημ και εν τῷ Ιουδα, εως απερριψεν αυτους απο προσωπου αυτου. και ηθετησε Σεδεκίας εν τῷ βασιλει Βαβυλώνας.

Δ Βασ. 24,20

Δι' αυτό και αι συνέπειαι της οργής του Κυρίου εναντίον της Ιερουσαλήμ και εναντίον του βασιλείου του Ιούδα συνεχίσθησαν, μέχρις ότου απέρριψεν ο Κυριος αυτους εντελώς από το πρόσωπόν του. Ο δε βασιλεύς Σεδεκίας επανεστάτησεν εναντίον του βασιλέως της Βαβυλώνας.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 25

Δ Βασ. 25,1

Και εγενηθη εν τῷ ετει τῷ ενάτω της βασιλειας αυτου εν τῷ μηνι τῷ δεκάτω ηλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς Βαβυλώνας και πασα η δύναμις αυτου επι Ιερουσαλημ και παρενεβαλεν επ' αυτην και ωκοδομησεν επ' αυτην περιτειχος κύκλω.

Δ Βασ. 25,1

Αλλά κατά το ένατον έτος και κατά τον δέκατον μήνα της βασιλειας του Σεδεκίου επήλθεν ο βασιλεύς της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ με όλην αυτου την στρατιωτικην δύναμιν εναντίον της Ιερουσαλήμ. Περιτέκλεισεν αυτην με τον στρατόν του και ηγειρε γύρω της οχυρωματικών τειχος.

Δ Βασ. 25,2

και ηλθεν η πόλις εν περιοχη εως του ενδεκάτου ετους του βασιλέως Σεδεκίου ενάτη του μηνός

Δ Βασ. 25,2

Ετοι η πόλις είχε περικυκλωθή και πολιορκηθή μέχρι του ενδεκάτου έτους και του ενάτου μηνός της βασιλειας του Σεδεκίου.

Δ Βασ. 25,3

και ενίσχυσεν ο λιμός εν τη πόλει, και ουκ ησαν αρτοι τῷ λαῷ της γης.

Δ Βασ. 25,3

Η πείνα εντός της πόλεως ήτο πολύ μεγάλη και πουθενά δεν υπήρχον αρτοι δια τον λαόν της πόλεως.

Δ Βασ. 25,4

και εβράγη η πόλις, και παντες οι ανδρες του πολέμου εξηλθον νυκτός οδόν πύλης της ανά μέσον τῶν τειχῶν, αυτη η εστι του κηπου του βασιλέως, και οι Χαλδαϊοι επι την πολιν κύκλω. και επορεύθη οδόν την Άραβα,

Δ Βασ. 25,4

Η πόλις έπαθε κάποιο ρήγμα στο τείχος και οι υπερασπισται της οι πολεμούντες εντός αυτης άνδρες εβγήκαν

- μαζή με τον βασιλέα κατά το διάστημα της νυκτός δια της οδοῦ, ἡ οποία διήρχετο τὴν πύλιν, που εὐρίσκετο μεταξύ των δύο τειχῶν καὶ πλησίον στον κήπον του βασιλέως, καθ' ὃν χρόνον οἱ Χαλδαῖοι εὐρίσκοντο γύρω ἀπὸ τὴν πόλιν. Οἱ διαφυγόντες ἠκολούθησαν τὴν οδόν, ἡ οποία ὠδηγοῦσε εἰς τὴν κοιλάδα του Ἰορδάνου.
- Δ Βασ. 25,5 καὶ ἔδιδωκεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλέως καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν Ἀραβῶθ Ἰεριχώ, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ διεσπάρη ἐπάνωθεν αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 25,5 Ὁ στρατὸς ὁμῶς των Χαλδαίων τους ἀντελήφθη καὶ κατεδίωξε ὀπισθεν του βασιλέως Σεδεκίου καὶ κατέφθασαν αὐτὸν εἰς τὴν κοιλάδα τῆς Ἰεριχούς. Ὄλη τότε ἡ περὶ τον Σεδεκίαν στρατιωτικὴ δύναμις διεσκορπίσθη μακρὰν ἀπὸ αὐτόν.
- Δ Βασ. 25,6 καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθά, καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ κρίσιν·
- Δ Βασ. 25,6 Οἱ Χαλδαῖοι συνέλαβον τὸν βασιλέα, τὸν ἔφεραν πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθά, ὁ ὁποῖος ἐξέδωκεν ἐκεῖ τὴν καταδικὴν του.
- Δ Βασ. 25,7 καὶ τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου ἔσφαξε κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσε καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις καὶ ἤγαγεν εἰς Βαβυλῶνα.
- Δ Βασ. 25,7 Ἐσφαξε τοὺς υἱοὺς του Σεδεκίου εμπρὸς εἰς τὰ μάτια του πατέρα των, ἐβγαλεν αὐτοῦ τὰ μάτια, τὸν ἔδεσε με αλυσίδας καὶ τὸν ἔστειλεν εἰς τὴν Βαβυλῶνα.
- Δ Βασ. 25,8 Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ἐβδόμῃ τοῦ μηνός (αὐτὸς ἑνιαυτὸς ἑννεακαίδεκατος τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος) ἦλθε Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος ἑστῶς ἐνώπιον βασιλέως Βαβυλῶνος εἰς Ἰερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 25,8 Κατὰ δε τὸν πέμπτον μῆνα καὶ τὴν εβδόμην ἡμέραν του μηνός αὐτοῦ (αὐτὸ εἶναι τὸ δέκατον ἑνατὸν ἔτος τῆς βασιλείας του Ναβουχοδονόσορος, βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος) ἦλθεν εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ ὁ Ναβουζαρδάν, ὁ ἀρχιμάγειρος του Ναβουχοδονόσορος, ἄνθρωπος του στενοῦ του περιβάλλοντος.
- Δ Βασ. 25,9 καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάντας τοὺς οἴκους Ἰερουσαλήμ, καὶ πᾶν οἶκον ἐνέπρησεν ὁ ἀρχιμάγειρος.
- Δ Βασ. 25,9 Αὐτὸς παρέδωκεν στο πῦρ τὸν ναόν του Κυρίου, τὸν βασιλικὸν οἶκον καὶ ὅλους τοὺς οἴκους τῆς Ἰερουσαλήμ, κάθε σπίτι τὸ παρέδωκεν στο πῦρ.
- Δ Βασ. 25,10 καὶ τὸ τεῖχος Ἰερουσαλήμ κυκλόθεν κατέσπασεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων.
- Δ Βασ. 25,10 Ὁ δε στρατὸς των Χαλδαίων ἐκρήμινε τὸ τεῖχος, τὸ ὁποῖον εὐρίσκετο γύρω ἀπὸ τὴν Ἰερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 25,11 καὶ τὸ περισσὸν τοῦ λαοῦ τὸ καταλειφθὲν ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς ἐμπεπτωκότας, οἱ ἐνέπεσον πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ στηρίγματος μετῆρε Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος.
- Δ Βασ. 25,11 Τὸν ὑπόλοιπον λαόν, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀπομείνει εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶχαν φύγει ἀπὸ αὐτὴν, ὅλους αὐτοὺς που ἔπεσαν εἰς τὰ χέρια του βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος καὶ ὅλον τὸν λαόν παρέλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος Ναβουζαρδάν.
- Δ Βασ. 25,12 καὶ ἀπὸ τῶν πτωχῶν τῆς γῆς ὑπέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γαβίν.
- Δ Βασ. 25,12 Ἀφήκεν ὁμῶς μερικὸς ἀπὸ τοὺς πτωχοὺς τῆς χώρας, τοὺς ἀμπελουργοὺς καὶ τοὺς γεωργοὺς.
- Δ Βασ. 25,13 καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ τὰς μεχωνῶθ καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι. καὶ ἦραν τὸν χαλκὸν αὐτῶν εἰς Βαβυλῶνα.
- Δ Βασ. 25,13 Ἐπῆρην ἐπίσης τοὺς χαλκοὺς στύλους, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκοντο στον ναόν του Κυρίου, τοὺς κινητοὺς λουτήρας, τὴν χαλκίνην θάλασσαν, που ἦτο στον ναόν του Κυρίου. Ὅλα αὐτὰ οἱ Χαλδαῖοι τα συνέτριψαν καὶ μετέφεραν τὸν χαλκὸν αὐτόν εἰς τὴν Βαβυλῶνα.
- Δ Βασ. 25,14 καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰ ἱαμίν καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς θυῖσκας καὶ πάντα τὰ σκεῦη τὰ χαλκᾶ, ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, ἔλαβε·
- Δ Βασ. 25,14 Οἱ Χαλδαῖοι ἐπίσης ἐπῆραν καὶ τοὺς λέβητας, τὰ φτυάρια, τὰς φιάλας, τὰ θυμιατήρια καὶ ὅλα τὰ ἱερὰ χάλκινα σκεῦη, δια των ὁποίων οἱ Λευῖται ἐτέλουν τὰ τῆς υπηρεσίας των στον ναόν.
- Δ Βασ. 25,15 καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὰς φιάλας τὰς χρυσαῖς καὶ τὰς ἀργυρᾶς ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος,
- Δ Βασ. 25,15 Ὁ ἀρχιμάγειρος αὐτὸς ἐπῆρην ἐπίσης τὰ πυροδοχεῖα, τὰς χρυσὰς καὶ ἀργυρᾶς φιάλας,
- Δ Βασ. 25,16 στύλους δύο καὶ τὴν θάλασσαν μίαν καὶ τὰς μεχωνῶθ, ὅς ἐποίησε Σαλωμών τῷ οἴκῳ Κυρίου· οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ πάντων τῶν σκευῶν.
- Δ Βασ. 25,16 ἐπῆρε τοὺς δύο στύλους, τὴν θάλασσαν, τοὺς κινητοὺς λουτήρας, αὐτὰ τὰ ὁποῖα εἶχε κατασκευάσει ὁ Σολομὼν δια τὸν ναόν του Κυρίου. Ἦτο δε τόσοσ πολλὺς ὁ λαφυραγωγηθεὶς χαλκός, ὥστε δεν ἦτο δυνατόν να υπολογισθῆ τὸ βᾶρος του.
- Δ Βασ. 25,17 ὀκτωκαίδεκα πῆχεων ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἑνός, καὶ τὸ χωθάρ ἐπ' αὐτοῦ τὸ χαλκοῦν, καὶ τὸ ὕψος τοῦ χωθάρ τριῶν πῆχεων, σαβαχὰ καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τῷ χωθάρ κύκλῳ, τὰ πάντα χαλκᾶ· καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ ἐπὶ τῷ σαβαχὰ.
- Δ Βασ. 25,17 Καθε στύλος ἦτο δεκαοκτὼ εβραϊκῶν πῆχεων ὕψους. Ἐπάνω στον στύλον υπῆρχε χάλκινον κιονόκρανον. Τὸ ὕψος

του κιονοκράνου ήτο τρεις πήχεις, γύρω δε από το κιονόκρανον υπήρχον δικτυωτά και ομοιώματα καρπών ροδιάς. Ολα δε αυτά χάλκινα. Τα ίδια ήσαν και δια τον δεύτερον στύλον.

- Δ Βασ. 25,18 και έλαβεν ό αρχιμάγειρος τόν Σαραϊαν ιερέα τόν πρῶτον και τόν Σοφονίαν υϊόν τῆς δευτερώσεως και τούς τρεῖς τούς φυλάσσοντας τόν σταθμόν
- Δ Βασ. 25,18 Ο αρχιμάγειρος επήρε τον αρχιερέα Σαραϊαν και τον Σοφονίαν, ιερέα δευτέρας σειράς, και τους τρεις άνδρας, οι οποίοι εφύλασαν την πύλην του ναοῦ.
- Δ Βασ. 25,19 και έκ τῆς πόλεως έλαβον εὔνοῦχον ένα, ός ήν έπιστάτης τῶν άνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, και πέντε άνδρας τῶν όρώντων τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως τούς εύρεθέντας έν τῇ πόλει και τόν γραμματέα τοῦ άρχοντος τῆς δυνάμεως τόν έκτάσσοντα τόν λαόν τῆς γῆς και έξήκοντα άνδρας τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τούς εύρεθέντας έν τῇ πόλει.
- Δ Βασ. 25,19 Οι Χαλδαιοι συνέλαβον από την πόλιν Ιερουσαλήμ τον αξιωματικόν της αυλής, ο οποίος ήτο αρχηγός των μαχίμων ανδρών, άλλους πέντε άνδρας που αποτελούσαν το στενόν εμπιστευτικόν περιβάλλον του βασιλέως, οι οποίοι ευρέθησαν εντός της πόλεως, και τον γραμματέα του αρχηγού της στρατιωτικῆς δυνάμεως, ο οποίος είχεν ως έργον του να στρατολογή εκ των κατοίκων της χώρας, και άλλους εξήκοντα άνδρας από τον λαόν της χώρας, οι οποίοι είχαν ευρεθῆ εις την πόλιν.
- Δ Βασ. 25,20 και έλαβεν αυτούς Ναβουζαρδάν ό αρχιμάγειρος, και ήγαγεν αυτούς πρὸς τόν βασιλέα Βαβυλῶνος εις Δεβλαθά.
- Δ Βασ. 25,20 Ο Ναβουζαρδάν ο αρχιμάγειρος επήρεν όλους αυτούς και τους έφερε προς τον βασιλέα της Βαβυλώνας ο οποίος ευρίσκετο εις Δεβλαθά.
- Δ Βασ. 25,21 και έπαισεν αυτούς ό βασιλεύς Βαβυλῶνος και έθανάτωσεν αυτούς εις Δεβλαθά έν γῆ Αϊμάθ. και άπφικίσθη Ίούδας επάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 25,21 Ο βασιλεύς της Βαβυλώνας εφόνευσεν αυτούς εις την Δεβλαθά πόλιν, η οποία ευρίσκετο εις την χώραν Αιμάθ. Ο δε ιουδαϊκός λαός μετεφέρθη αιχμάλωτος από την γην αυτού, δια να εγκατασταθῆ εις την ξένην γην.
- Δ Βασ. 25,22 Και ό λαός ό καταλειφθείς έν τῇ γῆ Ίούδα, οὐς κατέλιπε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλῶνος, και κατέστησεν επ' αὐτῶν τόν Γοδολίαν υϊόν Αχικάμ υιοῦ Σαφάν.
- Δ Βασ. 25,22 Εις την περιοχῆν της Ιουδαίας έμεινε μόνον ο λαός, τον οποίον είχεν αφήσει ο Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς της Βαβυλώνας. Επὶ του λαοῦ αὐτοῦ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας εγκατέστησεν ως διοικητὴν τον Γοδολίαν, υϊόν του Αχικάμ υιοῦ του Σαφάν.
- Δ Βασ. 25,23 και ήκουσαν πάντες οι άρχοντες τῆς δυνάμεως, αὐτοὶ και οι άνδρες αὐτῶν, ότι κατέστησε βασιλεύς Βαβυλῶνος τόν Γοδολίαν, και ήλθον πρὸς Γοδολίαν εις Μασσηφάθ, και Ίσμαήλ υϊός Ναθανίου και Ίωανάν υϊός Καρήθ και Σαραίας υϊός Θαναμάθ ό Νετωφαθίτης και Ίεζονίας υϊός τοῦ Μαχαθί, αὐτοὶ και οι άνδρες αὐτῶν.
- Δ Βασ. 25,23 Όλοι οι αξιωματικοὶ του ιουδαϊκοῦ στρατοῦ, που είχαν διαφύγει την αιχμαλωσίαν, επληροφορήθησαν αυτοὶ και οι άνδρες των ότι ο βασιλεύς της Βαβυλώνας είχεν εγκαταστήσει ως διοικητὴν τον Γοδολίαν. Προς τον Γοδολίαν αὐτόν, που έμενεν εις Μασσηφάθ, ήλθαν ο Ισμαήλ ο υϊός του Ναθανίου, ο Ιωανάν ο υϊός του Καρήθ, ο Σαραίας ο υϊός του Θαναμάθ, ο οποίος κατήγετο από Νετωφάθ, και ο Ιεζονίας, ο οποίος ανήκεν εις την φυλὴν Μαχαθί. Ηλθαν οι αξιωματικοὶ αυτοὶ προς τον Γοδολίαν μαζῆ με τους άνδρας των.
- Δ Βασ. 25,24 και ώμοσε Γοδολίας αὐτοῖς και τοῖς άνδράσιν αὐτῶν και εἶπεν αὐτοῖς· μη φοβεῖσθε πάροδον τῶν Χαλδαιῶν· καθίσατε έν τῇ γῆ και δουλεύσατε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, και καλῶς εἶσται ὑμῖν.
- Δ Βασ. 25,24 Ο Γοδολίας ωρκίσθη εις αυτούς και στους άνδρας των, τους εβεβαίωσε και τους, ειπε· “μη φοβεῖσθε επιδρομὴν και βλάβην εκ μέρους των Χαλδαιῶν. Παραμείνατε εις την χώραν αὐτήν, υπηρετήσατε τον βασιλέα της Βαβυλώνας και τα πάντα δια σας θα έχουν καλῶς”.
- Δ Βασ. 25,25 και έγενήθη έν τῷ έβδόμῳ μηνι ήλθεν Ίσμαήλ υϊός Ναθανίου υιοῦ Έλισαμά έκ τοῦ σπέρματος τῶν βασιλέων και δέκα άνδρες μετ' αὐτοῦ· και επάταξε τόν Γοδολίαν, και απέθανε, και τούς Ιουδαίους και τούς Χαλδαιούς, οι ήσαν μετ' αὐτοῦ έν Μασσηφάθ.
- Δ Βασ. 25,25 Κατὰ τον έβδομον όμως μήνα ο Ισμαήλ, υϊός του Ναθανίου υιοῦ του Ελισαμά, ο οποίος κατήγετο από βασιλικόν γένος, ήλθε μαζῆ με δέκα άνδρας του, εκτύπησε τον Γοδολίαν και εφόνευσεν αὐτόν και τους Ιουδαίους και τους Χαλδαιούς, οι οποίοι ευρίσκοντο μαζῆ του εις Μασσηφάθ.
- Δ Βασ. 25,26 και άνέστη πᾶς ό λαός από μικροῦ έως μεγάλου και οι άρχοντες τῶν δυνάμεων και εισήλθον εις Αἴγυπτον, ότι έφοβήθησαν από προσώπου τῶν Χαλδαιῶν.
- Δ Βασ. 25,26 Τότε όλος ο λαός από μικρόν έως μεγάλον εσηκώθησαν και οι άρχοντες του ιουδαϊκοῦ στρατοῦ και εισήλθον εις την Αἴγυπτον, διότι εφοβήθησαν αντίποινα εκ μέρους των Χαλδαιῶν.
- Δ Βασ. 25,27 Και έγενήθη έν τῷ τριακοστῷ και έβδόμῳ έτει τῆς άποικίας τοῦ Ίωαχίμ βασιλέως Ίούδα, έν τῷ δωδεκάτῳ μηνι έβδόμῃ και εικάδι τοῦ μηνός ὕψωσεν Εύιαλμαρωδάχ βασιλεύς Βαβυλῶνος έν τῷ έναυτῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν Ίωαχίμ τοῦ βασιλέως Ίούδα και έξήγαγεν αὐτόν έξ οἴκου φυλακῆς αὐτοῦ.

- Δ Βασ. 25,27 Κατά το τριακοστόν ἑβδομον ἔτος της αιχμαλωσίας και αποικίσεως του Ιωαχίμ, βασιλέως του Ιούδα, κατά τον δωδέκατον μήνα και την εικοστήν εβδομήν του μηνός ο Ευϊαλμαρωδάχ, ο βασιλεύς της Βαβυλώνας απέδωσε κατά το πρώτον ἔτος της βασιλείας του την πρέπουσαν τιμήν στον Ιωαχίμ, τον βασιλέα του Ιούδα, και εξήγαγεν αυτόν από την φυλακήν.
- Δ Βασ. 25,28 καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ἀγαθὰ και ἔδωκε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνωθεν τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι,
- Δ Βασ. 25,28 Συνωμίλησε προς αυτόν με πολλήν την ευμένειαν και απέδωσε προς αυτόν, ως προς βασιλέα, τιμήν μεγαλυτέραν από εκείνην, που είχαν οι συναιχμάλωτοί του βασιλείς, οι οποίοι ευρίσκοντο εις την Βαβυλώνα·
- Δ Βασ. 25,29 καὶ ἠλλοίωσε τὰ ἱμάτια τῆς φυλακῆς αὐτοῦ και ἤσθιεν ἄρτον διαπαντός ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ·
- Δ Βασ. 25,29 Ἠλλάξε τα ἱμάτια ταις φυλακῆς του με ἄλλα λαμπρότερα και τον ἐκάλεσε να τρώγη εις την βασιλικήν τράπεζαν του βασιλέως της Βαβυλώνας ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς του.
- Δ Βασ. 25,30 καὶ ἡ ἑσπιατορία αὐτοῦ ἑσπιατορία διαπαντός ἐδόθη αὐτῷ ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 25,30 Ἡ βασιλική διατροφή του Ιωαχίμ ἦτο συνεχῆς και προήρχετο από τον βασιλικόν οἶκον, από ὅπου του εδίδετο κάθε πρᾶγμα την μίαν ἡμέραν κατόπιν της ἄλλης καθ' ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς του.